European Parliament
2019 - 2024

KOMPENDIUM OVER DE VIGTIGSTE RETSAKTER MED RELATION TIL FORRETNINGSORDENEN

September
2019

INDHOLDSFORTEGNELSE

		Side
A.	**VALG AF OG STATUT FOR MEDLEMMERNE**	
1.	Akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet	5
2.	Protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter	10
3.	Afgørelse om vedtagelse af statutten for Europa-Parlamentets medlemmer	17
B.	**INTERINSTITUTIONELLE RELATIONER**	
1.	Rammeaftale om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen	27
2.	Interinstitutionel aftale om bedre lovgivning	50
2a.	Erklæring i forbindelse med vedtagelsen af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning	64
3.	Afgørelse om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse	65
4.	Afgørelse om betingelser og vilkår for de interne undersøgelser i forbindelse med bekæmpelse af svig, bestikkelse og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for Fællesskabernes interesser	69
5.	Interinstitutionel aftale om de praktiske betingelser for udøvelsen af demokratisk ansvarlighed og tilsyn i forbindelse med udførelsen af de opgaver, som overdrages til ECB inden for rammerne af den fælles tilsynsmekanisme	73
6.	Partnerskab om formidling om EU	79
C.	**LOVGIVNINGSMÆSSIGE OG BUDGETMÆSSIGE PROCEDURER**	
1.	Fælles erklæring om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure	81
2.	Adfærdskodeks for forhandlinger i forbindelse med den almindelige lovgivningsprocedure	86
3.	Interinstitutionel aftale om en mere systematisk omarbejdning af retsakter	88
4.	Interinstitutionel aftale om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster	91
5.	Interinstitutionel overenskomst om fælles retningslinjer for EF-lovgivningens affattelse	93
6.	Interinstitutionel aftale om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning	97

Side

D. DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESRETSAKTER

1. Interinstitutionel aftale om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 1999/468/EF om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen 108
2. Forordning om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser 112
3. Interinstitutionel aftale om ikke-bindende kriterier for anvendelsen af artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde 118

E. GENNEMSIGTIGHED, ADGANG TIL DOKUMENTER OG BEHANDLING AF FORTROLIGE DOKUMENTER

1. Interinstitutionel aftale om et åbenhedsregister for organisationer og selvstændige, der deltager i udformningen og gennemførelsen af EU's politikker 122
2. Forordning om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter 136
3. Interinstitutionel aftale om Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område 142
4. Afgørelse om gennemførelsen af den interinstitutionelle aftale om Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område 146
5. Interinstitutionel aftale om fremsendelse til Europa-Parlamentet og dettes behandling af Rådets klassificerede informationer på andre områder end dem, der er omfattet af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik 150
6. Afgørelse vedrørende regler om Europa-Parlamentets behandling af fortrolige oplysninger 157

F. ANDRE RELEVANTE DOKUMENTER FOR PARLAMENTETS AKTIVITETER

1. Afgørelse om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger 208
2. Forordning om borgerinitiativer 216
3. Afgørelse vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv 240
4. Forordning om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde 247
5. Adfærdskodeks vedrørende flersprogethed 283

AKT OM ALMINDELIGE DIREKTE VALG AF MEDLEMMERNE AF EUROPA-PARLAMENTET[1]

Artikel 1

1. I samtlige medlemsstater vælges medlemmerne af Europa-Parlamentet efter forholdstalsmetoden ved listevalg eller en metode med overførsel af overskydende stemmer.

2. Medlemsstaterne kan tillade præferencelistevalg i overensstemmelse med procedurer, som de fastsætter.

3. Valgene er almindelige, direkte, frie og hemmelige.

Artikel 2

Medlemsstaterne kan på grundlag af deres særlige nationale forhold oprette valgkredse med henblik på valg til Europa-Parlamentet eller foretage andre valgmæssige underopdelinger, uden at dette generelt berører valgmetodens forholdstalskarakter.

Artikel 3

Medlemsstaterne kan fastsætte en spærregrænse for tildeling af mandater. Denne spærregrænse må på nationalt plan højst udgøre 5 % af de afgivne stemmer.

Artikel 4

Hver enkelt medlemsstat kan fastsætte et loft for valgkandidaternes udgifter til gennemførelse af valgkampagner.

Artikel 5

1. Den femårige periode, for hvilken medlemmerne af Europa-Parlamentet vælges, begynder ved åbningen af den første session efter hvert valg.

Den kan forlænges eller afkortes i henhold til artikel 11, stk. 2, andet afsnit.

2. Europa-Parlaments-medlemmernes mandater begynder og ophører samtidig med den i stk. 1 nævnte periode.

Artikel 6

[1] NB: Dette dokument er en konsolidering, der er udarbejdet af Europa-Parlamentets Juridiske Tjeneste på grundlag af akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet (EFT L 278 af 8.10.1976, s. 5), som ændret ved afgørelse 93/81/Euratom, EKSF, EØF om ændring af akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet, knyttet til Rådets afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom af 20. september 1976 (EFT L 33 af 9.2.1993, s. 15), og ved Rådets afgørelse 2002/772/EF, Euratom af 25. juni og af 23. september 2002 (EFT L 283 af 21.10.2002, s. 1). Denne konsolidering adskiller sig fra den konsoliderede udgave, som er udarbejdet af Den Europæiske Unions Publikationskontor (CONSLEG. 1976X1008-23/09/2002), i følgende to henseender: Der er indføjet et nyt led i artikel 7, stk. 1, "- medlem af Regionsudvalget", jf. artikel 5 i Amsterdamtraktaten (EFT C 340 af 10.11.1997), og artiklerne er omnummereret i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, i afgørelse 2002/772/EF, Euratom.

1. Medlemmerne af Europa-Parlamentet stemmer individuelt og personligt. De er ikke bundet af pålæg og kan ikke modtage bundet mandat.

2. Europa-Parlamentets medlemmer nyder godt af de privilegier og immuniteter, der gælder for dem i henhold til protokollen af 8. april 1965 om De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter.

Artikel 7

1. Hvervet som medlem af Europa-Parlamentet er uforeneligt med hvervet som:

– medlem af en medlemsstats regering

– medlem af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

– dommer, generaladvokat eller justitssekretær ved De Europæiske Fællesskabers Domstol eller Ret i Første Instans

– medlem af Den Europæiske Centralbanks direktion

– medlem af Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber

– De Europæiske Fællesskabers Ombudsmand

– medlem af Det Økonomiske og Sociale Udvalg under Det Europæiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab

– medlem af Regionsudvalget

– medlem af udvalg eller organer, som er oprettet i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab med henblik på at administrere Fællesskabernes pengemidler eller udføre vedvarende direkte forvaltning

– medlem af Den Europæiske Investeringsbanks bestyrelse eller direktion eller ansat i denne

– tjenestemand eller anden ansat i aktiv tjeneste i De Europæiske Fællesskabers institutioner eller dertil knyttede organer eller organisationer eller i Den Europæiske Centralbank.

2. Fra valget til Europa-Parlamentet i 2004 er hvervet som medlem af Europa-Parlamentet uforeneligt med hvervet som medlem af et nationalt parlament.

Som en undtagelse fra denne regel, og uden at det anfægter bestemmelserne i stk. 3:

– kan medlemmer af det irske nationale parlament, der vælges til Europa-Parlamentet ved et efterfølgende valg, udøve de to mandater samtidig indtil næste valg til det irske nationale parlament, hvorefter første afsnit i dette stykke finder anvendelse

– kan medlemmer af Det Forenede Kongeriges parlament, der også er medlemmer af Europa-Parlamentet i femårsperioden forud for valget til Europa-Parlamentet i 2004, udøve de to mandater samtidig indtil valget til Europa-Parlamentet i 2009, hvorefter første afsnit i dette stykke finder anvendelse.

3. Hver medlemsstat kan desuden i overensstemmelse med artikel 8 udvide bestemmelserne for, hvilke hverv der er uforenelige på nationalt plan.

4. Medlemmerne af Europa-Parlamentet, på hvilke stk.1, 2 og 3 finder anvendelse i løbet af den i artikel 5 omhandlede femårige periode, udskiftes i overensstemmelse med artikel 13.

Artikel 8

Med forbehold af forskrifterne i denne akt er valgproceduren undergivet hver medlemsstats nationale forskrifter.

Disse nationale forskrifter, der eventuelt kan tage hensyn til særlige forhold i medlemsstaterne, må ikke generelt berøre valgmetodens forholdstalskarakter.

Artikel 9

Ved valg af medlemmer til Europa-Parlamentet kan ingen vælger afgive mere end én stemme.

Artikel 10

1. Valg til Europa-Parlamentet afholdes på en dato og på tidspunkter, som fastsættes af hver enkelt medlemsstat, men som for alle medlemsstaterne skal ligge inden for en fælles periode, der begynder torsdag morgen og slutter den umiddelbart følgende søndag.

2. En medlemsstat må først officielt offentliggøre resultatet af stemmeafgivningen, efter at stemmeafgivningen er afsluttet i den medlemsstat, hvor vælgerne sidst afgiver deres stemme i løbet af den i stk.1 omhandlede periode.

Artikel 11

1. Stemmeafgivningsperioden fastlægges for det første valg enstemmigt af Rådet efter høring af Europa-Parlamentet.

2. De efterfølgende valg finder sted inden for den tilsvarende periode i det sidste år inden for den i artikel 5 omhandlede femårige periode.

Såfremt det viser sig umuligt at afholde valgene i Fællesskabet i denne periode, fastsætter Rådet enstemmigt efter høring af Europa-Parlamentet og mindst et år inden udgangen af den i artikel 5 omhandlede femårige periode en anden stemmeafgivningsperiode, som tidligst kan ligge to måneder før og senest en måned efter den periode, der følger af første afsnit.

3. Med forbehold af artikel 196 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 109 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab træder Europa-

Parlamentet automatisk sammen den første tirsdag efter udløbet af en periode på en måned regnet fra slutningen af stemmeafgivningsperioden.

4. Det afgående Europa-Parlaments funktionsperiode ophører, når det nye Europa-Parlament træder sammen for første gang.

Artikel 12

Europa-Parlamentet prøver Europa-Parlaments-medlemmernes mandater. Med henblik herpå tager Europa-Parlamentet de valgresultater, der officielt er bekendtgjort af medlemsstaterne til efterretning og træffer afgørelse i eventuelle tvivlsspørgsmål, der måtte opstå på grundlag af bestemmelserne i denne akt, bortset fra tvivlsspørgsmål vedrørende de nationale bestemmelser, som denne akt henviser til.

Artikel 13

1. Et mandat bliver ledigt, når et Europa-Parlaments-medlemsmandat udløber som følge af, at medlemmet fratræder, afgår ved døden eller fortaber sit mandat.

2. Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne akt fastlægger hver medlemsstat de nærmere procedurer med henblik på, at et mandat, som måtte blive ledigt i løbet af den i artikel 5 omhandlede femårige periode, besættes for resten af denne periode.

3. Når det efter en medlemsstats lovgivning udtrykkeligt fastsættes, at et medlem af Europa-Parlamentet fortaber sit mandat, udløber medlemmets mandat i medfør af denne lovgivnings bestemmelser. De kompetente nationale myndigheder underretter Europa-Parlamentet herom.

4. Når et mandat bliver ledigt som følge af fratræden eller dødsfald, underretter Europa-Parlamentets formand omgående den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder herom.

Artikel 14

Såfremt det viser sig nødvendigt at træffe foranstaltninger til gennemførelse af denne akt, vedtager Rådet med enstemmighed efter forslag fra Europa-Parlamentet og efter høring af Kommissionen disse foranstaltninger efter i et samrådsudvalg med deltagelse af Rådet og repræsentanter for Europa-Parlamentet at have forsøgt at nå til enighed med sidstnævnte.

Artikel 15

Denne akt er affattet på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed.

Bilagene I og II udgør en integrerende del af denne akt.

Artikel 16

Bestemmelserne i denne akt træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter modtagelsen af den sidste af de i afgørelsen omhandlede meddelelser.

Udfærdiget i Bruxelles den tyvende september nitten hundrede og seksoghalvfjerds.

Geschehen zu Brüssel am zwanzigsten September neunzehnhundertsechsundsiebzig.

Done at Brussels on the twentieth day of September in the year one thousand nine hundred and seventy-six.

Fait à Bruxelles, le vingt septembre mil neuf cent soixante-seize.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an fichiú lá de mhí Mhéan Fómhair, míle naoi gcéad seachtó a sé.

Fatto a Bruxelles, addì venti settembre millenovecentosettantasei.

Gedaan te Brussel, de twintigste september negentienhonderd zesenzeventig.

BILAG I

Det Forenede Kongerige vil anvende bestemmelserne i denne akt udelukkende på Det Forenede Kongerige.

BILAG II

Erklæring ad artikel 14

Der er enighed om, at punkt 5, 6 og 7 i den procedure, der er fastlagt i fælleserklæringen fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen af 4. marts 1975[2], lægges til grund for den procedure, der skal følges i Samrådsudvalget.

[2] EFT C 89 af 22. 4. 1975, s. 1.

PROTOKOL (Nr. 7)

VEDRØRENDE DEN EUROPÆISKE UNIONS PRIVILEGIER OG IMMUNITETER

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Den Europæiske Union og Euratom i henhold til artikel 343 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 191 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) på medlemsstaternes områder skal nyde de for opfyldelsen af deres opgaver nødvendige privilegier og immuniteter,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

KAPITEL I

DEN EUROPÆISKE UNIONS EJENDOM, PENGEMIDLER, AKTIVER OG FORRETNINGER

Artikel 1

Unionens lokaler og bygninger er ukrænkelige. De er fritaget for ransagning, rekvisition, beslaglæggelse og ekspropriation. Unionens ejendom og aktiver kan ikke uden bemyndigelse fra Domstolen gøres til genstand for tvangsforanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller judiciel art.

Artikel 2

Unionens arkiver er ukrænkelige.

Artikel 3

Unionen, dens aktiver, indtægter og øvrige ejendom er fritaget for alle direkte skatter.

Medlemsstaternes regeringer skal, hver gang det er muligt, træffe egnede forholdsregler med henblik på eftergivelse eller tilbagebetaling af indirekte skatter og afgifter, der indgår i prisen for fast ejendom eller løsøre, når Unionen til tjenestebrug foretager større indkøb, hvis pris omfatter skatter og afgifter af denne art. Anvendelsen af disse bestemmelser må dog ikke fordreje konkurrencevilkårene inden for Unionen.

Der indrømmes ingen fritagelse for afgifter, skatter og gebyrer, som blot udgør betaling for almennyttige offentlige ydelser.

Artikel 4

Unionen er fritaget for al told, såvel som for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af genstande, der er bestemt til tjenestebrug; de således indførte genstande må ikke afhændes i det land, til hvilket de er blevet importeret — hverken mod eller uden vederlag — medmindre det sker på betingelser, som godkendes af det pågældende lands regering.

Unionen er endvidere fritaget for al told samt for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af dens publikationer.

KAPITEL II

MEDDELELSER OG PASSÉRSEDLER

Artikel 5

(tidl. artikel 6)

Unionens institutioner skal med hensyn til deres tjenstlige meddelelser og forsendelse af alle deres dokumenter på enhver medlemsstats område tilstås samme behandling, som den pågældende stat tilstår diplomatiske repræsentationer.

Unionens institutioners tjenstlige korrespondance og andre tjenstlige meddelelser må ikke være genstand for censur.

Artikel 6

(tidl. artikel 7)

Formændene for Unionens institutioner kan for disse institutioners medlemmer og ansatte udstede passérsedler, hvis form bestemmes af Rådet, der træffer afgørelse med simpelt flertal, og som skal anerkendes af medlemsstaternes myndigheder som gyldig rejselegitimation. Disse passérsedler udstedes til tjenestemænd og andre ansatte i henhold til de betingelser, der er fastsat i vedtægten for tjenestemænd og i ansættelsesvilkårene for andre ansatte i Unionen.

Kommissionen kan indgå aftaler om anerkendelse af disse passérsedler som gyldig rejselegitimation på tredjelands område.

KAPITEL III

MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET

Artikel 7

(tidl. artikel 8)

Europa-Parlamentets medlemmer er hverken administrativt eller på anden måde undergivet nogen begrænsning i deres bevægelsesfrihed på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Med hensyn til toldforhold og valutakontrol tilstås Europa-Parlamentets medlemmer:

a) af deres egen regering samme lettelser, som tilstås højere tjenestemænd, der begiver sig til udlandet i midlertidigt officielt hverv

b) af de øvrige medlemsstaters regeringer samme lettelser, som tilstås repræsentanter fra fremmede regeringer i midlertidigt officielt hverv.

Artikel 8

(tidl. artikel 9)

Europa-Parlamentets medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv.

Artikel 9

(tidl. artikel 10)

Under Europa-Parlamentets mødeperioder nyder medlemmerne:

a) på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling

b) på en anden medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning.

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet.

KAPITEL IV

REPRÆSENTANTER FOR MEDLEMSSTATERNE, SOM DELTAGER I ARBEJDET I DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER

Artikel 10

(tidl. artikel 11)

Repræsentanterne for medlemsstaterne, som deltager i arbejdet i Unionens institutioner, såvel som deres rådgivere og tekniske eksperter, nyder under udøvelsen af deres hverv og under rejse til og fra mødestedet sædvanlige privilegier, immuniteter og lettelser.

Denne artikel finder ligeledes anvendelse på medlemmerne af Unionens rådgivende organer.

KAPITEL V

DEN EUROPÆISKE UNIONS TJENESTEMÆND OG ØVRIGE ANSATTE

Artikel 11

(tidl. artikel 12)

Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte skal uanset deres nationalitet på hver af medlemsstaternes områder nyde følgende privilegier og immuniteter:

a) fritagelse for retsforfølgning for de i embeds medfør foretagne handlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, dog med det forbehold, at bestemmelserne i traktaterne dels om reglerne vedrørende tjenestemænds og andre ansattes ansvar over for Unionen, dels om Den Europæiske Unions Domstols kompetence til at afgøre tvister mellem Unionen og dens tjenestemænd og øvrige ansatte, finder anvendelse. Denne fritagelse gælder også efter tjenesteforholdets ophør

b) fritagelse sammen med deres ægtefæller og familiemedlemmer, der forsørges af dem, for indvandringsrestriktioner og bestemmelser om registrering af udlændinge

c) med hensyn til valuta- og omvekslingsbestemmelser de samme lettelser, som sædvanligt indrømmes tjenestemænd i internationale organisationer

d) ret til ved deres tiltræden af stillingen i det pågældende land toldfrit at indføre deres bohave og ejendele samt ret til ved udløbet af deres tjenestetid i det pågældende land toldfrit at genudføre deres bohave og ejendele, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det land, hvori retten udøves, måtte finde fornødne

e) ret til toldfrit til personligt brug at indføre deres motorkøretøj, såfremt det er erhvervet i deres sidste bopælsland eller i det land, hvor de er statsborgere, under de vilkår, der gælder på dette lands hjemmemarked, samt ret til toldfrit at genudføre det, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det pågældende land måtte finde fornødne.

Artikel 12

(tidl. artikel 13)

Løn, vederlag og honorarer, som Unionen udbetaler sine tjenestemænd og øvrige ansatte, beskattes til fordel for Unionen på de betingelser og efter den fremgangsmåde, der fastsættes af Europa-Parlamentet og Rådet ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af de berørte institutioner.

Tjenestemændene og de øvrige ansatte fritages for national beskatning af løn, vederlag og honorarer, som de modtager fra Unionen.

Artikel 13

(tidl. artikel 14)

Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte, som udelukkende med henblik på virksomhed i Unionens tjeneste tager ophold på en anden medlemsstats område end den stat, hvori de ved deres tiltræden i Unionens tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende, skal med hensyn til beskatning af indkomst og formue og til arveafgift samt til anvendelsen af de mellem Unionens medlemsstater indgåede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning af begge de nævnte stater betragtes, som om de havde bevaret deres tidligere bopæl, under forudsætning af at denne var beliggende i en af Unionens medlemsstater. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på ægtefællen, i det omfang denne ikke er selverhvervende, og på børn, som de i denne artikel nævnte personer tager vare på og forsørger.

Løsøre, der tilhører de i foregående stykke omhandlede personer, og som befinder sig på opholdslandets område, fritages for arveafgift i denne stat; ved fastsættelsen af sådan afgift betragtes løsøret, med forbehold af tredjelands ret og af eventuel anvendelse af bestemmelser i internationale overenskomster vedrørende dobbeltbeskatning, som om det befandt sig i den stat, hvor det skattemæssige hjemsted findes.

En bopæl, der udelukkende er erhvervet med henblik på virksomhed i andre internationale organisationers tjeneste, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af denne artikels bestemmelser.

Artikel 14

(tidl. artikel 15)

Europa-Parlamentet og Rådet fastlægger ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af de berørte institutioner den ordning for sociale ydelser, som skal gælde for Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte.

Artikel 15

(tidl. artikel 16)

Europa-Parlamentet og Rådet bestemmer ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af andre interesserede institutioner, på hvilke grupper af Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte bestemmelserne i artiklerne 11, 12, stk. 2, og 13 finder anvendelse helt eller delvis.

Medlemsstaternes regeringer vil med regelmæssige mellemrum blive underrettet om navn, stilling og adresse på de tjenestemænd og øvrige ansatte, der tilhører disse grupper.

KAPITEL VI

PRIVILEGIER OG IMMUNITETER FOR DE REPRÆSENTATIONER FOR TREDJELANDE, DER ER AKKREDITERET HOS UNIONEN

Artikel 16

(tidl. artikel 17)

Den medlemsstat, på hvis område Unionens hovedsæde befinder sig, indrømmer de af tredjeland hos Unionen akkrediterede repræsentationer sædvanlige diplomatiske privilegier og immuniteter.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 17

(tidl. artikel 18)

Privilegier, immuniteter og lettelser indrømmes Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte udelukkende i Unionens interesse.

Enhver af Unionens institutioner skal ophæve den en tjenestemand eller anden ansat tilståede immunitet, såfremt den skønner, at ophævelse af immuniteten ikke strider mod Unionens interesser.

Artikel 18

(tidl. artikel 19)

Ved anvendelse af denne protokol handler Unionens institutioner i gensidig forståelse med de pågældende medlemsstaters ansvarlige myndigheder.

Artikel 19

(tidl. artikel 20)

Artiklerne 11-14 og 17 finder anvendelse på Det Europæiske Råds formand.

De finder ligeledes anvendelse på Kommissionens medlemmer.

Artikel 20

(tidl. artikel 21)

Artiklerne 11-14 og 17 finder anvendelse på Den Europæiske Unions Domstols dommere, generaladvokater, justitssekretærer og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i protokollen om statutten for Den Europæiske Unions Domstol vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.

Artikel 21

(tidl. artikel 22)

Denne protokol finder ligeledes anvendelse på Den Europæiske Investeringsbank, på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, dog med forbehold af bestemmelserne i protokollen om Bankens vedtægter.

Den Europæiske Investeringsbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og lignende afgifter i anledning af udvidelser af dens kapital, såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Tilsvarende skal dens opløsning og likvidation heller ikke give anledning til nogen skatteopkrævning. Endelig skal Bankens og dens organers arbejde, for så vidt det udøves under de i vedtægterne fastlagte betingelser, ikke medføre pålæggelse af omsætningsafgifter.

Artikel 22

(tidl. artikel 23)

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens besluttende organer og for dens personale med forbehold af bestemmelserne i protokollen om statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

Den Europæiske Centralbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og afgifter eller lignende i anledning af kapitaludvidelser såvel som forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i den stat, hvor banken har sit hjemsted. Bankens og dens besluttende organers virksomhed i henhold til statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke nogen form for omsætningsafgift.

7.10.2005 DA Den Europæiske Unions Tidende L 262/1

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTET

EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE
af 28. september 2005
om vedtagelse af statutten for Europa-Parlamentets medlemmer

(2005/684/EF, Euratom)

EUROPA-PARLAMENTET HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 190, stk. 5,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 108, stk. 4,

efter høring af Kommissionen ([1]),

efter Rådets ([2]) godkendelse, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentet består af »repræsentanter for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede stater«. Disse repræsentanter er også ifølge EF-traktatens artikel 190, stk. 1, »repræsentanter for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede stater«. Det samme udtryk anvendes ligeledes i EF-traktatens artikel 190, stk. 2 (»antallet af repræsentanter, der vælges i hver enkelt medlemsstat«) og stk. 3 (»Repræsentanterne vælges for en periode på fem år«). Disse bestemmelser, ifølge hvilke medlemmerne er repræsentanter for folkene, ligger til grund for anvendelsen i denne statut af betegnelsen »medlem«.

(2) Parlamentet er beføjet til at regulere sine egne anliggender i sin forretningsorden i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 199, stk. 1, og under overholdelse af denne statut.

(3) I statuttens artikel 1 anvendes begrebet medlem, og det fremgår klart, at statutten ikke indeholder bestemmelser om Europa-Parlamentets medlemmers rettigheder og pligter, men derimod om regler og almindelige betingelser for udøvelsen af deres hverv.

([1]) Kommissionens udtalelse af 3.6.2003, bekræftet af næstformand Margot Wallström i Europa-Parlamentets møde den 22.6.2005.

([2]) Rådets skrivelse af 19.7.2005.

(4) Den frihed og uafhængighed, der er fastslået i artikel 2, og som ikke er omhandlet i nogen primærretlig tekst, bør reguleres i en retsakt. Erklæringer, hvori medlemmerne forpligter sig til at nedlægge mandatet på et bestemt tidspunkt, og erklæringer om mandatnedlæggelse på et ikke nærmere angivet tidspunkt, som et parti frit kan benytte, må anses for at være i modstrid med medlemmernes frihed og uafhængighed og bør derfor ikke være retligt bindende.

(5) I artikel 3, stk. 1, gengives bestemmelserne i artikel 6, stk. 1, i akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet af 20. september 1976.

(6) Initiativretten, der er omhandlet i artikel 5, er af afgørende betydning for ethvert medlem af Parlamentet. Denne ret må ikke indskrænkes ved Parlamentets forretningsorden.

(7) Retten til aktindsigt, der fremgår af artikel 6 og indgår i Parlamentets forretningsorden, vedrører et væsentligt aspekt af et medlems udøvelse af sit mandat og bør derfor forankres i statutten.

(8) Artikel 7 skal sikre, at den sproglige mangfoldighed opretholdes i praksis trods modsatrettede udtalelser. Enhver form for diskrimination af et officielt sprog bør være udelukket. Dette princip bør fortsat gælde efter yderligere udvidelse af Den Europæiske Union.

(9) Medlemmerne modtager ifølge artikel 9 og 10 et vederlag for udøvelsen af deres hverv. Hvad angår størrelsen af dette vederlag, forelagde den af Parlamentet nedsatte ekspertgruppe i maj 2000 en undersøgelse, på grundlag af hvilken et vederlag på 38,5 % af grundlønnen til en dommer ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er berettiget.

(10) Da vederlaget, overgangsgodtgørelsen samt alders-, invalide- og efterladtepensionen finansieres over Den Europæiske Unions budget, bør de beskattes til fordel for Fællesskaberne.

(11) På grund af medlemmernes særlige forhold, navnlig at der ikke gælder nogen pligt for medlemmerne til at have bopæl på Parlamentets arbejdssteder og deres særlige tilknytning til den stat, hvor de er valgt, bør medlemsstaterne have mulighed for at anvende bestemmelserne i deres nationale skattelovgivning på vederlaget og overgangsgodtgørelsen samt alders-, invalide- og efterladtepensionen.

(12) Artikel 9, stk. 3, er nødvendig, fordi partierne ofte forventer, at en del af de i artikel 9, stk. 1 og 2, nævnte ydelser anvendes til deres formål. Denne form for finansiering af politiske partier kan ikke tillades.

(13) Overgangsydelsen, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, og artikel 13, skal navnlig dække perioden mellem mandatets ophør og en ny erhvervsaktivitet. Ved overtagelse af et nyt mandat eller et offentligt embede ophører dette formål med at være relevant.

(14) Under hensyn til udviklingen på området for alderspensioner i medlemsstaterne forekommer det passende, at et tidligere medlem har ret til alderspension fra det fyldte 63. år. Artikel 14 berører ikke medlemsstaternes ret til at tage hensyn til alderspensionen ved beregningen af alderspension efter national ret.

(15) Bestemmelserne om efterladtepension følger i det væsentlige gældende ret i Det Europæiske Fællesskab. Retten til pension for en efterladt ægtefælle, som indgår nyt ægteskab, hviler på den moderne tankegang, at retten består i en selvstændig ydelse og ikke blot tjener til ren »forsørgelse«. Derfor bortfalder denne ret ikke, hvis den efterladte ægtefælle råder over egne indtægter eller egen formue.

(16) Artikel 18 er nødvendig, fordi medlemsstaternes ydelser, såsom godtgørelse af omkostninger i forbindelse med sygdom og tilskud til bidrag til sygeforsikring, bortfalder, når statutten træder i kraft. Disse ydelser udbetales ofte efter mandatets ophør.

(17) Bestemmelserne om godtgørelse af omkostninger skal være i overensstemmelse med de principper, De Europæiske Fællesskabers Domstol opstillede i Lord Bruce-dommen ([3]). Herefter kan Parlamentet refundere udgifter ved hjælp af faste godtgørelser, når dette er hensigtsmæssigt for at nedbringe administrationsomkostningerne og den arbejdsbyrde, som kontrol af hver enkelt udgift ellers ville medføre. Dette er derfor i overensstemmelse med princippet om forsvarlig forvaltning.

(18) Den 28. maj 2003 vedtog Parlamentets Præsidium nye regler om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til medlemmerne, som er baseret på de faktiske omkostninger. Disse regler bør træde i kraft samtidig med denne statut.

(19) Medlemsstaterne bør sikre, at de regler, hvorefter Europa-Parlamentets medlemmer ligestilles med de nationale parlamentsmedlemmer i deres medlemsstat i forbindelse med udøvelsen af deres mandat, fortsat finder anvendelse. I betragtning af de mange yderst forskellige regler i medlemsstaterne er det ikke muligt at nå frem til en fælles europæisk løsning på dette problem. For Europa-Parlamentets medlemmer ville det, hvis sådanne bestemmelser ikke fandtes, være yderst besværligt eller umuligt at udøve mandatet i den medlemsstat, de er valgt i. Det er også i medlemsstaternes interesse, at mandatet kan udøves effektivt.

(20) Artikel 25, stk. 1, er nødvendig, fordi de yderst forskellige nationale bestemmelser, som medlemmerne hidtil har været underlagt, umuliggør en fælles europæisk løsning på alle de problemer, der er forbundet med overgangen fra et gammelt til et nyt system i Europa. Ved at give medlemmerne mulighed for at vælge forhindres en indskrænkning af deres rettigheder og tab for dem i forbindelse med overgangen. Reglen i artikel 25, stk. 2, er en konsekvens af den afgørelse, der træffes i henhold til stk. 1 i samme artikel.

(21) Der er ved bestemmelserne i artikel 29, som giver medlemsstaterne mulighed for i en overgangsperiode at vedtage en ordning, der afviger fra denne statuts bestemmelser, taget hensyn til de forskellige nationale forhold. Disse forskellige forhold er også baggrunden for, at der gives medlemsstaterne mulighed for at ligestille medlemmer af Europa-Parlamentet med medlemmer af de nationale parlamenter —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

AFSNIT I

REGLER OG ALMINDELIGE BETINGELSER FOR EUROPA-PARLAMENTETS MEDLEMMERS UDØVELSE AF DERES HVERV

Artikel 1

I denne statut fastsættes reglerne og de almindelige betingelser for Europa-Parlamentets medlemmers udøvelse af deres hverv.

Artikel 2

1. Medlemmerne er frie og uafhængige.

([3]) Dom af 15. september 1981, sag 208/80, Bruce of Donington mod Eric Gordon Aspden, Sml. 1981, s. 2205.

2. Aftaler om nedlæggelse af et mandat inden eller ved en valgperiodes udløb er ugyldige.

Artikel 3

1. Medlemmerne stemmer individuelt og personligt. De er ikke bundet af pålæg og kan ikke modtage bundet mandat.

2. Aftaler om nærmere betingelser for udøvelsen af mandatet er ugyldige.

Artikel 4

Dokumenter og elektroniske optegnelser, som et medlem har modtaget, udarbejdet eller afsendt, anses kun for Europa-Parlamentets dokumenter, hvis de er indgivet i henhold til forretningsordenen.

Artikel 5

1. Inden for rammerne af Parlamentets initiativret har ethvert medlem ret til at fremsætte forslag til en fællesskabsakt.

2. Parlamentet fastsætter nærmere regler om udøvelsen af denne ret i sin forretningsorden.

Artikel 6

1. Medlemmerne har ret til indsigt i alle dokumenter, der er i Europa-Parlamentets besiddelse.

2. Stk. 1 gælder ikke for personlige dokumenter og afregninger.

3. Den Europæiske Unions retsakter og institutionernes aftaler om aktindsigt i dokumenter berøres ikke af stk. 1.

4. Parlamentet fastsætter nærmere regler for udøvelsen af denne ret.

Artikel 7

1. Parlamentets dokumenter oversættes til alle officielle sprog.

2. De mundtlige indlæg tolkes simultant til alle øvrige officielle sprog.

3. Parlamentet fastsætter gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Artikel 8

1. Medlemmerne kan danne politiske grupper.

2. Parlamentet fastsætter nærmere regler for udøvelsen af denne ret i sin forretningsorden.

Artikel 9

1. Medlemmerne har ret til et passende vederlag, som sikrer deres uafhængighed.

2. De har efter mandatets ophør ret til at få udbetalt overgangsgodtgørelse og pension.

3. Aftaler om anvendelsen af vederlag, overgangsgodtgørelse ved mandatets ophør og pension til andre end private formål er ugyldige.

4. Medlemmers og tidligere medlemmers efterladte har ret til efterladtepension.

Artikel 10

Vederlaget andrager 38,5 % af den grundløn, som en dommer ved De Europæiske Fællesskabers Domstol oppebærer.

Artikel 11

Vederlag, som et medlem modtager for udøvelsen af et mandat i et andet parlament, modregnes i vederlaget.

Artikel 12

1. Det i artikel 9 omhandlede vederlag beskattes til fordel for Fællesskaberne på samme vilkår, som gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber i henhold til artikel 13 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter.

2. De fradrag for udgifter afholdt som følge af tjenestens udøvelse og af familiemæssig og social karakter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, 3 og 4, i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68 af 29. februar 1968 om fastlæggelse af betingelserne for og fremgangsmåden ved opkrævning af skat til De Europæiske Fællesskaber ([4]), finder ikke anvendelse.

3. Stk. 1 berører ikke medlemsstaternes ret til at underkaste vederlaget nationale beskatningsbestemmelser under forudsætning af, at enhver form for dobbeltbeskatning undgås.

4. Medlemsstaterne har ret til at tage hensyn til vederlaget ved fastsættelse af beskatningsprocenten for anden indkomst.

5. Denne artikel finder ligeledes anvendelse på den overgangsgodtgørelse og alders-, invalide- og efterladtepension, der udbetales i henhold til artikel 13, 14, 15 og 17.

6. Ydelser i henhold til artikel 18, 19 og 20 og bidrag til pensionsfonden i henhold til artikel 27 beskattes ikke.

([4]) EFT L 56 af 4.3.1968, s. 8. Senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 723/2004 (EUT L 124 af 27.4.2004, s. 1).

Artikel 13

1. Medlemmerne har ved mandatets ophør ret til en overgangsgodtgørelse svarende til vederlaget i henhold til artikel 10.

2. Denne ret gælder for en måned for hvert år, den pågældende har udøvet sit mandat, dog mindst seks og højst 24 måneder.

3. Retten ophører ved overtagelse af et mandat i et andet parlament eller et offentligt embede.

4. Hvis et tidligere medlem afgår ved døden, betales overgangsgodtgørelsen sidste gang i den måned, hvori det tidligere medlem afgik ved døden.

Artikel 14

1. Tidligere medlemmer har ret til alderspension ved det fyldte 63. år.

2. Alderspensionen udgør for hvert fulde år, den pågældende har udøvet sit mandat, 3,5 % af vederlaget i henhold til artikel 10 og for hver yderligere fulde måned en tolvtedel heraf, dog højst 70 %.

3. Alderspensionen modregnes ikke i anden pension.

4. Artikel 11 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 15

1. Hvis et medlem bliver uarbejdsdygtig i mandatperioden, har den pågældende ret til invalidepension.

2. Artikel 14, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Invalidepensionen udgør dog mindst 35 % af vederlaget i henhold til artikel 10.

3. Retten til invalidepension kan gøres gældende, når mandatet nedlægges.

4. Parlamentet fastsætter nærmere regler om udøvelsen af denne ret.

5. Artikel 11 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 16

Har et tidligere medlem på samme tid ret til at få udbetalt overgangsgodtgørelse i henhold til artikel 13 og pension i henhold til artikel 14 eller 15, anvendes den ordning, som den pågældende vælger.

Artikel 17

1. Dør et medlem eller et tidligere medlem, der ved dødsfaldet havde eller senere ville have fået ret til pension i henhold til artikel 14 eller 15, har den efterladte ægtefælle og forsørgelsesberettigede børn ret til efterladtepension.

2. Pensionsydelserne må tilsammen ikke overstige den alderspension, det pågældende medlem ville have haft ret til ved valgperiodens udløb, eller som tilkom eller ville have tilkommet det tidligere medlem.

3. Den efterladte ægtefælle modtager 60 % af det i stk. 2 nævnte beløb, dog mindst 30 % af vederlaget i henhold til artikel 10. Kravet herpå bortfalder ikke ved indgåelse af nyt ægteskab. Kravet består ikke, såfremt der på grund af omstændighederne i det konkrete tilfælde ikke kan være nogen tvivl om, at ægteskabet alene blev indgået af forsørgelsesmæssige grunde.

4. Et forsørgelsesberettiget barn modtager 20 % af det i stk. 2 nævnte beløb.

5. Det samlede pensionsbeløb fordeles i givet fald mellem ægtefælle og børn i forhold til de i stk. 3 og 4 nævnte procentsatser.

6. Pensionen udbetales fra den første dag i den måned, der følger efter dødsfaldet.

7. Ved ægtefællens død bortfalder dennes ret ved udgangen af den måned, hvori dødsfaldet indtraf.

8. Retten til børnepension ophører ved udgangen af den måned, hvori barnet fylder 21 år. Denne ret forlænges dog for det tidsrum, hvor barnet er under uddannelse, men ophører senest ved udgangen af den måned, hvori det fylder 25 år. Retten til børnepension opretholdes, hvis barnet på grund af sygdom eller handicap er ude af stand til at forsørge sig selv.

9. Partnere i parforhold, som er anerkendt i medlemsstaterne, ligestilles med ægtefæller.

10. Parlamentet fastsætter nærmere regler for udøvelsen af denne ret.

Artikel 18

1. Medlemmer og tidligere medlemmer, der oppebærer pension, samt personer, der har ret til efterladtepension, har krav på godtgørelse af to tredjedele af omkostningerne i forbindelse med sygdom, svangerskab og fødsel.

2. Parlamentet fastsætter nærmere regler for udøvelsen af denne ret.

Artikel 19

1. Medlemmerne har ret til at blive forsikret mod risici i forbindelse med udøvelsen af mandatet.

2. Parlamentet fastsætter nærmere regler om udøvelsen af denne ret. Medlemmerne afholder selv en tredjedel af forsikringspræmien.

Artikel 20

1. Medlemmerne har ret til godtgørelse af omkostninger i forbindelse med udøvelsen af mandatet.

2. I forbindelse med rejser til og fra Parlamentets arbejdssteder og andre tjenesterejser godtgør Parlamentet de faktisk afholdte udgifter.

3. Godtgørelse af andre almindelige udgifter kan ske i form af et fast beløb.

4. Parlamentet fastsætter nærmere regler for udøvelsen af denne ret.

5. Artikel 9, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 21

1. Medlemmerne har ret til at ansætte personlige medarbejdere, som de frit kan vælge.

2. Parlamentet afholder de faktiske udgifter i forbindelse med ansættelsesforholdet.

3. Parlamentet fastsætter nærmere regler for udøvelsen af denne ret.

Artikel 22

1. Medlemmerne har ret til at anvende Parlamentets kontor- og kommunikationsudstyr og tjenestevogne.

2. Parlamentet fastsætter nærmere regler for udøvelsen af denne ret.

Artikel 23

1. Samtlige udbetalinger foretages over Den Europæiske Unions budget.

2. Udbetalinger i henhold til artikel 10, 13, 14, 15 og 17 foretages månedligt i euro eller — efter medlemmets ønske — i valutaen i den medlemsstat, hvori vedkommende er bosat. Parlamentet fastlægger nærmere regler for, hvordan udbetalingerne skal foretages.

Artikel 24

Gennemførelsesbestemmelserne til denne statut træder i kraft efter offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

AFSNIT II

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 25

1. Medlemmer, der var valgt til Parlamentet, før denne statut trådte i kraft, og som er blevet genvalgt, kan med hensyn til vederlag, overgangsgodtgørelse samt alders-, invalide- og efterladtepension vælge at være omfattet af den hidtidige nationale ordning i hele mandatperioden.

2. Disse ydelser betales over medlemsstaternes budget.

Artikel 26

1. De medlemmer, der i henhold til artikel 25, stk. 1, fortsat ønsker at være omfattet af den hidtidige nationale ordning, meddeler skriftligt Europa-Parlamentets formand dette senest 30 dage efter denne statuts ikrafttræden.

2. Afgørelsen er endelig og uigenkaldelig.

3. Hvis en sådan meddelelse ikke foreligger inden fristens udløb, gælder denne statuts bestemmelser.

Artikel 27

1. Europa-Parlamentets frivillige pensionsfond videreføres efter denne statuts ikrafttræden for de medlemmer eller tidligere medlemmer, der allerede har erhvervet rettigheder i denne fond.

2. De erhvervede rettigheder bevares i fuldt omfang. Parlamentet kan fastlægge kriterier og vilkår for erhvervelse af nye rettigheder.

3. Medlemmer, der modtager vederlag i henhold til artikel 10, kan ikke erhverve nye rettigheder i den frivillige pensionsfond.

4. Fonden er ikke åben for tilgang af medlemmer, der indvælges i Parlamentet for første gang efter denne statuts ikrafttræden.

5. Artikel 9, stk. 3, og artikel 14, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 28

1. Ret til pension, som et medlem på tidspunktet for anvendelsen af denne statut har opnået i henhold til nationale bestemmelser, bevares i fuldt omfang.

2. Når varigheden af udøvelsen af mandatet som medlem af Europa-Parlamentet eller i et nationalt parlament i henhold til nationale bestemmelser ikke er tilstrækkelig til at udløse en pensionsret, medregnes disse perioder ved beregningen af pensionen på grundlag af denne statut. Parlamentet kan indgå aftaler med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne om overførelse af optjente pensionsrettigheder.

Artikel 29

1. Medlemsstaterne kan for de medlemmer, der er valgt i deres medlemsstat, vedtage en ordning med hensyn til vederlag, overgangsgodtgørelse samt alders-, invalide- og efterladtepension, der afviger fra denne statuts bestemmelser, for en overgangsperiode, som ikke kan overstige varigheden af to af Europa-Parlamentets valgperioder.

2. I en sådan ordning ligestilles medlemmerne som minimum med medlemmerne af de respektive nationale parlamenter.

3. Samtlige udbetalinger foretages over den pågældende medlemsstats budget.

4. Ovennævnte ordning berører ikke medlemmernes rettigheder i henhold til artikel 18-22 i denne statut.

AFSNIT III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

Artikel 30

Denne statut træder i kraft på førstedagen af den valgperiode for Europa-Parlamentet, der begynder i 2009.

Udfærdiget i Strasbourg, den 28. september 2005.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

02010Q1120(01) — DA — 07.02.2018 — 001.001 — 1

Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

►B Rammeaftale om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen

(EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Aftale mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen	L 45	46	17.2.2018

02010Q1120(01) — DA — 07.02.2018 — 001.001 — 2

▼B

Rammeaftale om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen

I. ANVENDELSESOMRÅDE

1. Med henblik på bedre at afspejle det »særlige partnerskab« mellem Parlamentet og Kommissionen er de to institutioner enige om nedennævnte foranstaltninger, der skal styrke Kommissionens politiske ansvar og legitimitet, udvide den konstruktive dialog, forbedre udvekslingen af informationer mellem de to institutioner og forbedre samarbejdet om procedurer og planlægning.

De er også enige om specifikke bestemmelser om:

— Kommissionens møder med nationale eksperter, jf. bilag I

— tilsendelse af fortrolige oplysninger til Parlamentet, jf. bilag II

— forhandling og indgåelse af internationale aftaler, jf. bilag III, og

— tidsplan for Kommissionens arbejdsprogram, jf. bilag IV.

II. POLITISK ANSVAR

2. Efter at være blevet foreslået af Det Europæiske Råd forelægger den indstillede formand for Kommissionen de politiske retningslinjer for sin mandatperiode for Parlamentet, således at sagen kan forhandles på et velinformeret grundlag, inden Parlamentets afstemning om valg.

3. Parlamentet hører den valgte formand for Kommissionen i god tid før indledningen af procedurerne for godkendelse af den nye Kommission, jf. artikel 106 i Parlamentets forretningsorden. Parlamentet tager hensyn til den valgte kommissionsformands bemærkninger.

Kandidaterne til posterne som medlem af Kommissionen sikrer, at alle relevante oplysninger fremlægges i fuldt omfang, i overensstemmelse med uafhængighedsforpligtelsen i artikel 245 TEUF.

Procedurerne udformes således, at det sikres, at den samlede indstillede Kommission vurderes på en åben, retfærdig og konsekvent måde.

▼M1

4. Hvert enkelt medlem af Kommissionen påtager sig det politiske ansvar for indsatsen inden for sit ansvarsområde, uden at dette berører princippet om Kommissionens kollegialitet.

Kommissionens formand har det fulde ansvar for at identificere enhver interessekonflikt, som bevirker, at et kommissionsmedlem ikke kan varetage sine opgaver.

Kommissionens formand er ligeledes ansvarlig for enhver efterfølgende foranstaltning, der træffes i denne anledning, og underretter straks Parlamentets formand herom skriftligt.

Kommissionsmedlemmers deltagelse i valgkampagner er reguleret i adfærdskodeksen for medlemmer af Europa-Kommissionen.

▼M1

Kommissionsmedlemmer kan deltage i valgkampagner til valg til Europa-Parlamentet, herunder som kandidater. De kan også vælges af de europæiske politiske partier som førende kandidater til posten som formand for Kommissionen (»spidskandidater«).

Kommissionens formand underretter i god tid Parlamentet om, hvorvidt et eller flere kommissionsmedlemmer stiller op som kandidat til valg til Parlamentet, og om de foranstaltninger, der træffes for at sikre overholdelse af principperne om uafhængighed, integritet og diskretion som fastsat i artikel 245 i TEUF og adfærdskodeksen for medlemmer af Europa-Kommissionen.

Ethvert kommissionsmedlem, der stiller op som kandidat eller deltager i en valgkampagne til valg til Parlamentet, forpligter sig til at afstå fra under kampagnen at indtage en holdning, som ikke ville være i overensstemmelse med hans/hendes tavshedspligt, eller som ville stride mod princippet om kollegialitet.

Kommissionsmedlemmer, der stiller op som kandidat eller deltager i valgkampagner til valg til Parlamentet, må ikke bruge Kommissionens menneskelige eller materielle ressourcer til aktiviteter, der har tilknytning til valgkampagnen.

▼B

5. Udtrykker Parlamentet over for Kommissionens formand mistillid til et bestemt medlem af Kommissionen, overvejer Kommissionens formand grundigt, om han/hun skal anmode det pågældende medlem om at træde tilbage i overensstemmelse med artikel 17, stk. 6, TEU. Formanden skal enten kræve, at medlemmet træder tilbage, eller under den følgende mødeperiode give Parlamentet sin begrundelse for at nægte dette.

6. Såfremt det bliver nødvendigt at udnævne en efterfølger for et kommissionsmedlem inden udløbet af den pågældendes tjenesteperiode, jf. artikel 246, stk. 2, TEUF, vil Kommissionens formand grundigt overveje resultatet af høringen af Parlamentet, inden der gives samtykke til Rådets afgørelse.

Parlamentet sikrer, at dets procedurer gennemføres hurtigst muligt, således at Kommissionens formand kan nå at overveje Parlamentets udtalelse grundigt, før kommissionsmedlemmet udnævnes.

I tilfælde, hvor der kun er kort tid tilbage af et kommissionsmedlems tjenesteperiode, jf. artikel 246, stk. 3, TEUF, vil Kommissionens formand ligeledes grundigt overveje Parlamentets holdning.

7. Agter Kommissionens formand at ændre fordelingen af ansvarsområder mellem Kommissionens medlemmer i løbet af dens mandatperiode, jf. artikel 248 TEUF, underretter han/hun Parlamentet i god tid inden den relevante høring i Parlamentet om disse ændringer. Formandens afgørelse om ændring af fordelingen af ansvarsområder kan træde i kraft med øjeblikkelig virkning.

8. Såfremt Kommissionen fremsætter forslag om en revision af adfærdskodeksen for medlemmer af Kommissionen vedrørende interessekonflikter eller etisk adfærd, anmoder den om en udtalelse fra Parlamentet.

▼B

III. **KONSTRUKTIV DIALOG OG INFORMATIONSUDVEKSLING**

i) **Almindelige bestemmelser**

9. Kommissionen garanterer, at den vil overholde det grundlæggende princip om ligebehandling af Parlamentet og Rådet, navnlig hvad angår adgang til møder og udlevering af bidrag eller anden information, især om lovgivnings- og budgetmæssige spørgsmål.

10. Kommissionen træffer inden for rammerne af sine beføjelser foranstaltninger til bedre at inddrage Parlamentet, således at der i videst muligt omfang tages hensyn til Parlamentets synspunkter på området for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

11. Der skal indføres en række ordninger med henblik på at udmønte det »særlige partnerskab« mellem Parlamentet og Kommissionen i praksis:

— Kommissionens formand vil efter anmodning fra Parlamentet og mindst to gange om året mødes med Formandskonferencen for at drøfte spørgsmål af fælles interesse.

— Kommissionens formand vil føre en løbende dialog med Parlamentets formand om centrale horisontale spørgsmål og større lovgivningsmæssige forslag. Denne dialog bør også omfatte indbydelse af Parlamentets formand til at deltage i kommissærkollegiets møder.

— Kommissionens formand eller den næstformand, der er ansvarlig for interinstitutionelle forbindelser, skal indbydes til at deltage i Formandskonferencens og Udvalgsformandskonferencens møder, når der skal drøftes specifikke spørgsmål vedrørende fastlæggelse af dagsordener for plenarmøder, de interinstitutionelle forbindelser mellem Parlamentet og Kommissionen samt lovgivnings- og budgetmæssige spørgsmål.

— Der afholdes årligt møder mellem Formandskonferencen, Udvalgsformandskonferencen og kommissærkollegiet med henblik på at drøfte relevante spørgsmål, herunder forberedelsen og gennemførelsen af Kommissionens arbejdsprogram.

— Formandskonferencen og Udvalgsformandskonferencen underretter i god tid Kommissionen om resultaterne af deres drøftelser, når disse har en interinstitutionel dimension. Parlamentet holder endvidere Kommissionen fuldt og regelmæssigt underrettet om resultatet af dets møder vedrørende tilrettelæggelsen af mødeperioder under hensyntagen til Kommissionens synspunkter. Dette berører ikke punkt 45.

— Med henblik på at sikre en regelmæssig udveksling af information mellem de to institutioner mødes Parlamentets og Kommissionens generalsekretærer med jævne mellemrum.

12. De enkelte medlemmer af Kommissionen sikrer, at der foregår en regelmæssig og direkte udveksling af oplysninger mellem kommissionsmedlemmet og formanden for det relevante parlamentsudvalg.

13. Kommissionen offentliggør ikke forslag til retsakter eller andre vigtige initiativer eller beslutninger, før den skriftligt har underrettet Parlamentet herom.

▼B

På grundlag af Kommissionens arbejdsprogram fastlægger de to institutioner på forhånd og efter fælles aftale, hvilke initiativer af særlig betydning, der skal forelægges plenarforsamlingen. Kommissionen vil principielt først forelægge plenarforsamlingen disse initiativer og først derefter offentligheden.

På samme måde fastlægger de, hvilke forslag og initiativer der skal orienteres om på Formandskonferencen eller formidles til det relevante parlamentsudvalg eller dets formand på passende måde.

Disse afgørelser træffes inden for rammerne af den løbende dialog mellem de to institutioner, jf. punkt 11 i denne aftale, og ajourføres regelmæssigt under behørig hensyntagen til enhver politisk udvikling.

14. Såfremt et internt kommissionsdokument — som Parlamentet ikke er blevet orienteret om i henhold til denne rammeaftale — bringes i omløb uden for institutionerne, kan Parlamentets formand anmode om, at det straks oversendes til Parlamentet, således at det kan videregives til ethvert medlem af Parlamentet, der måtte anmode herom.

15. Kommissionen vil i forbindelse med sit arbejde med at forberede og gennemføre EU-lovgivning, herunder »soft law« og delegerede retsakter, fremlægge fuldstændig information om og dokumentation for sine møder med nationale eksperter. Såfremt Parlamentet anmoder herom, kan Kommissionen også indbyde Parlamentets eksperter til disse møder.

De relevante bestemmelser er fastlagt i bilag I.

16. Senest tre måneder efter vedtagelsen af en parlamentsbeslutning skal Kommissionen skriftligt underrette Parlamentet om, hvordan den har reageret på specifikke anmodninger rettet til den i Parlamentets beslutninger, herunder i sager, hvor den ikke har været i stand til at følge Parlamentets synspunkter. Denne frist kan forkortes, såfremt en anmodning er af hastende karakter. Fristen kan forlænges med en måned, såfremt en anmodning kræver et mere omfattende forarbejde, og dette dokumenteres behørigt. Parlamentet vil sørge for, at denne underretning distribueres bredt inden for institutionen.

Parlamentet vil bestræbe sig på at undgå, at der stilles spørgsmål til mundtlig eller skriftlig besvarelse om emner, som Kommissionen i forvejen har taget stilling til i en skriftlig opfølgningsmeddelelse til Parlamentet.

Kommissionen forpligter sig til at aflægge rapport om den konkrete opfølgning af enhver anmodning om fremsættelse af forslag i henhold til artikel 225 TEUF (lovgivningsmæssig initiativbetænkning) inden for en frist på tre måneder fra vedtagelsen af den tilsvarende beslutning på plenarmødet. Senest efter ét år fremsætter Kommissionen et forslag til retsakt eller opfører forslaget i sit arbejdsprogram for det følgende år. Fremsætter Kommissionen ikke et forslag, giver den Parlamentet en detaljeret begrundelse herfor.

Kommissionen forpligter sig endvidere til at indlede et tæt og tidligt samarbejde med Parlamentet om enhver anmodning om lovgivningsinitiativer hidrørende fra borgerinitiativer.

▼B

For så vidt angår dechargeproceduren finder de specifikke bestemmelser i punkt 31 anvendelse.

17. Såfremt der fremsættes forslag om lovgivningsmæssige retsakter på grundlag af initiativer, henstillinger eller begæringer efter artikel 289, stk. 4, TEUF, underretter Kommissionen efter anmodning Parlamentets relevante udvalg om sin holdning til disse forslag.

18. De to institutioner er enige om at samarbejde på området for forbindelser med de nationale parlamenter.

Parlamentet og Kommissionen samarbejder om gennemførelsen af protokol nr. 2 til TEUF om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Dette samarbejde omfatter ordninger for eventuelle nødvendige oversættelser af begrundede udtalelser fra nationale parlamenter.

Når de i artikel 7 i protokol nr. 2 til TEUF omhandlede tærskler er nået, sørger Kommissionen for at få oversat alle de begrundede udtalelser, der er fremsat af nationale parlamenter, sammen med sin egen holdning hertil.

19. Kommissionen underretter Parlamentet om listen over de ekspertgrupper, der er nedsat til at bistå Kommissionen under udøvelsen af dens initiativret. Listen skal ajourføres regelmæssigt og offentliggøres.

I denne sammenhæng underretter Kommissionen på passende måde det kompetente parlamentsudvalg på specifik og begrundet anmodning fra udvalgets formand om disse gruppers virksomhed og sammensætning.

20. De to institutioner fører gennem passende kanaler en konstruktiv dialog om spørgsmål vedrørende vigtige administrative forhold, særlig spørgsmål, der har direkte virkninger for Parlamentets egen administration.

21. Såfremt Parlamentet fremsætter forslag om en revision af bestemmelserne i sin forretningsorden vedrørende forbindelserne med Kommissionen, anmoder det om en udtalelse fra Kommissionen.

22. Påberåbes der fortrolighed med hensyn til oplysninger, der videregives i henhold til denne rammeaftale, finder bestemmelserne i bilag II anvendelse.

ii) **Internationale aftaler og udvidelse**

23. Parlamentet skal straks underrettes fuldt ud i alle faser af forhandlingen om og indgåelsen af internationale aftaler, herunder ved fastlæggelsen af forhandlingsdirektiverne. Kommissionen handler på en måde, der giver dens forpligtelser i henhold til artikel 218 TEUF fuld virkning, samtidig med at hver institutions rolle i henhold til artikel 13, stk. 2, TEUF respekteres.

Kommissionen anvender de i bilag III fastlagte ordninger.

24. Parlamentet skal modtage den i punkt 23 omhandlede underretning i så god tid, at det i givet fald kan udtrykke sine synspunkter, og således at Kommissionen er i stand til at tage hensyn til Parlamentets synspunkter i videst muligt omfang. Underretningen af Parlamentet skal som hovedregel ske via det kompetente parlamentsudvalg og i givet fald på et plenarmøde. I behørigt begrundede tilfælde kan underretningen gives til mere end ét parlamentsudvalg.

▼B

Parlamentet og Kommissionen påtager sig at fastsætte passende procedurer og sikkerhedsforanstaltninger for tilsendelse af fortrolige oplysninger fra Kommissionen til Parlamentet i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag II.

25. De to institutioner anerkender, at det som følge af deres forskellige institutionelle roller er Kommissionen, der repræsenterer Den Europæiske Union i internationale forhandlinger, med undtagelse af forhandlinger om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og andre i traktaterne fastlagte tilfælde.

Når Kommissionen repræsenterer Unionen på internationale konferencer, giver den på Parlamentets anmodning en delegation af medlemmer af Europa-Parlamentet mulighed for at deltage som observatører i EU-delegationer, således at Parlamentet straks kan underrettes fuldt ud om aktiviteterne på konferencen. Kommissionen påtager sig i påkommende fald systematisk at orientere parlamentsdelegationen om resultatet af forhandlingerne.

Medlemmer af Europa-Parlamentet må ikke deltage direkte i disse forhandlinger. De kan dog, inden for rammerne af de juridiske, tekniske og diplomatiske muligheder, tildeles observatørstatus af Kommissionen. Afviser Kommissionen at gøre dette, oplyser den Parlamentet om grundene hertil.

Herudover giver Kommissionen medlemmer af Europa-Parlamentet mulighed for at deltage som observatører i alle relevante møder under dens ansvar før og efter forhandlingsmøderne.

26. Kommissionen holder på samme betingelser systematisk Parlamentet underrettet om møder i organer oprettet ved multilaterale internationale aftaler, der involverer Unionen, og letter adgangen for medlemmer af Europa-Parlamentet, der deltager i EU-delegationer som observatører, til sådanne møder, når de pågældende organer skal træffe afgørelser, der kræver Parlamentets godkendelse, eller hvis gennemførelse kan nødvendiggøre vedtagelse af retsakter efter den almindelige lovgivningsprocedure.

27. Kommissionen giver endvidere parlamentsdelegationer, der indgår i EU-delegationer ved internationale konferencer, adgang til at benytte alle EU-delegationernes faciliteter ved sådanne lejligheder, i overensstemmelse med det overordnede princip om godt samarbejde mellem institutionerne inden for rammerne af den disponible logistik.

Parlamentets formand sender senest fire uger før en konferences begyndelse et forslag til Kommissionens formand om optagelse af en parlamentsdelegation i EU-delegationen med angivelse af parlamentsdelegationslederens navn og antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet, der ønskes optaget. Denne frist kan undtagelsesvist forkortes i behørigt begrundede tilfælde.

Antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet i parlamentsdelegationen og af disses medarbejdere skal være proportionalt med den samlede EU-delegations størrelse.

▼B

28. Kommissionen holder Parlamentet fuldt orienteret om fremskridtene i tiltrædelsesforhandlinger og navnlig om vigtige aspekter og udviklinger, således at det i god tid kan udtrykke sine synspunkter gennem de relevante parlamentsprocedurer.

29. Såfremt Parlamentet vedtager en henstilling i henhold til artikel 90, stk. 4, i sin forretningsorden om de forhold, der er omtalt i punkt 28, og såfremt Kommissionen af vægtige grunde beslutter, at den ikke kan støtte den pågældende henstilling, redegør den for grundene over for Parlamentet på et plenarmøde eller på det førstkommende møde i det relevante parlamentsudvalg.

iii) **Gennemførelse af budgettet**

30. Inden Kommissionen på donorkonferencer giver tilsagn, som indebærer nye finansielle forpligtelser og kræver budgetmyndighedens samtykke, underretter den budgetmyndigheden og tager dennes bemærkninger under overvejelse.

31. I forbindelse med den årlige dechargeprocedure i henhold til artikel 319 TEUF forelægger Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere gennemførelsen af budgettet for det pågældende år, og som formanden for det parlamentsudvalg, der er ansvarligt for dechargeproceduren i henhold til bilag VII i Parlamentets forretningsorden, anmoder om til dette formål.

Fremkommer der nye aspekter vedrørende tidligere år, der allerede er givet decharge for, forelægger Kommissionen alle nødvendige oplysninger om sagen med henblik på at nå frem til en løsning, der er acceptabel for begge parter.

iv) **Forholdet til reguleringsagenturer**

32. Kandidater til posten som administrerende direktør for reguleringsagenturer bør deltage i høringer i parlamentsudvalg.

Kommissionen og Parlamentet vil endvidere i forbindelse med drøftelserne i den interinstitutionelle arbejdsgruppe om agenturer, der blev nedsat i marts 2009, sigte mod en fælles tilgang til spørgsmålet om de decentrale agenturers rolle og stilling i EU's institutionelle landskab, ledsaget af fælles retningslinjer for oprettelsen, opbygningen og driften af disse agenturer samt finansierings- budget-, tilsyns- og forvaltningsspørgsmål.

IV. **SAMARBEJDE OM LOVGIVNINGSPROCEDURER OG -PLANLÆGNING**

i) **Kommissionens arbejdsprogram og Den Europæiske Unions programmering**

33. Kommissionen tager initiativ til Unionens årlige og flerårige programmering med henblik på at indgå interinstitutionelle aftaler.

34. Kommissionen forelægger hvert år sit arbejdsprogram.

▼B

35. De to institutioner samarbejder i overensstemmelse med den tidsplan, der er fastsat i bilag IV.

Kommissionen tager hensyn til Parlamentets prioriteringer.

Kommissionen giver tilstrækkeligt detaljerede oplysninger om sine planer for hvert enkelt punkt i sit arbejdsprogram.

36. Kommissionen skal give en forklaring, hvis den ikke er i stand til at fremsætte specifikke forslag i arbejdsprogrammet for det pågældende år, eller hvis den fraviger programmet. Kommissionens næstformand med ansvar for interinstitutionelle forbindelser forpligter sig til regelmæssigt at aflægge beretning til Udvalgsformandskonferencen om den politiske gennemførelse af Kommissionens arbejdsprogram for det pågældende år.

ii) **Procedurer for vedtagelse af retsakter**

37. Kommissionen forpligter sig til omhyggeligt at gennemgå de ændringer, som Parlamentet vedtager til dets forslag til retsakter, med henblik på at tage hensyn til dem i et eventuelt ændret forslag.

Når Kommissionen i henhold til artikel 294 TEUF afgiver sin udtalelse om Parlamentets ændringer, forpligter den sig til at tage størst muligt hensyn til de ændringer, der er vedtaget ved andenbehandlingen; såfremt den af vægtige grunde og efter behandling i kollegiet beslutter ikke at vedtage eller støtte disse ændringer, skal den redegøre for sin beslutning over for Parlamentet og under alle omstændigheder i sin udtalelse om Parlamentets ændringer, jf. artikel 294, stk. 7, litra c), TEUF.

38. Når der er tale om et initiativ forelagt af mindst en fjerdedel af medlemsstaterne, jf. artikel 76 TEUF, forpligter Parlamentet sig til ikke at vedtage nogen betænkning i det relevante udvalg, før det har modtaget Kommissionens udtalelse om initiativet.

Kommissionen forpligter sig til at afgive sin udtalelse om et sådant initiativ senest 10 uger efter dets forelæggelse.

39. Kommissionen giver en detaljeret begrundelse i god tid før den trækker et forslag tilbage, som Parlamentet allerede har vedtaget en holdning til ved førstebehandling.

Kommissionen indleder en ny mandatperiode med at gennemgå alle udestående forslag med henblik på enten at bekræfte dem politisk eller trække dem tilbage under behørig hensyntagen til de synspunkter, Parlamentet har udtrykt.

40. Ved særlige lovgivningsprocedurer, der kræver høring af Parlamentet, herunder andre procedurer, som den i artikel 148 TEUF fastlagte, skal Kommissionen:

i) træffe foranstaltninger til at forbedre inddragelsen af Parlamentet, således at der i videst muligt omfang tages hensyn til Parlamentets synspunkter, navnlig ved at sikre, at Parlamentet får den fornødne tid til at behandle Kommissionens forslag

▼B

ii) sørge for i god tid at minde Rådets organer om, at der ikke må indgås politiske aftaler om dens forslag, før Parlamentet har vedtaget sin udtalelse. Den anmoder om, at forhandlingerne afsluttes på ministerniveau, når medlemmerne af Rådet har haft et rimeligt tidsrum til at behandle Parlamentets udtalelse

iii) sørge for, at Rådet følger de regler, som er udviklet i Den Europæiske Unions Domstols praksis, om at Parlamentet skal høres på ny, såfremt Rådet ændrer et kommissionsforslag væsentligt. Kommissionen skal orientere Parlamentet om eventuelle påmindelser til Rådet om, at der skal foretages fornyet høring

iv) forpligte sig til i givet fald at trække et forslag til retsakt tilbage, som Parlamentet har forkastet. Såfremt Kommissionen af vægtige grunde efter behandling i kollegiet beslutter at fastholde forslaget, begrunder den dette i en redegørelse til Parlamentet.

41. Med henblik på at forbedre planlægningen af lovgivningen forpligter Parlamentet sig på sin side til:

i) at planlægge de lovgivningsmæssige afsnit af sine dagsordener således, at de bringes i overensstemmelse med Kommissionens arbejdsprogram og de beslutninger, som det har vedtaget om programmet, navnlig med henblik på at forbedre planlægningen af de prioriterede forhandlinger

ii) i det omfang det er hensigtsmæssigt for proceduren, at overholde rimelige frister ved vedtagelsen af sin holdning ved førstebehandlingen under den almindelige lovgivningsprocedure og i forbindelse med høringsproceduren

iii) i videst muligt omfang at udnævne ordførere for kommende forslag, så snart Kommissionens arbejdsprogram er vedtaget

iv) at behandle anmodninger om fornyet høring som spørgsmål af absolut prioritet, forudsat at det har modtaget alle de nødvendige oplysninger.

iii) **Spørgsmål i tilknytning til bedre lovgivning**

42. Kommissionen sikrer, at dens konsekvensanalyser gennemføres på dens ansvar ved en gennemsigtig procedure, der sikrer en uafhængig analyse. Konsekvensanalyserne offentliggøres rettidigt og tager højde for en række forskellige scenarier, herunder »undlade at handle«-løsningen, og forelægges i princippet det relevante parlamentsudvalg i løbet af fasen med information til de nationale parlamenter i henhold til protokol nr. 1 og 2 til TEUF.

43. På områder, hvor Parlamentet normalt er inddraget i lovgivningsprocessen, anvender Kommissionen, hvor det er relevant og behørigt begrundet, »soft law« efter at have givet Parlamentet lejlighed til at give udtryk for sine synspunkter. Kommissionen giver, når den vedtager sit forslag, en grundig redegørelse for, hvordan Parlamentets synspunkter er blevet tilgodeset.

▼B

44. For at sikre bedre overvågning af gennemførelsen og anvendelsen af EU-retten, bestræber Kommissionen og Parlamentet sig på at indføje obligatoriske sammenligningstabeller og fastlægge en bindende frist for gennemførelsen, som for direktivers vedkommende normalt ikke bør overstige to år.

Kommissionen stiller i tilgift til sine særberetninger og den årlige beretning om gennemførelsen af EU-retten oversigter over alle traktatbrudsprocedurer fra tidspunktet for åbningsskrivelsen, til rådighed for Parlamentet, herunder — efter anmodning fra Parlamentet, på enkeltsagsbasis og under overholdelse af fortrolighedsreglerne, især dem, der er anerkendt af Den Europæiske Unions Domstol — oplysninger om de spørgsmål, der er omfattet af traktatbrudsproceduren.

V. KOMMISISONENS DELTAGELSE I PARLAMENTETS FORHANDLINGER

45. Er Kommissionens tilstedeværelse ved møder i plenarforsamlingen eller andre af Parlamentets organer påkrævet, prioriterer den denne tilstedeværelse i forhold til andre konkurrerende begivenheder eller indbydelser.

Kommissionen sikrer navnlig, at kommissionsmedlemmer er til stede på plenarmøderne under behandlingen af de dagsordenspunkter, der hører under deres ansvarsområde, når Parlamentet anmoder herom. Dette gælder for de foreløbige dagsordensforslag, som Formandskonferencen godkender under den foregående mødeperiode.

Parlamentet søger at sikre, at dagsordenspunkter for en mødeperiode, som hører under samme kommissionsmedlems ansvarsområder, som hovedregel opføres samlet.

46. På Parlamentets anmodning vil der blive indført en fast spørgetid med Kommissionens formand. Denne spørgetid vil falde i to dele: Den første del, med deltagelse af de politiske gruppers ledere eller disses repræsentanter, afvikles på et rent spontant grundlag; den anden del skal dreje sig om et bestemt politisk emne, der vedtages på forhånd, senest torsdagen før den pågældende mødeperiode, men uden forberedte spørgsmål.

Desuden skal der indføres en spørgetid med medlemmer af Kommissionen, herunder næstformanden for eksterne forbindelser/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik efter samme mønster som spørgetiden med Kommissionens formand med henblik på at reformere den eksisterende spørgetid. Denne spørgetid skal vedrøre de enkelte kommissionsmedlemmers sagsområder.

47. Kommissionsmedlemmer skal høres, hvis de anmoder om det.

Med forbehold af artikel 230 TEUF, vedtager de to institutioner generelle regler for fordelingen af taletid mellem sig.

De to institutioner er enige om, at deres vejledende tildeling af taletid bør respekteres.

▼B

48. For at sikre, at kommissionsmedlemmerne kan være til stede, forpligter Parlamentet sig til at bestræbe sig på at fastholde sine endelige forslag til dagsorden.

Såfremt Parlamentet ændrer sit endelige forslag til dagsorden eller rækkefølgen af punkterne på dagsordenen for en mødeperiode, underretter det straks Kommissionen. Kommissionen gør sit bedste for at sikre, at det ansvarlige kommissionsmedlem kan være til stede.

49. Kommissionen kan senest frem til Formandskonferencens vedtagelse af det endelige forslag til dagsorden for en mødeperiode foreslå medtagelse af punkter på dagsordenen. Parlamentet tager størst muligt hensyn til sådanne forslag.

50. Parlamentsudvalg tilstræber at fastholde deres forslag til dagsorden og dagsordener.

Ændrer et parlamentsudvalg sit forslag til dagsorden eller sin dagsorden, underrettes Kommissionen straks herom. Parlamentsudvalgene bestræber sig navnlig på at overholde en rimelig frist med henblik på at muliggøre kommissionsmedlemmernes tilstedeværelse på deres møder.

Er der ikke udtrykkeligt anmodet om et kommissionsmedlems tilstedeværelse på et parlamentsudvalgsmøde, sikrer Kommissionen, at den er repræsenteret ved en kompetent embedsmand på et passende niveau.

Parlamentsudvalgene vil bestræbe sig på at samordne deres arbejde, herunder undgå afholdelse af parallelle møder om samme spørgsmål, og på ikke at afvige fra forslaget til dagsorden, således at Kommissionen kan sikre et passende repræsentationsniveau.

Er der på et udvalgsmøde vedrørende et kommissionsforslag blevet anmodet om tilstedeværelse af en højtstående tjenestemand (generaldirektør eller direktør), skal Kommissionens repræsentant kunne tage ordet.

VI. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

51. Kommissionen bekræfter sit tilsagn om snarest muligt at undersøge de lovgivningsmæssige retsakter, som ikke blev tilpasset til forskriftsproceduren med kontrol inden Lissabontraktatens ikrafttræden, med henblik på at vurdere, om det er nødvendigt at tilpasse disse retsakter til ordningen med delegerede retsakter, der er indført ved artikel 290 TEUF.

Det endelige mål om et sammenhængende system af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som er fuldt i overensstemmelse med traktaten, bør nås gennem en løbende vurdering af karakteren og indholdet af de foranstaltninger, som på nuværende tidspunkt er omfattet af forskriftsproceduren med kontrol, således at de efterhånden kan tilpasses ordningen i artikel 290 TEUF.

▼B

52. Bestemmelserne i denne rammeaftale supplerer den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ([1]) uden at berøre den og foregriber ikke en eventuel yderligere revision af samme. Med forbehold af fremtidige forhandlinger mellem Parlamentet, Kommissionen og Rådet forpligter de to institutioner sig til at nå til enighed om væsentlige ændringer som forberedelse til de kommende forhandlinger om tilpasning af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning til de nye bestemmelser, der er indført ved Lissabontraktaten, under hensyntagen til gældende praksis og denne rammeaftale.

De er i relation til målet om bedre lovgivning også enige om behovet for at forstærke den eksisterende interinstitutionelle kontaktmekanisme på politisk og på teknisk plan med henblik på at sikre et effektivt interinstitutionelt samarbejde mellem Parlamentet, Kommissionen og Rådet.

53. Kommissionen forpligter sig til hurtigt at indlede Unionens årlige og flerårige programmering med henblik på at indgå interinstitutionelle aftaler, jf. artikel 17 TEUF.

Kommissionens arbejdsprogram er Kommissionens bidrag til Unionens årlige og flerårige programmering. Når det er blevet vedtaget af Kommissionen, bør der afholdes trepartsforhandlinger mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen med henblik på at nå frem til en aftale om Unionens programmering.

De to institutioner tager i den forbindelse, og så snart Parlamentet, Rådet og Kommissionen er nået til enighed om Unionens programmering, denne rammeaftales bestemmelser om programmering op til revision.

Parlamentet og Kommissionen opfordrer Rådet til snarest muligt at påbegynde drøftelser om Unionens programmering i overensstemmelse med artikel 17 TEUF.

54. De to institutioner foretager regelmæssigt en evaluering af den praktiske gennemførelse af denne rammeaftale og af dens bilag. Den tages op til revision ved udgangen af 2011 på grundlag af de praktiske erfaringer.

([1]) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

▼B

BILAG I

Kommissionsmøder med nationale eksperter

Dette bilag fastlægger de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af rammeaftalens punkt 15.

1. **Anvendelsesområde**

Bestemmelserne i rammeaftalens punkt 15 vedrører følgende møder:

1) kommissionsmøder inden for rammerne af de ekspertgrupper, Kommissionen har nedsat, hvortil nationale myndigheder fra samtlige medlemsstater indbydes, for så vidt som de vedrører forberedelse og gennemførelse af EU-lovgivning, herunder »soft law« og delegerede retsakter

2) ad hoc-kommissionsmøder, hvortil nationale eksperter fra samtlige medlemsstater indbydes, for så vidt som de vedrører forberedelse og gennemførelse af EU-lovgivning, herunder »soft law« og delegerede retsakter.

Møder i komitologiudvalg er undtaget, dog uden at det berører nuværende og fremtidige særlige ordninger vedrørende underretning af Europa-Parlamentet om udøvelsen af Kommissionens gennemførelsesbeføjelser ([1]).

2. **Oplysninger, der skal fremsendes til Parlamentet**

Kommissionen forpligter sig til at sende Parlamentet den samme dokumentation, som den sender til de nationale myndigheder i forbindelse med de ovennævnte møder. Kommissionen vil fremsende disse dokumenter, herunder dagsordener, til en særlig mailboks i Parlamentet samtidig med, at de sendes til de nationale eksperter.

3. **Indbydelse af Parlamentets eksperter**

Efter at være blevet anmodet herom af Parlamentet kan Kommissionen beslutte at opfordre Parlamentet til at sende parlamentseksperter med til Kommissionsmøder med nationale eksperter, jf. punkt 1.

([1]) De oplysninger, der skal gives til Parlamentet vedrørende arbejdet i komitologiudvalgene, og Parlamentets prærogativer i forbindelse med udvalgsprocedurerne, er klart fastlagt i andre retsakter: 1) Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23), 2) den interinstitutionelle aftale af 3. juni 2008 mellem Parlamentet og Kommissionen om komitologiprocedurerne og 3) de nødvendige retsakter til gennemførelse af artikel 291 TEUF.

▼B

BILAG II

Tilsendelse af fortrolige oplysninger til Parlamentet

1. **Anvendelsesområde**

1.1. I dette bilag fastsættes bestemmelser om Kommissionens tilsendelse til Parlamentet af fortrolige oplysninger, jf. punkt 1.2, og disses behandling som led i udøvelsen af Parlamentets prærogativer og beføjelser. De to institutioner handler i overensstemmelse med deres gensidige pligt til loyalt samarbejde og med fuld gensidig tillid, samt under nøje overholdelse af relevante traktatbestemmelser.

1.2. Ved »oplysninger« forstås alle skriftlige eller mundtlige oplysninger, uanset medium og ophavsmand.

1.2.1. Ved »fortrolige oplysninger« forstås »EU-klassificerede oplysninger« og ikke-klassificerede »andre fortrolige oplysninger«.

1.2.2. Ved »EU-klassificerede oplysninger« forstås enhver oplysning og ethvert materiale, der er klassificeret som »TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET«, »SECRET UE«, »CONFIDENTIEL UE« eller »RESTREINT UE«, eller som er mærket med en tilsvarende national eller international klassifikationsbetegnelse, der ved uberettiget videregivelse i forskellig grad kunne skade Unionens interesser eller en eller flere medlemsstater, uanset om sådanne oplysninger hidrører fra Unionen eller er modtaget fra medlemsstater, tredjelande eller internationale organisationer.

a) TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET: Denne klassifikation anvendes kun til oplysninger og materiale, hvis uberettigede videregivelse kunne forvolde Unionens eller en eller flere af dens medlemsstaters vitale interesser overordentlig alvorlig skade.

b) SECRET UE: Denne klassifikation anvendes kun til oplysninger og materiale, hvis uberettigede videregivelse kunne forvolde Unionens eller en eller flere af dens medlemsstaters vitale interesser alvorlig skade.

c) CONFIDENTIEL UE: Denne klassifikation anvendes til oplysninger og materiale, hvis uberettigede videregivelse kunne forvolde Unionens eller en eller flere af dens medlemsstaters vitale interesser skade.

d) RESTREINT UE: Denne klassifikation anvendes til oplysninger og materiale, hvis uberettigede videregivelse kunne være uhensigtsmæssig for Unionens eller en eller flere af dens medlemsstaters interesser.

1.2.3 Ved »andre fortrolige oplysninger« forstås enhver anden fortrolig oplysning, herunder oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, som Parlamentet har anmodet om, og/eller som videregives af Kommissionen.

1.3. Kommissionen sikrer, at Parlamentet får adgang til fortrolige oplysninger i overensstemmelse med bestemmelserne i dette bilag, når den fra et eller en af de i punkt 1.4 nævnte parlamentsorganer eller hvervsindehavere modtager en anmodning om tilsendelse af fortrolige oplysninger. Desuden kan Kommissionen på eget initiativ videregive enhver fortrolig oplysning i overensstemmelse med bestemmelserne i dette bilag.

1.4. I dette bilags forstand kan følgende anmode Kommissionen om fortrolige oplysninger:

▼B

— Parlamentets formand

— formændene for de berørte parlamentsudvalg

— Præsidiet og Formandskonferencen, samt

— ledere af Parlamentsdelegationer, som deltager i EU-delegationer på internationale konferencer.

1.5. Dette bilags anvendelsesområde omfatter ikke oplysninger om traktatbrudsprocedurer og konkurrencesager, for så vidt der endnu ikke foreligger en endelig kommissionsafgørelse eller en dom fra Den Europæiske Unions Domstol på det tidspunkt, hvor anmodningen fra et eller en af de i punkt 1.4 nævnte parlamentsorganer eller hvervsindehavere modtages, eller der er tale om hensyn til beskyttelsen af Unionens finansielle interesser. Dette berører ikke rammeaftalens punkt 44 og Parlamentets budgetkontrolbeføjelser.

1.6. Disse bestemmelser berører ikke afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF truffet af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 19. april 1995 om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse ([1]) og de relevante bestemmelser i Kommissionens afgørelse 1999/352/EF, EKSF, Euratom af 28. april 1999 om oprettelse af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ([2]).

2. **Generelle bestemmelser**

2.1. Efter anmodning fra et parlamentsorgan/en hvervsindehaver som nævnt i punkt 1.4 sender Kommissionen hurtigst muligt det pågældende parlamentsorgan/den pågældende hvervsindehaver alle de fortrolige oplysninger, der er nødvendige, for at Parlamentet kan udøve sine prærogativer og beføjelser. De to institutioner respekterer inden for deres respektive beføjelser og ansvarsområder:

— grundlæggende menneskerettigheder, herunder retten til retfærdig rettergang og retten til beskyttelse af privatlivet

— bestemmelser vedrørende retslige og disciplinære procedurer

— beskyttelse af forretningshemmeligheder og kommercielle forbindelser

— beskyttelse af Unionens interesser, særlig i tilknytning til offentlig sikkerhed, forsvar, internationale forbindelser, valutastabilitet og finansielle interesser.

I tilfælde af uenighed forelægges spørgsmålet de to institutioners formænd, således at de kan bilægge tvisten.

Fortrolige oplysninger fra en stat, en institution eller en international organisation videregives kun med dennes samtykke.

2.2. EU-klassificerede oplysninger videregives til og behandles og beskyttes af Parlamentet under overholdelse af de fælles minimumsstandarder for sikkerhed, som anvendes af de øvrige EU-institutioner, særlig Kommissionen.

([1]) EFT L 113 af 19.5.1995, s. 1.
([2]) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 20.

▼B

Kommissionen sikrer ved klassificering af oplysninger, der hidrører fra den, at den anvender den relevante klassifikationsgrad i overensstemmelse med de internationale standarder og definitioner og sine interne bestemmelser under behørig hensyntagen til, at Parlamentet skal kunne få adgang til klassificerede dokumenter for effektivt at kunne udøve sine beføjelser og prærogativer.

2.3. Hersker der tvivl om en oplysnings fortrolige karakter eller om den relevante klassifikationsgrad, eller er det nødvendigt at fastlægge de relevante nærmere betingelser for dens meddelelse i overensstemmelse med punkt 3.2, hører de to institutioner hinanden hurtigst muligt og forud for fremsendelsen af dokumentet. Under disse høringer repræsenteres Parlamentet af formanden for det berørte parlamentsorgan, om nødvendigt sammen med ordføreren, eller af den hvervsindehaver, der indgav anmodningen. Kommissionen repræsenteres af det ansvarlige kommissionsmedlem efter høring af medlemmet af Kommissionen med ansvar for sikkerhedsanliggender. I tilfælde af uenighed forelægges spørgsmålet de to institutioners formænd, således at de kan bilægge tvisten.

2.4. Er der efter afslutning af proceduren i punkt 2.3 ikke opnået enighed, opfordrer Parlamentets formand efter begrundet anmodning fra det berørte parlamentariske organ/den hvervsindehaver, som indgav anmodningen, Kommissionen til inden for den behørigt angivne passende frist at fremsende den pågældende fortrolige oplysning og angiver, hvilke af de nærmere betingelser i punkt 3.2 i dette bilag der skal opfyldes. Inden udløbet af denne frist meddeler Kommissionen skriftligt Parlamentet sin endelige holdning, som Parlamentet i givet fald forbeholder sig ret til at gøre indsigelse imod.

2.5. Adgang til EU-klassificerede oplysninger gives i overensstemmelse med de gældende regler vedrørende personlig sikkerhedsgodkendelse.

2.5.1. Adgang til oplysninger, der er klassificeret »TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET«, »SECRET UE« og »CONFIDENTIEL UE«, gives kun til Parlamentets tjenestemænd og ansatte ved Parlamentet, der arbejder for politiske grupper, for hvem de er strengt nødvendige, og som på forhånd er udpeget af det parlamentsorgan/hvervsindehaveren som personer, for hvem indsigt er tjenstlig nødvendig, og som er sikkerhedsgodkendt til den pågældende klassifikationsgrad.

2.5.2. I kraft af Parlamentets prærogativer og beføjelser gives medlemmer, som ikke råder over en personlig sikkerhedsgodkendelse, adgang til dokumenter, der er klassificeret som »CONFIDENTIEL UE«, efter praktiske ordninger, der er fastlagt efter fælles overenskomst, herunder undertegnelse af en erklæring på tro og love om, at de ikke vil videregive indholdet af de pågældende dokumenter til tredjemand.

Adgang til dokumenter, der er klassificeret som »SECRET UE«, gives medlemmer, som har fået en passende personlig sikkerhedsgodkendelse.

2.5.3. Der træffes foranstaltninger med støtte fra Kommissionen for at sikre, at de nationale myndigheders nødvendige bidrag til godkendelsesproceduren hurtigst muligt modtages af Parlamentet.

De nærmere oplysninger om kategorien eller kategorierne af personer, der skal have adgang til de fortrolige oplysninger, meddeles samtidig med anmodningen.

Forud for adgangen til disse oplysninger orienteres hver enkelt person om fortrolighedsgraden og de deraf følgende sikkerhedsforpligtelser.

▼B

I forbindelse med revisionen af dette bilag og de fremtidige sikkerhedsregler, jf. punkt 4.1 og punkt 4.2, tages spørgsmålet om sikkerhedsgodkendelse op til fornyet behandling

3. **Nærmere regler for adgang til og behandling af fortrolige oplysninger**

3.1. De fortrolige oplysninger, der meddeles efter procedurerne i punkt 2.3 og i givet fald punkt 2.4, stilles på kommissionsformandens eller et kommissionsmedlems ansvar til rådighed for det parlamentsorgan/den hvervsindehaver, der har indgivet anmodningen, på følgende betingelser:

Parlamentet og Kommissionen sørger for den fortrolige oplysnings registrering og sporbarhed.

Mere specifikt fremsendes EU-klassificerede oplysninger klassificeret som »CONFIDENTIEL UE« og »SECRET UE« fra Kommissionens Generalsekretariats centralregister til den tilsvarende kompetente tjenestegren i Parlamentet, der vil være ansvarlig for efter de vedtagne regler at stille dem til rådighed for det parlamentsorgan/den hvervsindehaver, der har indgivet anmodningen.

Fremsendelse af EU-klassificerede oplysninger klassificeret som »TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET« underkastes yderligere regler, der aftales mellem Kommissionen og det parlamentsorgan/den hvervsindehaver, der har indgivet anmodningen, med henblik på at sikre et beskyttelsesniveau svarende til klassifikationsgraden.

3.2. Med forbehold af bestemmelserne i punkt 2.2 og 2.4 og de fremtidige sikkerhedsregler, som er omhandlet i punkt 4.1, fastsættes de nærmere regler for adgang til oplysningerne og bevarelse af deres fortrolige karakter efter fælles overenskomst forud for fremsendelsen af oplysningerne. I denne overenskomst mellem kommissionsmedlemmet med ansvar for det pågældende politikområde og det parlamentsorgan (repræsenteret ved sin formand)/den hvervsindehaver, der har indgivet anmodningen, skal en af de i punkt 3.2.1 og 3.2.2 nævnte muligheder være valgt med henblik på at sikre et passende fortrolighedsniveau.

3.2.1. For så vidt angår de personer, de fortrolige oplysninger må udleveres til, bør en af følgende muligheder vælges:

— oplysninger udelukkende forbeholdt Parlamentets formand (kun i absolutte undtagelsestilfælde)

— Præsidiet og/eller Formandskonferencen

— formanden og ordføreren for det relevante parlamentsudvalg

— alle medlemmer (faste og stedfortrædende) af det relevante parlamentsudvalg

— alle medlemmer af Europa-Parlamentet.

De pågældende fortrolige oplysninger må ikke offentliggøres eller videregives til nogen anden modtager uden Kommissionens samtykke.

3.2.2. For så vidt ordningerne for behandling af fortrolige oplysninger bør der være følgende muligheder:

a) gennemsyn af dokumenter i et sikkert læseværelse, hvis oplysningerne har klassifikationsgrad »CONFIDENTIEL UE« og derover

▼B

b) afholdelse af et møde for lukkede døre, kun med deltagelse af Præsidiets og Formandskonferencens medlemmer eller af faste og stedfortrædende medlemmer af det kompetente parlamentsudvalg samt af de tjenestemænd i Parlamentet og de medarbejdere, der arbejder for de politiske grupper, som formanden på forhånd har udpeget som havende behov for at blive informeret, og hvis tilstedeværelse er strengt nødvendig, forudsat at de har fået den krævede sikkerhedsgodkendelse, under hensyntagen til følgende betingelser:

— alle dokumenter kan være nummererede, blive omdelt ved mødets begyndelse og indsamlet igen ved dets afslutning. Der må ikke tages noter eller fotokopier.

— protokollen fra mødet må ikke omtale drøftelsen af det punkt, som er behandlet fortroligt.

Inden udleveringen kan alle personoplysninger fjernes fra dokumenterne.

Fortrolige oplysninger, som afgives mundtligt til modtagere i Parlamentet, skal være omfattet af det samme beskyttelsesniveau, som hvis de blev afgivet skriftligt. Dette kan omfatte en højtidelig erklæring fra modtagerne af oplysningerne om, at de ikke vil videregive oplysningernes indhold til tredjemand.

3.2.3 Når skriftlige oplysninger skal gennemses i et sikkert læseværelse, sikrer Parlamentet, at der rent faktisk forefindes:

— et sikkert system for lagring af fortrolige oplysninger

— et sikkert læseværelse uden fotokopimaskiner, telefoner, fax, scanner eller anden teknik til reproduktion eller videresendelse af dokumenter m.m.,

— sikkerhedsregler for adgang til læseværelset med registrering i et adgangsregister og en højtidelig erklæring om, at de behandlede fortrolige oplysninger ikke vil blive videregivet.

3.2.4. Ovenstående forhindrer ikke, at institutionerne kan aftale andre tilsvarende ordninger.

3.3. Overholdes disse ordninger ikke, finder, for medlemmernes vedkommende, sanktionsbestemmelserne i bilag VIII til Parlamentets forretningsorden og for Parlamentets tjenestemænds og øvrige ansattes vedkommende, de relevante bestemmelser i artikel 86 i tjenestemandsvedtægten ([1]) eller artikel 49 i ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte anvendelse.

4. **Afsluttende bestemmelser**

4.1. Kommissionen og Parlamentet træffer de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af bestemmelserne i dette bilag.

([1]) Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen.

▼B

Kommissionens og Parlamentets kompetente tjenestegrene samarbejder med henblik herpå snævert om gennemførelsen af dette bilag. Dette omfatter kontrollen af fortrolige oplysningers sporbarhed og regelmæssig fælles kontrol af de anvendte sikkerhedsordninger og -standarder.

Parlamentet forpligter sig til om nødvendigt at tilpasse sine interne bestemmelser til gennemførelsen af de sikkerhedsregler for behandlingen af fortrolige oplysninger, der er fastlagt i dette bilag.

Parlamentet forpligter sig til hurtigst muligt at fastlægge sine fremtidige sikkerhedsordninger og kontrollere disse ved fælles overenskomst med Kommissionen med henblik på at fastslå at sikkerhedsstandarderne stemmer overens. Dette vil få virkning for dette bilag for så vidt angår:

— tekniske sikkerhedsbestemmelser og -standarder vedrørende håndtering og lagring af fortrolige oplysninger, herunder sikkerhedsforanstaltninger inden for fysisk sikkerhed samt personale-, dokument- og it-sikkerhed

— nedsættelse af et særligt tilsynsudvalg sammensat af medlemmer med den fornødne sikkerhedsgodkendelse til håndtering af EU-klassificerede oplysninger klassificeret som »TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET.«

4.2. Parlamentet og Kommissionen vil gennemgå dette bilag og om fornødent tilpasse det senest på tidspunktet for den revision, der er omtalt i rammeaftalens punkt 54, for at tage højde for nye udviklinger i form af:

— fremtidige sikkerhedsregler, der berører Parlamentet og Kommissionen

— andre aftaler eller retsakter af relevans for fremsendelsen af oplysninger mellem institutionerne.

▼B

BILAG III

Forhandling og indgåelse af internationale aftaler

Dette bilag indeholder de nærmere bestemmelser for fremsendelse af oplysninger til Parlamentet om forhandling og indgåelse af internationale aftaler, jf. rammeaftalens punkt 23, 24 og 25:

1. Kommissionen informerer Parlamentet om sine planer om at foreslå indledningen af forhandlinger på samme tid, som den informerer Rådet.

2. I overensstemmelse med bestemmelserne i rammeaftalens punkt 24 skal Kommissionen, når den forelægger forslag til forhandlingsdirektiver for Rådet til vedtagelse, samtidig forelægge dem for Parlamentet.

3. Kommissionen tager behørigt hensyn til Parlamentets bemærkninger under hele forhandlingsprocessen.

4. I overensstemmelse med bestemmelserne i rammeaftalens punkt 23 holder Kommissionen Parlamentet løbende og hurtigt underrettet om forhandlingsprocessen frem til det tidspunkt, hvor aftalen paraferes, og redegør for, om og i bekræftende fald hvordan Parlamentets bemærkninger er indarbejdet i den forhandlede tekst, samt i benægtende fald oplyse, hvorfor det ikke er sket.

5. I forbindelse med internationale aftaler, hvis indgåelse kræver Parlamentets godkendelse, giver Kommissionen i løbet af forhandlingsprocessen Parlamentet alle de relevante oplysninger, som den også giver Rådet (eller det særlige udvalg, Rådet har udpeget). Dette omfatter ændringsforslag til vedtagne forhandlingsdirektiver, forhandlingsoplæg, vedtagne artikler, den vedtagne dato for parafering af aftalen og den aftaletekst, der skal paraferes. Kommissionen skal endvidere sende ethvert relevant dokument modtaget fra en tredjepart til såvel Parlamentet som Rådet (eller det særlige udvalg, Rådet har udpeget), med forbehold af tredjepartens samtykke. Kommissionen skal holde det kompetente parlamentsudvalg underrettet om udviklingen i forhandlingerne og især redegøre for, hvordan Parlamentets synspunkter er blevet tilgodeset.

6. I forbindelse med internationale aftaler, der ikke kræver Parlamentets godkendelse, sørger Kommissionen for, at Parlamentet underrettes straks og fuldt ud, ved at forelægge det oplysninger, som mindst omfatter udkastene til forhandlingsdirektiver, de vedtagne forhandlingsdirektiver samt de efterfølgende forhandlinger og disses afslutning.

7. Kommissionen underretter i overensstemmelse med bestemmelserne i rammeaftalens punkt 24 Parlamentet rettidigt og detaljeret, når en international aftale paraferes, og informerer Parlamentet så tidligt som muligt, når den agter at foreslå Rådet en midlertidig anvendelse af samme, herunder om begrundelsen herfor, medmindre sagens hastende karakter forhindrer Kommissionen heri.

8. Kommissionen underretter Rådet og Parlamentet samtidigt og rettidigt, hvis den agter at foreslå Rådet at suspendere en international aftale, og anfører grundene hertil.

9. For så vidt angår internationale aftaler, der henhører under godkendelsesproceduren i TEUF, holder Kommissionen også Parlamentet fuldt underrettet, inden den godkender ændringer af en aftale, som Rådet undtagelsesvis har bemyndiget, jf. artikel 218, stk. 7, TEUF.

▼B

BILAG IV

Tidsplan for Kommissionens arbejdsprogram

Kommissionens arbejdsprogram skal ledsages af en liste over lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige forslag for de kommende år. Kommissionens arbejdsprogram dækker det kommende år og giver endvidere detaljerede oplysninger om Kommissionens prioriteter for de efterfølgende år. Kommissionens arbejdsprogram kan derfor danne grundlag for en struktureret dialog med Parlamentet med henblik på at nå frem til en fælles forståelse.

Kommissionens arbejdsprogram skal også omfatte planlagte initiativer om soft law, tilbagetrækning af forslag og forenkling.

1. Inden for den første halvdel af et givet år skal Kommissionens medlemmer føre en løbende dialog med de relevante parlamentsudvalg om gennemførelsen af Kommissionens arbejdsprogram for det pågældende år og om forberedelsen af dens kommende arbejdsprogram. Hvert parlamentsudvalg skal på grundlag heraf aflægge beretning til Udvalgsformandskonferencen om resultatet af denne løbende dialog.

2. Udvalgsformandskonferencen skal sideløbende hermed føre drøftelser med Kommissionens næstformand med ansvar for interinstitutionelle forbindelser for at evaluere gennemførelsen af Kommissionens igangværende arbejdsprogram, drøfte forberedelsen af Kommissionens kommende arbejdsprogram og gøre status over resultaterne af den løbende bilaterale dialog mellem de berørte parlamentsudvalg og de relevante kommissionsmedlemmer.

3. Udvalgsformandskonferencen skal i juni fremlægge en sammenfattende rapport for Formandskonferencen, der bl.a. omfatter resultaterne af evalueringen af Kommissionens arbejdsprograms gennemførelse samt Parlamentets prioriteter for Kommissionens næste arbejdsprogram. Parlamentet underretter Kommissionen herom.

4. På grundlag af denne sammenfattende rapport vedtager Parlamentet under mødeperioden i juli en beslutning, hvori det redegør for sin holdning, navnlig vedrørende anmodninger fremsat i lovgivningsmæssige initiativbetænkninger.

5. Hvert år under den første mødeperiode i september vil der blive afholdt en debat om Unionens tilstand, hvorunder Kommissionens formand holder en tale, hvori han gør status over det indeværende år og opstiller prioriteterne for de følgende år. Med henblik herpå vil Kommissionens formand give Parlamentet en skriftlig redegørelse for de vigtigste retningslinjer for udarbejdelsen af Kommissionens arbejdsprogram for det følgende år.

6. Fra begyndelsen af september kan de kompetente parlamentsudvalg og de relevante kommissionsmedlemmer mødes til en mere detaljeret drøftelse om fremtidige prioriteringer inden for hvert enkelt politikområde. Disse møder rundes af med et møde mellem Udvalgsformandskonferencen og kommissærkollegiet og i givet fald et møde mellem Formandskonferencen og Kommissionens formand.

7. Hvert år i oktober vedtager Kommissionen sit arbejdsprogram for det følgende år. Derefter forelægger Kommissionens formand arbejdsprogrammet for Parlamentet på et passende plan.

8. Parlamentet kan drøfte og vedtage en beslutning herom under mødeperioden i december.

▼B

9. Denne tidsplan finder anvendelse på enhver regelmæssig programmeringscyklus, bortset fra parlamentsvalgår, som falder sammen med afslutningen af Kommissionens mandatperiode.

10. Denne tidsplan foregriber ikke fremtidige aftaler om interinstitutionel programmering.

12.5.2016 DA Den Europæiske Unions Tidende L 123/1

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERINSTITUTIONELLE AFTALER

INTERINSTITUTIONEL AFTALE MELLEM EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG EUROPA-KOMMISSIONEN OM BEDRE LOVGIVNING

INTERINSTITUTIONEL AFTALE

af 13. april 2016

om bedre lovgivning

EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 295, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ("de tre institutioner") forpligter sig til et loyalt og gennemsigtigt samarbejde under hele lovgivningscyklussen. I den forbindelse minder de om de to medlovgiveres ligestilling som fastsat i traktaten.

(2) De tre institutioner erkender, at de har et fælles ansvar for at opnå EU-lovgivning af høj kvalitet, og for at sikre, at sådan lovgivning fokuserer på områder, hvor den kan give størst merværdi for europæiske borgere, er så effektiv og virkningsfuld som muligt med hensyn til at nå Unionens fælles politikmål, er så enkel og klar som muligt, undgår overregulering og administrative byrder for borgere, myndigheder og virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder ("SMV'er"), samt er udformet med henblik på at lette dens gennemførelse og praktiske anvendelse og på at styrke konkurrenceevnen og bæredygtigheden i Unionens økonomi.

(3) De tre institutioner minder om Unionens forpligtelser til kun at lovgive, når og i det omfang det er nødvendigt, i overensstemmelse med artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

(4) De tre institutioner peger igen på de nationale parlamenters rolle og ansvar som fastsat i traktaterne, i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, samt i protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

(5) De tre institutioner er enige om, at der ved fastlæggelsen af den lovgivningsmæssige dagsorden bør tages fuldt hensyn til analysen af den potentielle "europæiske merværdi" ved alle foreslåede EU-foranstaltninger samt til et skøn af "omkostningerne ved fravær af Europa" i mangel af foranstaltninger på EU-plan.

(6) De tre institutioner mener, at offentlige høringer og høringer af interessenter, efterfølgende evaluering af eksisterende lovgivning og konsekvensanalyser af nye initiativer vil medvirke til at nå målet om bedre lovgivning.

(7) Med henblik på at lette forhandlingerne inden for rammerne af den almindelige lovgivningsprocedure og forbedre anvendelsen af artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastsætter denne aftale de principper, efter hvilke Kommissionen vil samle al nødvendig ekspertise inden den vedtager delegerede retsakter.

(8) De tre institutioner understreger, at målene om at forenkle EU-lovgivningen og mindske regelbyrden fortsat bør forfølges, uden at det må være til skade for Unionens politikmål som angivet i traktaterne eller for beskyttelse af det indre markeds integritet.

(9) Denne aftale supplerer følgende eksisterende aftaler og erklæringer om bedre lovgivning, som de tre institutioner fortsat fuldt ud er forpligtet af:

— Aftale mellem institutionerne af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster ([1]).

— Interinstitutionel overenskomst af 22. december 1998 om fælles retningslinjer for EF-lovgivningens affattelse ([2]).

— Interinstitutionel aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ([3]).

— Fælles erklæring af 13. juni 2007 om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure ([4]).

— Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles politiske erklæring af 27. oktober 2011 om forklarende dokumenter ([5]) —

INDGÅET FØLGENDE AFTALE:

I. FÆLLES TILSAGN OG MÅL

1. De tre institutioner erklærer sig hermed enige om at ville fortsætte med bedre lovgivning ved hjælp af en række initiativer og procedurer, som fastsat i denne aftale.

2. De tre institutioner, der understreger den betydning, de tillægger fællesskabsmetoden, er enige om, at de under udøvelsen af deres beføjelser og under overholdelse af de i traktaterne fastsatte procedurer vil overholde EU-rettens generelle principper såsom princippet om demokratisk legitimitet, nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet. De er endvidere enige om at fremme enkelhed, klarhed og sammenhæng i affattelsen af EU-lovgivning og om at fremme størst mulig åbenhed i lovgivningsprocessen.

3. De tre institutioner er enige om, at EU-lovgivningen bør være forståelig og klar, være affattet sådan, at borgere, myndigheder og virksomheder let forstår deres rettigheder og pligter, stille passende krav om indberetning, overvågning og evaluering, undgå overregulering og administrative byrder, samt være praktisk gennemførlig.

II. PROGRAMMERING

4. De tre institutioner er enige om at ville styrke Unionens årlige og flerårige programmering, jf. artikel 17, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, ifølge hvilken Kommissionen har til opgave at tage initiativ til årlig og flerårig programmering.

Flerårig programmering

5. For at lette planlægningen på længere sigt vil de tre institutioner efter udnævnelsen af en ny Kommission udveksle synspunkter om deres vigtigste politiske mål og prioriteter for den næste periode samt så vidt muligt om en vejledende tidsplan.

De tre institutioner vil, på Kommissionens initiativ og hvis det er relevant, udarbejde fælles konklusioner, der skal undertegnes af formændene for de tre institutioner.

De tre institutioner vil på Kommissionens initiativ foretage en midtvejsrevision af disse fælles konklusioner og tilpasse dem, hvis det er relevant.

([1]) EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.
([2]) EFT C 73 af 17.3.1999, s. 1.
([3]) EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.
([4]) EUT C 145 af 30.6.2007, s. 5.
([5]) EUT C 369 af 17.12.2011, s. 15.

Årlig programmering – Kommissionens arbejdsprogram og interinstitutionel programmering

6. Kommissionen vil indgå i en dialog med henholdsvis Europa-Parlamentet og Rådet både før og efter vedtagelsen af sit årlige arbejdsprogram ("Kommissionens arbejdsprogram"). Denne dialog vil omfatte følgende:

a) tidlige bilaterale udvekslinger af synspunkter om initiativer i det efterfølgende år vil finde sted inden forelæggelsen af et skriftligt bidrag fra Kommissionens formand og første næstformand, som tilstrækkelig detaljeret opstiller punkter af større politisk betydning i det følgende år, og som indeholder oplysninger vedrørende påtænkte tilbagetrækninger af kommissionsforslag ("hensigtserklæring")

b) efter debatten om Unionens tilstand og inden vedtagelsen af Kommissionens arbejdsprogram vil Europa-Parlamentet og Rådet have en udveksling af synspunkter med Kommissionen på grundlag af hensigtserklæringen

c) en udveksling af synspunkter finder sted mellem de tre institutioner om Kommissionens vedtagne arbejdsprogram i henhold til punkt 7.

Kommissionen vil tage behørigt hensyn til de synspunkter, som Europa-Parlamentet og Rådet giver udtryk for i hver fase af dialogen, herunder deres anmodninger om initiativer.

7. Efter vedtagelsen af Kommissionens arbejdsprogram og på grundlag heraf vil de tre institutioner udveksle synspunkter om initiativer i det kommende år og nå til enighed om en fælles erklæring om årlig interinstitutionel programmering ("fælles erklæring"), der skal undertegnes af formændene for de tre institutioner. Den fælles erklæring skal fastsætte overordnede mål og prioriteter for det følgende år og skal udpege punkter af større politisk betydning, der, uden at berøre de beføjelser, som traktaterne tillægger medlovgiverne, bør prioriteres højt i lovgivningsprocessen.

De tre institutioner vil regelmæssigt i løbet af året overvåge gennemførelsen af den fælles erklæring. Med henblik herpå vil de tre institutioner i løbet af foråret det pågældende år deltage i debatter om gennemførelsen af den fælles erklæring i Europa-Parlamentet og/eller Rådet.

8. Kommissionens arbejdsprogram vil omfatte større lovgivnings- og ikkelovgivningsforslag for det kommende år, herunder ophævelser, omarbejdninger, forenklinger og tilbagetrækninger. For hvert forslag vil Kommissionens arbejdsprogram så vidt muligt angive følgende: det påtænkte retsgrundlag, retsaktens type, vejledende tidsplan for Kommissionens vedtagelse samt andre relevante proceduremæssige oplysninger, herunder oplysninger vedrørende arbejdet med konsekvensanalyse og med evaluering.

9. Når Kommissionen agter at trække et lovgivningsforslag tilbage, giver den, uanset om en sådan tilbagetrækning skal følges op med et revideret forslag, i overensstemmelse med principperne om loyalt samarbejde og institutionel ligevægt en begrundelse for sådan tilbagetrækning og, hvis det er relevant, en angivelse af de påtænkte efterfølgende skridt sammen med en nøjagtig tidsplan og vil på grundlag heraf foretage passende interinstitutionelle høringer. Kommissionen vil tage behørigt hensyn til og reagere på medlovgivernes holdninger.

10. Kommissionen vil på en hurtig og detaljeret måde tage hensyn til anmodninger om forslag til EU-retsakter, som Europa-Parlamentet eller Rådet fremsætter i henhold til henholdsvis artikel 225 eller artikel 241 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Kommission vil besvare sådanne anmodninger inden for tre måneder med angivelse af, hvordan den agter at følge op på dem, ved at vedtage en specifik meddelelse. Hvis Kommissionen beslutter ikke at fremsætte et forslag efter en sådan anmodning, giver Kommissionen den pågældende institution en detaljeret begrundelse herfor, og forelægger, hvis det er relevant, en analyse af mulige alternativer og svar på eventuelle spørgsmål, som medlovgiverne har rejst i forbindelse med analyser vedrørende "europæisk merværdi" og "omkostninger ved fravær af Europa".

Hvis Kommission anmodes herom, vil den forelægge sit svar i Europa-Parlamentet eller Rådet.

11. Kommissionen vil regelmæssigt orientere om sin planlægning i løbet af året og give en begrundelse for eventuelle forsinkelser i forelæggelsen af forslagene i sit arbejdsprogram. Kommissionen vil regelmæssigt rapportere til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af sit arbejdsprogram for det pågældende år.

III. VÆRKTØJER TIL BEDRE LOVGIVNING

Konsekvensanalyse

12. De tre institutioner er enige om, at konsekvensanalyser yder et positivt bidrag til forbedring af EU-lovgivningens kvalitet.

Konsekvensanalyser er et værktøj, der skal hjælpe de tre institutioner med at nå frem til velfunderede beslutninger, og ikke en erstatning for politiske beslutninger i den demokratiske beslutningsproces. Konsekvensanalyser må ikke medføre unødige forsinkelser i lovgivningsprocessen eller forringe medlovgivernes mulighed for at foreslå ændringer.

Konsekvensanalyser bør omfatte eksistensen, omfanget og konsekvenserne af et problem og angive, om det er nødvendigt med tiltag fra Unionens side. De bør foreslå alternative løsninger og om muligt angive de potentielle omkostninger og fordele på kort og lang sigt, idet de på en integreret og afbalanceret måde vurderer de økonomiske, miljømæssige og sociale indvirkninger ved anvendelse af både kvalitative og kvantitative analyser. Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet samt de grundlæggende rettigheder bør respekteres fuldt ud. Konsekvensanalyser bør også så vidt muligt undersøge "omkostningerne ved fravær af Europa" og indvirkningen på konkurrenceevnen og de administrative byrder i forbindelse med de forskellige valgmuligheder, idet der tages særlig hensyn til SMV'er ("tænk småt først"), digitale aspekter og den territoriale indvirkning. Konsekvensanalyser bør baseres på nøjagtige, objektive og fuldstændige oplysninger og bør stå i rimeligt forhold til deres anvendelsesområde og fokus.

13. Kommissionen vil foretage konsekvensanalyser af sine lovgivnings- og ikkelovgivningsinitiativer, delegerede retsakter og gennemførelsesforanstaltninger, som forventes at få betydelige økonomiske, miljømæssige eller sociale indvirkninger. Initiativerne i Kommissionens arbejdsprogram eller i den fælles erklæring vil som hovedregel blive ledsaget af en konsekvensanalyse.

Kommissionen vil i sin egen konsekvensanalyseproces gennemføre en så bred høring som muligt. Kommissionens Udvalg for Forskriftskontrol vil foretage en objektiv kvalitetskontrol af Kommissionens konsekvensanalyser. De endelige resultater af konsekvensanalyserne vil blive gjort tilgængelige for Europa-Parlamentet, Rådet og de nationale parlamenter og vil blive offentliggjort sammen med udtalelsen eller udtalelserne fra Udvalget for Forskriftskontrol på tidspunktet for vedtagelsen af Kommissionens initiativ.

14. Europa-Parlamentet og Rådet vil ved behandling af Kommissionens lovgivningsforslag tage fuldt hensyn til Kommissionens konsekvensanalyser. Med henblik herpå skal konsekvensanalyser forelægges på en sådan måde, at det bliver lettere for Europa-Parlamentet og Rådet at vurdere de valg, som Kommissionen har truffet.

15. Europa-Parlamentet og Rådet vil foretage konsekvensanalyser i forbindelse med deres væsentlige ændringer af Kommissionens forslag, når de mener, at dette er hensigtsmæssigt og nødvendigt for lovgivningsprocessen. Europa-Parlamentet og Rådet vil som hovedregel tage udgangspunkt i Kommissionens konsekvensanalyse i deres videre arbejde. Det er op til den respektive institution at afgøre, hvad der er definitionen på en "væsentlig" ændring.

16. Kommissionen kan på eget initiativ eller på opfordring fra Europa-Parlamentet eller Rådet supplere sin egen konsekvensanalyse eller udføre andet analytisk arbejde, som den anser for nødvendigt. Kommissionen vil i den forbindelse tage hensyn til alle tilgængelige oplysninger, fasen i lovgivningsprocessen og behovet for at undgå unødige forsinkelser i denne proces. Medlovgiverne vil tage fuldt hensyn til eventuelle yderligere elementer, som Kommissionen i denne forbindelse forelægger.

17. Hver af de tre institutioner beslutter selv, hvordan dens arbejde med konsekvensanalyse skal organiseres, herunder interne organisatoriske ressourcer og kvalitetskontrol. Institutionerne vil regelmæssigt samarbejde ved at udveksle oplysninger om bedste praksis og metoder vedrørende konsekvensanalyser, således at den enkelte institution bliver i stand til yderligere at forbedre sine egne metoder og procedurer samt sammenhængen i det samlede arbejde med konsekvensanalyse.

18. Kommissionens oprindelige konsekvensanalyse og det eventuelle yderligere arbejde med konsekvensanalyse, som institutionerne udfører i løbet af lovgivningsprocessen, vil blive offentliggjort senest ved afslutningen af lovgivningsprocessen og kan tilsammen bruges som grundlag for evaluering.

Offentlig høring og høring af interessenter samt feedback

19. Offentlig høring og høring af interessenter er af afgørende betydning for velinformeret beslutningstagning og for forbedring af kvaliteten af lovgivningen. Med forbehold af de særlige regler, der gælder for Kommissionens forslag i henhold til artikel 155, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, vil Kommissionen forud for vedtagelsen af sine forslag foretage offentlige høringer på en åben og gennemsigtig måde, der sikrer, at metoden og fristerne i disse offentlige høringer giver mulighed for den bredest mulige deltagelse. Kommissionen vil navnlig tilskynde til direkte deltagelse af SMV'er og andre slutbrugere i høringerne. Dette vil omfatte offentlige internetbaserede høringer. Resultaterne af offentlige høringer og høringer af interessenter meddeles straks de to medlovgivere og offentliggøres.

Efterfølgende evaluering af eksisterende lovgivning

20. De tre institutioner bekræfter betydningen af, at der er størst mulig konsistens og sammenhæng i tilrettelæggelsen af deres arbejde med at evaluere virkningerne af EU-lovgivning, herunder offentlige høringer og høringer af interessenter i denne forbindelse.

21. Kommissionen vil underrette Europa-Parlamentet og Rådet om sin flerårige planlægning af evalueringer af eksisterende lovgivning og vil i videst muligt omfang medtage deres anmodninger om indgående evaluering af specifikke politikområder eller retsakter heri.

Kommissionen vil i sin planlægning af evalueringer overholde den tidsplan for rapporter og revision af bestemmelser, der er fastsat i EU-lovgivningen.

22. I forbindelse med lovgivningscyklussen bør evalueringer af eksisterende lovgivning og politikker, der er baseret på effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og merværdi, danne grundlag for konsekvensanalyser af muligheder for yderligere tiltag. Til støtte herfor er de tre institutioner enige om, hvor det er relevant, at fastsætte krav om rapportering, overvågning og evaluering i lovgivningen, samtidig med at overregulering og administrative byrder undgås, navnlig for medlemsstaterne. Sådanne krav kan i givet fald omfatte målbare indikatorer, hvormed der kan samles dokumentation om lovgivningens praktiske virkninger.

23. De tre institutioner er enige om systematisk at overveje anvendelse af revisionsklausuler i lovgivningen og tage hensyn til den tid, der er nødvendig til gennemførelsen og til indsamling af dokumentation for resultater og virkninger.

De tre institutioner vil overveje, om anvendelsen af en bestemt lovgivning skal begrænses til en bestemt periode ("udløbsklausul").

24. De tre institutioner underretter hinanden i god tid inden vedtagelse eller revision af deres retningslinjer vedrørende værktøjer til bedre lovgivning (offentlige høringer og høringer af interessenter samt konsekvensanalyser og efterfølgende evalueringer).

IV. LOVGIVNINGSINSTRUMENTER

25. Kommissionen giver i forbindelse med hvert forslag Europa-Parlamentet og Rådet en forklaring på og en begrundelse for sit valg af retsgrundlag og retsaktstype i den begrundelse, der ledsager forslaget. Kommissionen bør tage behørigt hensyn til forordningers og direktivers forskellige karakter og virkninger.

Kommissionen forklarer også i sine begrundelser, hvordan de foreslåede foranstaltninger er berettigede i lyset af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, og hvordan de er forenelige med de grundlæggende rettigheder. Kommissionen gør desuden rede for både omfanget og resultaterne af den offentlige høring og høring af interessenter, konsekvensanalyse og efterfølgende evaluering af eksisterende lovgivning, som den måtte have foretaget.

Hvis der påtænkes en ændring af retsgrundlaget, som medfører ændring fra den almindelige lovgivningsprocedure til en særlig lovgivningsprocedure eller en ikkelovgivningsmæssig procedure, vil de tre institutioner udveksle synspunkter herom.

De tre institutioner er enige om, at valget af retsgrundlag er en retlig afgørelse, der skal være begrundet i objektive forhold, som kan underkastes domstolskontrol.

Kommissionen fortsætter med fuldt ud at spille sin institutionelle rolle for at sikre, at traktaterne og Den Europæiske Unions Domstols retspraksis følges.

V. DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESRETSAKTER

26. De tre institutioner understreger, hvor vigtig en rolle delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter spiller i EU-retten. Når de anvendes på en effektiv og gennemsigtig måde og i berettigede tilfælde, hører de til blandt værktøjerne til bedre lovgivning og bidrager til enkel og tidsvarende lovgivning og til effektiv og hurtig gennemførelse heraf. Det henhører under lovgiverens kompetence at beslutte, om og i hvilket omfang delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter skal anvendes inden for rammerne af traktaterne.

27 De tre institutioner anerkender behovet for tilpasning af al eksisterende lovgivning til den retlige ramme, der blev indført ved Lissabontraktaten, og navnlig behovet for at give høj prioritet til hurtig tilpasning af alle basisretsakter, der stadig henviser til forskriftsproceduren med kontrol. Kommissionen vil inden udgangen af 2016 foreslå sidstnævnte tilpasning.

28. De tre institutioner er nået til enighed om en "fælles forståelse om delegerede retsakter" og om de dertil knyttede standardbestemmelser ("den fælles forståelse"), der er knyttet som bilag til denne aftale. I overensstemmelse med den fælles forståelse og for at opnå større gennemsigtighed og bedre høringer vil Kommissionen, inden den vedtager delegerede retsakter, samle al nødvendig ekspertviden, herunder gennem høring af medlemsstaternes eksperter og gennem offentlige høringer.

Endvidere vil Kommissionen, når der er behov for en bredere ekspertise i starten af forberedelsen af udkast til gennemførelsesretsakter, gøre brug af ekspertgrupper, høre særlige interessenter og foretage offentlige høringer, hvor det er relevant.

For at sikre lige adgang til alle oplysninger skal Europa-Parlamentet og Rådet modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter. Eksperter fra Europa-Parlamentet og fra Rådet har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, som medlemsstaternes eksperter indbydes til, og som omhandler udarbejdelse af delegerede retsakter.

Kommissionen kan indbydes til møder i Europa-Parlamentet eller i Rådet med henblik på yderligere udveksling af synspunkter om udarbejdelsen af delegerede retsakter.

De tre institutioner vil indlede forhandlinger uden unødig forsinkelse efter denne aftales ikrafttræden med henblik på at supplere den fælles forståelse med fastlæggelse af ikkebindende kriterier for anvendelse af artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

29. De tre institutioner forpligter sig til senest inden udgangen af 2017 og i tæt samarbejde at oprette et fælles funktionelt register over delegerede retsakter, som på en velstruktureret og brugervenlig måde stiller oplysninger til rådighed med henblik på at øge gennemsigtigheden, lette planlægningen og muliggøre sporbarhed i alle de forskellige faser af en delegeret retsakts livscyklus.

30. For så vidt angår Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser, er de tre institutioner enige om, at de i EU-lovgivningen ikke vil tilføje procedurekrav, som vil ændre de kontrolmekanismer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([1]). De udvalg, der udfører deres opgaver efter den procedure, der er fastlagt i denne forordning, bør ikke i denne egenskab opfordres til at udøve andre funktioner.

31. På betingelse af at Kommissionen giver objektive begrundelser, der er baseret på en materiel forbindelse mellem to eller flere beføjelser i en enkelt lovgivningsmæssig retsakt, og medmindre andet er fastsat i den lovgivningsmæssige retsakt, kan beføjelser samles. Høringer i forbindelse med udarbejdelse af delegerede retsakter tjener også til at angive, hvilke beføjelser der anses for at være materielt forbundet. I sådanne tilfælde vil enhver indsigelse fra Europa-Parlamentet eller Rådet klart angive, hvilken beføjelse den specifikt vedrører.

VI. GENNEMSIGTIGHED I OG KOORDINERING AF LOVGIVNINGSPROCESSEN

32. De tre institutioner anerkender, at den almindelige lovgivningsprocedure er blevet udviklet på grundlag af regelmæssige kontakter i alle procedurens faser. De vil fortsat forbedre arbejdet yderligere efter den almindelige lovgivningsprocedure i overensstemmelse med principperne om loyalt samarbejde, gennemsigtighed, ansvarlighed og effektivitet.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

De tre institutioner er navnlig enige om, at Europa-Parlamentet og Rådet som medlovgivere skal udøve deres beføjelser på lige fod. Kommissionen skal udføre sin rolle som mægler ved at behandle den lovgivende myndigheds to parter lige under fuld respekt for de opgaver, de tre institutioner er pålagt i traktaterne.

33. De tre institutioner vil regelmæssigt underrette hinanden under hele lovgivningsprocessen om deres arbejde og om igangværende indbyrdes forhandlinger og om eventuelle tilbagemeldinger fra interessenter, som de måtte modtage via passende procedurer, herunder dialog mellem de tre institutioner.

34. Europa-Parlamentet og Rådet vil i deres egenskab af medlovgivere enes om vigtigheden af at opretholde tætte kontakter allerede forud for interinstitutionelle forhandlinger, så der opnås en bedre gensidig forståelse af deres respektive holdninger. Med henblik herpå vil de i forbindelse med lovgivningsprocessen lette den gensidige udveksling af synspunkter og information, herunder ved regelmæssigt at indbyde repræsentanter for de øvrige institutioner til uformelle drøftelser.

35. Europa-Parlamentet og Rådet vil af hensyn til effektiviteten sørge for en bedre synkronisering af deres behandling af lovgivningsforslag. Europa-Parlamentet og Rådet vil blandt andet for hvert lovgivningsforslag sammenligne tidsplaner for de forskellige trin, der skal føre til den endelige vedtagelse af hvert enkelt lovgivningsforslag.

36. I givet fald kan de tre institutioner aftale at koordinere deres indsats og fremskynde lovgivningsprocessen og samtidig sikre, at medlovgivernes beføjelser respekteres, og lovgivningens kvalitet bevares.

37. De tre institutioner er enige om, at underretningen af nationale parlamenter skal gøre det muligt for sidstnævnte at udøve deres beføjelser fuldt ud i henhold til traktaterne.

38. De tre institutioner vil sikre gennemsigtighed i lovgivningsprocedurerne på grundlag af relevant lovgivning og retspraksis, herunder en korrekt håndtering af de trilaterale forhandlinger.

De tre institutioner vil forbedre kommunikationen til offentligheden under hele lovgivningscyklussen og vil navnlig i fællesskab bekendtgøre det positive udfald af lovgivningsprocessen efter den almindelige lovgivningsprocedure, når der er indgået en aftale, nemlig gennem fælles pressekonferencer eller på anden passende vis.

39. For at fremme sporbarheden af de forskellige skridt i lovgivningsprocessen påtager de tre institutioner sig senest den 31. december 2016 at identificere metoder til at videreudvikle platforme og værktøjer til dette formål, så der kan oprettes en særlig fælles database over lovgivningssagernes status.

40. De tre institutioner anerkender vigtigheden af at sikre, at hver institution kan udøve sine rettigheder og opfylde sine forpligtelser i medfør af traktaterne som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol for så vidt angår forhandling og indgåelse af internationale aftaler.

De tre institutioner forpligter sig til at mødes senest seks måneder efter denne aftales ikrafttræden for at forhandle forbedrede praktiske ordninger for samarbejde og informationsdelings inden for rammerne af traktaterne som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol.

VII. GENNEMFØRELSE OG ANVENDELSE AF EU-LOVGIVNING

41. De tre institutioner er enige om vigtigheden af et mere struktureret indbyrdes samarbejde for at vurdere EU-rettens anvendelse og effektivitet med henblik på forbedring heraf gennem fremtidig lovgivning.

42. De tre institutioner understreger behovet for en hurtig og korrekt anvendelse af EU-lovgivningen i medlemsstaterne. Fristen for gennemførelse i national ret af direktiver vil blive så kort som muligt og vil generelt ikke være på over to år.

43. De tre institutioner opfordrer medlemsstaterne til, når de vedtager foranstaltninger til gennemførelse eller iværksættelse i national ret af EU-lovgivning eller til gennemførelse af Unionens budget, at give offentligheden klar information om disse foranstaltninger. Når medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelse af direktiver til national ret vælger at tilføje elementer, som på ingen måde vedrører denne EU-lovgivning, bør sådanne tilføjelser være identificerbare, enten via gennemførelsesretsakt(er) eller via dertil knyttede dokumenter.

44. De tre institutioner opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde med Kommissionen om at indhente oplysninger og data, som er nødvendige for at kunne overvåge og evaluere gennemførelsen af EU-retten. De tre institutioner minder om og understreger betydningen af den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ([1]) og af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles politiske erklæring af 27. oktober 2011 om forklarende dokumenter, som ledsager meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger.

45. Kommissionen vil fortsat hvert år underrette Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af EU-lovgivningen. Kommissionens rapport indeholder, hvor det er relevant, henvisninger til informationen omhandlet i punkt 43. Kommissionen kan tilvejebringe yderligere information om status i gennemførelsen af en given retsakt.

VIII. FORENKLING

46. De tre institutioner bekræfter, at de har forpligtet sig til hyppigere at anvende den lovgivningsmæssige omarbejdningsteknik med henblik på ændring af gældende lovgivning i fuld overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter. Hvis omarbejdning ikke er hensigtsmæssig, vil Kommissionen fremlægge et forslag i overensstemmelse med aftalen mellem institutionerne af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster hurtigst muligt efter vedtagelsen af en ændringsretsakt. Hvis Kommissionen ikke fremsætter et sådant forslag, giver den en begrundelse herfor.

47. De tre institutioner forpligter sig til at fremme de mest effektive reguleringsinstrumenter, herunder harmonisering og gensidig anerkendelse, med henblik på at undgå overregulering og administrative byrder samt at opfylde traktaternes mål.

48. De tre institutioner enes om at samarbejde om at ajourføre og forenkle lovgivning samt at undgå overregulering og administrative byrder for borgere, myndigheder og virksomheder, herunder SMV'er, og samtidig sikre, at lovgivningens mål opfyldes. I den forbindelse enes de tre institutioner om at udveksle synspunkter om dette spørgsmål inden færdiggørelsen af Kommissionens arbejdsprogram.

Som et bidrag til programmet for målrettet og effektiv regulering (REFIT) påtager Kommissionen sig årligt at fremlægge en oversigt, herunder en årlig undersøgelse af byrden, over resultaterne af Unionens bestræbelser på at forenkle lovgivningen samt på at undgå overregulering og mindske den administrative byrde.

På grundlag af institutionernes konsekvensanalyser og evalueringsarbejde og input fra medlemsstater og interessenter samt under hensyntagen til EU-lovgivningens omkostninger og fordele vil Kommissionen om muligt kvantificere mindskelsen af regelbyrden eller individuelle forslags eller retsakters besparelsespotentiale.

Kommissionen vil også vurdere, om det er gennemførligt at opstille mål i REFIT med henblik på mindskelse af byrden i specifikke sektorer.

IX. GENNEMFØRELSE OG OVERVÅGNING AF DENNE AFTALE

49. De tre institutioner vil tage de fornødne skridt til at sikre, at de har de midler og ressourcer, der er nødvendige for at kunne gennemføre denne aftale på bedste måde.

50. De tre institutioner vil i fællesskab og regelmæssigt overvåge gennemførelsen af denne aftale både på politisk niveau gennem årlige drøftelser og på teknisk niveau i Den Interinstitutionelle Koordinationsgruppe.

X. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

51. Denne interinstitutionelle aftale erstatter den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 16. december 2003 ([2]) og den interinstitutionelle fælles indstilling til konsekvensanalyse af november 2005 ([3]).

Bilaget til denne aftale erstatter den fælles forståelse om delegerede retsakter fra 2011.

52. Denne aftale træder i kraft på dagen for undertegnelsen.

([1]) EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.
([2]) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.
([3]) http://ec.europa.eu/smartregulation/impact/key_docs/docs/ii_common_approach_to_ia_en.pdf

Съставено в Страсбург, 13 април 2016 г.
Hecho en Estrasburgo, el 13 de abril de 2016.
Ve Štrasburku dne 13. dubna 2016.
Udfærdiget i Strasbourg, den 13. april 2016.
Geschehen zu Straßburg am 13. April 2016.
Strasbourg, 13. aprill 2016
Έγινε στο Στρασβούργο, 13 Απριλίου 2016.
Done at Strasbourg, 13 April 2016.
Fait à Strasbourg, le 13 avril 2016.
Arna dhéanamh in Strasbourg, an 13 Aibreán 2016.
Sastavljeno u Strasbourgu 13. travnja 2016.
Fatto a Strasburgo, addì 13 aprile 2016.
Strasbūrā, 2016. gada 13. aprīlī.
Priimta Strasbūre 2016 m. balandžio 13 d.
Kelt Strasbourgban, 2016. április 13-én.
Magħmul fi Strasburgu, 13 ta' April 2016.
Gedaan te Straatsburg, 13 april 2016.
Sporządzono w Strasburgu dnia 13 kwietnia 2016 r.
Feito em Estrasbourgo, em 13 de abril de 2016.
Întocmit la Strasbourg 13 aprilie 2016.
V Štrasburgu 13. apríla 2016.
V Strasbourgu, 13. aprila 2016.
Tehty Strasbourgissa 13. huhtikuuta 2016.
Som skedde i Strasbourg den 13 april 2016.

За Европейския парламент	За Съвета	За Комисията
Por el Parlamento Europeo	Por el Consejo	Por la Comisión
Za Evropský parlament	Za Radu	Za Komisi
For Europa-Parlamentet	På Rådets vegne	På Kommissionens vegne
Im Namen des Europäischen Parlaments	Im Namen des Rates	Im Namen der Kommission
Euroopa Parlamendi nimel	Nõukogu nimel	Komisjoni nimel
Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	Για το Συμβούλιο	Για την Επιτροπή
For the European Parliament	For the Council	For the Commission
Pour le Parlement européen	Pour le Conseil	Pour la Commission
Thar ceann Pharlaimint na hEorpa	Thar ceann Comhairle	Thar ceann an Choimisiúin
Za Europski parlament	Za Vijeće	Za Komisiju
Per il Parlamento europeo	Per il Consiglio	Per la Commissione
Eiroparlamenta vārdā	Padomes vārdā	Komisijas vārdā
Europos Parlamento vardu	Tarybos vardu	Komisijos vardu
Az Európai Parlament részéről	A Tanács részéről	A Bizottság részéről
Għall-Parlament Ewropew	Għall-Kunsill	Għall-Kummissjoni
Voor het Europees Parlement	Voor de Raad	Voor de Commissie
W imieniu Parlamentu Europejskiego	W imieniu Rady	W imieniu Komisji
Pelo Parlamento Europeu	Pelo Conselho	Pela Comissão
Pentru Parlamentul European	Pentru Consiliu	Pentru Comisie
Za Európsky parlament	Za Radu	Za Komisiu
Za Evropski parlament	Za Svet	Za Komisijo
Euroopan parlamentin puolesta	Neuvoston puolesta	Komission puolesta
På Europaparlamentets vägnar	På rådets vägnar	På kommissionens vägnar

Председател/El Presidente/Předseda/Formand/Der Präsident/President-Eesistuja/
Ο Πρόεδρος/The President/Le Président/An tUachtarán/Predsjednik/
Il Presidente/Priekšsēdētājs/Pirmininkas/Az elnök/Il-President/de Voorzitter/
Przewodniczący/O Presidente/Președintele/Predseda/Predsednik/Puheenjohtaja/Ordförande

Martin SCHULZ

Jeanine Antoinette HENNIS-PLASSCHAERT

Jean-Claude JUNCKER

BILAG

Fælles forståelse mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om delegerede retsakter

I. **Anvendelsesområde og generelle principper**

1. Denne fælles forståelse bygger på og erstatter den fælles forståelse om delegerede retsakter fra 2011 og strømliner den praksis, der blev fastlagt efterfølgende af Europa-Parlamentet og Rådet. Den fastsætter de praktiske foranstaltninger og vedtagne præciseringer og præferencer, som skal gælde for delegation af lovgivningsmæssige beføjelser efter artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Ifølge denne artikel skal formålet, indholdet, omfanget og varigheden af en delegation være udtrykkeligt afgrænset i enhver lovgivningsmæssig retsakt, som omfatter en sådan delegation ("basisretsakten").

2. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ("de tre institutioner") skal under udøvelsen af deres beføjelser og i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i TEUF, samarbejde gennem hele proceduren med det formål at sikre en gnidningsfri udøvelse af delegerede beføjelser og at gøre det muligt for Europa-Parlamentet og Rådet at føre en effektiv kontrol med disse beføjelser. Med henblik herpå skal der opretholdes relevante administrative kontakter.

3. Når der foreslås delegationer af beføjelser efter artikel 290 i TEUF, eller der delegeres sådanne beføjelser, skal de berørte institutioner, afhængigt af hvilken procedure der anvendes til vedtagelse af basisretsakten, forpligte sig til i videst muligt omfang at henvise til de standardbestemmelser, der er fastsat i tillægget hertil.

II. **Høringer under forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter**

4. Når Kommissionen forbereder udkast til delegerede retsakter, hører den eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat. Medlemsstaternes eksperter høres rettidigt om hvert udkast til delegeret retsakt, der forberedes af Kommissionens tjenestegrene (*). Udkastene til delegerede retsakter tilsendes medlemsstaternes eksperter. Disse høringer skal finde sted i eksisterende ekspertgrupper eller på ad hoc-møder med eksperter fra medlemsstaterne, som Kommissionen sender indbydelser til via alle medlemsstaternes faste repræsentationer. Det er op til medlemsstaterne at beslutte, hvilke eksperter der skal deltage. Medlemsstaternes eksperter skal tilsendes udkast til delegerede retsakter, forslag til dagsorden og alle andre relevante dokumenter i god tid, så de kan forberede sig.

5. I slutningen af møder med medlemsstaternes eksperter eller ved opfølgningen af sådanne møder anfører Kommissionens tjenestegrene de konklusioner, som de har draget af drøftelserne, herunder hvordan de vil tage hensyn til eksperternes synspunkter, og hvordan de vil gå videre med arbejdet. Disse konklusioner vil blive nedfældet i mødereferaterne.

6. I forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter kan der også indgå høringer af interessenter.

7. Hvis det materielle indhold af et udkast til delegeret retsakt ændres, giver Kommissionen medlemsstaternes eksperter mulighed for at reagere, hvis det er hensigtsmæssigt i skriftlig form, på den ændrede udgave af udkastet til delegeret retsakt.

8. I begrundelsen for en delegeret retsakt indsættes der et resumé af høringsprocessen.

9. Kommissionen gør med regelmæssige mellemrum vejledende lister over planlagte delegerede retsakter tilgængelige.

(*) De nærmere detaljer ved proceduren for forberedelse af reguleringsmæssige tekniske standarder (RTS) som beskrevet i ESA-forordningerne [Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84)] vil blive taget i betragtning, uden at det berører de i denne aftale fastsatte høringsregler.

10. Når Kommissionen forbereder og udarbejder delegerede retsakter, sørger den for rettidig og samtidig fremsendelse af alle dokumenter, herunder udkastene til retsakter, til Europa-Parlamentet og Rådet, på samme tid som de sendes til medlemsstaternes eksperter.

11. Europa-Parlamentet og Rådet kan, hvis de anser det for nødvendigt, hver især sende eksperter til møder i Kommissionens ekspertgrupper, som beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter, og som medlemsstaternes eksperter indbydes til. Med henblik herpå skal Europa-Parlamentet og Rådet modtage planlægning for de kommende måneder og indbydelserne til alle ekspertmøder.

12. De tre institutioner underretter hinanden om deres respektive funktionelle mailbokse, som skal anvendes til fremsendelse og modtagelse af alle dokumenter vedrørende delegerede retsakter. Når det register, der er omhandlet i punkt 29 i denne aftale, er oprettet, anvendes det til dette formål.

III. **Regler vedrørende fremsendelse af dokumenter og fastsættelse af frister**

13. Kommissionen fremsender officielt de delegerede retsakter til Europa-Parlamentet og Rådet på en hensigtsmæssig måde. Klassificerede dokumenter behandles efter de interne administrative procedurer, som er fastsat af de enkelte institutioner, således at alle krævede garantier bliver tilgodeset.

14. For at sikre, at Europa-Parlamentet og Rådet skal kunne udøve de rettigheder, der er omhandlet i artikel 290 i TEUF inden for de tidsfrister, der er fastlagt i den enkelte basisretsakt, fremsender Kommissionen ikke delegerede retsakter i følgende perioder:

— fra den 22. december til den 6. januar

— fra den 15. juli til den 20. august.

Disse perioder gælder kun, når indsigelsesfristen er baseret på punkt 18.

Disse perioder gælder ikke for delegerede retsakter, der vedtages efter hasteproceduren, som fastsat i del VI i nærværende fælles forståelse. Såfremt der bliver vedtaget en delegeret retsakt efter hasteproceduren i en af perioderne anført i første afsnit, begynder den i basisretsakten fastsatte tidsfrist for indsigelse først at løbe, når den pågældende periode er udløbet.

Senest i oktober i det år, der går forud for valget til Europa-Parlamentet, skal de tre institutioner nå til enighed om, hvordan meddelelsen af delegerede retsakter skal foregå i valgperioden.

15. Indsigelsesfristen begynder, når Europa-Parlamentet og Rådet har modtaget alle officielle sprogudgaver af den delegerede retsakt.

IV. **Delegationens varighed**

16. Basisretsakten kan give Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter for en ubegrænset eller begrænset periode.

17. Hvis der er fastsat en begrænset periode, bør basisretsakten i princippet indeholde en bestemmelse om, at delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest ni måneder inden udløbet af hver periode. Dette punkt berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets tilbagekaldelsesret.

V. **Frister for indsigelse fra Europa-Parlamentet og Rådet**

18. Med forbehold af hasteproceduren bør den indsigelsesfrist, der fastlægges fra sag til sag i hver enkelt basisretsakt, i princippet være på to måneder, og ikke mindre, og den bør kunne forlænges for hver institution (Europa-Parlamentet eller Rådet) med to måneder på deres initiativ.

19. Den delegerede retsakt kan dog offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

VI. **Hasteprocedure**

20. Hasteprocedurer bør være forbeholdt ekstraordinære tilfælde, for eksempel anliggender om sikkerhed og sikring, beskyttelse af sundhed og sikkerhed, eller eksterne forbindelser, herunder humanitære kriser. Europa-Parlamentet og Rådet bør begrunde valget af en hasteprocedure i basisretsakten. I basisretsakten skal det være angivet, i hvilke tilfælde hasteproceduren finder anvendelse.

21. Kommissionen forpligter sig til at holde Europa-Parlamentet og Rådet fuldt underrettet om muligheden for vedtagelse af en delegeret retsakt efter hasteproceduren. Så snart Kommissionens tjenestegrene forventer, at det kan blive tilfældet, giver de uformelt besked herom på forhånd til sekretariaterne i Europa-Parlamentet og Rådet via de funktionelle mailbokse, der er omhandlet i punkt 12.

22. En delegeret retsakt, der vedtages efter hasteproceduren, træder i kraft med det samme og anvendes, så længe der ikke bliver gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i basisretsakten. Hvis der gøres indsigelse af Europa-Parlamentet eller Rådet, ophæver Kommissionen straks retsakten, når den har fået meddelelse af Europa-Parlamentet eller Rådet om afgørelsen om at gøre indsigelse.

23. Når Kommissionen giver Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse om en delegeret retsakt vedtaget efter hasteproceduren, angiver den årsagen til, at denne procedure er anvendt.

VII. **Offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende**

24. Delegerede retsakter offentliggøres i L-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*, men først efter udløbet af indsigelsesfristen, bortset fra under omstændighederne fastsat i punkt 19. Delegerede retsakter, der vedtages efter hasteproceduren, offentliggøres straks.

25. Med forbehold af artikel 297 i TEUF skal afgørelser fra Europa-Parlamentet eller Rådet om at tilbagekalde en delegation af beføjelser, at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt, der er vedtaget efter hasteproceduren, eller at modsætte sig en stiltiende forlængelse af en delegation af beføjelser også offentliggøres i L-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*. En afgørelse om tilbagekaldelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

26. Kommissionen offentliggør også afgørelser om ophævelse af delegerede retsakter, der er vedtaget efter hasteproceduren, i *Den Europæiske Unions Tidende*.

VIII. **Gensidig udveksling af oplysninger, navnlig i tilfælde af en tilbagekaldelse**

27. Når Europa-Parlamentet og Rådet udøver deres rettigheder ved anvendelse af de i basisretsakten fastlagte betingelser, underretter de hinanden og Kommissionen herom.

28. Når enten Europa-Parlamentet eller Rådet indleder en procedure, som kan føre til tilbagekaldelse af en delegation af beføjelser, underretter det de andre to institutioner herom, senest en måned inden det træffer beslutningen om tilbagekaldelse.

Tillæg

Standardbestemmelser

Betragtning

For at … [*formål*] bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår … [*indhold og omfang*]. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

Artikel (artikler), der delegerer beføjelser

Kommissionen [vedtager/tillægges beføjelser til at vedtage] delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel [A] vedrørende … [*indhold og omfang*].

Følgende supplerende stykke tilføjes, når hasteproceduren finder anvendelse:

Hvis det i forbindelse med … [*indhold og omfang*] er påkrævet i særligt hastende tilfælde, anvendes proceduren i artikel [B] på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.

Artikel [A]

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

[varighed]

Alternativ 1:

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel …, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den … [*datoen for den lovgivningsmæssige basisretsakts ikrafttræden eller enhver anden dato fastsat af medlovgiverne*].

Alternativ 2:

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel …, tillægges Kommissionen for en periode på … år fra den … [*datoen for den lovgivningsmæssige basisretsakts ikrafttræden eller enhver anden dato fastsat af medlovgiverne*]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af …-årsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

Alternativ 3:

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel …, tillægges Kommissionen for en periode på … år fra den … … [*datoen for den lovgivningsmæssige basisretsakts ikrafttræden eller enhver anden dato fastsat af medlovgiverne*].

3. Den i artikel … omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel … træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på [to måneder] fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med [to måneder] på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Følgende supplerende stykke tilføjes, når hasteproceduren finder anvendelse:

Artikel [B]

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel [A], stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

13.5.2016 DA Den Europæiske Unions Tidende L 124/1

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERINSTITUTIONELLE AFTALER

EUROPA-PARLAMENTETS OG KOMMISSIONENS ERKLÆRING I FORBINDELSE MED VEDTAGELSEN AF DEN INTERINSTITUTIONELLE AFTALE AF 13. APRIL 2016 OM BEDRE LOVGIVNING

Europa-Parlamentet og Kommissionen finder, at aftalen ([1]) afspejler ligevægten mellem og de respektive kompetencer hos Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen som fastsat i traktaterne.

Den griber ikke ind i rammeaftalen af 20. oktober 2010 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen ([2]).

([1]) EUT L 123 af 12.5.2016, s.1.
([2]) EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.

AFGØRELSE TRUFFET AF EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET OG KOMMISSIONEN DEN 19. APRIL 1995 OM DE NÆRMERE VILKÅR FOR UDØVELSE AF EUROPA-PARLAMENTETS UNDERSØGELSESBEFØJELSE[1]

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen har -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 20 B,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 193,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 107 B, og

ud fra følgende betragtninger:

Der bør fastlægges nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse under iagttagelse af bestemmelserne i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber;

de midlertidige undersøgelsesudvalg skal kunne råde over de nødvendige midler til at udføre deres opgaver; det er i den forbindelse vigtigt, at medlemsstaterne samt De Europæiske Fællesskabers institutioner og organer træffer alle de forholdsregler, der kan lette udførelsen af disse opgaver;

tavsheds- og fortrolighedspligten i forbindelse med de midlertidige undersøgelsesudvalgs arbejde må sikres;

vilkårene for udøvelsen af undersøgelsesbeføjelsen kan efter anmodning fra en af de tre institutioner revideres efter udløbet af Europa-Parlamentets indeværende valgperiode på grundlag af de indhøstede erfaringer -

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE EFTER FÆLLES OVERENSKOMST:

Artikel 1

De nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse fastlægges i denne afgørelse i overensstemmelse med EKSF-traktatens artikel 20 B, EF-traktatens artikel 193 og Euratom-traktatens artikel 107 B.

Artikel 2

1. Parlamentet kan på de betingelser og inden for de grænser, som er fastsat i de i artikel 1 nævnte traktater, som led i udførelsen af sine opgaver efter anmodning fra en fjerdedel af sine medlemmer nedsætte et midlertidigt undersøgelsesudvalg til at undersøge påstande om overtrædelser eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsretten, hvad enten disse skulle være begået af en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan, af en offentlig myndighed i en medlemsstat eller af personer, som i henhold til fællesskabsretten er bemyndiget til at anvende denne.

[1]EFT L 113 af 19.5.1995, s. 1.

Parlamentet fastsætter sammensætningen af de midlertidige undersøgelsesudvalg og de nærmere regler for deres interne arbejde.

Afgørelser om at nedsætte et midlertidigt undersøgelsesudvalg, hvori bl.a. udvalgets formål og fristen for dets afgivelse af beretning præciseres, offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Det midlertidige undersøgelsesudvalg udfører sine opgaver under iagttagelse af de beføjelser, som traktaterne tillægger Fællesskabernes institutioner og organer.

Medlemmer af de midlertidige undersøgelsesudvalg samt enhver anden, som gennem sit arbejde får kendskab til faktiske forhold, oplysninger, viden, dokumenter eller andet, hvorom der i medfør af en medlemsstats eller en fællesskabsinstitutions bestemmelser gælder tavshedspligt, er forpligtet til at hemmeligholde dette kendskab over for enhver uvedkommende, herunder offentligheden, også efter hvervets eller arbejdsforholdets ophør.

Afhøringerne og vidneforklaringerne er offentlige. Dørene lukkes efter anmodning fra en fjerdedel af et undersøgelsesudvalgs medlemmer eller fra Fællesskabernes eller en medlemsstats nationale myndigheder, eller hvis det midlertidige undersøgelsesudvalg forelægges oplysninger, hvorom der gælder tavshedspligt. Ethvert vidne og enhver sagkyndig har ret til at afgive forklaring eller at vidne for lukkede døre.

3. Et midlertidigt undersøgelsesudvalg kan ikke undersøge forhold, der er under retslig behandling ved en national retsinstans eller en af Fællesskabernes retsinstanser, så længe denne retslige behandling ikke er afsluttet.

Inden for en frist på to måneder efter offentliggørelse i overensstemmelse med stk. 1, eller efter at Kommissionen har fået kendskab til, at der for et midlertidigt undersøgelsesudvalg er fremsat påstand om, at en medlemsstat har overtrådt fællesskabsretten, kan Kommissionen meddele Parlamentet, at et forhold, som henhører under et midlertidigt undersøgelsesudvalg, er genstand for en fællesskabsretlig overtrædelsesprocedure; i så fald træffer det midlertidige undersøgelsesudvalg alle de foranstaltninger, som er nødvendige for at sætte Kommissionen i stand til fuldt ud at udøve sine beføjelser i henhold til traktaterne.

4. Et midlertidigt undersøgelsesudvalg ophører med at bestå, når det afgiver sin beretning inden for den frist, der blev fastsat, da det blev nedsat, eller senest ved udløbet af en frist på højst tolv måneder fra den dato, hvor det blev nedsat, eller under alle omstændigheder ved udløbet af valgperioden.

Parlamentet kan to gange ved en begrundet afgørelse forlænge tolvmånedersfristen med tre måneder. Denne afgørelse offentliggøres i *De EuropæiskeFællesskabersTidende*.

5. Et midlertidigt undersøgelsesudvalg kan ikke nedsættes eller nedsættes på ny med henblik på undersøgelse af forhold, som allerede er blevet undersøgt af et midlertidigt undersøgelsesudvalg, før der er gået mindst tolv måneder efter afgivelsen af beretningen om denne undersøgelse, eller efter at opgaven er afsluttet, og kun under forudsætning af, at der er fremkommet nye forhold i sagen.

Artikel 3

1. Det midlertidige undersøgelsesudvalg foretager de undersøgelser, der er nødvendige for at undersøge påstande om overtrædelser eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsretten, på nedenstående betingelser.

2. Det midlertidige undersøgelsesudvalg kan sende en opfordring til en fællesskabsinstitution, et fællesskabsorgan eller en medlemsstats regering om, at disse instanser udpeger et af deres medlemmer til at deltage i udvalgets arbejde.

3. Efter begrundet anmodning fra det midlertidige undersøgelsesudvalg udpeger de berørte medlemsstater og fællesskabsinstitutioner eller -organer en tjenestemand eller anden ansat, som de bemyndiger til at give møde for udvalget, medmindre tavshedspligt eller hensyn til offentlig eller national sikkerhed i henhold til national lovgivning eller fællesskabslovgivning er til hinder derfor.

De pågældende tjenestemænd eller ansatte udtaler sig på vegne af og efter instruks fra deres regering eller institution. De forbliver bundet af de forpligtelser, der følger af de for deres ansættelsesforhold gældende regler.

4. Medlemsstaternes myndigheder og Fællesskabernes institutioner eller organer udleverer, når et midlertidigt undersøgelsesudvalg anmoder derom eller på eget initiativ, sådanne dokumenter til undersøgelsesudvalget, som er nødvendige for udøvelsen af dets opgaver, medmindre de på grund af tavshedspligt eller hensyn til offentlig eller national sikkerhed er forhindret deri i henhold til love eller administrative bestemmelser fastsat af medlemsstaterne eller Fællesskaberne.

5. Stk. 3 og 4 berører ikke andre nationale bestemmelser, som er til hinder for tjenestemænds fremmøde eller fremsendelse af dokumenter.

Såfremt tavshedshensyn, hensyn til offentlig eller national sikkerhed eller de i første afsnit nævnte bestemmelser udgør en hindring, meddeles dette Parlamentet af en repræsentant, som skal være beføjet til at forpligte den pågældende medlemsstats regering eller institutionen.

6. Fællesskabsinstitutioner eller -organer udleverer ikke dokumenter fra en medlemsstat til det midlertidige undersøgelsesudvalg uden først at have oplyst den pågældende stat herom.

De udleverer kun dokumenter, som er omfattet af stk. 5, når den pågældende medlemsstat har givet sit samtykke hertil.

7. Bestemmelserne i stk. 3, 4 og 5 gælder for fysiske og juridiske personer, som i henhold til fællesskabsretten er bemyndiget til at anvende denne.

8. Det midlertidige undersøgelsesudvalg kan anmode enhver anden person om at afgive vidneudsagn for udvalget i det omfang, det er nødvendigt for, at det kan udføre sine opgaver. Det midlertidige undersøgelsesudvalg underretter enhver person, der er nævnt i forbindelse med en undersøgelse, og som kunne lide skade derved, og det hører den pågældende på dennes begæring.

Artikel 4

1. De oplysninger, som det midlertidige undersøgelsesudvalg indsamler, er udelukkende bestemt til brug for udførelsen af dets opgaver. De må ikke offentliggøres, når de omfatter elementer,der er dækket af tavsheds- eller fortrolighedspligt, eller når de berørte personer er nævnt ved navn.

Parlamentet vedtager de nødvendige administrative og forretningsordensmæssige bestemmelser for at sikre, at tavshedspligten overholdes og fortrolighedshensyn tilgodeses i forbindelse med de midlertidige undersøgelsesudvalgs arbejde.

2. Det midlertidige undersøgelsesudvalgs beretning afgives til Parlamentet, som under iagttagelse af bestemmelserne i stk. 1 kan beslutte at offentliggøre den.

3. Parlamentet kan lade henstillinger, som det måtte have vedtaget på grundlag af beretningen fra det midlertidige undersøgelsesudvalg, tilgå Fællesskabernes institutioner og organer eller medlemsstaterne. Disse drager de konsekvenser heraf, som de finder relevante.

Artikel 5

Alle meddelelser til medlemsstaternes nationale myndigheder med henblik på gennemførelsen af denne afgørelse går gennem medlemsstaternes faste repræsentationer ved Den Europæiske Union.

Artikel 6

Efter udløbet af Parlamentets indeværende valgperiode kan ovenstående bestemmelser efter anmodning fra Parlamentet, Rådet eller Kommissionen revideres på grundlag af de indhøstede erfaringer.

Artikel 7

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE AF 18 NOVEMBER 1999 OM BETINGELSER OG NÆRMERE VILKÅR FOR DE INTERNE UNDERSØGELSER I FORBINDELSE MED BEKÆMPELSE AF SVIG, BESTIKKELSE OG ENHVER ANDEN ULOVLIG AKTIVITET TIL SKADE FOR FÆLLESSKABERNES INTERESSER

Europa-Parlamentet har

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig dens artikel 199,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig dens artikel 25,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig dens artikel 112,

under henvisning til sin forretningsorden, særlig artikel 186, litra c)[1], og

ud fra følgende betragtninger:

Det fastsættes i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999[2] og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig[3], at kontoret indleder og gennemfører administrative undersøgelser i institutioner, organer, kontorer og agenturer, der er oprettet ved EF-traktaten og Euratom-traktaten eller på grundlag heraf;

Det ansvar, som tillægges Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, sådan som det er oprettet af Kommissionen, vedrører foruden beskyttelse af de finansielle interesser samtlige aktiviteter til sikring af Fællesskabernes interesser mod uregelmæssig adfærd, der kan have administrative eller strafferetlige konsekvenser;

Det er vigtigt at forbedre omfanget og effektiviteten af bekæmpelsen af svig ved at udnytte den eksisterende ekspertise med hensyn til administrative undersøgelser;

Det er derfor vigtigt, at alle institutioner, organer, kontorer og agenturer inden for deres administrative ansvarsområde overlader det til kontoret at foretage interne administrative undersøgelser, der har til formål at undersøge alvorlige forhold i forbindelse med udøvelsen af arbejdsmæssige aktiviteter, der kan indebære manglende opfyldelse af Fællesskabernes tjenestemænds og ansattes forpligtelser som omhandlet i artikel 11, artikel 12, stk. 2 og 3, artikel 13, 14, 16 og artikel 17, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber (i det følgende benævnt "vedtægten"), der skader Fællesskabernes interesser og bør forfølges administrativt eller i givet fald strafferetligt, eller en grov personlig fejl, som omhandlet i vedtægtens artikel 22, eller manglende opfyldelse af de analoge forpligtelser, der påhviler medlemmer af Europa-Parlamentet eller ansatte i Europa-Parlamentet, som ikke er omfattet af vedtægten;

Disse undersøgelser bør gennemføres under nøje overholdelse af de relevante bestemmelser i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, særlig protokollen vedrørende De

---

[1] Artiklen er nu slettet.
[2] EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.
[3] EFT L 136 af 31.5.1999, s. 8.

Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, gennemførelsesbestemmelserne hertil og vedtægten;

Disse undersøgelser bør gennemføres på ensartede betingelser i alle Fællesskabernes institutioner, organer, kontorer og agenturer, uden at overdragelsen af denne opgave til kontoret fratager institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne deres ansvar eller på nogen måde mindsker de berørte personers retsbeskyttelse;

I afventning af en ændring af vedtægten, er det nødvendigt at fastsætte de nærmere vilkår, som i praksis skal gælde for medlemmerne af institutioner og organer, ledere af kontorer og agenturer og tjenestemænd og øvrige ansatte i disse institutioner, organer, kontorer og agenturer i forbindelse med deres medvirken til en hensigtsmæssig afvikling af de interne undersøgelser -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Pligt til at samarbejde med kontoret

Generalsekretæren, tjenestegrenene og alle tjenestemænd og øvrige ansatte i Europa-Parlamentet har pligt til i fuld udstrækning at samarbejde med kontorets medarbejdere og yde den nødvendige bistand til undersøgelsen. Med henblik herpå giver de kontorets medarbejdere alle relevante oplysninger og forklaringer.

Med forbehold af de relevante bestemmelser i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, særlig protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter og gennemførelsesbestemmelserne hertil, samarbejder medlemmerne i fuld udstrækning med kontoret.

Artikel 2

Oplysningspligt

Enhver tjenestemand eller anden ansat i Europa-Parlamentet, som får kendskab til forhold, der lader formode, at der kunne foreligge tilfælde af svig, bestikkelse eller enhver anden form for ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabernes interesser, eller alvorlige forhold i forbindelse med udøvelsen af arbejdsmæssige aktiviteter, der kan indebære manglende opfyldelse af Fællesskabernes tjenestemænds og ansattes forpligtelser, eller de forpligtelser, der påhviler ansatte, der ikke er omfattet af vedtægten, og som bør forfølges administrativt og i givet fald strafferetligt, underretter omgående sin leder eller generaldirektør eller, såfremt han finder det hensigtsmæssigt, sin generalsekretær eller kontoret direkte, såfremt der tale om tjenestemænd eller øvrige ansatte eller ansatte, som ikke er omfattet af vedtægten, eller, såfremt der er tale om manglende opfyldelse af analoge forpligtelser, der påhviler medlemmer, Europa-Parlamentets formand.

Europa-Parlamentets formand, generalsekretær, generaldirektører og ledere sender omgående alle oplysninger i deres besiddelse, som lader formode, at der foreligger uregelmæssigheder som omhandlet i stk. 1, til kontoret.

Tjenestemænd og øvrige ansatte i Europa-Parlamentet må i intet tilfælde udsættes for en urimelig eller diskriminerende behandling som følge af, at de har videregivet oplysninger som omhandlet i stk. 1 og 2.

Medlemmer, som får kendskab til forhold som omhandlet i stk. 1, underretter Europa-Parlamentets formand eller, såfremt de finder det hensigtsmæssigt, kontoret direkte.

Denne artikel finder anvendelse uanset de fortrolighedskrav, der måtte være indeholdt i den gældende lovgivning eller Europa-Parlamentets forretningsorden.

Artikel 3

Bistand fra Sikkerhedskontoret

Efter anmodning fra kontorets direktør bistår Europa-Parlamentets Sikkerhedskontor kontorets ansatte ved den praktiske gennemførelse af undersøgelserne.

Artikel 4

Immunitet og ret til at nægte at vidne

Bestemmelserne vedrørende medlemmernes parlamentariske immunitet og ret til at nægte at vidne berøres ikke heraf.

Artikel 5

Underretning af den berørte person

Hvis det fremgår, at et medlem, en tjenestemand eller en anden ansat kan være personligt involveret, skal den pågældende underrettes hurtigt, såfremt der ikke er risiko for, at dette skader undersøgelsen. Under alle omstændigheder kan der ikke drages konklusioner, som med navns nævnelse berører et medlem, en tjenestemand eller en anden ansat i Europa-Parlamentet ved undersøgelsens afslutning, uden at den pågældende har fået mulighed for at udtale sig om de faktiske omstændigheder, som berører ham.

I tilfælde, der nødvendiggør absolut hemmeligholdelse af hensyn til undersøgelsen og anvendelse af undersøgelsesmetoder, der henhører under en national retslig myndighed, kan forpligtelsen til at give medlemmet, tjenestemanden eller den ansatte i Europa-Parlamentet lejlighed til at udtale sig udsættes til senere i forståelse med henholdsvis formanden, såfremt der er tale om et medlem, og generalsekretæren, såfremt der er tale om en tjenestemand eller en ansat.

Artikel 6

Underretning om indstilling af undersøgelsen

Såfremt der ved en intern undersøgelses afslutning ikke kan gøres noget forhold gældende mod et medlem, en tjenestemand eller en anden ansat i Europa-Parlamentet, som der har været rettet en beskyldning imod, indstilles den interne undersøgelse mod ham efter beslutning truffet af kontorets direktør, som skriftligt underretter den pågældende herom.

Artikel 7

Ophævelse af immunitet

Enhver anmodning fra en national politimyndighed eller retslig myndighed om ophævelse af immunitet mod retsforfølgning, for så vidt angår en tjenestemand eller anden ansat i Europa-Parlamentet i forbindelse med et eventuelt tilfælde af svig, bestikkelse eller enhver anden

ulovlig aktivitet, forelægges direktøren for kontoret til udtalelse. Såfremt en anmodning om ophævelse af immunitet vedrører et medlem af Europa-Parlamentet, underrettes kontoret.

Artikel 8

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft den dag, den er vedtaget af Europa-Parlamentet.

30.11.2013 DA Den Europæiske Unions Tidende L 320/1

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank om de praktiske betingelser for udøvelsen af demokratisk ansvarlighed og tilsyn i forbindelse med udførelsen af de opgaver, som overdrages til ECB inden for rammerne af den fælles tilsynsmekanisme

(2013/694/EU)

EUROPA-PARLAMENTET OG DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK —

— der henviser til traktaten om Den Europæiske Union,

— der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 6,

— der henviser til Parlamentets forretningsorden, særlig artikel 127, stk. 1,

— der henviser til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter [1], særlig artikel 20, stk. 8 og 9,

— der henviser til den fælles erklæring, som formanden for Europa-Parlamentet og formanden for Den Europæiske Centralbank afgav i forbindelse med Parlamentets afstemning om vedtagelsen af forordning (EU) nr. 1024/2013,

A. der henviser til, at forordning (EU) nr. 1024/2013 overdrager specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank (ECB) i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter med henblik på at bidrage til kreditinstitutters sikkerhed og soliditet og det finansielle systems stabilitet inden for Den Europæiske Union og i hver af de medlemsstater, der deltager i den fælles tilsynsmekanisme;

B. der henviser til, at det i artikel 9 i forordning (EU) nr. 1024/2013 fastslås, at ECB er den kompetente myndighed for så vidt angår udførelsen af de tilsynsopgaver, som overdrages til den ved denne forordning;

C. der henviser til, at overdragelsen af tilsynsopgaver indebærer et betydeligt ansvar for ECB med hensyn til at bidrage til finansiel stabilitet i Unionen og til at bruge sine tilsynsbeføjelser på den mest effektive og afbalancerede måde;

D. der henviser til, at enhver overdragelse af tilsynsbeføjelser til EU-niveau bør opvejes af passende krav med hensyn til ansvarlighed; i henhold til artikel 20 i forordning (EU) nr. 1024/2013 er ECB derfor ansvarlig for gennemførelsen af denne forordning over for Parlamentet og Rådet som demokratisk legitimerede institutioner, der repræsenterer Unionens borgere og medlemsstaterne;

E. der henviser til, at det følger af artikel 20, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1024/2013, at ECB skal samarbejde loyalt i forbindelse med Parlamentets undersøgelser i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF);

F. der henviser til, at det følger af artikel 20, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1024/2013, at formanden for ECB's tilsynsråd efter anmodning skal føre fortrolige mundtlige drøftelser bag lukkede døre med formanden og næstformændene for Parlamentets kompetente udvalg om ECB's tilsynsopgaver, hvis sådanne drøftelser er påkrævede for udøvelsen af Parlamentets beføjelser i henhold til TEUF;. der henviser til, at denne artikel indeholder krav om, at ordningerne for tilrettelæggelsen af sådanne drøftelser skal sikre fuld fortrolighed i overensstemmelse med de fortrolighedsforpligtelser, der er pålagt ECB som kompetent myndighed i henhold til den relevante EU-ret;

[1] EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63.

G. der henviser til, at det følger af artikel 15, stk. 1, i TEUF, at Unionens institutioner arbejder så åbent som muligt; der henviser til, at de betingelser, på hvilke et ECB-dokument er fortroligt, er fastlagt i ECB's afgørelse 2004/258/EF (ECB/2004/3) ([1]); der henviser til, at det følger af denne afgørelse, at enhver unionsborger og enhver fysisk eller juridisk person, der har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, har ret til aktindsigt i ECB-dokumenter med forbehold af de betingelser og begrænsninger, der er fastsat i denne afgørelse; der henviser til, at ECB i overensstemmelse med denne afgørelse skal afslå at give aktindsigt, hvis det ville være til skade for visse nærmere specificerede offentlige eller private interesser;

H. der henviser til, at ECB ikke frit kan træffe afgørelse om at udbrede oplysninger vedrørende tilsyn med kreditinstitutter men er underlagt de begrænsninger og betingelser i henhold til den relevante EU-ret, som både Parlamentet og ECB er underlagt; der henviser til, at personer med adgang til oplysninger, der er omfattet af EU-lovgivning, der pålægger tavshedspligt i henhold til artikel 37, stk. 2, i statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (statutten for ESCB) er underlagt sådan EU-lovgivning;

I. der henviser til, at det anføres i betragtning 55 i forordning (EU) nr. 1024/2013, at alle rapporteringsforpligtelser over for Parlamentet bør være underlagt de relevante krav om tavshedspligt; der henviser til, at det følger af denne forordnings betragtning 74 og artikel 27, stk. 1, at tilsynsrådets medlemmer, styringsudvalget, ECB's ansatte og de ansatte, der er udstationeret fra deltagende medlemsstater, og som udfører tilsynsopgaver, er omfattet af bestemmelserne om tavshedspligt i artikel 37 i statutten for ESCB og i de relevante EU-retsakter; der henviser til, at artikel 339 i TEUF og artikel 37 i statutten for ESCB fastslår, at medlemmerne af de besluttende organer og ECB's og de nationale centralbankers ansatte er forpligtede til at overholde tavshedspligten;

J. der henviser til, at møderne i ECB's Styrelsesråd er fortrolige i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4, i statutten for ESCB;

K. der henviser til, at det følger af artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013, at ECB med henblik på at udføre de opgaver, som ECB overdrages ved denne forordning, skal anvende al relevant EU-ret og, såfremt denne EU-ret består af direktiver, den nationale lovgivning til gennemførelse af disse direktiver;

L. der henviser til, at de bestemmelser i EU-retten, der er relevante for behandlingen af fortrolige oplysninger, navnlig artikel 53-62 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ([2]), med forbehold af fremtidige ændringer eller fremtidige relevante retsakter, pålægger de kompetente myndigheder og deres ansatte streng tavshedspligt, for så vidt angår tilsynet med kreditinstitutter; der henviser til, at alle personer, der arbejder for eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, er bundet af tavshedspligt; der henviser til, at fortrolige oplysninger, som sådanne personer modtager i forbindelse med deres hverv, kun må videregives i summarisk eller samlet form, således at de enkelte kreditinstitutter ikke kan identificeres med forbehold af tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen;

M. der henviser til, at det følger af artikel 27, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1024/2013, at ECB i forbindelse med udførelsen af de opgaver, som overdrages til den ved denne forordning, og inden for de rammer og på de betingelser, der er fastsat i den relevante EU-ret, er bemyndiget til at udveksle oplysninger med nationale myndigheder eller EU-myndigheder og -organer i tilfælde, hvor den relevante EU-ret giver kompetente nationale myndigheder lov til at videregive oplysninger til disse enheder, eller hvor medlemsstaterne i henhold til den relevante EU-ret kan foranledige en sådan videregivelse;

N. der henviser til, at overtrædelser af krav om tavshedspligt med hensyn til oplysninger om tilsyn bør medføre passende sanktioner; der henviser til, at Parlamentet bør etablere en hensigtsmæssig ramme for opfølgning på enhver overtrædelse af tavshedspligten fra dets medlemmers eller dets ansattes side;

O. der henviser til, at den organisatoriske adskillelse af det ECB-personale, der er beskæftiget med udførelsen af ECB's tilsynsopgaver, fra det personale, der er beskæftiget med gennemførelsen af pengepolitiske opgaver, skal være af en sådan art, at forordning (EU) nr. 1024/2013 fuldt ud overholdes;

P. der henviser til, at nærværende aftale ikke omfatter udveksling af fortrolige oplysninger vedrørende pengepolitik eller andre ECB-opgaver, der ikke indgår i de opgaver, som overdrages til ECB ved forordning (EU) nr. 1024/2013;

Q. der henviser til, at nærværende aftale ikke berører de kompetente nationale myndigheders ansvar over for nationale parlamenter i henhold til national lovgivning;

([1]) Den Europæiske Centralbanks afgørelse 2004/258/EF af 4. marts 2004 om aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks dokumenter (ECB/2004/3) (EUT L 80 af 18.3.2004, s. 42).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

R. der henviser til, at nærværende aftale ikke omfatter eller berører den fælles tilsynsmekanismes ansvar og rapporteringsforpligtelse over for Rådet, Kommissionen eller de nationale parlamenter —

HAR INDGÅET FØLGENDE AFTALE:

I. ANSVARLIGHED, ADGANG TIL OPLYSNINGER, FORTROLIGHED

1. **Rapporter**

— ECB forelægger hvert år Parlamentet en rapport (»årsrapport«) om udførelsen af de opgaver, som overdrages til den i henhold til forordning (EU) nr. 1024/2013. Formanden for tilsynsrådet forelægger årsrapporten for Parlamentet ved en offentlig høring. Udkastet til årsrapporten gøres tilgængelig for Parlamentet på et fortroligt grundlag på et af Unionens officielle sprog fire arbejdsdage forud for høringen. Oversættelser skal efterfølgende foreligge på alle Unionens officielle sprog. Årsrapporten behandler bl.a.:

i. udførelsen af tilsynsopgaver

ii. opgavedelingen med de nationale tilsynsmyndigheder

iii. samarbejdet med andre relevante nationale myndigheder eller EU-myndigheder

iv. adskillelsen mellem pengepolitiske opgaver og tilsynsopgaver

v. udviklingen med hensyn til tilsynsstruktur og tilsynspersonale, herunder antallet og den nationale sammensætning af udstationerede nationale eksperter

vi. gennemførelsen af adfærdskodeksen

vii. beregningsmetoden for og størrelsen af tilsynsgebyrer

viii. budgettet for tilsynsopgaver

ix. erfaringerne med indberetning på grundlag af artikel 23 i forordning (EU) nr. 1024/2013 (Indberetning af overtrædelser).

— I den i artikel 33, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1024/2013 omhandlede opstartsfase sender ECB hvert kvartal en rapport til Parlamentet om de fremskridt, der er gjort med den operationelle gennemførelse af denne forordning, og behandler heri bl.a.:

i. den interne forberedelse, tilrettelæggelse og planlægning af arbejdet

ii. de konkrete foranstaltninger, der er truffet med henblik på efterlevelse af kravet om adskillelse af pengepolitiske opgaver og tilsynsopgaver

iii. samarbejdet med andre kompetente nationale myndigheder eller EU-myndigheder

iv. alle hindringer, som ECB måtte være stødt på i forbindelse med forberedelsen af sine tilsynsopgaver

v. alle hændelser, der måtte have givet anledning til bekymring, eller ændringer af adfærdskodeksen

— ECB offentliggør årsrapporten på den fælles tilsynsmekanismes websted. ECB's »informationshotline« udvides til specifikt at behandle spørgsmål vedrørende den fælles tilsynsmekanisme, og ECB omdanner de tilbagemeldinger, der modtages pr. e-mail, til en oversigt over ofte stillede spørgsmål på den fælles tilsynsmekanismes websted.

2. **Høringer og fortrolige mundtlige drøftelser**

— Formanden for tilsynsrådet deltager efter anmodning fra Parlamentets kompetente udvalg i **ordinære** offentlige høringer om udførelsen af tilsynsopgaver. Parlamentets kompetente udvalg og ECB vedtager en tidsplan for afholdelsen af to sådanne høringer i løbet af det efterfølgende år. Anmodninger om ændringer af den vedtagne tidsplan indgives skriftligt.

— Formanden for tilsynsrådet kan desuden indbydes til at deltage i supplerende **ad hoc**-drøftelser om tilsynsrelaterede spørgsmål sammen med Parlamentets kompetente udvalg.

— Hvis det er nødvendigt for udøvelsen af Parlamentets beføjelser i henhold til TEUF og EU-retten, kan formanden for dettes kompetente udvalg indgive begrundet skriftlig anmodning om særlige **fortrolige** møder med formanden for tilsynsrådet. Sådanne møder afholdes på datoer fastlagt ved fælles overenskomst.

— Alle deltagere i særlige **fortrolige** møder er underlagt de samme fortrolighedskrav, som gælder for medlemmer af tilsynsrådet og for ECB's tilsynspersonale.

— Efter en begrundet anmodning fra formanden for tilsynsrådet eller formanden for Parlamentets kompetente udvalg og forudsat, at der er gensidig enighed herom, kan ECB's repræsentanter i tilsynsrådet eller

højtstående medlemmer af tilsynspersonalet (generaldirektører eller disses stedfortrædere) deltage i de **ordinære** høringer, **ad hoc**-drøftelserne og de **fortrolige** møder.

— Princippet om åbenhed i EU-institutionernes arbejde i overensstemmelse med TEUF finder anvendelse på den fælles tilsynsmekanisme. Drøftelserne på særlige **fortrolige** møder følger princippet om åbenhed omkring og uddybning af de relevante omstændigheder. De består i udveksling af fortrolige oplysninger om udførelsen af tilsynsopgaverne, dog inden for de i EU-lovgivningen fastsatte begrænsninger. Videregivelsen af oplysninger kan være underlagt retligt fastsatte fortrolighedsrelaterede begrænsninger.

— Personer ansat af Parlamentet eller af ECB må ikke videregive oplysninger, de er kommet i besiddelse af under udøvelsen af deres aktiviteter i forbindelse med de opgaver, som overdrages til ECB ved forordning (EU) nr. 1024/2013, end ikke efter ophøret af sådanne aktiviteter eller efter endt ansættelse hos disse institutioner.

— De **ordinære** høringer, **ad hoc**-drøftelserne og de **fortrolige** møder kan dække alle de aspekter af den fælles tilsynsmekanismes aktivitet og funktion, der er omfattet af forordning (EU) nr. 1024/2013.

— Der tages ikke referat af eller gøres andre notater vedrørende de **fortrolige** møder. Der fremsættes ingen udtalelser over for pressen eller andre medier. Hver enkelt deltager i de fortrolige drøftelser undertegner hver gang en erklæring på tro og love om ikke at afsløre indholdet af disse drøftelser over for tredjemand.

— Kun formanden for tilsynsrådet og formanden for og næstformændene i Parlamentets kompetente udvalg kan deltage i de **fortrolige** møder. Både formanden for tilsynsrådet og formanden for og næstformændene i Parlamentets kompetente udvalg kan ledsages af to medlemmer af henholdsvis ECB's personale og Parlamentets sekretariat.

3. **Besvarelse af spørgsmål**

— ECB afgiver skriftligt svar på skriftlige forespørgsler fra Parlamentet. Disse forespørgsler sendes til formanden for tilsynsrådet via formanden for Parlamentets kompetente udvalg. Forespørgslerne besvares så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest fem uger efter deres fremsendelse til ECB.

— Både ECB og Parlamentet afsætter en formålsbestemt del af deres websteder til de her omhandlede forespørgsler og svar.

4. **Adgang til oplysninger**

— ECB forelægger Parlamentets kompetente udvalg som det mindste et omfattende og meningsfyldt referat af forhandlingerne i tilsynsrådet, herunder en kommenteret liste over afgørelser, således at udvalget er i stand til at forstå drøftelserne. Hvis Styrelsesrådet gør indsigelse mod et udkast til afgørelse fra tilsynsrådet i overensstemmelse med artikel 26, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1024/2013, underretter ECB's formand formanden for Parlamentets kompetente udvalg om årsagerne til denne indsigelse i overensstemmelse med de i nærværende aftale omhandlede fortrolighedskrav.

— I tilfælde af afvikling af et kreditinstitut videregives ikke-fortrolige oplysninger vedrørende det pågældende kreditinstitut ex-post, når de begrænsninger i videregivelsen af relevante oplysninger, som følger af fortrolighedskravene, ikke længere finder anvendelse.

— Tilsynsgebyrer og en redegørelse for, hvorledes de beregnes, offentliggøres på ECB's websted.

— ECB offentliggør en vejledning for sin tilsynspraksis på sit websted.

5. **Beskyttelse af ECB's fortrolige oplysninger og dokumenter**

— Parlamentet træffer beskyttelsesforanstaltninger og andre foranstaltninger, der svarer til graden af følsomhed af ECB's oplysninger eller dokumenter, og underretter ECB herom. De videregivne oplysninger eller dokumenter anvendes under alle omstændigheder kun til det formål, som de er videregivet til.

— Parlamentet anmoder om ECB's tilladelse til at videregive fortrolige oplysninger og dokumenter til yderligere personer eller institutioner, og de to institutioner samarbejder inden for rammerne af enhver retlig, administrativ eller anden form for procedure, under hvilken der søges om adgang til sådanne oplysninger eller dokumenter. ECB kan med hensyn til alle eller visse kategorier af videregivne oplysninger eller dokumenter anmode Parlamentet om at føre en liste over de personer, der har adgang til disse oplysninger og dokumenter.

II. UDVÆLGELSESPROCEDURER

— ECB fastlægger og offentliggør kriterierne for udvælgelsen af formanden for tilsynsrådet, herunder kriteriet om balance mellem kvalifikationer, kendskab til finansielle institutioner og markeder og erfaring inden for finansielt tilsyn og makroprudentiel overvågning. Ved fastlæggelsen af kriterierne tilstræber ECB de højeste professionelle standarder og tager hensyn til behovet for at beskytte Unionens interesser og at sikre forskelligartetheden i tilsynsrådets sammensætning.

— To uger inden ECB's Styrelsesråd offentliggør stillingsopslaget, underrettes Parlamentets kompetente udvalg om de nærmere detaljer, herunder udvælgelseskriterierne og den specifikke jobprofil, vedrørende den »åbne udvælgelsesprocedure«, som Styrelsesrådet agter at anvende i forbindelse med udvælgelsen af formanden.

— ECB's Styrelsesråd underretter Parlamentets kompetente udvalg om sammensætningen af den pulje af ansøgere, der har søgt formandsstillingen (antal ansøgninger, kombinationen af professionelle kvalifikationer, kønsmæssig og national balance etc.), samt om den metode, der anvendes til vurdering af ansøgerpuljen med henblik på at udarbejde en liste bestående af mindst to kandidater og med henblik på til sidst at afgøre, hvilken ansøger ECB indstiller.

— ECB forelægger Parlamentets kompetente udvalg den begrænsede liste over kandidater til stillingen som formand for tilsynsrådet. ECB forelægger listen mindst tre uger, inden den fremsætter sin indstilling til udnævnelse af formanden.

— Parlamentets kompetente udvalg kan fremsætte spørgsmål til ECB vedrørende udvælgelseskriterierne og den begrænsede liste over kandidater inden for en uge efter at have modtaget denne. ECB besvarer sådanne spørgsmål skriftligt inden for en frist på to uger.

— Godkendelsesproceduren består af følgende trin:

  — ECB forelægger Parlamentet indstillingerne til stillingen som formand og næstformand sammen med skriftlige begrundelser for disse indstillinger.

  — Der afholdes en offentlig høring af den indstillede formand og næstformand for tilsynsrådet i Parlamentets kompetente udvalg.

  — Parlamentet træffer afgørelse om godkendelse af den af ECB indstillede kandidat til stillingen som formand og næstformand ved en afstemning i sit kompetente udvalg og på plenarmødet. Parlamentet sigter normalt, men dog under hensyn til sin mødekalender, mod at træffe denne afgørelse inden for seks uger efter at have modtaget indstillingen.

— Hvis den indstillede kandidat til stillingen som formand ikke godkendes, kan ECB beslutte enten at trække på puljen af oprindelige ansøgere til stillingen eller at iværksætte en ny udvælgelsesprocedure, herunder ved at udarbejde og offentliggøre et nyt stillingsopslag.

— ECB forelægger Parlamentet eventuelle forslag om at fratage formanden eller næstformanden embedet og begrunder disse forslag.

— Godkendelsesproceduren består af:

  — en afstemning i Parlamentets kompetente udvalg om et forslag til beslutning og

  — en afstemning på plenarmødet om godkendelse eller forkastelse af denne beslutning.

— Hvis Parlamentet eller Rådet har meddelt ECB, at det betragter betingelserne for at fratage formanden eller næstformanden for tilsynsrådet embedet som værende opfyldt i henhold til artikel 26, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1024/2013, forelægger ECB skriftligt sine betragtninger inden for en frist på fire uger.

III. UNDERSØGELSER

— Hvis Parlamentet i henhold til artikel 226 i TEUF og til Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF [1] nedsætter et undersøgelsesudvalg, bistår ECB i overensstemmelse med EU-retten, undersøgelsesudvalget med at udføre dets opgaver efter princippet om loyalt samarbejde.

— Alle de aktiviteter i et undersøgelsesudvalg, som ECB bistår med at udøve, finder sted inden for rammerne af anvendelsesområdet for afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF.

— ECB samarbejder loyalt i forbindelse med de i artikel 20, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1024/2013, omhandlede undersøgelser foretaget af Parlamentet inden for de samme rammer, som finder anvendelse på undersøgelsesudvalg, og efter samme beskyttelse af fortroligheden som fastsat i nærværende aftale for mundtlige fortrolige møder (I.2).

— Alle modtagere af oplysninger, der forelægges Parlamentet i forbindelse med undersøgelser, er underlagt samme fortrolighedskrav, som gælder for medlemmer af tilsynsrådet og for ECB's tilsynspersonale, og Parlamentet og ECB afgør i fællesskab, hvilke foranstaltninger der skal finde anvendelse for at sikre beskyttelsen af sådanne oplysninger.

— Hvis beskyttelsen af en offentlig eller privat interesse, der er anerkendt som sådan i afgørelse 2004/258/EF, kræver, at fortroligheden opretholdes, sikrer Parlamentet, at denne beskyttelse opretholdes, og videregiver ikke indholdet af oplysninger herom.

[1] Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF af 19. april 1995 om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelser (EFT L 78 af 6.4.1995, s. 1).

— De rettigheder og forpligtelser for EU's institutioner og organer, der er fastlagt i afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF, finder tilsvarende anvendelse på ECB.

— Enhver erstatning af afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF med en anden retsakt eller en ændring af afgørelsen vil føre til en genforhandling af del III i nærværende aftale. Indtil der er indgået en ny aftale om denne del, finder nærværende aftale fortsat anvendelse, herunder også afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF i den på datoen for undertegnelsen af nærværende aftale gældende udgave.

IV. ADFÆRDSKODEKS

— Inden vedtagelsen af den i artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013, omhandlede adfærdskodeks underretter ECB Parlamentets kompetente udvalg om hovedelementerne i den påtænkte adfærdskodeks.

— Efter skriftlig anmodning fra Parlamentets kompetente udvalg underretter ECB skriftligt Parlamentet om gennemførelsen af adfærdskodeksen. ECB underretter også Europa-Parlamentet om behovet for opdateringer af adfærdskodeksen.

— Adfærdskodeksen behandler spørgsmål vedrørende interessekonflikter og sikrer overholdelse af reglerne om adskillelse af tilsynsfunktioner og pengepolitiske funktioner.

V. ECB'S VEDTAGELSE AF RETSAKTER

— ECB underretter på behørig vis Parlamentets kompetente udvalg om de procedurer (herunder tidsplaner), den har fastsat for vedtagelsen af ECB's forordninger, afgørelser, retningslinjer og henstillinger (»retsakter«), der er underkastet offentlige høringer i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1024/2013.

— Med henblik på at øge gennemsigtigheden og sammenhængen mellem politikker underretter ECB navnlig Parlamentets kompetente udvalg om de principper og typer af indikatorer eller oplysninger, der sædvanligvis gøres brug af i forbindelse med udarbejdelsen af retsakter og henstillinger om politikker.

— ECB fremsender til Parlamentets kompetente udvalg forslagene til retsakter inden påbegyndelsen af den offentlige høringsprocedure. Hvis Parlamentet fremsætter kommentarer til retsakterne, kan der finde uformelle drøftelser sted med ECB om sådanne kommentarer. Sådanne uformelle drøftelser finder sted parallelt med de åbne offentlige høringer, som ECB skal afholde i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013.

— Når ECB har vedtaget en retsakt, sender den retsakten til Parlamentets kompetente udvalg. ECB underretter også skriftligt Parlamentet om behovet for at opdatere vedtagne retsakter.

VI. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

1. Den praktiske gennemførelse af nærværende aftale vurderes af de to institutioner hvert tredje år.

2. Nærværende aftale træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EU) nr. 1024/2013 eller dagen efter undertegnelsen af nærværende aftale afhængigt af, hvilket af disse tidspunkter der er senest.

3. Forpligtelserne vedrørende fortroligheden af oplysninger er fortsat bindende for de to institutioner, endog efter udløbet af nærværende aftale.

4. Denne aftale offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main og Bruxelles, den 6. november 2013.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Den Europæiske Centralbank*
M. SCHULZ	M. DRAGHI
Formand	*Formand*

20.1.2009 DA Den Europæiske Unions Tidende C 13/3

Partnerskab om formidling om EU

(2009/C 13/02)

Mål og principper

1. Europa-Parlamentet, Rådet og Europa-Kommissionen lægger den allerstørste vægt på at forbedre formidlingen om EU-spørgsmål, således at EU-borgerne kan udøve deres ret til at deltage i EU's demokratiske liv, hvor beslutningerne tages så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt, under overholdelse af principperne om pluralisme, deltagelse, åbenhed og gennemsigtighed.

2. De tre institutioner ønsker at tilskynde til sammenfaldende opfattelser af formidlingsprioriteterne for Den Europæiske Union som helhed, at fremme merværdien ved en EU-tilgang til formidling om EU-spørgsmål, at lette udveksling af oplysninger og bedste praksis og udvikle synergier mellem institutionerne, når de gennemfører formidling om disse prioriteter, samt at lette samarbejdet mellem institutionerne og medlemsstaterne i relevant omfang.

3. De tre institutioner erkender, at formidling om Den Europæiske Union kræver et politisk engagement fra EU-institutionernes og -medlemsstaternes side, og at medlemsstaterne har et ansvar for formidling om EU til deres egne borgere.

4. De tre institutioner mener, at oplysning og formidling om EU-spørgsmål bør give alle adgang til korrekte og alsidige oplysninger om Den Europæiske Union og sætte borgerne i stand til at udøve deres ret til at give udtryk for deres synspunkter og deltage aktivt i den offentlige debat om EU-spørgsmål.

5. De tre institutioner fremmer respekten for flersprogethed og kulturel mangfoldighed i forbindelse med gennemførelsen af oplysnings- og formidlingsaktiviteter.

6. De tre institutioner har politisk forpligtet sig til at nå ovennævnte mål. De tilskynder de andre EU-institutioner og -organer til at støtte deres indsats og til, hvis de ønsker det, at bidrage hertil.

En partnerskabstilgang

7. De tre institutioner erkender betydningen af at tackle formidlingsudfordringen om EU-spørgsmål i et partnerskab mellem medlemsstaterne og EU-institutionerne for at sikre effektiv formidling og objektive oplysninger til det bredest mulige publikum på passende niveau.

De ønsker at udvikle synergier med nationale, regionale og lokale myndigheder og med repræsentanter for civilsamfundet.

Med henblik herpå ønsker de at fremme en pragmatisk partnerskabstilgang.

8. De minder i den forbindelse om den centrale rolle, som Den Interinstitutionelle Informationsgruppe (IIG) spiller, idet den fungerer som en ramme på højt niveau for institutionernes indsats for at stimulere en politisk debat om EU-relateret oplysning og formidling med henblik på at fremme synergi og komplementaritet. IIG, hvis formandskab varetages af repræsentanter for Europa-Parlamentet, Rådet og Europa-Kommissionen i fællesskab, og hvori Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg deltager som observatører, mødes i princippet to gange om året.

En samarbejdsramme

De tre institutioner har til hensigt at samarbejde på følgende grundlag:

9. De tre institutioner vil inden for rammerne af IIG hvert år identificere et begrænset antal fælles formidlingsprioriteter under hensyntagen til de enkelte EU-institutioners og -medlemsstaters ansvar for deres egen formidlingsstrategi og egne formidlingsprioriteter.

10. Disse prioriteter baseres på formidlingsprioriteter, som EU-institutionerne og -organerne identificerer efter deres interne procedurer, eventuelt suppleret med medlemsstaternes strategiske synspunkter og indsats på dette område og under hensyntagen til borgernes forventninger.

11. De tre institutioner og medlemsstaterne vil bestræbe sig på at fremme en passende støtte til formidling om de identificerede prioriteter.

12. De tjenester, der har ansvaret for formidling i medlemsstaterne og EU-institutionerne, bør holde forbindelse med hinanden for at sikre en vellykket gennemførelse af de fælles formidlingsprioriteter og andre aktiviteter vedrørende EU-formidling, om nødvendigt på grundlag af passende administrative ordninger.

13. Institutionerne og medlemsstaterne opfordres til at udveksle oplysninger om anden EU-relateret formidlingsvirksomhed, navnlig om den formidling, som institutionerne og organerne påtænker på bestemte områder, når den resulterer i oplysningskampagner i medlemsstaterne.

14. Kommissionen opfordres til i begyndelsen af hvert år at aflægge rapport til de andre EU-institutioner om de vigtigste resultater af gennemførelsen af de fælles formidlingsprioriteter for det foregående år.

15. Denne politiske erklæring er undertegnet den toogtyvende oktober to tusind og otte.

Udfærdiget i Strasbourg den toogtyvende oktober to tusind og otte.

For Europa-Parlamentet	*For Rådet for Den Europæiske Union*	*For Kommission for De Europæiske Fællesskaber*
Formand	*Formand*	*Formand*

30.6.2007 DA Den Europæiske Unions Tidende C 145/5

II

(Meddelelser)

FÆLLES ERKLÆRINGER

EUROPA-PARLAMENTET
RÅDET
KOMMISSIONEN

FÆLLES ERKLÆRING OM DEN PRAKTISKE GENNEMFØRELSE AF DEN FÆLLES BESLUTNINGS-PROCEDURE (ARTIKEL 251 I EF-TRAKTATEN)

(2007/C 145/02)

GENERELLE PRINCIPPER

1. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, i det følgende samlet benævnt »institutionerne«, konstaterer, at den nuværende praksis med kontakter mellem Rådets formandskab, Kommissionen og formændene for de pågældende udvalg og/eller ordførere i Europa-Parlamentet og mellem Forligsudvalgets formænd har vist sig at fungere.

2. Institutionerne bekræfter, at denne praksis, der har udviklet sig i alle faser af den fælles beslutningsprocedure, fortsat skal fremmes. Institutionerne forpligter sig til at gennemgå deres arbejdsmetoder for i endnu højere grad effektivt at udnytte alle de muligheder, der ligger i den fælles beslutningsprocedure som fastlagt i EF-traktaten.

3. I denne fælles erklæring klarlægges disse arbejdsmetoder og den praktiske gennemførelse heraf. Den supplerer den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ([1]), særlig bestemmelserne heri om den fælles beslutningsprocedure. Institutionerne forpligter sig til fuldt ud at respektere sådanne forpligtelser på linje med principperne om åbenhed, ansvarlighed og effektivitet. I den forbindelse bør institutionerne drage særlig omsorg for at fremme forenklingen af forslag under overholdelse af gældende fællesskabsret.

4. Institutionerne samarbejder loyalt under hele proceduren med henblik på at tilnærme deres holdninger mest muligt til hinanden for derved at skabe mulighed for eventuelt at vedtage den pågældende retsakt på et tidligt stadium i proceduren.

5. Med henblik herpå samarbejder de gennem passende interinstitutionelle kontakter for på alle stadier af den fælles beslutningsprocedure at følge fremskridtet i arbejdet og undersøge, hvorvidt der er overensstemmelse.

6. Institutionerne forpligter sig til, i overensstemmelse med deres respektive forretningsordener, regelmæssigt at udveksle oplysninger om udviklingen i de sager, der behandles efter den fælles beslutningsprocedure. Med henblik på en sammenhængende og samordnet afvikling af arbejdet sørger institutionerne for så vidt muligt at samordne deres respektive tidsplaner. De søger derfor at opstille en vejledende tidsplan for de forskellige stadier indtil den endelige vedtagelse af de forskellige lovgivningsforslag under fuld hensyntagen til beslutningstagningsprocessens politiske karakter.

([1]) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

7. Samarbejdet mellem institutionerne som led i den fælles beslutningsprocedure sker ofte i form af trepartsmøder (»triloger«). Dette trilogsystem har vist sin levedygtighed og fleksibilitet ved markant at øge mulighederne for at nå til enighed under første- og andenbehandlingen, ligesom systemet har bidraget til at forberede arbejdet i Forligsudvalget.

8. Sådanne triloger foregår ofte i uformelle rammer. De kan holdes på alle stadier af proceduren og på forskellige repræsentationsniveauer afhængig af arten af de forventede drøftelser. Hver institution udpeger i overensstemmelse med sin egen forretningsorden sine deltagere i hvert møde, definerer sit mandat til forhandlingerne og informerer i god tid de andre institutioner om de nærmere detaljer vedrørende møderne.

9. Eventuelle udkast til kompromistekster, der vil blive forelagt på et kommende møde, fremsendes så vidt muligt til alle deltagere forud for mødet. For at øge åbenheden bekendtgøres triloger, der afholdes i Europa-Parlamentet og Rådet, hvor dette er praktisk muligt.

10. Rådsformandskabet søger at deltage i møderne i de parlamentariske udvalg. I givet fald behandler det indgående anmodninger om oplysninger om Rådets holdning.

FØRSTEBEHANDLING

11. Institutionerne samarbejder loyalt med henblik på at tilnærme deres holdninger mest muligt til hinanden, således at retsakten så vidt muligt kan vedtages ved førstebehandlingen.

Enighed ved førstebehandlingen i Europa-Parlamentet

12. Relevante kontakter etableres for at lette afviklingen af proceduren under førstebehandlingen.

13. Kommissionen støtter sådanne kontakter og udøver sin initiativret konstruktivt for at fremme en tilnærmelse mellem Europa-Parlamentets og Rådets holdninger under hensyntagen til den interinstitutionelle ligevægt og den rolle, Kommissionen har i medfør af traktaten.

14. Er der opnået enighed ved uformelle forhandlinger på triloger, fremsender formanden for Coreper i en skrivelse til formanden for det pågældende parlamentsudvalg detaljer om indholdet af aftalen i form af ændringer til Kommissionens forslag. Denne skrivelse skal angive, at Rådet er rede til at acceptere dette resultat, med forbehold af juridisk-sproglig revision, hvis det bekræftes ved afstemningen i plenarforsamlingen. En kopi af denne skrivelse fremsendes til Kommissionen.

15. Når en sag således står umiddelbart overfor at blive afsluttet ved førstebehandlingen, bør oplysninger om, at det er hensigten at indgå en aftale snarest muligt være let tilgængelige.

Enighed på stadiet for Rådets fælles holdning

16. Er der ikke opnået enighed før Europa-Parlamentets førstebehandling, kan kontakterne fortsættes med henblik på at nå til enighed på stadiet for Rådets fælles holdning.

17. Kommissionen støtter sådanne kontakter og udøver sin initiativret konstruktivt for at fremme en tilnærmelse mellem Europa-Parlamentets og Rådets holdninger under hensyntagen til den interinstitutionelle ligevægt og den rolle, Kommissionen har i medfør af traktaten.

18. Opnås der enighed på dette stadium, meddeler formanden for det pågældende parlamentsudvalg i en skrivelse til formanden for Coreper sin indstilling til plenarforsamlingen om at acceptere Rådets fælles holdning uden ændringer, med forbehold af Rådets bekræftelse af den fælles holdning og juridisk-sproglig revision. En kopi af denne skrivelse fremsendes til Kommissionen.

ANDENBEHANDLING

19. Rådet redegør i sin begrundelse så klart som muligt for de grunde, der førte til vedtagelsen af den fælles holdning. Europa-Parlamentet tager under andenbehandlingen mest muligt hensyn til denne begrundelse og til Kommissionens udtalelse.

20. Før Rådet fremsender sin fælles holdning, bestræber det sig på i samarbejde med Europa-Parlamentet og Kommissionen at fastsætte en dato for dennes fremsendelse for at sikre, at lovgivningsproceduren ved andenbehandlingen fungerer så effektivt som muligt.

Enighed ved andenbehandlingen i Europa-Parlamentet

21. Relevante kontakter opretholdes, så snart Rådets fælles holdning er fremsendt til Europa-Parlamentet, med henblik på en bedre forståelse af de respektive holdninger og for at gøre det muligt at afslutte lovgivningsproceduren hurtigst muligt.

22. Kommissionen støtter sådanne kontakter og afgiver sin udtalelse med henblik på at fremme en tilnærmelse af Europa-Parlamentets og Rådets holdninger under overholdelse af den interinstitutionelle ligevægt og den rolle, Kommissionen har i medfør af traktaten.

23. Er der opnået enighed ved uformelle forhandlinger på triloger, fremsender formanden for Coreper i en skrivelse til formanden for det pågældende parlamentsudvalg detaljer om indholdet af aftalen i form af ændringer til Rådets fælles holdning. Denne skrivelse skal angive, at Rådet er rede til at acceptere dette resultat, med forbehold af juridisk-sproglig revision, hvis det bekræftes ved afstemningen i plenarforsamlingen. En kopi af denne skrivelse fremsendes til Kommissionen.

FORLIGSPROCEDURE

24. Viser det sig, at Rådet ikke vil kunne acceptere alle Europa-Parlamentets ændringer ved andenbehandlingen, og når Rådet er klar til at forelægge sin holdning, afholdes en første trilog. Hver institution udpeger i henhold til sin forretningsorden sine deltagere i hvert møde og definerer sit mandat til forhandlingerne. Kommissionen oplyser tidligst muligt begge delegationer om, hvordan den agter at udtale sig om Europa-Parlamentets ændringer ved andenbehandlingen.

25. Triloger afholdes under hele forligsproceduren for at løse udestående spørgsmål og skabe grundlag for at nå til enighed i Forligsudvalget. Resultaterne af trilogerne skal drøftes og eventuelt godkendes på møder i de respektive institutioner.

26. Forligsudvalget indkaldes af formanden for Rådet efter aftale med formanden for Europa-Parlamentet og under overholdelse af traktaten.

27. Kommissionen deltager i Forligsudvalgets arbejde og tager de nødvendige initiativer til at tilnærme Europa-Parlamentets og Rådets holdninger til hinanden. Disse initiativer kan bl.a. bestå i at udarbejde udkast til kompromistekster på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets holdninger og under hensyntagen til den rolle, Kommissionen har i medfør af traktaten.

28. Formandskabet for Forligsudvalget udøves i fællesskab af formanden for Europa-Parlamentet og formanden for Rådet. Forligsudvalgets møder ledes på skift af en af de to formænd.

29. Datoerne for Forligsudvalgets møder samt dagsordenen for møderne fastsættes efter fælles aftale mellem de to formænd med henblik på, at Forligsudvalget kan fungere effektivt under hele forligsproceduren. Kommissionen høres om de påtænkte datoer. Europa-Parlamentet og Rådet afsætter passende vejledende datoer til forligsarbejde og underretter Kommissionen herom.

30. De to formænd kan sætte flere sager på dagsordenen på ethvert møde i Forligsudvalget. Ud over hovedpunktet (»B-punkt«), hvor der endnu ikke er nået til enighed, kan forligsprocedurer om andre emner åbnes og/eller afsluttes uden drøftelser om disse punkter (»A-punkt«).

31. Under overholdelse af traktatens bestemmelser om frister tager Europa-Parlamentet og Rådet så vidt muligt hensyn til tidsplanerne, herunder institutionernes mødefrie perioder og valg til Europa-Parlamentet. Afbrydelser i arbejdet bør under alle omstændigheder være så korte som muligt.

32. Forligsudvalgets møder afholdes på skift i Europa-Parlamentet og i Rådet med henblik på en ligelig deling af faciliteter, herunder tolkefaciliteter.

33. Forligsudvalget arbejder på grundlag af Kommissionens forslag, Rådets fælles holdning og Kommissionens udtalelse herom, de af Europa-Parlamentet foreslåede ændringer, Kommissionens udtalelse om Europa-Parlamentets ændringer og et fælles arbejdsdokument for Europa-Parlamentets og Rådets delegationer. Dette arbejdsdokument skal gøre det let for brugerne at identificere de udestående spørgsmål og henvise til dem. Kommissionen forelægger som hovedregel sin udtalelse inden tre uger efter den officielle modtagelse af resultatet af Europa-Parlamentets afstemning, og senest inden Forligsudvalget indleder sit arbejde.

34. Formændene kan forelægge tekster for Forligsudvalget til godkendelse.

35. Når Forligsudvalget er nået til enighed om et fælles udkast, konstateres dette enten på et møde i Forligsudvalget eller senere ved en brevveksling mellem de to formænd. En kopi af disse breve sendes til Kommissionen.

36. Når Forligsudvalget til enighed om et fælles udkast, forelægges det efter en endelig juridisk-sproglig revision for formændene til godkendelse. Under ekstraordinære omstændigheder kan et foreløbigt fælles udkast dog forelægges formændene til godkendelse for at overholde tidsfristerne.

37. Formændene fremsender det således godkendte fælles udkast til Europa-Parlamentets formand og til Rådets formand med en skrivelse undertegnet af begge. Kan Forligsudvalget ikke nå til enighed om et fælles udkast, underretter de to formænd Europa-Parlamentets formand og Rådets formand herom med en skrivelse undertegnet af begge. Disse skrivelser fungerer som protokol. Kopi af skrivelserne sendes til Kommissionen til orientering. Arbejdsdokumenter benyttet under forligsproceduren gøres tilgængelige i hver institutions register, så snart proceduren er afsluttet.

38. Forligsudvalgets sekretariat varetages i fællesskab af Europa-Parlamentets og Rådets generalsekretariater i samarbejde med Kommissionens generalsekretariat.

GENERELLE BESTEMMELSER

39. Finder Europa-Parlamentet eller Rådet det nødvendigt at forlænge de frister, der er fastsat i traktatens artikel 251, underretter de formanden for den anden institution og Kommissionen.

40. Opnås der enighed ved første- eller andenbehandling eller under forligsforhandlingerne, færdiggøres den tekst, der er nået til enighed om, i snævert samarbejde og efter fælles aftale mellem Europa-Parlamentets og Rådets jurist-lingvist-tjenester.

41. Der kan ikke foretages nogen ændringer i en tekst, der er nået til enighed om, uden eksplicit godkendelse fra både Europa-Parlamentets og Rådets repræsentanter på det relevante niveau.

42. Færdiggørelsen foretages under hensyntagen til de forskellige procedurer i Europa-Parlamentet og Rådet, særlig med hensyn til overholdelse af frister for afslutning af interne procedurer. Institutionerne forpligter sig til ikke at bruge de fastsatte frister for den endelige juridisk-sproglige revision af retsakter til at genoptage drøftelserne om materielle spørgsmål.

43. Europa-Parlamentet og Rådet enes om en fælles præsentation af de tekster, der er udarbejdet af disse institutioner i fællesskab.

44. Institutionerne forpligter sig til så vidt muligt at benytte gensidigt acceptable standardformuleringer til indsættelse i retsakter, der vedtages efter den fælles beslutningsprocedure, særlig med hensyn til bestemmelser om udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (jf. afgørelsen om udvalgsprocedurer [1]), ikrafttræden, gennemførelse i national ret og anvendelse af retsakter og overholdelse af Kommissionens initiativret.

45. Institutionerne bestræber sig på at holde en fælles pressekonference for at informere om det positive udfald af lovgivningsprocessen ved første- eller andenbehandlingen eller i Forligsudvalget. De bestræber sig også på at udsende fælles pressemeddelelser.

46. Når Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget en retsakt efter den fælles beslutningsprocedure, undertegnes den af Europa-Parlamentets formand og af Rådets formand samt af disse institutioners generalsekretærer.

47. Europa-Parlamentets og Rådets formænd modtager teksten til underskrift på deres respektive sprog og undertegner så vidt muligt teksten samtidig ved en fælles, månedlig ceremoni for at undertegne vigtige retsakter under overværelse af medierne.

---

[1] Rådets afgørelse 1999/468/EØF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23). Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 27.7.2006, s. 11).

48. Den undertegnede tekst fremsendes til offentliggørelse i EU-tidende. Offentliggørelsen sker normalt inden for en frist af to måneder efter, at Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget retsakten.

49. Opdager en af institutionerne en skrivefejl eller en åbenbar fejl i en tekst (eller i en af de sproglige udgaver), underretter den straks de øvrige institutioner. Vedrører denne fejl en retsakt, der endnu ikke er vedtaget af Europa-Parlamentet eller af Rådet, udarbejder Europa-Parlamentets og Rådets jurist-lingvist-tjenester i snævert samarbejde det påkrævede korrigendum. Vedrører fejlen en tekst, der allerede er vedtaget af en eller begge af disse institutioner, vedtager Europa-Parlamentet og Rådet — uanset om teksten er offentliggjort eller ej — efter fælles aftale en berigtigelse udarbejdet i overensstemmelse med deres respektive procedurer.

Udfærdiget i Bruxelles den trettende juni to tusind og syv.

For Europa-Parlamentet	*For Rådet for Den Europæiske Union*	*For Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*
Formand	*Formand*	*Formand*

Adfærdskodeks for forhandlinger i forbindelse med den almindelige lovgivningsprocedure[1]

1. Indledning

Denne adfærdskodeks indeholder retningslinjer for Parlamentets forhandlinger på alle stadier i den almindelige lovgivningsprocedure, herunder ved tredjebehandling, og bør læses i sammenhæng med artikel 69b-69f i forretningsordenen.

Den er et supplement til de relevante bestemmelser i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning[2], som vedrører gennemsigtighed og koordinering af lovgivningsprocessen, og til den fælles erklæring om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure[3], som Parlamentet, Rådet og Kommissionen nåede til enighed om den 13. juni 2007.

2. Generelle principper og forberedelse af forhandlinger

Interinstitutionelle forhandlinger i forbindelse med den almindelige lovgivningsprocedure bygger på principperne om åbenhed, ansvarlighed og effektivitet med henblik på at sikre, at beslutningsprocessen er pålidelig, sporbar og åben, såvel internt i Parlamentet som over for offentligheden.

Som hovedregel bør Parlamentet gøre brug af samtlige forhandlingsmuligheder på alle stadier i den almindelige lovgivningsprocedure. Afgørelsen om at indlede forhandlinger, navnlig med henblik på indgåelse af en aftale ved førstebehandling, træffes fra sag til sag, idet der tages hensyn til den enkelte sags særlige karakter.

Muligheden for at indlede forhandlinger med Rådet forelægges af ordføreren for hele udvalget, som træffer afgørelse i overensstemmelse med den relevante artikel i forretningsordenen. Mandatet udgøres for førstebehandlingsforhandlinger af enten udvalgets lovgivningsmæssige betænkning eller ændringerne vedtaget på plenarmødet, for tidlig andenbehandlings- og andenbehandlingsforhandlinger af Parlamentets holdning ved førstebehandlingen og for tredjebehandlingsforhandlinger af Parlamentets holdning ved andenbehandlingen.

Parlamentet underrettes om og kontrollerer afgørelser om indledning af forhandlinger. For at opnå den størst mulige grad af gennemsigtighed i lovgivningsprocessen giver formanden for Udvalgsformandskonferencen regelmæssigt Formandskonferencen systematiske og rettidige oplysninger om alle udvalgsafgørelser om at indlede forhandlinger og om udviklingen i sager under den almindelige lovgivningsprocedure. Enhver aftale, der indgås under forhandlinger, betragtes som foreløbig, indtil den er vedtaget af Parlamentet.

Ved førstebehandlings-, tidlig andenbehandlings- og andenbehandlingsforhandlinger er det hovedansvarlige organ for gennemførelsen af forhandlingerne det kompetente udvalg repræsenteret ved forhandlingsteamet i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 69f. Ved tredjebehandling repræsenteres Parlamentet i forhandlingerne af dets delegation til Forligsudvalget, som ledes af en af en af næstformændene med ansvar for forlig. Under forhandlingerne skal den politiske ligevægt tilgodeses, og alle politiske grupper har ret til at være repræsenteret i det mindste på tjenestemandsplan.

Denne adfærdskodeks finder tilsvarende anvendelse, når betingelserne i forretningsordenens artikel 54 om procedure med associerede udvalg eller artikel 55 om fælles udvalgsprocedure er opfyldt, navnlig med hensyn til sammensætningen af forhandlingsteamet og gennemførelsen af forhandlingerne.

[1] Som godkendt af Formandskonferencen den 28. september 2017.
[2] EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.
[3] EUT C 145 af 30.6.2007, s 5.

Formændene for de pågældende udvalg bør på forhånd indgå aftale om de nærmere regler for deres samarbejde under de interinstitutionelle forhandlinger.

3. Gennemførelse af forhandlinger og færdiggørelse af aftalen

Som princip og for at øge gennemsigtigheden stiller Parlamentet de nødvendige midler til rådighed, for at offentligheden kan blive velinformeret under hele lovgivningsprocessen, og arbejder tæt sammen med de øvrige institutioner om at lette sporbarheden i lovgivningsprocessen. Dette omfatter fælles bekendtgørelse af positive udfald af lovgivningsmæssige procedurer, herunder gennem fælles pressekonferencer eller på anden passende vis.

Trilogforhandlinger tager udgangspunkt i et fælles dokument (sædvanligvis i form af et kolonnedokument), som viser de enkelte institutioners holdning til de andre institutioners ændringer, og som også indeholder eventuelle kompromistekster, der er indgået foreløbig aftale om. Dette dokument er et dokument, som institutionerne er fælles om, og enhver udgave, som omdeles forud for en trilog, bør i princippet godkendes af de medlovgiverne. Efter hver trilog aflægger formanden for forhandlingsteamet og ordføreren rapport til det kompetente udvalg eller dets koordinatorer om, hvordan forhandlingerne skrider frem.

Når der er indgået en foreløbig aftale med Rådet, underretter formanden for forhandlingsteamet og ordføreren udvalg fuldt ud det kompetente udvalg om resultatet af forhandlingerne, som offentliggøres. Det kompetente udvalg modtager teksten til enhver foreløbig aftale, der forelægges det til behandling, i en form, der klart angiver ændringerne til udkastet til lovgivningsmæssig retsakt. Det kompetente udvalg træffer afgørelse i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 69f.

Den foreløbige aftale, der indgås under forhandlingerne, bekræftes ved en officiel skrivelse. I forbindelse med første- og andenbehandlingsaftaler bekræfter formanden for Coreper den foreløbige aftale skriftligt over for formanden for det kompetente udvalg; i forbindelse med en tidlig andenbehandlingsaftale meddeler formanden for det kompetente udvalg Rådet, at vedkommende vil henstille til plenarmødet, at Rådets førstebehandlingsholdning, der svarer til den foreløbige aftales tekst, vedtages uden ændringer ved Parlamentets andenbehandling[1].

Mellem udvalgets godkendelse af den foreløbige aftale og afstemningen på plenarmødet skal der afsættes tilstrækkelig tid til, at de politiske grupper kan udarbejde deres endelige holdning.

Den foreløbige aftale underkastes juridisk-sproglig færdiggørelse i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 193. Der kan ikke foretages ændringer i en foreløbig aftale uden en eksplicit godkendelse, på det relevante niveau, fra både Parlamentet og Rådet.

4. Bistand til forhandlingsteamet

Forhandlingsteamet modtager alle de nødvendige ressourcer til at kunne udføre sit arbejde ordentligt. Det bistås af en administrativ projektgruppe, der koordineres af det kompetente udvalgs sekretariat og som minimum bør omfatte Enheden for Lovgivningsmæssige Anliggender, Juridisk Tjeneste, Direktoratet for Retsakter, Parlamentets Pressetjeneste, og andre relevante tjenester, der besluttes fra sag til sag. De politiske gruppers rådgivere indbydes til møder om forberedelse af eller opfølgning på trilogmøder. Enheden for Lovgivningsmæssige Anliggender koordinerer den administrative bistand til Parlamentets delegation til Forligsudvalget.

[1] Se punkt 18 i den fælles erklæring om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure.

28.3.2002 DA De Europæiske Fællesskabers Tidende C 77/1

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

KOMMISSIONEN

INTERINSTITUTIONEL AFTALE

af 28. november 2001

om en mere systematisk omarbejdning af retsakter

(2002/C 77/01)

EUROP-PARLAMENTET, RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG KOMMISSIONEN FOR DE EUROÆISKE FÆLLESSKABER ER —

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Råd understregede på mødet i Edinburgh i december 1992, at det er vigtigt for Fællesskabet at gøre fællesskabslovgivningen mere tilgængelig og forståelig.

(2) På baggrund af retningslinjerne fra Det Europæiske Råd indgik Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 20. december 1994 en aftale mellem institutionerne om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster [1], der skal gøre det væsentligt lettere at læse retsakter, hvori der er foretaget mange ændringer.

(3) Erfaringen viser imidlertid, at selv om den hurtige arbejdsmetode anvendes, opstår der ofte forsinkelse i Kommissionens forelæggelse af forslag til officiel kodifikation og i lovgivernes vedtagelse af kodifikationsretsakter, især hvis der i mellemtiden vedtages nye ændringer af den pågældende retsakt, der gør det nødvendigt at genoptage kodificeringen.

(4) Det er derfor, navnlig i forbindelse med retsakter, der ændres ofte, bedst at benytte en metode, der giver mulighed for at foretage ændringerne og kodifikationen i én og samme tekst.

(5) Når der skal foretages en indholdsmæssig ændring i en tidligere retsakt, giver omarbejdning mulighed for at vedtage én enkelt retsakt, hvorved der foretages både den ønskede ændring og en kodifikation af denne med de uændrede bestemmelser i den tidligere retsakt, der samtidig ophæves.

(6) Omarbejdning af retsakter kan således modvirke, at der udarbejdes en lang række isolerede ændringsretsakter, der ofte gør reglerne vanskelige at forstå, og den er derfor et velegnet middel til permanent og generelt at sikre fællesskabslovgivningens læsbarhed.

(7) En mere systematisk omarbejdning af retsakter indgår i de bestræbelser, institutionerne udfolder for at øge fællesskabslovgivningens tilgængelighed, og som bl.a. omfatter vedtagelsen af den hurtige arbejdsmetode ved officiel kodifikation og indførelsen af fælles retningslinjer for kvaliteten af fællesskabslovgivningens affattelse ved den interinstitutionelle overenskomst af 22. december 1998 [2].

(8) Det Europæiske Råd gav på mødet i december 1999 i Helsingfors udtryk for ønsket om, at Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen hurtigst muligt indgår en interinstitutionel aftale om omarbejdning —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

1. Formålet med denne aftale er at fastlægge bestemmelser, der under anvendelse af Fællesskabets normale lovgivningsprocedure giver mulighed for en mere systematisk omarbejdning af retsakter.

[1] EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

[2] EFT C 73 af 17.3.1999, s. 1.

2. Omarbejdning består i, at der vedtages en ny retsakt, der i én og samme tekst samler både de indholdsmæssige ændringer, der foretages retsakt, og de bestemmelser i den tidligere retsakt, der forbliver uændrede. Den nye retsakt træder i stedet for og ophæver den tidligere retsakt.

3. Et forslag fra Kommissionen til omarbejdning har til hovedformål at foretage indholdsmæssige ændringer i en tidligere retsakt. Forslaget omfatter accessorisk kodificering af de uændrede bestemmelser i den tidligere retsakt sammen med nævnte indholdsmæssige ændringer.

4. I denne aftale forstås ved:

— »tidligere retsakt«: en gældende retsakt, således som den eventuelt er ændret ved en eller flere ændringsretsakter

— »indholdsmæssig ændring«: enhver ændring, der berører indholdet af den tidligere retsakt i modsætning til rent formelle eller redaktionelle ændringer

— »uændret bestemmelser«: enhver bestemmelse i den tidligere retsakt, hvori der bortset fra rent formelle eller redaktionelle ændringer ikke foretages indholdsmæssige ændringer.

En ny retsakt, der, bortset fra standardbestemmelser eller -formler, ændrer indholdet af alle bestemmelserne i den tidligere retsakt, som den træder i stedet for og ophæver, betragtes ikke som omarbejdning.

5. Fællesskabets normale lovgivningsprocedure skal overholdes fuldt ud.

6. Forslaget till omarbejdning skal opfylde følgende kriterier:

a) I begrundelsen til forslaget

i) anføres udtrykkeligt, at der er tale om et omarbejdningsforslag, og grundene til valget af denne løsning angives

ii) begrundes hver af de foreslåede indholdsmæssige ændringer

iii) angives det præcist, hvilke bestemmelser i den tidligere retsakt, der forbliver uændrede.

b) Den konkrete udformning af den foreslåede retsakt

i) gør det muligt klart at identificere de indholdsmæssige ændringer og de nye betragtninger i forhold til de bestemmelser og betragtninger, som forbliver uændrede

ii) svarer for de bestemmelser og betragtninger, som forbliver uændrede, til den, der anvendes i forslag til officiel kodifikation af retsakter.

7. For at sikre klarhed og retssikkerhed skal enhver omarbejdning overholde [1] følgende lovtekniske regler:

a) Første betragtning angiver, at den nye retsakt er en omarbejdning af den tidligere retsakt.

b) Den artikel, hvorved den tidligere retsakt ophæves, indeholder en bestemmelse om, at henvisninger til denne skal forstås som henvisninger til omarbejdsningsretsakten, og at de skal læses i overensstemmelse med en sammenligningstabel, der er knyttet som bilag til omarbejdningsretsakten.

c) I omarbejdningsretsakten til et direktiv

i) fastslås det i den ophævende artikel, at de forpligtelser med hensyn til fristen for gennemførelse i national ret [2] og eventuelt fristen for anvendelse, der påhviler medlemsstaterne i henhold til det direktiv, der er ophævet ved omarbejdningsretsakten, ikke berøres af ophævelsen

ii) anføres de under nr. i) omhandlede frister i en tabel i et bilag

iii) omhandler artiklen om forpligtelsen til gennemførelse i national ret [3] af et direktiv, der er resultatet af en omarbejdning, kun de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer, og disse bestemmelser skal klart fremgå. De bestemmelser, der i det direktiv, der er resultatet af en omarbejdning, forbliver uændrede, gennemføres i henhold til de tidligere direktiver.

---

[1] Jf. bl.a. den interinstitutionelle overenskomst af 22. december 1998 om fælles retningslinjer for kvaliteten af EF-lovgivningens affattelse (EFT C 73 af 17.3.1999, s. 1).

[2] Dvs. fristen for iværksættelse af de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivets betemmelser.

[3] Dvs. forpligtelsen til at iværksætte de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivets bestemmelser.

8. Hvis det under lovgivningsproceduren viser sig at være nødvendigt i omarbejdningsretsakten at foretage indholdsmæssige ændringer af de bestemmelser, som i Kommissionens forslag forbliver uændrede, foretages disse ændringer i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt i traktaten, afhængig af den pågældende hjemmel.

9. En rådgivende gruppe sammensat af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens juridiske tjenester gennemgår forslaget til omarbejdning. Den afgiver så hurtigt som muligt en udtalelse til Europa-Parlament, Rådet og Kommissionen om, at forslaget ikke indeholder andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne.

10. Denne aftale træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den finder anvendelse på alle forslag til omarbejdning, der forelægges fra tidspunktet for dens ikrafttræden.

Der foretages en evaluering af aftalens gennemførelse tre år efter dens ikrafttræden. Med henblik herpå forelægger de juridiske tjenester i de institutioner, der har undertegnet aftalen, en evalueringsrapport og forslag til eventuelle nødvendige tilpasninger.

Udfærdiget i Bruxelles den otteogtyvende november to tusind og et.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*	*På Kommissionens vegne*
Formand	*Formand*	*Formand*

ERKLÆRINGER

Fælles erklæring vedrørende punkt 2

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen fastslår, at omarbejdningen kan være »vertikal« (den nye retsakt træder i stedet for en enkelt tidligere retsakt) eller »horisontal« (den nye retsakt træder i stedet for en række tidligere retsakter på et givet området).

Fælles erklæring vedrørende punkt 4

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen er enige om, at når en isoleret ændring i en bestemmelse i realiteten ændrer selve indholdet af bestemmelsen, anses denne bestemmelse for fuldstændig ændret.

Erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende punkt 6, litra b)

Europa-Parlamentet og Rådet noterer sig, at Kommissionen vil angive indholdsmæssige ændringer og enhver ny betragtning med gråskravering i de KOM-dokumenter, den forelægger.

Fælles erklæring vedrørende punkt 9

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bemærker, at det for at sikre en korrekt anvendelse af denne aftale er nødvendigt, at deres juridiske tjenester råder over tilstrækkelige menneskelige ressourcer, så antallet af repræsentanter i den rådgivende gruppe kan sikre en hurtig gennemgang af forslagene til omarbejdning fra Kommissionen, og der så hurtigt som muligt kan forelægges en udtalelse for institutionerne.

— hvis udtalelsen er negativ, straks at have gjort sig behørigt bekendt med Europa-Parlamentets holdning med henblik på at finde en løsning i et passende forum.

Under alle omstændigheder skal retsakten vedtages inden for de frister, der er fastsat i de specifikke bestemmelser i basisretsakten.

6. Som led i denne modus vivendi tager Kommissionen i videst muligt omfang hensyn til Europa-Parlamentets eventuelle bemærkninger og underretter det under alle stadier i proceduren om, hvorledes den agter at reagere herpå, således at Parlamentet med fuldt kendskab til sagens omstændigheder kan udøve sine beføjelser.

7. Denne modus vivendi finder anvendelse fra det tidspunkt, hvor den er godkendt af de tre institutioner.

Undertegnet i Bruxelles, den tyvende december nitten hundrede og fireoghalvfems.

For Rådet for Den Europæiske Union	*For Europa-Parlamentet*	*For Europa-Kommissionen*
Klaus KINKEL	Nicole FONTAINE	Jacques DELORS

AFTALE MELLEM INSTITUTIONERNE

af 20. december 1994

om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster

(96/C 102/02)

(Denne tekst erstatter og annullerer teksten offentliggjort i EFT nr. C 293 af 8. november 1995)

1. For så vidt angår denne arbejdsmetode forstås ved officiel kodifikation en procedure, hvorved de retsakter, der kodificeres, ophæves og erstattes af en enkelt retsakt, uden at der foretages nogen indholdsmæssige ændringer af de tidligere retsakter.

2. De prioriterede områder for kodifikation godkendes af de tre involverede institutioner efter forslag fra Kommissionen, der i sit arbejdsprogram anfører de forslag om kodifikation, som den agter at forelægge.

3. Kommissionen forpligter sig til ikke i sine kodifikationsforslag at forelægge nogen indholdsmæssige ændringer af de retsakter, der skal kodificeres.

4. Den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen behandler kodifikationsforslaget, når det er vedtaget af Kommissionen. Snarest muligt herefter bekræfter gruppen ved en udtalelse, at forslaget rent faktisk udelukkende består i en kodifikation uden nogen indholdsmæssige ændringer.

5. Fællesskabets normale lovgivningsprocedurer overholdes fuldt ud.

6. I og med at formålet med Kommissionens forslag udelukkende er at kodificere gældende tekster, er såvel Europa-Parlamentet som Rådet retligt afskåret fra at foretage nogen form for indholdsmæssige ændringer.

7. Kommissionens forslag behandles i alle sine aspekter efter en hurtig procedure i Europa-Parlamentet (behandling i kun ét udvalg og godkendelse ved forenklet procedure) og i Rådet (behandling i én gruppe og punkt I/A-procedure i Coreper).

8. Skulle det under den lovgivningsmæssige procedure vise sig nødvendigt at foretage indholdsmæssige ændringer og ikke blot en kodifikation, forelægger Kommissionen i givet fald det eller de nødvendige forslag med henblik herpå.

Udfærdiget i Bruxelles, den tyvende december nitten hundrede og fireoghalvfems.

For Rådet for Den Europæiske Union	*For Europa-Parlamentet*	*For Europa-Kommissionen*
Klaus KINKEL	Nicole FONTAINE	Jacques DELORS

FÆLLES ERKLÆRINGER

Erklæring vedrørende punkt 4 i den hurtige arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen er enige om, at den rådgivende gruppe skal bestræbe sig på at afgive sin udtalelse så betids, at den er institutionerne i hænde, inden de hver især påbegynder behandlingen af det pågældende forslag.

Erklæring vedrørende punkt 7 i den hurtige arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bekræfter, at Parlamentets og Rådets behandling »af alle aspekter« af Kommissionens forslag i forbindelse med officiel kodifikation vil finde sted på en sådan måde, at de to målsætninger for kodifikationsmetoden overholdes, dvs. at kodifikationen i hver institution kun behandles af et enkelt organ, og behandlingen foregår næsten automatisk.

De tre institutioner er endvidere enige om, at behandlingen af Kommissionens forslag i alle deres aspekter ikke indebærer en fornyet drøftelse af de materielle løsninger, som parterne nåede til enighed om i forbindelse med vedtagelsen af de retsakter, som kodificeres.

Erklæring vedrørende punkt 8 i den hurtige arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen tager til efterretning, at Kommissionen, såfremt det skulle vise sig nødvendigt at foretage indholdsmæssige ændringer og ikke blot en kodifikation, i hvert enkelt tilfælde kan vælge, om den vil foreslå en omarbejdelse eller i stedet forelægge et særskilt forslag om ændring under opretholdelse af forslaget om kodifikation, hvori ændringen så efter sin vedtagelse vil blive indarbejdet.

*

* *

ERKLÆRING FRA EUROPA-PARLAMENTET

Erklæring vedrørende punkt 5 i den hurtige arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster

Parlamentet er for sit vedkommende af den opfattelse, at det, navnlig hvis der er en ændring af retsgrundlaget eller af proceduren for vedtagelse af den pågældende tekst, må forbeholde sig at kunne tage stilling til, om kodifikationen er hensigtsmæssig under hensyntagen til, at de normale lovgivningsprocedurer skal overholdes, jf. punkt 5 i denne aftale.

17.3.1999 DA De Europæiske Fællesskabers Tidende C 73/1

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET
RÅDET
KOMMISSIONEN

INTERINSTITUTIONEL OVERENSKOMST

af 22. december 1998

om fælles retningslinjer for EF-lovgivningens affattelse

(1999/C 73/01)

EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til den erklæring (nr. 39) om kvaliteten af EF-lovgivningens affattelse, der blev vedtaget på regeringskonferencen den 2. oktober 1997, og som er knyttet som bilag til slutakten til Amsterdam-traktaten, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) En klar, enkel og præcis affattelse af EF's retsakter er en forudsætning for EF-lovgivningens gennemsigtighed og for, at den kan forstås af borgerne og erhvervslivet; dette er også nødvendigt for, at EF-lovgivningen iværksættes korrekt og anvendes ensartet i medlemsstaterne;

(2) i overensstemmelse med Domstolens retspraksis kræver retssikkerhedsprincippet, der er en del af EF's retsorden, at EF-lovgivningen er klar og præcis, og at borgerne kan forudse, hvorledes den anvendes; når der er tale om en bestemmelse, der har retsvirkninger af økonomisk art, og som pålægger borgerne byrder, gælder dette krav i særlig grad, således at borgerne kan få et nøjagtigt kendskab til omfanget af de forpligtelser, der pålægges dem;

(3) der bør derfor efter fælles overenskomst fastlægges retningslinjer for kvaliteten af EF-lovgivningens affattelse; disse retningslinjer skal vejlede såvel EF's institutioner i forbindelse med vedtagelsen af retsakter som de personer, der inden for institutionerne er med til at udarbejde og affatte retsakter, både de oprindelige tekster og de ændringer af dem, som foretages under lovgivningsproceduren;

(4) retningslinjerne bør ledsages af foranstaltninger, som skal sikre, at de anvendes korrekt, og som vedtages af hver institution for sit vedkommende;

(5) institutionernes juridiske tjenester, herunder de juridiske sprogeksperter, bør spille en større rolle i forbedringen af kvaliteten af affattelsen af EF's retsakter;

(6) retningslinjerne skal supplere de bestræbelser, institutionerne udfolder for at gøre EF's lovgivning mere tilgængelig og mere forståelig, navnlig ved hjælp af officiel kodificering af lovtekster samt omarbejdning og forenkling af eksisterende tekster;

(7) disse retningslinjer skal betragtes som institutionernes interne retningslinjer; de er ikke retligt bindende —

EFTER FÆLLES OVERENSKOMST VEDTAGET DISSE RETNINGSLINJER:

Generelle principper

1. EF's retsakter affattes klart, enkelt og præcist.

2. Retsakter affattes under hensyn til, hvilken type retsakt der er tale om, og navnlig, om den pågældende type retsakt er bindende (forordning, direktiv, afgørelse, beslutning, henstilling m.m.).

3. Ved affattelsen af retsakter tages der hensyn til, hvilke personer retsakten skal finde anvendelse på, således at de pågældende klart kan forstå deres rettigheder og forpligtelser, samt til, hvem der får ansvaret for iværksættelsen af retsakten.

4. Bestemmelserne i retsakter formuleres koncist, og deres indhold bør så vidt muligt være ensartet. For lange artikler og sætninger, unødigt komplicerede formuleringer og overdreven brug af forkortelser bør undgås.

5. Under hele processen forud for vedtagelsen affattes udkast til retsakter i udtryk og sætningsstrukturer, der tager hensyn til, at EF-lovgivningen er flersproget, ligesom begreber og terminologi, der er specifikke for et nationalt retssystem, bør anvendes md omtanke.

6. Den anvendte terminologi skal være konsekvent, således at der bliver overensstemmelse både mellem bestemmelserne i den enkelte retsakt og mellem denne retsakt og allerede eksisterende retsakter, især inden for samme område.

   Samme begreber gengives med samme udtryk, der så vidt muligt ikke afviger fra den mening, de har i almindeligt, juridisk eller teknisk sprog.

Retsaktens forskellige dele

7. Alle EF's retsakter af generel karakter opstilles efter en standardstruktur (titel, præambel, dispositiv del og eventuelt bilag).

8. Titlen skal indeholde en så kortfattet og fuldstændig angivelse af retsaktens genstand som muligt, og den må ikke være vildledende med hensyn til den dispositive dels indhold. Titlen kan i givet fald efterfølges af en forkortet titel.

9. Henvisningerne skal angive retsaktens retsgrundlag og de vigtigste trin i den procedure, der har ført til vedtagelsen af den.

10. Betragtningerne har til formål koncist at begrunde de væsentligste bestemmelser i den dispositive del uden at gengive eller omskrive teksten. De må ikke indeholde normative bestemmelser eller politiske ønsker.

11. Betragtningerne nummereres.

12. Den dispositive del af en bindende retsakt må hverken indeholde bestemmelser uden normativ karakter, som f.eks. ønsker eller politiske erklæringer, eller bestemmelser, der gentager eller omskriver passager eller artikler fra traktaterne eller bekræfter en gældende retsregel.

    Den dispositive del må ikke indeholde bestemmelser, som angiver indholdet af andre artikler, eller som gentager retsaktens titel.

13. Der indsættes i givet fald i begyndelsen af den dispositive del en artikel, der fastlægger retsaktens genstand og anvendelsesområde.

14. Når udtryk, der anvendes i den disponible del, ikke er entydige, bør der i én enkelt artikel i begyndelsen af retsakten gives en definition af sådanne udtryk. En definition må ikke indeholde selvstændige normative elementer.

15. Den dispositive del opstilles så vidt muligt efter en standardstruktur (genstand og anvendelsesområde, definitioner, rettigheder og forpligtelser, bestemmelser om tildeling af gennemførelsesbeføjelser, procedurebestemmelser, gennemførelsesforanstaltninger samt overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser).

    Den inddeles i artikler og — afhængigt af dens længde og kompleksitet — i afsnit, kapitler og afdelinger. Hvis en artikel indeholder en liste, bør hvert element på denne liste angives ved et nummer eller et litra frem for et led.

Interne og eksterne henvisninger

16. Henvisniner til andre retsakter bør så vidt muligt undgås. Henvisninger skal indeholer præcise angivelser af de retsakter eller bestemmelser, der henvises til. Krydshenvisninger (henvisning til en retsakt eller en artikel, som selv henviser til den første bestemmelse) og kaskadehenvisninger (henvisning til en bestemmelse, som henviser til en anden bestemmelse) skal ligeledes undgås.

17. En henvisning i den dispositive del af en bindende retsakt til en ikke-bindende retsakt gør ikke sidstnævnte retsakt bindende. Hvis forfatterne ønsker at gøre hele en ikke-bindende retsakt elle en del af den bindende, skal teksten så vidt muligt gengives som en del af den bindende retsakt.

Ændringsretsakter

18. Enhver ændring af en retsakt skal være klar. Ændringer udformes således, at de kan indsættes i den retsakt, der skal ændres. Udskiftning af hele bestemmelser (en artikel eller en af dens underopdelinger) skal foretrækkes frem for indsættelse eller udeladelse af punktummer, sætningsled eller ord.

En ændringsretsakt må ikke indeholde selvstændige substansbestemmelser, som ikke indgår i den således ændrede retsakt.

19. En retsakt, som ikke har til hovedformål at ændre en anden retsakt, kan i slutningen indeholde ændringer af andre retsakter, som er en følge af de nye bestemmelser. Er der tale om betydelige ændringer, bør der vedtages en særskilt ændringsretsakt.

Afsluttende bestemmelser, ophævelsesbestemmelser og bilag

20. Bestemmelser om datoer, frister, undtagelser, fravigelser og forlængelser samt overgangsbestemmelser (især vedrørende retsaktens følger for allerede bestående retsforhold) og afsluttende bestemmelser (retsaktens ikrafttræden, gennemførelsesdato og gyldighedsperiode) affattes præcist.

    Bestemmelser om frister for retsakters gennemførelse og anvendelse skal indeholde et tidspunkt angivet ved dato/måned/år. For så vidt angår direktiver angives disse tidspunkter således, at der sikres passende tid til gennemførelsen.

21. Retsakter og bestemmelser, som er blevet forældet, skal ophæves udtrykkeligt. Vedtagelsen af en ny retsakt bør medføre udtrykkelig ophævelse af enhver retsakt eller bestemmelse, der ikke længere finder anvendelse, eller som er blevet uden genstand som følge af den nye retsakt.

22. Retsaktens tekniske elementer indarbejdes i bilag, som der henvises særskilt til i retsaktens dispositive del. Bilag må ikke indeholde nye rettigheder eller forpligtelser, som ikke er indeholdt i den dispositive del.

    Bilag opstilles efter en standardstruktur, og

VEDTAGET FØLGENDE GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGER:

Institutionerne træffer de interne organisatoriske foranstaltninger, som de finder nødvendige for at sikre, at disse retningslinjer anvendes korrekt.

Institutionerne skal især:

a) pålægge deres juridiske tjenester senest 12 måneder efter offentliggørelsen af nærværende retningslinjer at udarbejde en fælles praktisk vejledning til brug for de personer, som arbejder med affattelsen af lovtekster

b) tilrettelægge deres respektive interne procedurer således, at deres juridiske tjenester, herunder deres juridiske sprogeksperter, i god tid og hver for deres institution kan fremsætte forslag med henblik på anvendelsen af disse retningslinjer

c) fremme oprettelsen af redaktionsenheder inden for de af deres organer eller tjenestegrene, der deltager i lovgivningsprocessen

d) sikre, at deres tjenestemænd og ansatte bliver uddannet i affattelse af tekster af juridisk karakter, og især, at de bliver gjort opmærksom på de virkninger, flersprogetheden har på kvaliteten af affattelsen

e) fremme samarbejdet med medlemsstaterne om at forbedre forståelsen for de særlige hensyn, der må tages ved affattelsen af sådanne tekster

f) fremme udvikling og forbedring af edb-værktøjer til støtte for affattelsen af tekster af juridisk karakter

g) fremme et godt samarbejde mellem de af deres respektive tjenestegrene, der er ansvarlige for kvaliteten af affattelsen

h) pålægge deres respektive juridiske tjenester regelmæssigt at udarbejde en rapport for den institution, de hører under, om de gennemførelsesforanstaltninger, der er truffet i medfør af litra a)-g).

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1998.

For Europa-Parlamentet	*For Rådet for Den Europæiske Union*	*For Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*
Formand	*Formand*	*Formand*

Erklæring fra Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet er af den opfattelse, at en EF-retsakt skal være forståelig i sig selv (»self-explaining«), og at institutionerne og/eller medlemsstaterne derfor ikke bør vedtage fortolkende erklæringer.

Der er ingen hjemmel i traktaterne for vedtagelse af fortolkende erklæringer, og sådanne erklæringer er uforenelige med fællesskabsrettens karakter.

Erklæringer fra Rådet

Ligesom Europa-Parlamentet mener Rådet, at alle EF-retsakter bør være forståelige i sig selv. Vedtagelse af fortolkende erklæringer vedrørende retskater bør derfor så vidt muligt undgås, og indholdet af eventuelle erklæringer bør i givet fald indarbejdes i selve retsakten.

Det skal dog anføres, at hvis fortolkende erklæringer vedtaget af EF-lovgiveren ikke modsiger den pågældende retsakt, og hvis de offentliggøres (som fastsat i artikel 151, stk. 3, i EF-traktaten, som ændret ved Amsterdam-traktaten), er de forenelige med EF-retten.

Rådet finder det ønskeligt, at de generelle principper for god affattelse, der afledes af de fælles retningslinjer for EF-lovgivningens affattelse, i givet fald danner udgangspunkt for affattelsen af de retsakter, der vedtages i henhold til afsnit V og VI i traktaten om Den Europæiske Union.

Rådet mener, at det for at gøre EF-beslutningsprocessen mere gennemskuelig vil være ønskeligt, at Kommissionen bestemmer, at begrundelserne for dens forslag til retsakter fremover udsendes til en bred offentlighed med de mest egnede midler (f.eks. offentliggørelse i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende,* elektronisk formidling e.l.).

Rådet mener, at Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer bør intensivere sit arbejde med uformel konsolidiering af retsakterne og sørge for bedre offentliggørelse af disse tekster sideløbende med lovgiverens officielle kodificering af retsakterne for at gøre EF-lovgivningen lettere tilgængelig, når der er foretaget mange eller omfattende ændringer. Det bør også sammen med de andre institutioner undersøges, om der eventuelt skal gøres noget for at lette en mere struktureret anvendelse af omarbejdningsteknikken, således at kodificeringen og ændringerne af en retsakt kan samles i én lovtekst.

20.12.2013 DA Den Europæiske Unions Tidende C 373/1

II

(Meddelelser)

INTERINSTITUTIONELLE AFTALER

EUROPA-PARLAMENTET
RÅDET
EUROPA-KOMMISSIONEN

INTERINSTITUTIONEL AFTALE

af 2. december 2013

mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning

(2013/C 373/01)

EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG EUROPA-KOMMISSIONEN,

herefter »institutionerne«,

HAR INDGÅET FØLGENDE AFTALE:

1. Formålet med denne aftale, som er indgået i henhold til artikel 295 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), er at gennemføre budgetdisciplin og forbedre den årlige budgetprocedures forløb og det interinstitutionelle samarbejde på budgetområdet samt at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning.

2. Budgetdisciplin i denne aftale dækker alle udgifter. Aftalen er bindende for alle institutionerne, så længe den er i kraft.

3. Aftalen berører ikke institutionernes respektive budgetbeføjelser, således som de er fastsat i traktaterne, i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ([1]) (»FFR-forordningen«) og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ([2]) (»finansforordningen«).

4. Aftalen kan kun ændres ved samtlige institutioners fælles aftale.

5. Aftalen består af tre dele:

— Del I indeholder supplerende bestemmelser vedrørende den flerårige finansielle ramme (FFR) og bestemmelser om de særlige instrumenter, der ikke indgår i FFR.

— Del II vedrører interinstitutionelt samarbejde under budgetproceduren.

— Del III indeholder bestemmelser vedrørende en forsvarlig økonomisk forvaltning af Unionens midler.

6. Denne aftale træder i kraft den 23 december 2013 og erstatter den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ([3]).

DEL I

FFR OG SÆRLIGE INSTRUMENTER

A. **Bestemmelser vedrørende FFR**

7. Oplysninger om transaktioner, der ikke indgår i Unionens almindelige budget, og om den forventede udvikling i de forskellige kategorier af Unionens egne indtægter, anføres

([1]) Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 20. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

([2]) Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

([3]) EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

vejledende i separate tabeller. Disse oplysninger ajourføres årligt sammen med de dokumenter, der ledsager budgetforslaget.

8. Institutionerne skal, med henblik på en forsvarlig økonomisk forvaltning, under budgetproceduren og ved vedtagelsen af budgettet så vidt muligt sørge for, at der under lofterne for de forskellige udgiftsområder i FFR er tilstrækkelige margener, med undtagelse af underudgiftsområdet for »Økonomisk, social og territorial samhørighed«.

Ajourføring af overslag over betalingsbevillinger efter 2020

9. Kommissionen ajourfører i 2017 overslagene over betalingsbevillinger efter 2020. Ved denne ajourføring tages der hensyn til alle relevante oplysninger, herunder den faktiske udnyttelse af budgettets forpligtelses- og betalingsbevillinger samt den forventede bevillingsudnyttelse. Der tages også hensyn til de regler, der skal sikre, at betalingsbevillingerne udvikler sig på en ordnet måde sammenlignet med forpligtelsesbevillingerne og vækstprognoserne for Unionens bruttonationalindkomst.

B. **Bestemmelser vedrørende de særlige instrumenter, der ikke indgår i FFR**

Nødhjælpsreserve

10. Når Kommissionen finder, at der er behov for at anvende nødhjælpsreserven, forelægger den Europa-Parlamentet og Rådet et forslag om overførsel fra reserven til de relevante budgetposter.

Inden Kommissionen fremlægger et forslag om overførsel fra reserven, skal der dog foretages en undersøgelse af mulighederne for omfordeling af bevillinger.

I tilfælde af uenighed indledes en trepartsprocedure.

Overførsler fra reserven foretages i overensstemmelse med finansforordningen.

Den Europæiske Unions Solidaritetsfond

11. Når betingelserne for anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond som fastsat i den relevante basisretsakt er opfyldt, fremlægger Kommissionen et forslag om dens anvendelse. Hvis der er mulighed for omfordeling af bevillinger inden for det udgiftsområde, hvor der er behov for yderligere midler, tager Kommissionen hensyn hertil, når den udfærdiger det nødvendige forslag, i overensstemmelse med finansforordningen ved hjælp af det relevante budgetinstrument. Afgørelsen om at anvende Solidaritetsfonden træffes i fællesskab af Europa-Parlamentet og Rådet. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, og Europa-Parlamentet træffer afgørelse med et flertal af sine medlemmer og tre femtedele af de afgivne stemmer.

I tilfælde af uenighed indledes en trepartsprocedure.

Fleksibilitetsinstrumentet

12. Kommissionen fremlægger, efter at have undersøgt alle muligheder for omfordeling af bevillingerne under det udgiftsområde, hvor der er behov for yderligere midler, et forslag om at bringe fleksibilitetsinstrumentet i anvendelse.

Forslaget skal fastlægge de behov, der skal dækkes, og beløbet. Det kan fremlægges under budgetproceduren for det regnskabsår, som det vedrører.

Afgørelsen om at anvende fleksibilitetsinstrumentet træffes i fællesskab af Europa-Parlamentet og Rådet. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, og Europa-Parlamentet træffer afgørelse med et flertal af sine medlemmer og tre femtedele af de afgivne stemmer.

Der skal opnås enighed inden for rammerne af den årlige budgetprocedure.

Den Europæiske Fond til Globaliseringstilpasning

13. Når betingelserne i den relevante basisretsakt for at anvende Den Europæiske Fond til Globaliseringstilpasning er opfyldt, fremlægger Kommissionen et forslag om dens anvendelse. Afgørelsen om at anvende Globaliseringstilpasningsfonden træffes i fællesskab af Europa-Parlamentet og Rådet. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, og Europa-Parlamentet træffer afgørelse med et flertal af sine medlemmer og tre femtedele af de afgivne stemmer.

Samtidig med, at Kommissionen fremlægger sit forslag om anvendelse af Globaliseringstilpasningsfonden, fremlægger den et forslag om overførsel til de relevante budgetposter for Europa-Parlamentet og Rådet.

I tilfælde af uenighed indledes en trepartsprocedure.

Overførsler i forbindelse med Globaliseringstilpasningsfonden foretages i overensstemmelse med finansforordningen.

Margen til uforudsete udgifter

14. Anvendelsen af margenen til uforudsete udgifter, eller dele heraf, foreslås af Kommissionen efter en grundig analyse af alle andre finansielle muligheder. Et sådant forslag kan kun fremsættes i forbindelse med et forslag til ændringsbudget eller årligt budget, til hvis vedtagelse et sådant forslag ville være nødvendigt. Kommissionens forslag om anvendelse af margenen til uforudsete udgifter ledsages af et forslag om omfordelingen inden for det eksisterende budget af et betydeligt beløb, i det omfang det underbygges af Kommissionens analyse.

Afgørelsen om at anvende margenen til uforudsete udgifter træffes i fællesskab af Europa-Parlamentet og Rådet samtidig med deres godkendelse af ændringsbudgettet eller Unionens almindelige budget, hvis vedtagelse margenen til uforudsete udgifter letter. Europa-Parlamentet og Rådet træffer afgørelse i overensstemmelse med de afstemningsregler, der er fastsat i artikel 314 i TEUF for godkendelsen af Unionens almindelige budget.

DEL II

FORBEDRING AF DET INTERINSTITUTIONELLE SAMARBEJDE PÅ BUDGETOMRÅDET

A. **Proceduren for interinstitutionelt samarbejde**

15. De nærmere bestemmelser om det interinstitutionelle samarbejde under budgetproceduren er fastsat i bilaget.

Budgetgennemsigtighed

16. Kommissionen udarbejder en årlig rapport, der ledsager Unionens almindelige budget, og som samler alle offentligt tilgængelige ikke-fortrolige oplysninger vedrørende:

— Unionens aktiver og passiver, herunder de aktiver og passiver, der følger af lånoptagelses- og långivningstransaktioner, som Unionen foretager i overensstemmelse med sine beføjelser i henhold til traktaterne

— Den Europæiske Udviklingsfonds (EUF's), den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitets (EFSF's), den europæiske stabilitetsmekanismes (ESM's) og andre mulige fremtidige mekanismers indtægter, udgifter, aktiver og passiver, herunder trustfonde

— udgifter afholdt af medlemsstaterne inden for rammerne af et forstærket samarbejde i det omfang de ikke indgår i Unionens almindelige budget.

B. **Indføjelse af finansielle bestemmelser i lovgivningsmæssige retsakter**

17. Den enkelte lovgivningsmæssige retsakt vedrørende et flerårigt program vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure skal indeholde en bestemmelse, hvori lovgiver fastlægger finansieringsrammen for programmet.

Dette beløb udgør det primære referencebeløb for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure.

Europa-Parlamentet og Rådet forpligter sig, ligesom Kommissionen ved udarbejdelsen af budgetforslaget, til ikke at afvige mere end 10 % fra dette beløb i hele det pågældende programs varighed, medmindre der foreligger nye omstændigheder af objektiv og varig karakter, som kan begrundes udtrykkeligt og detaljeret, idet der tages hensyn til de resultater, der er opnået ved programmets gennemførelse, især på grundlag af evalueringer. En eventuel forøgelse som følge af en sådan variation skal holdes under det eksisterende loft for det pågældende udgiftsområde, uden at dette påvirker anvendelsen af de instrumenter, der er nævnt i FFR-forordningen og i denne aftale.

Dette punkt gælder hverken for bevillinger til samhørighedsprogrammer, der er vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure og på forhånd er allokeret til de enkelte medlemsstater, og som indeholder en finansieringsramme for hele programmets varighed, eller for de storstilede projekter, der er omhandlet i artikel 16 i FFR-forordningen.

18. Lovgivningsmæssige retsakter om flerårige programmer, som ikke vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure, indeholder ikke et »beløb, som skønnes nødvendigt«.

Ønsker Rådet at indføre et finansielt referencebeløb, betragtes dette beløb som et udtryk for lovgivers ønske og berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets budgetbeføjelser i henhold til TEUF. En bestemmelse herom medtages i samtlige lovgivningsmæssige retsakter, der indeholder et sådant finansielt referencebeløb.

Er det pågældende finansielle referencebeløb aftalt som led i den forligsprocedure, der er indført ved Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring af 4. marts 1975 [1], betragtes det som et referencebeløb i henhold til punkt 17 i nærværende aftale.

C. **Udgifter vedrørende fiskeriaftaler**

19. Udgifter vedrørende fiskeriaftaler omfattes af følgende særlige regler:

Kommissionen forpligter sig til regelmæssigt at holde Europa-Parlamentet informeret om forberedelsen og forløbet af forhandlingerne, herunder deres budgetmæssige virkninger.

Institutionerne forpligter sig til som led i lovgivningsproceduren vedrørende fiskeriaftaler at sørge for, at alle procedurer gennemføres så hurtigt som muligt.

Beløb, der er afsat i budgettet til nye fiskeriaftaler eller til fornyelse af fiskeriaftaler, som træder i kraft efter den 1. januar i det pågældende regnskabsår, hensættes under reserven.

Viser bevillingerne vedrørende fiskeriaftalerne (herunder reserven) sig at være utilstrækkelige, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet de oplysninger, som er nødvendige for, at der under et trepartsmøde — eventuelt i forenklet form — kan udveksles synspunkter om årsagerne til denne situation og om, hvilke foranstaltninger der eventuelt kan vedtages efter gældende procedurer. Kommissionen foreslår om nødvendigt passende foranstaltninger.

[1] EFT C 89 af 22.4.1975, s. 1.

Kommissionen forelægger hvert kvartal Europa-Parlamentet og Rådet detaljerede oplysninger om gennemførelsen af de gældende fiskeriaftaler samt et finansielt overslag for resten af året.

20. Under hensyntagen til Europa-Parlamentets beføjelser på området for fiskeriaftaler og i overensstemmelse med punkt 25 og 26 i rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen ([1]), kan repræsentanter for Europa-Parlamentet med observatørstatus deltage i bilaterale og multilaterale konferencer om forhandling af internationale fiskeriaftaler.

21. Uden at det berører den relevante procedure for forhandlingen af fiskeriaftaler, forpligter Europa-Parlamentet og Rådet sig til inden for rammerne af budgetmæssigt samarbejde i tide at nå frem til en aftale om passende finansiering af fiskeriaftalerne.

D. **Udgifter i forbindelse med reserven til kriser i landbrugssektoren**

22. Bevillinger til reserven til kriser i landbrugssektoren, der er omhandlet i artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ([2]) opføres direkte på Unionens almindelige budget. Ethvert beløb i reserven, der ikke er stillet til rådighed til kriseforanstaltninger, tilbagebetales som direkte betalinger.

Udgifter vedrørende kriseforanstaltninger, der opstår mellem den 16. oktober og regnskabsårets udgang, kan finansieres over reserven for det følgende regnskabsår i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i tredje afsnit.

Finder Kommissionen, at der i overensstemmelse med den relevante lovgivningsmæssige retsakt er behov for at anvende reserven, forelægger den Europa-Parlamentet og Rådet et forslag om overførsel fra reserven til de budgetposter, der finansierer de foranstaltninger, den betragter som nødvendige. Inden Kommissionen fremlægger et forslag om overførsel fra reserven, skal der foretages en undersøgelse af mulighederne for omfordeling af bevillinger.

Overførsler fra reserven foretages i overensstemmelse med finansforordningen.

I tilfælde af uenighed indledes en trepartsprocedure.

E. **Finansiering af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP)**

23. De samlede FUSP-aktionsudgifter opføres under ét og samme kapitel i budgettet med overskriften FUSP. Dette beløb skal dække de reelle, forudsigelige behov, som de vurderes i forbindelse med udarbejdelsen af budgetforslaget på grundlag af årlige overslag udarbejdet af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (»den højtstående repræsentant«), og en rimelig margen til uforudsete aktioner. Der må ikke hensættes midler under en reserve.

24. Hvad angår de FUSP-udgifter, der i henhold til artikel 41 i traktaten om Den Europæiske Union skal afholdes over Unionens almindelige budget, søger institutionerne hvert år i Forligsudvalget og på grundlag af det budgetforslag, som Kommissionen har opstillet, at nå til enighed om det aktionsudgiftsbeløb, der skal afholdes over Unionens almindelige budget, og om fordelingen af dette beløb på de artikler i budgettets FUSP-kapitel, som foreslås i dette punkts fjerde afsnit. Opnås der ikke enighed, er det underforstået at Europa-Parlamentet og Rådet opfører det samme beløb, som blev opført på det tidligere budget, eller det beløb, der foreslås i budgetforslaget, hvis dette er lavere.

De samlede FUSP-aktionsudgifter fordeles på artiklerne i budgettets FUSP-kapitel som foreslået i fjerde afsnit. Hver artikel omfatter instrumenter, der allerede er vedtaget, instrumenter, der er planlagt, men endnu ikke vedtaget, og ethvert fremtidigt, men ikke planlagt instrument, der skal vedtages af Rådet i det pågældende regnskabsår.

Da Kommissionen i henhold til finansforordningen har beføjelse til selvstændigt at overføre bevillinger mellem artikler i budgettets FUSP-kapitel, må den fleksibilitet, der anses nødvendig med henblik på hurtig udførelse af aktioner under FUSP, betragtes som sikret. Hvis det i et regnskabsår viser sig, at beløbet i budgettets FUSP-kapitel, er utilstrækkeligt til at dække de nødvendige udgifter, forsøger Europa-Parlamentet og Rådet på forslag af Kommissionen hurtigst muligt at finde en løsning, under hensyntagen til artikel 3 i FFR-forordningen og punkt 10 i nærværende aftale.

Inden for budgettets FUSP-kapitel kunne de artikler, hvorunder FUSP-aktionerne skal opføres, affattes som følger:

— enkelte større missioner som omhandlet i artikel 49, stk. 1, litra g), i finansforordningen

— krisestyringsoperationer, kriseforebyggelse, -løsning og -stabilisering, samt overvågning og gennemførelse af freds- og sikkerhedsprocesser

— ikkespredning og nedrustning

— aktioner af hastende karakter

— forberedelses- og opfølgningsforanstaltninger

— Den Europæiske Unions særlige repræsentanter.

([1]) EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

25. Den højtstående repræsentant hører hvert år Europa-Parlamentet om et fremadrettet dokument, som fremsendes senest den 15. juni det pågældende år, og som vedrører de vigtigste aspekter og de grundlæggende valg inden for FUSP, herunder deres finansielle virkninger for Unionens almindelige budget og en evaluering af de foranstaltninger, der blev iværksat i år n-1, samt en vurdering af FUSP's samordning med og komplementaritet i forhold til Unionens øvrige eksterne finansielle instrumenter. Den højtstående repræsentant holder desuden regelmæssigt Europa-Parlamentet orienteret ved mindst fem gange om året og inden for rammerne af den regelmæssige politiske dialog om FUSP at holde fælles konsultationsmøder, som senest aftales i Forligsudvalget. Deltagelse i disse møder bestemmes af henholdsvis Europa-Parlamentet og Rådet, under hensyntagen til formålet med og arten af de oplysninger, der udveksles på disse møder.

Kommissionen indbydes til at deltage i disse møder.

Såfremt Rådet vedtager en afgørelse på FUSP-området, der medfører udgifter, forelægger den højtstående repræsentant øjeblikkeligt og under alle omstændigheder senest fem arbejdsdage herefter Europa-Parlamentet et overslag over de forventede udgifter (en »finansieringsoversigt«), navnlig udgifterne i forbindelse med tidsplan, personaleforbrug, anvendelse af lokaler og anden infrastruktur, transportmidler, uddannelsesbehov og sikkerhedsforanstaltninger.

Hvert kvartal underretter Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af FUSP-aktioner og om de finansielle overslag for resten af regnskabsåret.

F. **Institutionernes inddragelse i udviklingspolitiske spørgsmål og den europæiske udviklingsfond**

26. Kommissionen etablerer en uformel dialog med Europa-Parlamentet om udviklingspolitiske spørgsmål, uanset finansieringskilde. Europa-Parlamentets kontrol med hensyn til anvendelsen af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) tilpasses på frivillig basis til dets kontrolbeføjelser i forbindelse med Unionens almindelige budget, særlig i forbindelse med instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde, i henhold til nærmere foranstaltninger, der fastsættes under den uformelle dialog.

Europa-Parlamentet og Rådet noterer sig, at Kommissionen med henblik på bl.a. at øge den demokratiske kontrol med udviklingspolitikken har til hensigt at foreslå opførelse af EUF på budgettet fra 2021.

G. **Institutionernes samarbejde under budgetproceduren om administrative udgifter**

27. De besparelser, der følger af loftet for udgiftsområde 5 som fastsat i bilaget til FFR-forordningen, fordeles proportionelt mellem alle institutionerne og andre EU-organer på grundlag af deres respektive andel af administrationsbudgetterne.

Alle institutioner, organer og agenturer forventes at fremlægge udgiftsoverslag i forbindelse med den årlige budgetprocedure i overensstemmelse med de i første afsnit omhandlede retningslinjer.

For at neutralisere den supplerende kapacitet, der bygges op på grund af forøgelsen af arbejdstiden til 40 timer om ugen, er Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen enige om gradvist at nedbringe personalet i stillingsfortegnelsen pr. 1. januar 2013 ([1]) med 5 %. Denne nedbringelse bør gælde for alle institutioner, organer og agenturer og være gennemført mellem 2013 og 2017. Nedbringelsen berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets budgetmæssige rettigheder.

DEL III

EN FORSVARLIG ØKONOMISK FORVALTNING AF UNIONENS MIDLER

A. **Fælles forvaltning**

28. Kommissionen sikrer, at Europa-Parlamentet, Rådet, og Revisionsretten efter anmodning modtager eventuelle oplysninger og dokumentation vedrørende EU-midler, der er anvendt gennem internationale organisationer, tilvejebragt i henhold til de kontrolaftaler, der er indgået med disse organisationer, og som anses for nødvendige for udøvelsen af Europa-Parlamentets, Rådets eller Revisionsrettens beføjelser i henhold til TEUF.

Evalueringsrapport

29. I den evalueringsrapport, der er omhandlet i artikel 318 i TEUF, sondrer Kommissionen mellem interne politikker, der er fokuseret på Europa 2020-strategien, og de eksterne politikker og anvender flere resultatoplysninger, herunder resultatrevison, til at evaluere Unionens finanser på grundlag af de opnåede resultater.

Finansiel programmering

30. Kommissionen fremlægger to gange om året — første gang i april eller maj (sammen med de dokumenter, der ledsager budgetforslaget) og anden gang i december eller januar (efter vedtagelsen af Unionens almindelige budget) — en fuldstændig finansiel programmering for udgiftsområde 1 (undtagen underudgiftsområdet for »Økonomisk, social og territorial samhørighed«), 2 (kun for »miljø« og »fiskeri«), 3 og 4 i FFR. I denne programmering, der er struktureret efter udgiftsområde, politikområde og budgetpost, anføres:

a) den gældende lovgivning, idet der skelnes mellem flerårige programmer og årlige aktioner:

— i forbindelse med de flerårige programmer bør Kommissionen angive den procedure, hvorefter de vedtages (almindelig eller særlig lovgivningsprocedure), deres varighed, den samlede finansieringsramme og den andel, der afsættes til administrative udgifter

([1]) Rådet og Kommissionen har allerede gennemført en første nedbringelse på 1 % af personalet i deres stillingsfortegnelse pr. 1. januar 2013.

— i forbindelse med de årlige aktioner (vedrørende pilotprojekter, forberedende foranstaltninger og agenturer) og aktioner, der finansieres inden for rammerne af Kommissionens prærogativer, bør Kommissionen fremlægge flerårige overslag og angive margenerne under de tilladte lofter, der er fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 ([1])

b) lovgivningsforslag under behandling: forslag fra Kommissionen, der er under behandling, med den seneste ajourføring.

Kommissionen bør overveje, hvordan der kan skabes krydsreferencer mellem den finansielle og den lovgivningsmæssige programmering og sikres mere præcise og pålidelige overslag. For hvert forslag til lovgivningsmæssig retsakt bør Kommissionen angive, om det er medtaget i programmeringen for april eller i programmeringen for december. Europa-Parlamentet og Rådet skal navnlig underrettes om følgende:

a) alle nye lovgivningsmæssige retsakter, der er vedtaget, og alle lovgivningsforslag, der er fremsat og under behandling, men som ikke er omfattet af programmeringen for april eller december (med de tilsvarende beløb)

b) lovgivning, der er planlagt i lovgivningsdelen i Kommissionens årlige arbejdsprogram, med angivelse af, om foranstaltningerne vil kunne få finansielle virkninger.

Når det er nødvendigt, bør Kommissionen angive, om der er tale om en omprogrammering som følge af nye lovgivningsforslag.

B. **Agenturer og europaskoler**

31. Inden Kommissionen fremlægger et forslag om oprettelse af et nyt agentur, udarbejder den en forsvarlig, komplet og objektiv konsekvensanalyse under hensyntagen til bl.a. den »kritiske masse« for medarbejdere og kompetencer, cost-benefit-aspekter, nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, konsekvenser for aktiviteter på nationalt plan og EU-plan og de budgetmæssige følger for det pågældende udgiftsområde. På grundlag af disse oplysninger og uden at det påvirker de lovgivningsmæssige procedurer for oprettelse af agenturet, forpligter Europa-Parlamentet og Rådet sig til inden for rammerne af det budgetmæssige samarbejde i tide at nå frem til en aftale om finansiering af det foreslåede agentur.

Der anvendes følgende proceduremæssige skridt:

— for det første præsenterer Kommissionen systematisk et forslag om oprettelse af et nyt agentur på det første trepartsmøde efter forslagets vedtagelse og fremlægger den finansieringsoversigt, der ledsager udkastet til lovgivningsmæssig retsakt om forslag til oprettelse af agenturet, og belyser konsekvenserne heraf for den resterende del af den finansielle programmeringsperiode

— for det andet bistår Kommissionen under lovgivningsprocessen lovgiver med at vurdere de foreslåede ændringers finansielle følger. Disse finansielle følger bør tages i betragtning i løbet af de relevante lovgivningsmæssige trepartsmøder

— for det tredje fremlægger Kommissionen inden lovgivningsprocessens afslutning en ajourført finansiel oversigt, der tager hensyn til potentielle ændringer fra lovgiver; denne endelige finansielle oversigt sættes på dagsordenen for det sidste lovgivningsmæssige trepartsmøde og godkendes formelt af lovgiver. Den sættes også på dagsorden for et senere budgettrepartsmøde (i hastetilfælde i forenklet form) med henblik på at indgå en aftale om finansieringen

— for det fjerde bekræftes den aftale, der indgås under trepartsmødet, under hensyntagen til Kommissionens budgetvurdering med hensyn til indholdet af lovgivningsprocessen i en fælles erklæring. Denne aftale skal godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet, som hver godkender den i henhold til deres respektive forretningsordener.

Den samme procedure vil finde anvendelse i forbindelse med enhver ændring af en lovgivningsmæssig retsakt vedrørende et agentur, når ændringen påvirker det pågældende agenturs ressourcer.

Ændres et agenturs opgaver grundlæggende, uden at den lovgivningsmæssige retsakt om oprettelse af det pågældende agentur ændres, underretter Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet herom ved hjælp af en revideret finansieringsoversigt, således at Europa-Parlamentet og Rådet i tide kan nå frem til en aftale om finansieringen af agenturet.

32. Der bør tages behørigt hensyn til relevante bestemmelser i den fælles indstilling, der er vedlagt den fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om decentraliserede agenturer, som blev undertegnet den 19. juli 2012.

([1]) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

33. I forbindelse med Det Øverste Råds planer om oprettelse af en ny Europaskole finder en lignende procedure til vurdering af planernes konsekvenser for Unionens almindelige budget tilsvarende anvendelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. december 2013.

På Rådets vegne	*På Kommissionens vegne*
J. BERNATONIS	J. LEWANDOWSKI
Formand	*Medlem af Kommissionen*

Udfærdiget i Strasbourg, den 10. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

BILAG

Interinstitutionelt samarbejde under budgetproceduren

Del A. **Tidsplan for budgetproceduren**

1. Institutionerne enes om en pragmatisk tidsplan hvert år i god tid inden budgetprocedurens indledning på grundlag af nuværende praksis.

Del B. **Prioriteter for budgetproceduren**

2. I god tid inden Kommissionens vedtagelse af budgetforslaget indkaldes der til et trepartsmøde, hvor budgetprioriteterne for det kommende regnskabsår skal drøftes.

Del C. **Udarbejdelse af budgetforslaget og opdatering af overslag**

3. Institutionerne, bortset fra Kommissionen, opfordres til at vedtage deres finansieringsoversigt senest inden udgangen af marts.

4. Kommissionen fremlægger hvert år et budgetforslag, der viser Unionens faktiske finansieringsbehov.

   Kommissionen tager i denne forbindelse hensyn til:

   a) medlemsstaternes overslag vedrørende strukturfondene

   b) mulighederne for at udnytte bevillingerne, idet den bestræber sig på at sikre, at bevillinger til forpligtelser og bevillinger til betalinger er nøje afpasset efter hinanden

   c) mulighederne for at iværksætte nye politikker via pilotprojekter, nye forberedende foranstaltninger eller begge dele eller for at videreføre flerårige foranstaltninger, der er ved at være afsluttede, efter at have vurderet mulighederne for at sikre vedtagelsen af en basisretsakt, jf. finansforordningen (definition af en basisretsakt, nødvendigheden af en basisretsakt af hensyn til gennemførelse og undtagelser)

   d) behovet for at sikre, at enhver ændring i udgifterne i forhold til det foregående år overholder de begrænsninger, der sættes af budgetdisciplinen.

5. Institutionerne undgår så vidt muligt, at der på budgettet opføres budgetposter med ubetydelige aktionsudgifter.

6. Europa-Parlamentet og Rådet forpligter sig ligeledes til at tage hensyn til Kommissionens vurdering af mulighederne for at gennemføre budgettet i dens forslag og i forbindelse med gennemførelsen af det løbende budget.

7. For at fremme en forsvarlig økonomisk forvaltning og på grund af virkningen af større ændringer i budgetkontoplanens afsnit og kapitler om Kommissionens tjenestegrenes forpligtelser til at redegøre for forvaltningen, forpligter Europa-Parlamentet og Rådet sig til at drøfte enhver større ændring med Kommissionen under forligsproceduren.

8. Af hensyn til loyalt og forsvarligt institutionelt samarbejde forpligter Europa-Parlamentet og Rådet sig til at opretholde regelmæssige og aktive kontakter på alle niveauer gennem deres respektive forhandlere under hele budgetproceduren og navnlig under forligsperioden. Europa-Parlamentet og Rådet påtager sig at sikre rettidig og konstant gensidig udveksling af relevante oplysninger og dokumenter på både formelt og uformelt niveau samt til at holde tekniske eller uformelle møder efter behov under forligsperioden i samarbejde med Kommissionen. Kommissionen sikrer rettidig og lige adgang til oplysninger og dokumenter for Europa-Parlamentet og Rådet.

9. I henhold til artikel 314, stk. 2, i TEUF kan Kommissionen om nødvendigt ændre budgetforslaget under procedurens forløb indtil indkaldelsen af Forligsudvalget, herunder ved en ændringsskrivelse om ajourføring af udgiftsoverslagene på landbrugsområdet. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet opdateringsoplysninger til deres overvejelse, så snart de foreligger. Den forsyner Europa-Parlamentet og Rådet med alle de behørigt begrundede årsager, som de måtte efterspørge.

Del D. **Budgetproceduren inden forligsproceduren**

10. Der indkaldes til et trepartsmøde i god tid inden Rådets behandling, så institutionerne kan udveksle synspunkter om budgetforslaget.

11. For at Kommissionen rettidigt kan vurdere gennemførligheden af de ændringsforslag, der overvejes af Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende indførelse af nye forberedende foranstaltninger eller pilotprojekter eller som forlænger de allerede eksisterende, underretter Europa-Parlamentet og Rådet Kommissionen om deres hensigter i den henseende, så en første drøftelse kan finde sted allerede under dette trepartsmøde.

12. Der kan indkaldes til et trepartsmøde inden Europa-Parlamentets afstemning i plenarforsamlingen.

Del E. **Forligsproceduren**

13. Vedtager Europa-Parlamentet ændringer til Rådets holdning, noterer Rådets formand sig på samme plenarmøde, hvad de to institutioner er uenige om, og giver formanden for Europa-Parlamentet tilladelse til straks at indkalde Forligsudvalget. Skrivelsen med indkaldelse af Forligsudvalget sendes senest den første arbejdsdag i ugen efter afslutningen af det plenarmøde, hvor afstemningen fandt sted, og forligsperioden begynder den efterfølgende dag. Tidsfristen på 21 dage beregnes i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 ([1]).

14. Er Rådet ikke enigt i alle Europa-Parlamentets vedtagne ændringer, bør det bekræfte sin holdning ved en skrivelse, der sendes inden det første planlagte møde under forligsperioden. I dette tilfælde følger Forligsudvalget proceduren i overensstemmelse med betingelserne som fastsat i de følgende punkter.

15. Formandskabet for Forligsudvalget udøves i fællesskab af Europa-Parlamentets og Rådets repræsentant. Forligsudvalgets møder ledes af medformanden for den institution, der er vært for mødet. Hver institution udpeger i henhold til sin forretningsorden sine deltagere i hvert møde og fastlægger deres forhandlingsmandat. Europa-Parlamentet og Rådet skal i Forligsudvalget være repræsenteret på et passende niveau, der gør det muligt for hver delegation at forpligte sin respektive institution politisk, og at faktiske fremskridt hen imod den endelige aftale kan finde sted.

16. I overensstemmelse med artikel 314, stk. 5, andet afsnit, i TEUF deltager Kommissionen i Forligsudvalgets arbejde og tager de initiativer, der er nødvendige for at forlige Europa-Parlamentets og Rådets holdninger.

17. Trepartsmøder finder sted under hele forligsproceduren, på forskellige repræsentationsniveauer, med det formål at få løst udestående spørgsmål og berede grunden for en aftale i Forligsudvalget.

18. Forligsudvalgets møder og trepartsmøderne holdes på skift i Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på en ligelig deling af faciliteter, herunder tolkefaciliteter.

19. Datoerne for Forligsudvalgets møder og for trepartsmøderne aftales på forhånd mellem de tre institutioner.

20. Et fælles sæt dokumenter (inputdokumenter), der sammenfatter de forskellige skridt i budgetproceduren, stilles til rådighed for Forligsudvalget ([2]). Disse dokumenter omfatter tal »post for post«, samlede beløb for hvert udgiftsområde i FFR og et konsolideret dokument med tal og anmærkninger for alle budgetposter, der anses for teknisk »åbne«. Med forbehold af Forligsudvalgets endelige beslutning anføres alle de budgetposter, der anses for teknisk lukkede, i et særskilt dokument ([3]). Disse dokumenter klassificeres efter kontoplan.

    Andre dokumenter vedlægges også inputdokumenterne til Forligsudvalget, bl.a. et brev fra Kommissionen om gennemførligheden vedrørende Rådets holdning og Europa-Parlamentets ændringer og enhver skrivelse fra andre institutioner vedrørende Rådets holdning eller Europa-Parlamentets ændringer.

21. Med henblik på at opnå enighed inden forligsperiodens udløb skal trepartsmøder:

    — fastlægge rækkevidden af forhandlingerne om de budgetspørgsmål, der skal tages op

    — godkende listen over de budgetposter, der anses for teknisk lukkede, med forbehold af den endelige aftale om hele budgettet for det pågældende regnskabsår

    — drøfte spørgsmål, der blev indkredset under første led, for at opnå enighed med henblik på Forligsudvalgets godkendelse

    — behandle tematiske spørgsmål, bl.a. efter udgiftsområderne i FFR.

    Der drages i fællesskab foreløbige konklusioner på eller umiddelbart efter hvert trepartsmøde, og samtidigt aftales dagsordenen for det følgende møde. Disse konklusioner registreres af den institution, der er vært for trepartsmødet, og anses som foreløbigt godkendte efter 24 timer med forbehold af Forligsudvalgets endelige beslutning.

22. Konklusionerne fra trepartsmøderne og et dokument med henblik på mulig godkendelse skal være til rådighed for Forligsudvalget på dets møder sammen med de budgetposter, der er opnået foreløbig enighed om på trepartsmøderne.

([1]) Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter (EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1).

([2]) De forskellige skridt omfatter: budgettet for det indeværende regnskabsår (inklusive vedtagne ændringsbudgetter), det oprindelige budgetforslag, Rådets holdning til budgetforslaget, Europa-Parlamentets ændringer til Rådets holdning og Kommissionens ændringsskrivelser (hvis de endnu ikke er fuldt godkendt af alle institutionerne).

([3]) En budgetpost, der anses for teknisk lukket, er en budgetpost, hvor Europa-Parlamentet og Rådet ikke er uenige, og hvor der ikke er fremlagt nogen ændringsskrivelse.

23. Det fælles udkast jf. artikel 314, stk. 5, i TEUF, udarbejdes af Europa-Parlamentets og Rådets sekretariater med bistand fra Kommissionen. Det skal indeholde en følgeskrivelse fra formændene for de to delegationer til formanden for Europa-Parlamentet og formanden for Rådet med datoen for Forligsudvalgets opnåelse af enighed og bilag, der skal indeholde:

— tal post for post for alle budgetkonti og sammenfattende tal for hvert FFR-udgiftsområde

— et konsolideret dokument, der angiver tallene og den endelige tekst til alle de budgetposter, der er blevet ændret under forligsproceduren

— en liste over de poster, der ikke er blevet ændret i forhold til budgetforslaget eller Rådets holdning.

Forligsudvalget kan også godkende konklusioner og eventuelle fælles erklæringer vedrørende budgettet.

24. Det fælles udkast oversættes til alle EU-institutionernes officielle sprog (af Europa-Parlamentets tjenestegrene) og forelægges Europa-Parlamentet og Rådet til godkendelse inden for en frist på fjorten dage fra datoen for opnåelse af enighed om det fælles udkast i overensstemmelse med punkt 23.

Budgettet underkastet en juridisk-sproglig gennemgang efter vedtagelsen af det fælles udkast, idet bilagene til det fælles udkast integreres med de budgetposter, der ikke er blevet ændret under forligsproceduren.

25. Den institution, der er vært for et møde (trepartsmøde eller forligsmøde), stiller tolkefaciliteter med fuld sprogordning til rådighed på Forligsudvalgets møder og en sproglig ad hoc-ordning på trepartsmøderne.

Den institution, der er vært for et møde, sørger for kopiering og distribution af mødedokumenter.

De tre institutioners tjenestegrene samarbejder om at registrere resultaterne af forhandlingerne med henblik på endelig udformning af det fælles udkast.

Del F. **Ændringsbudgetter**

Generelle principper

26. I betragtning af, at ændringsbudgetter ofte vedrører specifikke og til tider hastende spørgsmål, er institutionerne enige om nedenstående principper for at sikre et godt interinstitutionelt samarbejde om en smidig og hurtig beslutningsproces for ændringsbudgetter og så vidt muligt undgå, at der skal indkaldes til et forligsmøde om ændringsbudgetter.

27. Institutionerne bestræber sig så vidt muligt på at begrænse antallet af ændringsbudgetter.

Tidsplan

28. Kommissionen oplyser i forvejen Europa-Parlamentet og Rådet om de mulige datoer for vedtagelse af forslag til ændringsbudgetter, uden at dette dog påvirker det endelige vedtagelsestidspunkt.

29. Europa-Parlamentet og Rådet bestræber sig hver på i overensstemmelse med deres respektive forretningsordener at behandle Kommissionens forslag til ændringsbudget hurtigst muligt efter dets vedtagelse.

30. For at fremskynde proceduren sørger Europa-Parlamentet og Rådet så vidt muligt for at koordinere deres respektive tidsplaner og sikre en sammenhængende og samordnet afvikling af arbejdet. De søger derfor hurtigst muligt at opstille en vejledende tidsplan for de forskellige stadier indtil den endelige vedtagelse af ændringsbudgettet.

Europa-Parlamentet og Rådet tager hensyn til ændringsbudgettets forholdsvis hastende karakter og behovet for at godkende det i rette tid, så det kan få virkning i det pågældende regnskabsår.

Samarbejde under behandlingerne

31. Institutionerne samarbejder loyalt under hele proceduren for så vidt muligt at sikre, at ændringsbudgetterne kan vedtages på et tidligt tidspunkt i proceduren.

Når det er relevant og i tilfælde af eventuel uenighed, kan Europa-Parlamentet eller Rådet, før de hver især tager endelig stilling til ændringsbudgettet, eller Kommissionen på ethvert tidspunkt foreslå, at der indkaldes til et særligt trepartsmøde med henblik på at drøfte uoverensstemmelserne og forsøge at nå frem til et kompromis.

32. Alle forslag til ændringsbudgetter, som Kommissionen har fremsat, og som endnu ikke er endeligt godkendt, vil systematisk være på dagsordenen for trepartsmøder, der er planlagt i forbindelse med den årlige budgetprocedure. Kommissionen fremlægger forslaget til ændringsbudgetter, og Europa-Parlamentet og Rådet meddeler så vidt muligt deres respektive holdninger forud for trepartsmødet.

33. Indgås der et kompromis under et trepartsmøde, forpligter Europa-Parlamentet og Rådet sig til at tage hensyn til resultaterne af trepartmødet, når de forhandler om ændringsbudgettet, i overensstemmelse med TEUF og deres respektive forretningsordener.

Samarbejde efter behandlingerne

34. Godkender Europa-Parlamentet Rådets holdning uændret, er ændringsbudgettet vedtaget i overensstemmelse med TEUF.

35. Vedtager Europa-Parlamentet ændringer med et flertal af sine medlemmer, finder artikel 314, stk. 4, litra c), i TEUF anvendelse. Inden Forligsudvalget træder sammen, indkaldes der dog til et trepartsmøde:

— hvis der opnås enighed under trepartsmødet, og hvis Europa-Parlamentet og Rådet tilslutter sig resultaterne af trepartsmødet, afsluttes forligsproceduren med en brevveksling uden noget møde i Forligsudvalget

— hvis der ikke opnås enighed under trepartsmødet, træder Forligsudvalget sammen og tilrettelægger sit arbejde efter omstændighederne for at afslutte beslutningsprocessen i videst muligt omfang inden for fristen på enogtyve dage i henhold til artikel 314, stk. 5, i TEUF. Forligsudvalget kan afslutte proceduren med en brevveksling.

Del G. **Uindfriede forpligtelser (reste à liquider) (UF)**

36. I betragtning af behovet for at sikre en velordnet udvikling i de samlede betalingsbevillinger i forhold til forpligtelsesbevillingerne for at undgå et unormalt skift i UF fra det ene år til det andet er Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen enige om nøje at overvåge niveauet for UF for at mindske risikoen for at hindre gennemførelsen af EU-programmer på grund af en mangel på betalingsbevillinger hen mod afslutningen af FFR.

For at sikre et omfang og en profil for betalingerne inden for alle udgiftsområder, der er til at håndtere, skal frigørelsesreglerne anvendes stringent inden for alle udgiftsområder, navnlig reglerne for automatiske frigørelser.

Under budgetproceduren mødes institutionerne regelmæssigt for i fællesskab at vurdere status og perspektiverne for gennemførelsen af budgettet i indeværende og de kommende år. Dette sker i form af særlige interinstitutionelle møder på et passende niveau, forud for hvilke Kommissionen leverer en detaljeret status over betalingsgennemførelse, modtagne anmodninger om godtgørelse og reviderede overslag, opdelt i midler og medlemsstater. For at sikre, at Unionen kan opfylde alle sine finansielle forpligtelser i forbindelse med eksisterende og fremtidige forpligtelser i perioden 2014-2020 i overensstemmelse med artikel 323 i TEUF, analyserer og drøfter Europa-Parlamentet og Rådet navnlig Kommissionens overslag med hensyn til størrelsen af de nødvendige betalingsbevillinger.

II

(Meddelelser)

INTERINSTITUTIONELLE AFTALER

EUROPA-PARLAMENTET

KOMMISSIONEN

Aftale mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 1999/468/EF, som ændret ved afgørelse 2006/512/EF, om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen

(2008/C 143/01)

Underretning af Europa-Parlamentet

1. I henhold til artikel 7, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF ([1]) holdes Europa-Parlamentet regelmæssigt underrettet af Kommissionen om arbejdet i udvalgene ([2]) på en måde, der sikrer, at fremsendelsessystemet er gennemskueligt og effektivt, og at de fremsendte oplysninger og procedurens forskellige trin kan identificeres. Med henblik herpå skal det samtidig med udvalgenes medlemmer og på samme vilkår have tilsendt forslag til dagsordener for udvalgenes møder, de udkast, udvalgene får forelagt vedrørende gennemførelsesforanstaltninger til basisretsakter, der er vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251, udvalgenes afstemningsresultater og mødeprotokoller samt lister over de myndigheder, hvortil de personer, som medlemsstaterne udpeger som deres repræsentanter, er knyttet.

Register

2. Kommissionen opretter et register over samtlige dokumenter, der fremsendes til Europa-Parlamentet ([3]). Europa Parlamentet får direkte adgang til dette register. I overensstemmelse med artikel 7, stk. 5, i afgørelse 1999/468/EF, offentliggøres henvisningerne til samtlige dokumenter, som tilsendes Europa-Parlamentet.

3. I overensstemmelse med Kommissionens tilsagn i dens erklæring vedrørende artikel 7, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF ([4]), vil det i punkt 2 omhandlede register, så snart de tekniske forudsætninger er til stede, navnlig muliggøre:

   — en klar identifikation af de dokumenter, der er omfattet af samme procedure, og en angivelse af enhver ændring af gennemførelsesforanstaltningen på hvert enkelt trin i proceduren

   — en angivelse af, hvilket trin i proceduren man befinder sig på, samt af tidsplanen

   — en klar skelnen mellem det udkast til foranstaltninger, som Europa-Parlamentet modtager samtidig med udvalgets medlemmer i overensstemmelse med retten til underretning, og det endelige udkast, der fremsendes til Europa-Parlamentet efter udvalgets udtalelse

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Afgørelse ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).
([2]) I hele denne aftale henviser ordet »udvalg« til udvalg, der er nedsat i overensstemmelse med afgørelse 1999/468/EF, undtagen når det udtrykkeligt er angivet, at der er tale om et andet udvalg.
([3]) Måldatoen for oprettelse af dette register er 31. marts 2008.
([4]) EUT C 171 af 22.7.2006, s. 21.

— en tydelig fremhævelse af eventuelle ændringer i forhold til dokumenter, som allerede er fremsendt til Europa-Parlamentet.

4. Hvis Europa-Parlamentet og Kommissionen efter en overgangsperiode, der begynder ved denne aftales ikrafttræden, konstaterer, at ordningen er operativ og fungerer tilfredsstillende, sker fremsendelsen af dokumenter til Europa-Parlamentet gennem elektronisk meddelelse med et link til det i punkt 2 nævnte register. Afgørelsen herom træffes ved en brevveksling mellem de to institutioners formænd. I overgangsperioden fremsendes dokumenterne til Europa-Parlamentet som vedhæftet fil til en e-mail.

5. Endvidere accepterer Kommissionen på anmodning af det kompetente parlamentsudvalg at tilsende Europa-Parlamentet visse udkast til gennemførelsesforanstaltninger til basisretsakter til orientering, når basisretsakterne, selvom de ikke er vedtaget efter den i traktatens artikel 251 fastlagte procedure, har særlig betydning for Europa-Parlamentet. Disse foranstaltninger indføres i det i punkt 2 omhandlede register, og Europa-Parlamentet underrettes herom.

6. I tillæg til de mødeprotokoller, der er nævnt i punkt 1, kan Europa-Parlamentet anmode om adgang til udvalgenes mødereferater ([1]). Kommissionen tager stilling til hver enkelt anmodning i henhold til bestemmelserne om fortrolighed i bilag 1 til rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen ([2]).

Fortrolige dokumenter

7. Fortrolige dokumenter behandles efter de interne administrative procedurer, som de enkelte institutioner fastlægger på en sådan måde, at procedurerne frembyder alle de nødvendige garantier.

Europa-Parlamentets beslutninger, jf. artikel 8 i afgørelse 1999/468/EF

8. I henhold til artikel 8 i afgørelse 1999/468/EF kan Europa-Parlamentet med en begrundet beslutning gøre opmærksom på, at et udkast til gennemførelsesforanstaltninger til en basisretsakt, der er vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251, indebærer en overskridelse af de gennemførelsesbeføjelser, som er fastlagt i basisretsakten.

9. Europa-Parlamentet vedtager sådanne beslutninger i overensstemmelse med sin forretningsorden; det har hertil en frist på en måned regnet fra modtagelsen af det endelige udkast til gennemførelsesforanstaltninger i de sprogudgaver, der er forelagt medlemmerne af det pågældende udvalg.

10. Europa-Parlamentet og Kommissionen er enige om, at det er hensigtsmæssigt at indføre en fast kortere tidsfrist for visse typer hastende gennemførelsesforanstaltninger, der kræver en afgørelse inden for en kortere frist for at sikre en forsvarlig forvaltning. Dette gælder navnlig visse typer foranstaltninger udadtil, som f.eks. humanitær bistand og nødhjælp, sundheds- og sikkerhedsbeskyttelse, transportsikkerhed samt undtagelser fra de offentlige indkøbsregler. Det fastsættes ved aftale mellem kommissionsmedlemmet og formanden for det kompetente parlamentsudvalg, hvilke typer foranstaltninger, der skal være omfattet, og de dertil knyttede tidsfrister. Aftalen kan til enhver tid opsiges af en af parterne.

11. Uden at dette berører de i punkt 10 omhandlede tilfælde, gælder der en kortere frist i uopsættelige situationer og i forbindelse med foranstaltninger, der vedrører den løbende forvaltning og/eller har begrænset varighed. I sager af ekstremt hastende karakter, især af hensyn til folkesundheden, kan fristen være meget kort. Det ansvarlige kommissionsmedlem fastsætter en passende frist og begrunder denne. Europa-Parlamentet kan i sådanne tilfælde anvende en procedure, hvor anvendelsen af artikel 8 i afgørelse 1999/468/EF delegeres til det kompetente parlamentsudvalg, som kan sende et svar til Kommissionen inden for den pågældende frist.

([1]) Jf. dom afsagt af Retten i Første Instans den 19. juli 1999 i sag T-188/97, Rothmans mod Kommissionen [1999], Sml. II, s. 2463.
([2]) EFT C 121 af 24.4.2001, s. 122.

12. Så snart Kommissionens tjenestegrene konstaterer, at det eventuel kan blive nødvendigt at forelægge et forslag til gennemførelsesforanstaltninger som nævnt i punkt 10 og 11 for et udvalg, underretter de uformelt sekretariatet for det eller de kompetente parlamentsudvalg herom. Så snart det første udkast til foranstaltninger er blevet forelagt for udvalgets medlemmer, giver Kommissionens tjenestegrene sekretariatet for det eller de kompetente parlamentsudvalg meddelelse om foranstaltningernes uopsættelige karakter og de tidsfrister, der vil gælde, når det endelige udkast er forelagt.

13. Efter Europa-Parlamentets vedtagelse af en beslutning, jf. punkt 8, eller et svar, jf. punkt 11, underretter det ansvarlige kommissionsmedlem Europa-Parlamentet eller efter omstændighederne det kompetente parlamentsudvalg om, hvad Kommissionen agter at foretage sig i den anledning.

14. Oplysninger som omhandlet i punkt 10-13 indføres i registret.

Forskriftsprocedure med kontrol

15. Finder forskriftsproceduren med kontrol anvendelse, underretter Kommissionen efter afstemningen i udvalget Europa-Parlamentet om de gældende tidsfrister. Med forbehold af punkt 16 løber disse tidsfrister først fra den dato, hvor Europa-Parlamentet har modtaget samtlige sprogudgaver.

16. I tilfælde af afkortede frister, jf. artikel 5a, stk. 5, litra b) i afgørelse 1999/468/EF, og i særligt hastende tilfælde, jf. artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, løber tidsfristerne fra datoen for Europa-Parlamentets modtagelse af det endelige udkast til gennemførelsesforanstaltninger i de sprogudgaver, der er forelagt for udvalgets medlemmer, medmindre parlamentsudvalgets formand gør indsigelse. I alle tilfælde bestræber Kommissionen sig på snarest muligt at fremsende samtlige sprogudgaver til Europa-Parlamentet. Så snart Kommissionens tjenestegrene konstaterer, at det kan blive nødvendigt at forelægge et udkast til foranstaltninger omfattet af artikel 5a, stk. 5, litra b) eller artikel 5a, stk. 6, til et udvalg, underretter de uformelt sekretariatet for det eller de kompetente parlamentsudvalg herom.

Finansielle tjenesteydelser

17. Kommissionen forpligter sig i overensstemmelse med sin erklæring om artikel 7, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, for så vidt angår finansielle tjenesteydelser, til:

— at sikre, at den repræsentant for Kommissionen, som er formand for udvalget, efter hvert møde efter anmodning fra Europa-Parlamentet underretter dette om eventuelle drøftelser om et udkast til gennemførelsesforanstaltninger, udvalget har fået forelagt

— at give et mundtligt eller skriftligt svar på spørgsmål vedrørende drøftelser om et udkast til gennemførelsesforanstaltninger, som et udvalg har fået forelagt.

Endelig sørger Kommissionen for opfyldelse af de tilsagn, der blev givet på Parlamentets plenarmøde den 5. februar 2002 ([1]) og gentaget på plenarmødet den 31. marts 2004 ([2]) samt tilsagnene i punkt 1-7 i skrivelse af 2. oktober 2001 ([3]) fra kommissær Bolkestein til formanden for Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg, for så vidt angår hele sektoren for finansielle tjenesteydelser (herunder værdipapirer, banker, forsikringer, pensioner og regnskabsvæsen).

Parlamentets arbejdskalender

18. Undtagen i tilfælde af afkortede frister eller i særligt hastende tilfælde tager Kommissionen ved fremsendelse af udkast til gennemførelsesforanstaltninger i henhold til denne aftale hensyn til Europa-Parlamentets pauser (vinter, sommer og valg til Europa-Parlamentet) for at sikre, at Parlamentet kan udøve sine beføjelser inden for de tidsfrister, der er fastsat i afgørelse 1999/468/EF og i denne aftale.

([1]) EFT C 284 E af 21.11.2002, s. 19.
([2]) EUT C 103 E af 29.4.2004, s. 446 og det fuldstændige forhandlingsreferat (CRE) fra plenarmødet den 31. marts 2004 under »Afstemning«.
([3]) EFT C 284 E af 21.11.2002, s. 83.

Samarbejde mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen

19. De to institutioner erklærer sig rede til at bistå hinanden med henblik på at sikre fuldt samarbejde omkring specifikke gennemførelsesforanstaltninger. I dette øjemed vil der blive etableret relevante administrative kontakter.

Tidligere aftaler

20. Aftalen fra 2000 mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 1999/468/EF ([1]) erstattes hermed. Europa-Parlamentet og Kommissionen betragter for deres vedkommende følgende aftaler som bortfaldet og dermed uden virkning: Plumb/Delors-aftalen fra 1988, Samland/Williamson-aftalen fra 1996 og *modus vivendi* fra 1994 ([2]).

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. juni 2008.

For Europa-Parlamentet
Hans-Gert PÖTTERING
Formand

For Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
José Manuel DURÃO BARROSO
Formand

([1]) EFT L 256 af 10.10.2000, s. 19.
([2]) EFT C 102 af 4.4.1996, s. 1.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 182/2011

af 16. februar 2011

om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 291, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Når ensartede betingelser for gennemførelse af juridisk bindende EU-retsakter er nødvendige, tildeler disse retsakter (herefter »basisretsakter«) Kommissionen eller, i specifikke behørigt begrundede tilfælde samt i de tilfælde, der er fastsat i artikel 24 og 26 i traktaten om Den Europæiske Union, Rådet gennemførelsesbeføjelser.

(2) Det tilkommer lovgiveren, under fuld overholdelse af kriterierne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«), med hensyn til hver basisretsakt at træffe afgørelse om, hvorvidt Kommissionen skal tildeles gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med artikel 291, stk. 2, i nævnte traktat.

(3) Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser har hidtil været reguleret i Rådets afgørelse 1999/468/EF ([2]).

(4) TEUF pålægger nu Europa-Parlamentet og Rådet at fastsætte de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.

(5) Det er nødvendigt at sikre, at procedurerne for denne kontrol er klare, effektive og står i et rimeligt forhold til arten af gennemførelsesretsakterne, og at de afspejler de institutionelle krav i TEUF såvel som den erfaring, der er indhøstet, og den fælles praksis, der er fulgt i forbindelse med gennemførelsen af afgørelse 1999/468/EF.

([1]) Europa-Parlamentets holdning af 16.12.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.2.2011.

([2]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(6) I de basisretsakter, der kræver medlemsstaternes kontrol, for at Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, bør der med henblik på denne kontrol nedsættes udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne og med Kommissionen som formand.

(7) Hvor det er relevant bør kontrolmekanismen omfatte henvisning til et appeludvalg, som bør mødes på passende niveau.

(8) Af hensyn til forenkling bør Kommissionen alene udøve gennemførelsesbeføjelser efter én af to procedurer, nemlig rådgivningsproceduren eller undersøgelsesproceduren.

(9) For yderligere at forenkle bør der gælde fælles procedureregler for udvalgene, herunder de centrale bestemmelser om deres funktion og mulighed for at afgive en udtalelse efter en skriftlig procedure.

(10) Der bør fastsættes kriterier for at afgøre, hvilken procedure der skal anvendes til Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesretsakter. For at opnå en højere grad af sammenhæng bør procedurekravene stå i et rimeligt forhold til arten og virkningen af de gennemførelsesretsakter, der skal vedtages.

(11) Undersøgelsesproceduren bør især finde anvendelse i forbindelse med vedtagelse af generelle retsakter, der har til formål at gennemføre basisretsakter og særlige gennemførelsesretsakter, der kan få vigtige konsekvenser. Undersøgelsesproceduren bør sikre, at Kommissionen ikke kan vedtage gennemførelsesretsakter, der ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, undtagen under ganske ekstraordinære omstændigheder, hvor retsakterne bør kunne anvendes i en begrænset periode. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, bør proceduren endvidere sikre, at Kommissionen kan revidere udkastene til gennemførelsesretsakter under hensyn til de synspunkter, der er givet udtryk for i udvalget.

(12) Forudsat at basisretsakten tildeler Kommissionen gennemførelsesbeføjelser vedrørende programmer med betydelige budgetmæssige konsekvenser, eller som er rettet mod tredjelande, bør undersøgelsesproceduren finde anvendelse.

(13) Formanden for et udvalg bør bestræbe sig på at finde de løsninger, der er bredest mulig tilslutning til i udvalget eller appeludvalget, og bør redegøre for, på hvilken måde der er taget hensyn til drøftelserne og forslagene til ændringer. Til dette formål bør Kommissionen være særlig opmærksom på synspunkterne i udvalget eller appeludvalget for så vidt angår udkast til endelige antidumping- eller udligningsforanstaltninger.

(14) Når Kommissionen overvejer at vedtage andre udkast til gennemførelsesretsakter vedrørende særligt følsomme sektorer, navnlig beskatning, forbrugersundhed, fødevaresikkerhed og miljøbeskyttelse, søger den at finde en afbalanceret løsning ved så vidt muligt at undgå at handle i modstrid med en fremherskende holdning, som måtte opstå i appeludvalget, mod det hensigtsmæssige i en gennemførelsesretsakt.

(15) Rådgivningsproceduren bør som hovedregel finde anvendelse i alle andre tilfælde, eller når den anses for at være mere hensigtsmæssig.

(16) Det bør være muligt i særligt hastende tilfælde at vedtage gennemførelsesretsakter, der skal finde anvendelse straks, når en basisretsakt giver mulighed herfor.

(17) Europa-Parlamentet og Rådet bør regelmæssigt uden ophold orienteres om arbejdet i udvalgene.

(18) Europa-Parlamentet eller Rådet bør til enhver tid kunne oplyse Kommissionen om, at et udkast til gennemførelsesretsakt, efter deres opfattelse, overskrider de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i basisretsakten, under hensyntagen til deres rettigheder i forbindelse med prøvningen af lovligheden af EU-retsakter.

(19) Det bør sikres, at offentligheden har adgang til oplysninger om arbejdet i udvalgene i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ([1]).

(20) Et register med oplysninger om arbejdet i udvalgene bør føres af Kommissionen. Som følge heraf bør de regler for beskyttelse af klassificerede dokumenter, der gælder for Kommissionen, også gælde for brug af registret.

(21) Afgørelse 1999/468/EF bør ophæves. For at sikre overgangen mellem ordningen i afgørelse 1999/468/EF og denne forordning bør alle henvisninger i gældende lovgivning til procedurerne i nævnte afgørelse, bortset fra forskriftsproceduren med kontrol i afgørelsens artikel 5a, forstås som en henvisning til de tilsvarende procedurer i denne forordning. Retsvirkningerne af artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF bør opretholdes midlertidigt, for så vidt angår gældende basisretsakter, der henviser til den pågældende artikel.

(22) Denne forordning berører ikke Kommissionens beføjelser i henhold til TEUF vedrørende gennemførelsen af konkurrencereglerne —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes de generelle regler og principper for de mekanismer, der finder anvendelse, når det i en retligt bindende EU-retsakt (herefter »basisretsakt«) fastsættes, at ensartede betingelser for gennemførelse er nødvendige, og kræves, at Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesretsakter skal kontrolleres af medlemsstaterne.

Artikel 2

Valg af procedure

1. En basisretsakt kan foreskrive anvendelse af rådgivningsproceduren eller undersøgelsesproceduren under hensyntagen til de påkrævede gennemførelsesretsakters art eller virkning.

2. Undersøgelsesproceduren anvendes navnlig til vedtagelse af:

a) generelle gennemførelsesretsakter

b) andre gennemførelsesretsakter vedrørende:

i) programmer med betydelige konsekvenser

ii) den fælles landbrugs- og fiskeripolitik

iii) miljø, sikkerhed, eller beskyttelse af menneskers, dyrs eller planters sundhed eller sikkerhed

iv) den fælles handelspolitik

v) beskatning.

([1]) EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

3. Rådgivningsproceduren anvendes som hovedregel til vedtagelse af gennemførelsesretsakter, der ikke falder ind under anvendelsesområdet i stk. 2. Rådgivningsproceduren kan dog anvendes til vedtagelse af de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 2, i behørigt begrundede tilfælde.

Artikel 3

Fælles bestemmelser

1. De fælles bestemmelser i nærværende artikel anvendes på alle procedurerne i artikel 4-8.

2. Kommissionen bistås af et udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne. En repræsentant for Kommissionen varetager udvalgets formandskab. Formanden deltager ikke i udvalgets afstemninger.

3. Formanden forelægger udvalget det udkast til gennemførelsesretsakt, der skal vedtages af Kommissionen.

Bortset fra i behørigt begrundede tilfælde indkalder formanden til møde mindst 14 dage efter, at udvalget har fået forelagt udkastet til gennemførelsesretsakt og udkastet til dagsorden. Udvalget afgiver sin udtalelse om udkastet til gennemførelsesretsakt inden for en tidsfrist, som kan fastsættes af formanden under hensyntagen til, hvor meget sagen haster. Tidsfristerne skal være forholdsmæssigt afpassede og give udvalgsmedlemmerne mulighed for tidligt og effektivt at gennemgå udkastet til gennemførelsesretsakter og give udtryk for deres synspunkter.

4. Indtil udvalget har afgivet udtalelse, kan ethvert medlem af udvalget foreslå ændringer, og formanden kan fremlægge ændrede udgaver af udkastet til gennemførelsesretsakt.

Formanden bestræber sig på at finde de løsninger, der er bredest mulig tilslutning til i udvalget. Formanden underretter udvalget om, på hvilken måde der er taget hensyn til drøftelserne og forslagene til ændringer, navnlig hvad angår de forslag, der har været bred tilslutning til i udvalget.

5. Formanden kan i behørigt begrundede tilfælde indhente udvalgets udtalelse efter en skriftlig procedure. Formanden sender udvalgets medlemmer udkastet til gennemførelsesretsakt og fastsætter en tidsfrist for afgivelse af en udtalelse under hensyntagen til, hvor meget sagen haster. Udvalgsmedlemmer, der ikke gør indsigelse mod udkastet til gennemførelsesretsakt, eller som ikke udtrykkeligt erklærer at ville afholde sig fra at stemme inden udløbet af tidsfristen, anses for stiltiende at have tiltrådt udkastet til gennemførelsesretsakt.

Medmindre andet fremgår af basisretsakten, afsluttes den skriftlige procedure uden noget resultat, hvis formanden træffer beslutning herom, eller et udvalgsmedlem anmoder herom, inden for den i første afsnit fastsatte tidsfrist. I så fald indkalder formanden til et møde i udvalget inden for en rimelig frist.

6. Udvalgets udtalelse optages i mødeprotokollen. Udvalgsmedlemmer har ret til at anmode om, at deres holdning indføres i mødeprotokollen. Formanden sender straks mødeprotokollen til udvalgsmedlemmerne.

7. Kontrolmekanismen skal, hvor det er relevant, omfatte henvisning til et appeludvalg.

Appeludvalget vedtager selv sin forretningsorden med simpelt flertal blandt udvalgets medlemmer på forslag af Kommissionen.

Indbringes en sag for appeludvalget, skal det, undtagen i behørigt begrundede tilfælde, træde sammen tidligst 14 dage og senest 6 uger efter datoen for henvisningen. Appeludvalget afgiver sin udtalelse senest to måneder efter datoen for henvisningen, jf. dog stk. 3.

En repræsentant for Kommissionen varetager appeludvalgets formandskab.

Formanden fastsætter datoen for appeludvalgsmødet i tæt samarbejde med udvalgets medlemmer, således at medlemsstaterne og Kommissionen kan sikre et passende repræsentationsniveau. Kommissionen indkalder til det første møde i appeludvalget senest den 1. april 2011 med henblik på at vedtage dets forretningsorden.

Artikel 4

Rådgivningsprocedure

1. Når rådgivningsproceduren finder anvendelse afgiver udvalget udtalelse, om nødvendigt ved afstemning. Hvis udvalget stemmer, afgives udtalelsen med simpelt flertal blandt udvalgets medlemmer.

2. Kommissionen træffer afgørelse om det udkast til retsakt, der skal vedtages, idet der tages størst muligt hensyn til konklusionerne af udvalgets drøftelser og udvalgets udtalelse.

Artikel 5

Undersøgelsesprocedure

1. Når undersøgelsesproceduren finder anvendelse, afgiver udvalget udtalelse med det flertal, der er fastsat i artikel 16, stk. 4 og 5, i traktaten om Den Europæiske Union og i givet fald artikel 238, stk. 3, i TEUF for retsakter, der skal vedtages efter forslag fra Kommissionen. De stemmer, der afgives i udvalget af repræsentanterne for medlemsstaterne, vægtes som anført i de nævnte artikler.

2. Afgiver udvalget en positiv udtalelse, vedtager Kommissionen udkastet til gennemførelsesretsakt.

3. Afgiver udvalget en negativ udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, jf. dog artikel 7. Når en gennemførelsesretsakt anses for at være nødvendig, kan formanden enten forelægge en ændret udgave af udkastet til gennemførelsesretsakt for det samme udvalg inden for to måneder efter afgivelsen af den negative udtalelse eller forelægge udkastet til gennemførelsesretsakt for appeludvalget til yderligere drøftelse inden for en måned efter afgivelsen.

4. Afgives der ikke nogen udtalelse, kan Kommissionen vedtage udkastet til gennemførelsesretsakt bortset fra i de i andet afsnit omhandlede tilfælde. Vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, kan formanden forelægge udvalget en ændret udgave heraf.

Med forbehold af artikel 7 vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, hvis:

a) den pågældende retsakt vedrører beskatning, finansielle tjenesteydelser, beskyttelse af menneskers, dyrs eller planters sundhed eller sikkerhed eller endelige multilaterale beskyttelsesforanstaltninger

b) det er fastsat i basisretsakten, at udkastet til gennemførelsesretsakt ikke kan vedtages, hvis der ikke er afgivet en udtalelse, eller

c) et simpelt flertal blandt udvalgets medlemmer er imod det.

Når en gennemførelsesretsakt anses for at være nødvendig, kan formanden i ethvert af de tilfælde, der er nævnt i andet afsnit, enten forelægge en ændret udgave af nævnte retsakt for det samme udvalg inden for to måneder efter afstemningen eller forelægge udkastet til gennemførelsesretsakt for appeludvalget til yderligere drøftelse inden for en måned efter afstemningen.

5. Uanset stk. 4 finder følgende procedure anvendelse ved vedtagelsen af udkast til endelige antidumping- eller udligningsforanstaltninger, hvor der ikke er afgivet udtalelse af udvalget, og et simpelt flertal af udvalgets medlemmer er imod udkastet til gennemførelsesretsakt.

Kommissionen foretager høringer med medlemsstaterne. Tidligst 14 dage og senest én måned efter udvalgets møde underretter Kommissionen udvalgets medlemmer om resultaterne af disse høringer og forelægger et udkast til gennemførelsesretsakt for appeludvalget. Uanset artikel 3, stk. 7, mødes appeludvalget tidligst 14 dage og senest én måned efter forelæggelsen af udkastet til gennemførelsesretsakt. Appeludvalget afgiver udtalelse i overensstemmelse med artikel 6. De i dette stykke fastsatte tidsfrister berører ikke behovet for at overholde fristerne i de relevante basisretsakter.

Artikel 6

Henvisning til appeludvalget

1. Appeludvalget afgiver udtalelse med det i artikel 5, stk. 1, fastsatte flertal.

2. Indtil udvalget har afgivet udtalelse, kan alle udvalgets medlemmer foreslå ændringer af udkastet til gennemførelsesretsakt og formanden kan træffe afgørelse om, hvorvidt udkastet skal tilpasses.

Formanden bestræber sig på at finde de løsninger, der er bredest mulig tilslutning til i appeludvalget.

Formanden underretter appeludvalget om, på hvilken måde der er taget hensyn til drøftelserne og forslagene til ændringer, navnlig hvad angår forslag til ændringer, der har været bred tilslutning til i appeludvalget.

3. Afgiver appeludvalget en positiv udtalelse, vedtager Kommissionen udkastet til gennemførelsesretsakt.

Afgives der ikke nogen udtalelse, kan Kommissionen vedtage udkastet til gennemførelsesretsakt.

Afgiver appeludvalget en negativ udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt.

4. Uanset stk. 3 og for så vidt angår vedtagelse af endelige multilaterale beskyttelsesforanstaltninger vedtager Kommissionen, i mangel af en positiv udtalelse vedtaget med det i artikel 5, stk. 1, fastsatte flertal, ikke udkastet til foranstaltninger.

5. Uanset stk. 1 afgiver appeludvalget indtil den 1. september 2012 udtalelse om udkast til endelige antidumping- eller udligningsforanstaltninger med simpelt flertal blandt sine medlemmer.

Artikel 7

Vedtagelse af gennemførelsesretsakter i undtagelsestilfælde

Uanset artikel 5, stk. 3, og artikel 5, stk. 4, andet afsnit, kan Kommissionen vedtage et udkast til gennemførelsesretsakt, når det er nødvendigt, at det vedtages straks, for at undgå væsentlige markedsforstyrrelser på landbrugsområdet eller en risiko for Unionens finansielle interesser, jf. artikel 325 i TEUF.

I så fald forelægger Kommissionen straks appeludvalget den vedtagne gennemførelsesretsakt. Afgiver appeludvalget en negativ udtalelse om den vedtagne gennemførelsesretsakt, ophæver Kommissionen straks denne retsakt. Afgiver appeludvalget en positiv udtalelse, eller afgives der ikke nogen udtalelse, forbliver gennemførelsesretsakten i kraft.

Artikel 8

Gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks

1. Uanset artikel 4 og 5 kan det bestemmes i en basisretsakt, at nærværende artikel finder anvendelse i behørigt begrundede særligt hastende tilfælde.

2. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, der skal finde anvendelse straks, uden forudgående forelæggelse for et udvalg, og som skal være gældende i maksimalt seks måneder, medmindre andet er fastsat i basisretsakten.

3. Formanden forelægger senest 14 dage efter vedtagelsen af den i stk. 2 nævnte retsakt denne for det relevante udvalg med henblik på dets udtalelse.

4. Finder undersøgelsesproceduren anvendelse, skal Kommissionen, såfremt udvalget afgiver en negativ udtalelse, straks ophæve den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til stk. 2.

5. Når Kommissionen vedtager midlertidige antidumping- eller udligningsforanstaltninger, finder proceduren i denne artikel anvendelse. Kommissionen vedtager sådanne foranstaltninger efter høring af medlemsstaterne eller, i yderst hastende tilfælde, efter at have underrettet medlemsstaterne. I sidstnævnte tilfælde finder høringen sted senest 10 dage efter, at medlemsstaterne er blevet underrettet om foranstaltningerne vedtaget af Kommissionen.

Artikel 9

Forretningsorden

1. Hvert udvalg vedtager med et simpelt flertal af medlemmerne sin forretningsorden på forslag af formanden på grundlag af en standardforretningsorden, der udarbejdes af Kommissionen efter høring af medlemsstaterne. Standardforretningsordenen offentliggøres af Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Eksisterende udvalg tilpasser i det omfang, det måtte være nødvendigt, deres forretningsorden til standardforretningsordenen.

2. De principper og betingelser for aktindsigt og regler for databeskyttelse, der gælder for Kommissionen, gælder også for udvalgene.

Artikel 10

Information om arbejdet i udvalgene

1. Kommissionen fører et register over arbejdet i udvalgene, der skal indeholde:

a) en fortegnelse over udvalgene

b) dagsordener for udvalgsmøderne

c) mødeprotokollerne med lister over de myndigheder og organer, hvortil de personer, som medlemsstaterne har udpeget til deres repræsentanter, er knyttet

d) udkastene til gennemførelsesretsakter, som udvalgene skal afgive udtalelse om

e) afstemningsresultaterne

f) de endelige udkast til gennemførelsesretsakter efter udvalgenes afgivelse af udtalelser

g) oplysninger om Kommissionens vedtagelse af de endelige udkast til gennemførelsesretsakter og

h) statistiske oplysninger om udvalgenes arbejde.

2. Kommissionen offentliggør desuden en årsberetning om udvalgenes arbejde.

3. Europa-Parlamentet og Rådet skal have adgang til oplysningerne i stk. 1 i overensstemmelse med gældende bestemmelser.

4. Samtidig med at de dokumenter, der er nævnt i stk. 1, litra b), d) og f), sendes til udvalgets medlemmer, stiller Kommissionen dem til rådighed for Europa-Parlamentet og Rådet, som på samme tid informeres om tilgængeligheden af disse dokumenter.

5. Henvisninger til samtlige dokumenter, som er nævnt i stk. 1, litra a)-g), samt oplysningerne i stk. 1, litra h), offentliggøres i et register.

Artikel 11

Europa-Parlamentets og Rådets ret til indsigelse

Er en basisretsakt vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure, kan Europa-Parlamentet eller Rådet til enhver tid tilkendegive over for Kommissionen, at et udkast til gennemførelsesretsakt efter deres opfattelse overskrider de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i basisretsakten. I et sådant tilfælde reviderer Kommissionen udkastet til gennemførelsesretsakt under hensyntagen til de udtrykte holdninger og underretter Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt den agter at fastholde, ændre eller tilbagetrække udkastet til gennemførelsesretsakt.

Artikel 12

Ophævelse af afgørelse 1999/468/EF

Afgørelse 1999/468/EF ophæves.

Retsvirkningerne af artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF opretholdes med henblik på de gældende basisretsakter, der indeholder henvisninger til den.

Artikel 13

Overgangsbestemmelser: tilpasning af gældende basisretsakter

1. Indeholder basisretsakter, der er vedtaget inden denne forordnings ikrafttræden, bestemmelser om Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser i henhold til afgørelse 1999/468/EF, finder følgende regler anvendelse:

a) henviser basisretsakten til artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF, finder rådgivningsproceduren i denne forordnings artikel 4 anvendelse

b) henviser basisretsakten til artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF, finder undersøgelsesproceduren i artikel 5 i denne forordning anvendelse med undtagelse af andet og tredje afsnit i artikel 5, stk. 4

c) henviser basisretsakten til artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF, finder undersøgelsesproceduren i artikel 5 i denne forordning anvendelse, og basisretsakten anses for at fastsætte, at Kommissionen, i mangel af en udtalelse, ikke kan vedtage udkastet til gennemførelsesretsakt, som forudsat i artikel 5, stk. 4, andet afsnit, litra b)

d) henviser basisretsakten til artikel 6 i afgørelse 1999/468/EF, finder denne forordnings artikel 8 anvendelse

e) henviser basisretsakten til artikel 7 og 8 i afgørelse 1999/468/EF, finder denne forordnings artikel 10 og 11 anvendelse.

2. Denne forordnings artikel 3 og 9 finder anvendelse på alle eksisterende udvalg med henblik på stk. 1.

3. Artikel 7 i denne forordning finder kun anvendelse på gældende procedurer, der henviser til artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF.

4. De overgangsbestemmelser, der er fastsat i denne artikel, foregriber ikke de pågældende retsakters art.

Artikel 14

Overgangsordning

Denne forordning er uden betydning for igangværende procedurer, hvor et udvalg allerede har afgivet sin udtalelse i overensstemmelse med afgørelse 1999/468/EF.

Artikel 15

Revision

Senest den 1. marts 2016 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om denne forordnings gennemførelse, om nødvendigt ledsaget af relevante lovgivningsmæssige forslag.

Artikel 16

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. februar 2011.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
J. BUZEK	MARTONYI J.
Formand	*Formand*

3.7.2019 DA Den Europæiske Unions Tidende C 223/1

II

(Meddelelser)

INTERINSTITUTIONELLE AFTALER

Ikkebindende kriterier for anvendelsen af artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde — 18. juni 2019

(2019/C 223/01)

EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen (»de tre institutioner«) indgik den 13. april 2016 den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ([1]) (»aftalen«).

(2) De tre institutioner understregede i aftalens punkt 26 den vigtige rolle, som gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter spiller i EU-retten, og at de, når de anvendes på en effektiv og gennemsigtig måde og i berettigede tilfælde, hører til blandt værktøjerne til bedre lovgivning og bidrager til enkel og tidssvarende lovgivning og effektiv og hurtig gennemførelse heraf.

(3) De tre institutioner havde til hensigt i aftalens punkt 28 at supplere den fælles forståelse om delegerede retsakter knyttet som bilag til aftalen med fastlæggelse af ikkebindende kriterier for anvendelse af artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

(4) Gennemførelsen af disse kriterier kan gøres til genstand for årlige drøftelser på både politisk og teknisk niveau som led i den generelle overvågning af gennemførelsen af aftalen, jf. aftalens punkt 50.

(5) Selv om det i artikel 291, stk. 2, i TEUF er fastsat, at disse retsakter i tilfælde, hvor ensartede betingelser for gennemførelse af Unionens juridisk bindende retsakter er nødvendige, tildeler Kommissionen eller — i specifikke behørigt begrundede tilfælde samt i de tilfælde, der er fastsat i artikel 24 og 26 i traktaten om Den Europæiske Union — Rådet gennemførelsesbeføjelser, så er formålet med de ikkebindende kriterier at afgrænse delegerede retsakter i forhold til gennemførelsesretsakter og ikke at afgrænse de institutioner, som har fået tildelt gennemførelsesbeføjelser i forhold til hinanden. Disse ikkebindende kriterier er ikke udformet med henblik på at definere eller begrænse de betingelser, på hvilke en institution udøver de beføjelser, den har fået tildelt i overensstemmelse med den relevante EU-ret, herunder basisretsakten.

(6) Den Europæiske Unions Domstol har allerede ved flere lejligheder behandlet specifikke spørgsmål, der er relevante for anvendelsen af artikel 290 og 291 i TEUF ([2]). Denne retspraksis kan udvikle sig yderligere i fremtiden. Der kan være behov for at evaluere de ikkebindende kriterier i lyset af udviklingen i retspraksis, hvis det er relevant —

([1]) Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen af 13. april 2016 om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

([2]) Bl.a.: Domstolens dom af 18. marts 2014, Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (kendt som »biocid-sagen«), C-427/12, ECLI:EU:C:2014:170; Domstolens dom af 17. marts 2016, Europa-Parlamentet mod Europa-Kommissionen (kendt som »Connecting Europe Facility/CEF-sagen«), C-286/14, ECLI:EU:C:2016:183; Domstolens dom af 16. juli 2015, Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (kendt som »sagen om visumgensidighedsmekanismen«), C-88/14, ECLI:EU:C:2015:499.

VEDTAGET FØLGENDE:

I. **GENERELLE PRINCIPPER**

1. Disse ikkebindende kriterier vejleder de tre institutioner om, hvorvidt tildeling af beføjelser i lovgivningsmæssige retsakter bør have karakter af en delegeret retsakt eller en gennemførelsesretsakt, og beføjelser bør således tildeles i henhold til artikel 290 i TEUF i tilfælde af vedtagelse af en delegeret retsakt eller artikel 291 i TEUF i tilfælde af vedtagelse af en gennemførelsesretsakt.

2. I hvert tilfælde skal arten af den påtænkte retsakt fastsættes under hensyntagen til både den påtænkte og den lovgivningsmæssige retsakts formål, indhold og kontekst.

3. Det henhører under lovgiverens kompetence at beslutte, om og i hvilket omfang delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter skal anvendes inden for rammerne af TEUF. Det er i denne sammenhæng op til lovgiveren at afgøre, om Kommissionen skal tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, og til at vurdere, om der er behov for beføjelser til at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af den lovgivningsmæssige retsakt.

4. Finder lovgiveren, at en bestemmelse bør være en integreret del af basisretsakten, kan lovgiveren beslutte at medtage denne bestemmelse i et bilag. Lovgiveren er aldrig forpligtet til at knytte bilag til lovgivningsmæssige retsakter og kan i stedet beslutte at udstede separate retsakter, men de tre institutioner minder om, at en lovgivningsmæssig retsakts struktur bør være styret af de fælles forpligtelser og mål, der er fastsat i aftalen, om at have enkel, klar og konsekvent lovgivning, som er tilgængelig og forståelig for borgere, myndigheder og virksomheder og praktisk at gennemføre og lavet uafhængigt af spørgsmålet om tillæggelse af beføjelser. Dette begrænser på ingen måde lovgiverens beføjelser.

5. De afgørende lovgivningselementer skal fastlægges i basisretsakten. Derfor kan beføjelsen til at vedtage regler, som indebærer politiske valg, der falder inden for EU-lovgiverens ansvarsområde ved f.eks. at kræve, at modsatrettede interesser skal afvejes på grundlag af en række vurderinger, ikke tillægges Kommissionen ([3]). Kommissionen skal, når den udøver delegerede beføjelser eller gennemførelsesbeføjelser, fuldt ud respektere de væsentlige elementer i bemyndigelsesakten ([4]).

6. En lovgivningsmæssig retsakt kan kun tildele Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter.

7. Kriterierne bør ikke betragtes som udtømmende.

II. **KRITERIER**

A. RETSAKTER MED ALMENGYLDIG ELLER INDIVIDUEL KARAKTER

1. Delegerede retsakter kan kun have almengyldig karakter. Foranstaltninger af individuel karakter kan ikke vedtages ved hjælp af delegerede retsakter.

2. Gennemførelsesretsakter kan have individuel eller almengyldig karakter.

3. En retsakt anses for at have almengyldig karakter, hvis den finder anvendelse på objektivt fastlagte situationer og indebærer retsvirkninger for generelt og abstrakt afgrænsede kategorier af personer ([5]).

B. ÆNDRINGER AF RETSAKTER, HERUNDER BILAGENE HERTIL

1. Hvis lovgiver tillægger Kommissionen beføjelse til at ændre en retsakt, kan denne beføjelse kun udøves ved delegerede retsakter ([6]), herunder når beføjelsen til at ændre vedrører bilagene, idet de er en integreret del af lovgivningsmæssige retsakter.

2. Tillæggelsen af beføjelse til at »ændre« en lovgivningsmæssig retsakt har til formål at bemyndige Kommissionen til at ændre eller ophæve ikkevæsentlige elementer fastsat af lovgiveren i den pågældende retsakt ([7]). Ændringerne kan omfatte indsættelser og tilføjelser i forbindelse med visse ikkevæsentlige elementer af den lovgivningsmæssige retsakt eller sletning eller erstatning af ikkevæsentlige elementer.

([3]) Domstolens dom af 5. september 2012, Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union, C-355/10, ECLI:EU:C:2012:516, præmis 64, 65 og 76; Domstolens dom af 26. juli 2017, Den Tjekkiske Republik mod Europa-Kommissionen, C-696/15 P, ECLI:EU:C:2017:595, præmis 78; Domstolens dom af 11. maj 2017, Dyson mod Europa-Kommissionen, C-44/16 P, ECLI:EU:C:2017:357, præmis 61 og 62.

([4]) Domstolens dom af 11. maj 2017, Dyson mod Europa-Kommissionen, C-44/16 P, ECLI:EU:C:2017:357, præmis 65.

([5]) Rettens dom af 14. juni 2012, Stichting Natuur en Milieu og Pesticide Action Network Europe mod Europa-Kommissionen, T-338/08, ECLI:EU:T:2012:300, præmis 30; Rettens dom af 7. marts 2013, Bilbaína de Alquitranes m.fl. mod ECHA, T-93/10, ECLI:EU:T:2013:106, præmis 32 og 56.

([6]) Domstolens dom af 15. oktober 2014, Europa-Parlamentet mod Europa-Kommissionen, C-65/13, ECLI:EU:C:2014:2289, præmis 45; Domstolens dom af 16. juli 2015, Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union, C-88/14, ECLI:EU:C:2015:499, præmis 31.

([7]) Domstolens dom af 17. marts 2016, Europa-Parlamentet mod Europa-Kommissionen, C-286/14, ECLI:EU:C:2016:183, præmis 42.

C. YDERLIGERE REGLER, DER SUPPLERER BASISRETSAKTEN

Foranstaltninger, der består af vedtagelse af yderligere regler, som bygger på eller udvikler indholdet og samtidig falder inden for de lovgivningsmæssige rammer fastsat i basisretsakten, bør fastlægges i delegerede retsakter. Dette vil være tilfældet for foranstaltninger, som påvirker substansen af reglerne i basisretsakten og giver Kommissionen mulighed for at »konkretisere« basisretsakten, forudsat, at de væsentlige elementer ikke berøres.

D. YDERLIGERE REGLER TIL GENNEMFØRELSE AF BASISRETSAKTEN

Derimod bør yderligere regler, der gennemfører eller giver virkning til de allerede etablerede regler i basisretsakten ved at præcisere indholdet af denne retsakt, uden at det går ud over indholdet af den lovgivningsmæssige ramme, fastlægges i gennemførelsesretsakter. Dette vil være tilfældet, når lovgiver har fastlagt en tilstrækkeligt præcis retlig ramme, f.eks. i tilfælde, hvor de vigtigste betingelser og kriterier er fastsat af lovgiveren.

E. RETSAKTER TIL FASTLÆGGELSE AF EN PROCEDURE, EN METODE ELLER EN METODOLOGI

1. Foranstaltninger til fastlæggelse af en procedure (dvs. en metode til at gennemføre eller opnå noget med henblik på at opnå et bestemt resultat, som er fastlagt i basisretsakten) kan fastlægges i enten en delegeret retsakt eller en gennemførelsesretsakt (eller kan endda være et væsentligt element i basisretsakten) afhængigt af deres karakter, formål, indhold og kontekst.

   Eksempelvis bør foranstaltninger til fastlæggelse af elementer i en procedure, som bygger på eller udvikler indholdet af en basisretsakt og samtidig falder inden for de lovgivningsmæssige rammer fastsat i basisretsakten, fastlægges i delegerede retsakter.

   I modsætning hertil bør foranstaltninger til sikring af ensartet gennemførelse af en regel, som er fastsat i basisretsakten gennem fastlæggelse af en procedure, fastlægges i gennemførelsesretsakter.

2. På samme måde kan tillæggelse af en beføjelse til at fastlægge en metode (dvs. en måde at gøre noget særligt på en regelmæssig og systematisk måde) eller metodologi (dvs. regler til fastlæggelse af en metode) indeholde delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter afhængigt af beføjelsens karakter, formål, indhold og kontekst.

F. RETSAKTER VEDRØRENDE EN OPLYSNINGSPLIGT

Foranstaltninger vedrørende en oplysningspligt kan fastlægges i enten en delegeret retsakt eller i en gennemførelsesretsakt (eller kan endda være et væsentligt element i basisretsakten) afhængigt af deres karakter, formål, indhold og kontekst.

Eksempelvis bør foranstaltninger til fastlæggelse af yderligere regler, der bygger på indholdet af en oplysningspligt, fastlægges i delegerede retsakter. Dette vil generelt være tilfældet med yderligere ikkevæsentlige elementer, som substantielt påvirker en oplysningspligt.

I modsætning hertil bør foranstaltninger, som har til formål at sikre, at en oplysningspligt opfyldes på en ensartet måde, bl.a. med hensyn til format og tekniske midler, fastlægges i gennemførelsesretsakter. I tilfælde, hvor basisretsakten på en tilstrækkelig præcis måde fastsætter indholdet af oplysningspligten, bør foranstaltninger, der mere detaljeret specificerer de oplysninger, der skal gives for at sikre sammenlignelighed af data eller effektiv håndhævelse af forpligtelserne, fastsættes i gennemførelsesretsakter.

G. RETSAKTER VEDRØRENDE GODKENDELSER

Foranstaltninger vedrørende godkendelser af eksempelvis produkter eller stoffer kan fastlægges i enten en delegeret retsakt eller en gennemførelsesretsakt (eller kan endda være et væsentligt element i basisretsakten) afhængigt af deres karakter, formål, indhold og kontekst.

Godkendelser af individuel karakter kan kun vedtages ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Godkendelser af almengyldig karakter, hvor Kommissionens afgørelse er baseret på kriterier, der er fastlagt i basisretsakten på en tilstrækkelig præcis måde, bør vedtages ved gennemførelsesretsakter.

Godkendelser af almengyldig karakter, som supplerer basisretsakten ved, at de ikke er begrænset til anvendelsen af de kriterier, der er fastlagt i basisretsakten, men samtidig bygger på indholdet af basisretsakten (inden for begrænsningerne af den tillagte beføjelse), bør vedtages ved delegerede retsakter.

III. **OVERVÅGNING AF ANVENDELSEN OG EVALUERING AF DISSE KRITERIER**

1. De tre institutioner vil i fællesskab og regelmæssigt overvåge anvendelsen af disse kriterier.

2. De tre institutioner vil i tilfælde, hvor det er relevant, fordi deres organer har særlig kompetence på dette område, evaluere kriterierne i overensstemmelse med deres respektive interne ordninger, hvis det er nødvendigt og hensigtsmæssigt på baggrund af udviklinger i Den Europæiske Unions Domstols retspraksis.

19.9.2014 DA Den Europæiske Unions Tidende L 277/11

INTERINSTITUTIONELLE AFTALER

Aftale mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen

om et åbenhedsregister for organisationer og selvstændige, der deltager i udformningen og gennemførelsen af EU's politikker

EUROPA-PARLAMENTET OG EUROPA-KOMMISSIONEN (herefter »parterne«) HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 11, stk. 1 og 2, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 295, og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (herefter samlet »traktaterne«), og

ud fra følgende betragtninger —

Europæiske beslutningstagere opererer ikke isoleret fra civilsamfundet, men fører en åben, gennemsigtig og regelmæssig dialog med repræsentative foreninger og civilsamfundet.

Parterne har foretaget en revision af åbenhedsregistret (herefter »registret«), der er oprettet efter aftale mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen af 23. juni 2011 om oprettelse af et åbenhedsregister for organisationer og selvstændige, der er involveret i udformningen og gennemførelsen af EU's politikker [1], jf. punkt 30 i nævnte aftale —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

I. **PRINCIPPER FOR REGISTRET**

1. Registret oprettes og føres, uden at dette berører eller foregriber Europa-Parlamentets målsætninger, således som de er kommet til udtryk i dets beslutning af 8. maj 2008 om udvikling af rammer for interesserepræsentanters (lobbyisters) virksomhed i EU-institutionerne [2] og dets afgørelse af 11. maj 2011 om indgåelse af en interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om et fælles åbenhedsregister [3].

2. Registret føres i overensstemmelse med EU-rettens generelle principper, herunder proportionalitetsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling.

3. Registret føres med overholdelse af Europa-Parlamentets medlemmers ret til at udøve deres parlamentariske mandat uden begrænsninger.

4. Registret føres, uden at det griber ind i parternes kompetencer eller prærogativer eller berører deres respektive organisatoriske beføjelser.

5. Parterne søger at behandle alle aktører, der er involveret i aktiviteter af samme art, ens, og at muliggøre lige vilkår for registrering af organisationer og selvstændige, der er involveret i udformningen og gennemførelsen af EU's politikker.

II. **REGISTRETS STRUKTUR**

6. Registret er struktureret på følgende vis:

a) bestemmelser om registrets anvendelsesområde, aktiviteter, der dækkes af registret, definitioner, incitamenter og undtagelser

b) registreringskategorier (bilag I)

---

[1] EUT L 191 af 22.7.2011, s. 29.
[2] EUT C 271 E af 12.11.2009, s. 48.
[3] EUT C 377 E af 7.12.2012, s. 176.

c) oplysninger, som de registrerede skal indgive, herunder finansielle oplysninger (bilag II)

d) en adfærdskodeks (bilag III)

e) underretnings- og klagemekanismer og foranstaltninger, der skal træffes ved tilsidesættelse af adfærdskodeksen, herunder procedurer for underretninger og for undersøgelse og behandling af klager (bilag IV)

f) retningslinjer for gennemførelse med praktiske oplysninger til de registrerede.

III. REGISTRETS ANVENDELSESOMRÅDE

Aktiviteter, der er omfattet

7. Registret omfatter alle aktiviteter, bortset fra de i stk. 10 til 12 omhandlede, som udføres med det formål at øve direkte eller indirekte indflydelse på EU-institutionernes udformning eller gennemførelse af politikker og deres beslutningsproces, uanset hvilke kommunikationskanaler eller -midler der benyttes, f.eks. outsourcing, medier, kontrakter med professionelle mellemled, tænketanke, platforme, fora, kampagner eller græsrodsinitiativer.

I denne aftale forstås ved »direkte indflydelse« en direkte kontakt til eller kommunikation med EU-institutionerne eller andre handlinger, der følger op på sådanne aktiviteter, og ved »indirekte indflydelse« forstås anvendelsen af indflydelsesfremmende mellemled såsom medier, offentlig mening, konferencer eller sociale arrangementer målrettet mod EU-institutionerne.

Disse aktiviteter omfatter navnlig at:

— kontakte medlemmer og disses assistenter, tjenestemænd eller øvrige ansatte i EU-institutionerne

— udarbejde, udsende og viderebringe breve, oplysningsmateriale eller diskussionsoplæg og høringssvar

— organisere begivenheder, møder eller pr-aktiviteter, konferencer eller sociale arrangementer, hvortil der er sendt indbydelser til medlemmer og disses assistenter eller tjenestemænd eller øvrige ansatte i EU-institutionerne. og

— give frivillige bidrag og at deltage i formelle konsultationer eller høringer om planlagte lovgivningsmæssige eller andre EU-retsakter og andre åbne høringer.

8. Alle organisationer og selvstændige, uanset deres retlige status, hvis aktiviteter er omfattet af registret, uanset om disse aktiviteter er igangværende eller under udarbejdelse, forventes at lade sig registrere.

Enhver aktivitet, der er omfattet af registret, og som udøves i medfør af kontrakt via et mellemled, der yder juridisk og anden faglig rådgivning, medfører registreringsberettigelse for både mellemleddet og klienten. Disse mellemled skal erklære samtlige klienter, der er omfattet af sådanne kontrakter, såvel som deres indtægt per klient for repræsentationsaktiviteter, jf. bilag II, punkt II.C.2.b. Dette krav fritager ikke klienter fra at registrere og i deres egne skøn over omkostninger at inkludere udgifterne til aktiviteter, der varetages i underentreprise af et mellemled.

Aktiviteter, der ikke er omfattet

9. En organisation er kun berettiget til at lade sig registrere, hvis den udøver aktiviteter, der er omfattet af registret, og som har medført direkte eller indirekte kommunikation med EU-institutioner. En organisation, der anses for uberettiget, kan slettes af registret.

10. Aktiviteter, der vedrører juridisk og anden professionel rådgivning, er ikke omfattet af registret i det omfang, at

— de består i rådgivende arbejde og kontakter med offentlige myndigheder for at informere klienter bedre om en generel retstilstand, om klienters særlige retsstilling eller rådgivning om, hvorvidt et bestemt retligt eller administrativt skridt er hensigtsmæssigt eller tilladt efter gældende ret og forskriftsmæssige forhold

— de består i rådgivning af klienter med henblik på at hjælpe dem med at sikre, at deres aktiviteter overholder gældende ret

— de består i analyser og undersøgelser udarbejdet for klienter vedrørende de mulige konsekvenser af lovgivningsmæssige eller regulatoriske ændringer med hensyn til deres retsstilling eller aktivitetsområde

— de består i repræsentation i forbindelse med en forligs- eller mæglingsprocedure, der har til formål at forhindre, at en tvist bliver indbragt for domstolene eller en administrativ instans, eller

— de vedrører udøvelse af en klients grundlæggende ret til en retfærdig rettergang, herunder kontradiktionsretten i administrative sager, som føres af advokater eller andre fagfolk, der er involveret heri.

Hvis en virksomhed og dens rådgivere er involveret som part i en specifik retssag eller administrativ sag eller procedure, er alle aktiviteter, der har direkte forbindelse hermed, og ikke som sådan tager sigte på at ændre gældende ret, ikke omfattet af registret. Dette afsnit gælder for alle erhvervssektorer i Den Europæiske Union.

Følgende aktiviteter, der vedrører juridisk og anden professionel rådgivning, er dog omfattet af registret, hvis de er beregnet til at influere på EU-institutionerne, deres medlemmer og disses assistenter eller tjenestemænd eller øvrige ansatte:

— ydelse af støtte, via repræsentation eller mægling, og promotionsmateriale, herunder argumentation og udarbejdelse af udkast, og

— ydelse af taktisk og strategisk rådgivning, herunder at rejse spørgsmål om emner, hvis rækkevidde og kommunikationstid er beregnet til at influere EU-institutionerne, deres medlemmer og disses assistenter eller tjenestemænd eller øvrige ansatte.

11. Aktiviteter, som udøves af arbejdsmarkedets parter i den sociale dialog (fagforeninger, arbejdsgiverforeninger, osv.), er ikke omfattet af registret, når disse parter handler inden for rammerne af den rolle, som de er tildelt ifølge traktaterne. Dette gælder tilsvarende for alle organer, der ifølge traktaterne specifikt er tildelt en institutionel rolle.

12. Aktiviteter, som er et svar på en direkte og individuel henvendelse fra en EU-institution eller medlemmer af Europa-Parlamentet, f.eks. ad hoc-anmodninger eller løbende anmodninger om faktuelle oplysninger, data eller faglig viden, er ikke omfattet af registret.

Særlige bestemmelser

13. Registret finder ikke anvendelse på kirker og trossamfund. Repræsentationskontorer eller retlige organer, kontorer og netværk, der er oprettet med henblik på at repræsentere kirker og trossamfund i deres kontakter med EU-institutionerne, og sammenslutninger heraf, forventes dog at lade sig registrere.

14. Registret finder ikke anvendelse på politiske partier. Enhver organisation, som disse opretter eller støtter, og hvis aktiviteter er omfattet af registret, forventes dog at lade sig registrere.

15. Registret finder ikke anvendelse på medlemsstaternes statslige tjenester, tredjelandes regeringer, internationale mellemstatslige organisationer og deres diplomatiske missioner.

16. Regionale offentlige myndigheder og deres repræsentationskontorer forventes ikke at lade sig registrere, men kan efter eget ønske lade sig registrere. Enhver forening eller ethvert netværk, der er oprettet med henblik på at repræsentere regioner kollektivt, forventes at lade sig registrere.

17. Alle andre offentlige myndigheder på subnationalt niveau end de, der er omhandlet i stk. 16, såsom lokale og kommunale myndigheder eller bystyrer eller deres repræsentationskontorer, foreninger eller netværk, forventes at lade sig registrere.

18. Netværk, platforme eller andre former for kollektive aktiviteter, som ikke har retlig status eller er en juridisk person, men som de facto øver organiseret indflydelse, og hvis aktiviteter er omfattet af registret, forventes at lade sig registrere. Medlemmer af sådanne former for kollektive aktiviteter skal udpege en repræsentant, der skal fungere som deres kontaktperson med ansvar for forbindelserne til det fælles åbenhedsregistersekretariat (i det følgende benævnt »registersekretariatet«).

19. I forbindelse med vurdering af registreringsberettigelsen tages der hensyn til alle aktiviteter rettet (direkte eller indirekte) mod EU's institutioner, agenturer og organer og disses medlemmer og assistenter, tjenestemænd og øvrige ansatte. Sådanne aktiviteter omfatter ikke aktiviteter rettet mod medlemsstaterne og især ikke aktiviteter rettet mod medlemsstaternes faste repræsentationer ved Den Europæiske Union.

20. Europæiske netværk, forbund, sammenslutninger eller platforme opfordres til at udarbejde fælles, gennemsigtige retningslinjer for deres medlemmer, der nævner de aktiviteter, der er omfattet af registret. De forventes at offentliggøre disse retningslinjer.

IV. **REGLER FOR REGISTRERede**

21. Registrering indebærer, at de pågældende organisationer og enkeltpersoner:

— accepterer, at de oplysninger, de afgiver med henblik på optagelse i registret, bliver offentligt tilgængelige

— accepterer at handle i overensstemmelse med adfærdskodeksen, der er fastlagt i bilag III, og at fremlægge eventuelle faglige adfærdskodekser, de måtte være bundet af ([1])

— garanterer, at de afgivne oplysninger med henblik på optagelse i registret er korrekte, og indvilliger i at samarbejde i forbindelse med administrative anmodninger om supplerende oplysninger og ajourføringer

— accepterer, at underretninger eller klager, der vedrører dem, vil blive behandlet på grundlag af bestemmelserne i den adfærdskodeks, der er fastsat i bilag III

— accepterer at rette sig efter de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af tilsidesættelse af adfærdskodeksen, der er fastlagt i bilag III, og anerkender, at foranstaltningerne i bilag IV kan blive anvendt over for dem, hvis de ikke overholder adfærdskodeksen

— tager til efterretning, at parterne efter anmodning og i overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 ([2]) kan blive nødsaget til at fremlægge korrespondance og andre dokumenter vedrørende registreredes aktiviteter.

V. **GENNEMFØRELSE**

22. Europa-Parlamentets og Europa-Kommissionens generalsekretærer har ansvaret for at føre tilsyn med systemet og for alle vigtige driftsmæssige aspekter, og træffer efter fælles overenskomst de nødvendige foranstaltninger til gennemførelsen af denne aftale.

23. Systemet drives i fællesskab, men parterne kan frit og uafhængigt anvende registret til deres egne, specifikke formål.

24. Europa-Parlamentets og Europa-Kommissionens tjenestegrene driver med henblik på at gennemføre systemet en fælles driftsstruktur, registersekretariatet. Registersekretariatet består af en gruppe tjenestemænd fra Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen efter en aftale indgået mellem de kompetente tjenestegrene. Registersekretariatets arbejde koordineres af en kontorchef i Europa-Kommissionens Generalsekretariat. Registersekretariatet vil bl.a. have til opgave at udarbejde gennemførelsesretningslinjer inden for rammerne af denne aftale, at gøre det lettere for de registrerede at foretage en konsekvent fortolkning af reglerne, og føre tilsyn med kvaliteten af registrets indhold. Registersekretariatet skal bruge de til rådighed stående administrative ressourcer til at foretage kvalitetskontrol af registrets indhold, i den forståelse at det i sidste ende dog er de registrerede selv, der er ansvarlige for de oplysninger, de har indgivet.

25. Parterne sørger for passende undervisning og intern kommunikation med henblik på at øge bevidstheden om registret og underretnings- og klageprocedurerne hos deres medlemmer og personale.

26. Parterne træffer passende foranstaltninger eksternt for at øge bevidstheden om registret og fremme brugen heraf.

27. En række grundlæggende statistiske oplysninger fra databasen offentliggøres regelmæssigt på webstedet for åbenhedsregistret på *europa.eu* og gøres tilgængelige ved hjælp af en brugervenlig søgemaskine. Databasens offentlige indhold skal være tilgængeligt i elektroniske, maskinlæsbare formater.

28. Europa-Parlamentets og Europa-Kommissionens generalsekretærer forelægger den relevante næstformand for Europa-Parlamentet og den relevante næstformand for Europa-Kommissionen en årsrapport om, hvordan registret fungerer. Årsrapporten indeholder faktuelle oplysninger om registret, dets indhold og udvikling og skal offentliggøres årligt omhandlende det forløbne kalenderår.

([1]) Den faglige adfærdskodeks, som den registrerede er bundet af, kan omfatte forpligtelser, der er strengere end kravene i adfærdskodeksen i bilag III.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

VI. FORANSTALTNINGER GÆLDENDE FOR REGISTREREDE, DER OPFYLDER BETINGELSERNE

29. Adgangskort til Europa-Parlamentets bygninger vil kun blive udstedt til enkeltpersoner, der repræsenterer eller arbejder for organisationer, som falder inden for registrets anvendelsesområde, hvis de pågældende organisationer eller enkeltpersoner har ladet sig registrere. Registrering giver dog ikke automatisk ret til et adgangskort. Udstedelsen af og kontrollen med permanente adgangskort til Europa-Parlamentets bygninger er stadig Europa-Parlamentets ansvar og følger dets interne procedurer.

30. Parterne skal opstille incitamenter inden for rammerne af deres administrative myndighed med henblik på at tilskynde til registrering inden for de rammer, der oprettes med denne aftale.

De incitamenter, som Europa-Parlamentet opstiller til registrerede, kan omfatte:

— yderligere lettelse af adgang til Europa-Parlamentets bygninger, dets medlemmer og disses assistenter, dets tjenestemænd og øvrige ansatte

— tilladelse til at organisere eller være medarrangør af arrangementer i Europa-Parlamentets lokaler

— lettere fremsendelse af oplysninger, herunder specifikke mailservice-lister

— deltagelse som talere i udvalgsmøder

— formel støtte fra Europa-Parlamentet.

De incitamenter, som Europa-Kommissionen opstiller til registrerede, kan omfatte:

— foranstaltninger vedrørende overføring af oplysninger til de registrerede ved iværksættelse af offentlig høring

— foranstaltninger med hensyn til ekspertgrupper og andre rådgivende organer

— specifikke mailservice-lister

— formel støtte fra Europa-Kommissionen.

Parterne underretter de registrerede om de specifikke incitamenter, der står til rådighed for disse.

VII. FORANSTALTNINGER I TILFÆLDE AF TILSIDESÆTTELSE AF ADFÆRDSKODEKSEN

31. Enhver kan via standardkontaktformularen på registrets websted indgive en underretning eller en klage om mulig tilsidesættelse af den i bilag III omhandlede adfærdskodeks. Underretninger og klager skal behandles efter de i bilag IV fastlagte procedurer.

32. En underretningsmekanisme er et redskab til at supplere den kvalitetskontrol, der foretages af registersekretariatet, jf. stk. 24. Alle kan indgive en underretning vedrørende faktuelle fejl i de oplysninger, de registrerede har opgivet. Der kan også indgives en underretning med hensyn til uberettigede registreringer.

33. Enhver kan indgive en formel klage, hvis der er mistanke om, at en registreret tilsidesætter adfærdskodeksen, hvad angår andre forhold end faktuelle fejl. Klager skal dokumenteres ved håndgribelige kendsgerninger vedrørende den formodede tilsidesættelse af adfærdskodeksen.

Registersekretariatet undersøger den formodede tilsidesættelse under behørig overholdelse af principperne om proportionalitet og god forvaltningsskik. De registreredes eller deres repræsentanters forsætlige tilsidesættelse af adfærdskodeksen skal føre til anvendelse af de foranstaltninger, der er fastlagt i bilag IV.

34. Hvis registersekretariatet under de procedurer, der omhandles i stk. 31-33, konstaterer gentagne tilfælde af manglende samarbejdsvilje eller utilbørlig adfærd eller alvorlig tilsidesættelse af adfærdskodeksen, skal den pågældende registrerede slettes fra registret i en fastsat periode på et til to år, og denne foranstaltning skal fremgå af registret, jf. bilag IV.

VIII. **ANDRE INSTITUTIONERS OG ORGANERS DELTAGELSE**

35. Det Europæiske Råd og Rådet opfordres til at tilslutte sig registret. Andre EU-institutioner, -organer og -agenturer opfordres til selv at benytte de rammer, der oprettes med denne aftale, som et referenceinstrument for deres eget samarbejde med organisationer og selvstændige, der er involveret i udformningen og gennemførelsen af EU's politikker.

IX. **AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**

36. Nærværende aftale erstatter Europa-Parlamentets og Europa-Kommissionens aftale af 23. juni 2011, der ophører med at have virkning fra den dato, hvor nærværende aftale finder anvendelse.

37. Registret tages op til revision i 2017.

38. Denne aftale træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den finder anvendelse fra den 1. januar 2015.

Aktører, der allerede er registreret på den dato, hvor denne aftale finder anvendelse, skal ændre deres registrering, så den overholder de nye krav, inden for en periode på tre måneder efter denne dato.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. april 2014.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Europa-Kommissionens vegne*
M. SCHULZ	M. ŠEFČOVIČ
Formand	*Næstformand*

BILAG I

»Åbenhedsregister«

for organisationer og selvstændige, der deltager i udformningen og gennemførelsen af EU's politikker

Kategorier		Særlige kendetegn/bemærkninger
I — Konsulentfirmaer/advokatfirmaer/selvstændige konsulenter		
Underkategori	Konsulentfirmaer	Firmaer, der på vegne af klienter udfører aktiviteter inden for fortalervirksomhed, lobbyvirksomhed, promovering, offentlige anliggender og forbindelser til offentlige myndigheder.
Underkategori	Advokatfirmaer	Advokatfirmaer, der på vegne af klienter udfører aktiviteter inden for fortalervirksomhed, lobbyvirksomhed, promovering, offentlige anliggender og forbindelser til offentlige myndigheder.
Underkategori	Selvstændige konsulenter	Selvstændige konsulenter eller advokater, der på vegne af klienter udfører aktiviteter inden for fortalervirksomhed, lobbyvirksomhed, promovering, offentlige anliggender og forbindelser til offentlige myndigheder. Denne underkategori er for registrering af enkeltmandsenheder
II — Internt ansatte lobbyister og fag-, virksomheds- og brancheforeninger		
Underkategori	Virksomheder og koncerner	Virksomheder eller koncerner af virksomheder (med eller uden retlig status), der på egne vegne udfører aktiviteter inden for fortalervirksomhed, lobbyvirksomhed, promovering, offentlige anliggender og forbindelser til offentlige myndigheder.
Underkategori	Handels- og brancheforeninger	Organisationer (hvad enten de er profitsøgende eller nonprofit), som repræsenterer profitsøgende selskaber eller blandede grupper og platforme.
Underkategori	Fagforeninger og faglige organisationer	Interesserepræsentation for arbejdstagere, ansatte, fagforeninger eller faglige organisationer
Underkategori	Andre organisationer omfatter: — arrangører (profitsøgende eller nonprofit — interessetilknyttede medier eller forskningstilknyttede aktører med forbindelse til private, profitsøgende interesser — ad hoc-sammenslutninger og midlertidige konstellationer (med profitsøgende medlemskab)	
III — Ikke-statslige organisationer		
Underkategori	Ikke-statslige organisationer, platforme og netværk og ad hoc-sammenslutninger og midlertidige sammenslutninger og andre lignende organisationer	Almennyttige organisationer (med eller uden retlig status), der er uafhængige af offentlige myndigheder og kommercielle organisationer. Omfatter stiftelser, velgørende organisationer osv. Enhver sådan enhed, hvis medlemskab omfatter profitsøgende elementer, skal registreres under afsnit II.

Kategorier		Særlige kendetegn/bemærkninger
IV — Tænketanke, forskningsinstitutioner og akademiske institutioner		
Underkategori	Tænketanke og forskningsinstitutioner	Specialiserede tænketanke og forskningsinstitutioner, der beskæftiger sig med EU's aktiviteter og politikker
Underkategori	Akademiske institutioner	Institutioner, hvis hovedformål er uddannelse, men som beskæftiger sig med EU's aktiviteter og politikker.
V — Organisationer, der repræsenterer kirker og trossamfund		
Underkategori	Organisationer, der repræsenterer kirker og trossamfund.	Juridiske enheder, kontorer, netværk eller foreninger oprettet med henblik på repræsentation.
VI — Organisationer, der repræsenterer lokale, regionale og kommunale myndigheder, andre offentlige eller blandede organer etc.		
Underkategori	Regionale strukturer	Regionerne selv og deres repræsentationskontorer forventes ikke at lade sig registrere, men kan efter eget ønske lade sig registrere. Foreninger eller netværk oprettet med henblik på at repræsentere regioner kollektivt forventes at lade sig registrere.
Underkategori	Andre offentlige myndigheder på subnationalt niveau	Alle andre myndigheder på subnationalt niveau såsom bystyrer og lokale og kommunale myndigheder eller deres repræsentationskontorer/nationale foreninger eller netværk forventes at lade sig registrere.
Underkategori	Tværnationale foreninger og netværk af offentlige regionale eller myndigheder på subnationalt niveau	
Underkategori	Andre offentlige eller blandede organer oprettet ved lov med almennyttigt formål	Omfatter andre organisationer med offentlig eller blandet (offentlig/privat) status

BILAG II

OPLYSNINGER, SOM DE REGISTRERede SKAL INDGIVE

I. **GENERELLE OG GRUNDLÆGGENDE OPLYSNINGER**

a) organisationens navn(e), hovedkontorets adresse og, hvis relevant, kontoradresse i Bruxelles, Luxembourg eller Strasbourg, telefonnummer, e-mailadresse, websted

b) det fulde navn på den person, der er juridisk ansvarlig for organisationen, og navnet på organisationens direktør eller ledende partner eller, hvis det er relevant, vigtigste kontaktperson med hensyn til aktiviteter omfattet af registret (dvs. chefen for EU-anliggender); navnene på de personer, til hvem der er udstedt adgangstilladelse til Europa-Parlamentets bygninger ([1])

c) antallet af personer (medlemmer, ansatte osv.), der er beskæftiget med aktiviteter, der er omfattet af registret, og af personer, der får et adgangskort til Europa-Parlaments bygninger, og den tid, hver af disse personer bruger på sådanne aktiviteter i henhold til følgende procentdel af en fuldtidsbeskæftigelse: 25 %, 50 %, 75 % eller 100 %

d) mål/opgave — interesseområde — aktiviteter — lande, hvori der udføres aktiviteter — tilhørsforhold til netværk — generelle oplysninger, der falder inden for registrets anvendelsesområde

e) medlemskab og, hvis det er relevant, antal medlemmer (enkeltpersoner eller organisationer).

II. **SPECIFIKKE OPLYSNINGER**

A. *Aktiviteter, der er omfattet af registret*

Der skal oplyses konkrete detaljer om de vigtigste lovgivningsmæssige forslag eller politikker, som den registreredes aktiviteter er målrettet mod og som er omfattet af registret. Der kan henvises til andre specifikke aktiviteter såsom arrangementer eller publikationer.

B. *Forbindelser med EU-institutioner*

a) Medlemskab af grupper på højt plan, rådgivende udvalg, ekspertgrupper, andre EU-støttede sammenslutninger og platforme etc.

b) Medlemskab af eller deltagelse i Europa-Parlamentets tværpolitiske grupper eller branchefora etc.

C. *Finansielle oplysninger knyttet til aktiviteter, der er omfattet af registeret*

1. **Alle registrerede skal oplyse:**

a) Et overslag over de årlige udgifter til de aktiviteter, der er omfattet af registret. De finansielle oplysninger skal dække et fuldt forretningsår og angå det senest afsluttede regnskabsår på datoen for registreringen eller for den årlige ajourføring af registreringsoplysningerne

b) Størrelsen af og kilden til finansiering modtaget fra EU-institutionerne i det senest afsluttede regnskabsår på datoen for registreringen eller for den årlige ajourføring af registreringsoplysningerne. Disse oplysninger skal svare til de oplysninger, der fremgår af Det Europæiske Finansielle Gennemsigtighedssystem ([2]).

2. **Konsulentfirmaer/advokatfirmaer/selvstændige konsulenter (kategori I i bilag I) skal yderligere oplyse:**

a) Den omsætning, der kan tilskrives aktiviteter, der er omfattet af registret, efter følgende skala

Årlig omsætning for repræsentationsaktiviteter i EUR
0-99 999
100 000-499 999
500 000-1 000 000
> 1 000 000

([1]) De registrerede kan anmode om adgangstilladelse til Europa-Parlamentets bygninger ved afslutningen af registreringsproceduren. Navnene på de personer, der får adgangskort til Europa-Parlamentets bygninger, skal opføres i registret. Registrering giver ikke automatisk ret til et adgangskort.

([2]) http://ec.europa.eu/budget/fts/index_en.htm

b) En fortegnelse over samtlige klienter, på hvis vegne de registreringsomfattede aktiviteter udføres. Indtægter fra klienter for repræsentationsaktiviteter skal anføres efter følgende skala:

Intervaller for repræsentationsaktiviteter per klient, årligt og i EUR
0-9 999
10 000-24 999
25 000-49 999
50 000-99 999
100 000-199 999
200 000-299 999
300 000-399 999
400 000-499 999
500 000-599 999
600 000-699 999
700 000-799 999
800 000-899 999
900 000-1 000 000
> 1 000 000

c) Klienter forventes også at lade sig registrere. Konsulentfirmaers, advokatfirmaers og selvstændige konsulenters erklæring om økonomiske interesser for deres klienter (liste og skala) fritager ikke klienterne fra selv at medtage disse aktiviteter i underentreprise i deres egen erklæring, således at deres erklærede finansielle bidrag ikke undervurderes.

3. **Internt ansatte lobbyister og brancheforeninger (kategori II i bilag 1) skal yderligere oplyse:**

Den omsætning, der kan tilskrives aktiviteter, der er omfattet af registret, herunder beløb på mindre end 10 000 EUR

4. **Ikke-statslige organisationer, tænketanke, forskningsinstitutioner og akademiske institutioner — organisationer, der repræsenterer kirker og trossamfund — organisationer, der repræsenterer lokale, regionale og kommunale myndigheder, andre offentlige eller blandede organer etc. (kategori III-VI i bilag I) skal yderligere oplyse:**

a) organisationens samlede budget

b) en oversigt over de væsentligste beløb og finansieringskilder.

BILAG III

ADFÆRDSKODEKS

Parterne til denne aftale er af den opfattelse, at alle interesserepræsentanter, der interagerer med dem, hvad enten aktiviteten er enkeltstående eller forekommer hyppigere, og hvad enten de er registreret eller ej, bør optræde i overensstemmelse med forskrifterne i denne adfærdskodeks.

I deres forbindelser med EU-institutionerne og disses medlemmer, tjenestemænd og øvrige ansatte skal interesserepræsentanterne:

a) altid opgive deres navn og i givet fald registreringsnummer, hvilket eller hvilke organer de arbejder for eller repræsenterer, hvilke interesser eller mål de promoverer, og i givet fald hvilke klienter eller medlemmer, de repræsenterer

b) ikke på uhæderlig vis eller ved hjælp af upassende pression eller utilbørlig optræden forsøge at indhente oplysninger eller indvirke på beslutninger

c) ikke påberåbe sig et formelt tilknytningsforhold til Den Europæiske Union eller en EU-institution over for tredjemand eller give falske oplysninger om registreringen på en sådan måde, at tredjeparter eller tjenestemænd eller øvrige ansatte i Den Europæiske Union vildledes, eller anvende EU-institutionernes logoer uden udtrykkelig tilladelse

d) sikre, at de oplysninger, de giver ved registreringen og senere inden for rammerne af deres aktiviteter, der er omfattet af registret, er fuldstændige, opdaterede og ikke misvisende; acceptere, at de afgivne oplysninger underkastes tilsyn og indvillige i at samarbejde i forbindelse med administrative anmodninger om supplerende oplysninger og ajourføringer

e) ikke sælge kopier af dokumenter indhentet fra en EU-institution til tredjemand

f) generelt overholde og undgå enhver hindring af gennemførelsen og anvendelsen af samtlige regler, kodekser og praksis for god forvaltningsskik, som er opstillet af EU-institutionerne

g) ikke forlede medlemmer af Den Europæiske Unions institutioner, tjenestemænd eller øvrige ansatte i Den Europæiske Union eller medlemmers assistenter eller praktikanter til at bryde regler og adfærdsnormer, som gælder for dem

h) ved ansættelse af tidligere tjenestemænd eller øvrige ansatte i Den Europæiske Union eller tidligere assistenter eller praktikanter for EU-institutionernes medlemmer respektere disses forpligtelse til at rette sig efter regler og krav om fortrolighed, som er gældende for dem

i) indhente forudgående samtykke fra det/de berørte medlem/medlemmer af Europa-Parlamentet vedrørende ethvert kontraktuelt forhold med eller ansættelse af enhver person tilhørende et medlems udpegede medarbejdere

j) overholde alle bestemmelser om Europa-Parlamentets og Europa-Kommissionens tidligere medlemmers rettigheder og ansvar

k) underrette dem, de repræsenterer, om deres forpligtelser over for EU-institutionerne.

Enkeltpersoner, som har ladet sig registrere ved Europa-Parlamentet med henblik på at få udstedt et personligt adgangskort til Europa-Parlamentets bygninger, som ikke kan overdrages, skal:

l) sikre, at de til enhver tid at bære adgangskortet synligt under ophold i Europa-Parlamentets bygninger

m) nøje overholde de gældende bestemmelser i Europa-Parlamentets forretningsorden

n) acceptere, at enhver afgørelse vedrørende en anmodning om adgang til Europa-Parlamentets bygninger udelukkende tilfalder Parlamentet, og at registrering ikke automatisk giver ret til et adgangskort.

BILAG IV

PROCEDURER FOR UNDERRETNINGER OG FOR UNDERSØGELSE OG BEHANDLING AF KLAGER

I. **Underretning**

Enhver kan ved at udfylde standardkontaktformularen på registrets websted indgive en underretning til registersekretariatet, hvad angår oplysninger i registret og ugyldige registreringer.

Underretninger om oplysninger, der er indført i registret, behandles som påståede tilsidesættelser af litra d), i den i bilag 3 fastlagte adfærdskodeks ([1]). Den berørte registrerede vil blive anmodet om at ajourføre oplysningerne eller redegøre over for registersekretariatet, hvorfor oplysningerne ikke behøves ajourført. Hvis den berørte registrerede ikke samarbejder, kan foranstaltningerne, der er beskrevet i skemaet over foranstaltninger nedenfor (linje 2-4), anvendes.

II. **Klager**

Fase 1: Indgivelse af klage

1. Enhver kan indgive klage til registersekretariatet via standardformularen på registrets websted. Formularen skal indeholde følgende oplysninger:

   a) den registrerede, der klages over

   b) klagerens navn og kontaktoplysninger

   c) nærmere oplysninger om den påståede tilsidesættelse af adfærdskodeksen, herunder eventuelle bilag og andet materiale til dokumentation til støtte for klagen, angivelse af eventuel skade, som klageren har lidt, og grundene til mistanken om forsætlig tilsidesættelse af adfærdskodeksen.

   Anonyme klager behandles ikke.

2. Klagen skal angive de bestemmelser i adfærdskodeksen, som ifølge klageren ikke er efterlevet. Enhver klage, hvor registersekretariatet med det samme klart vurderer, at tilsidesættelsen er utilsigtet, kan omklassificeres af registersekretariatet som en »underretning«.

3. Adfærdskodeksen finder udelukkende anvendelse på forbindelser mellem interesserepræsentanter og EU-institutionerne, og må ikke påkaldes til regulering af forhold mellem tredjeparter eller mellem registrerede.

Fase 2: Opfyldelse af betingelserne for behandling

4. Ved modtagelse af klagen skal registersekretariatet:

   a) bekræfte modtagelsen af klagen over for klageren inden for fem arbejdsdage

   b) afgøre, hvorvidt klagen er omfattet af registret, jf. adfærdskodeksen i bilag III og fase 1 ovenfor

   c) kontrollere, at der er fremlagt tilstrækkelig dokumentation til støtte for klagen, enten i form af dokumenter, andet skriftligt materiale eller personlige erklæringer. I princippet skal al væsentlig dokumentation udgå fra den berørte registrerede, fra et dokument udstedt af en tredjepart eller fra offentligt tilgængelige kilder. Rene udlægninger fra klageren anses ikke for dokumentation

   d) på grundlag af analyserne omhandlet i litra b) og c) træffe afgørelse om opfyldelse af betingelserne for behandling.

5. Afgøres det, at klagen ikke kan behandles, underretter registersekretariatet klageren skriftligt herom med angivelse af begrundelsen for afgørelsen.

6. Afgøres det, at klagen kan behandles, underretter registersekretariatet både klageren og den berørte registrerede herom og om den procedure, der iværksættes, som omhandlet herunder.

([1]) Ifølge litra d) skal registrerede i deres forbindelser med EU-institutionerne og disses medlemmer, tjenestemænd og øvrige ansatte »sikre, at de oplysninger, de giver ved registreringen og senere inden for rammerne af deres aktiviteter, der er omfattet af registret, er fuldstændige, opdaterede og ikke misvisende« og »acceptere, at de afgivne oplysninger underkastes tilsyn og indvillige i at samarbejde med administrative anmodninger om supplerende oplysninger og ajourføringer«.

Fase 3: Behandling af berettiget klage — undersøgelse og foreløbige foranstaltninger

7. Registersekretariatet underretter den berørte registrerede, om klagens indhold og om de bestemmelser, der angiveligt ikke er efterlevet, og den registrerede opfordres samtidig til at fremlægge sin holdning til klagen inden for 20 arbejdsdage. Den berørte registrerede kan til underbygning af holdningen og inden for samme frist fremlægge et memorandum udarbejdet af en repræsentativ fagorganisation, især for lovregulerede erhverv eller organisationer, der er underlagt et fagligt adfærdskodeks.

8. Manglende overholdelse af svarfristen fastsat i stk. 7 medfører en midlertidig suspension af den berørte registrerede fra registret indtil samarbejdet genoptages.

9. Alle oplysninger, der indsamles i forbindelse med undersøgelsen, undersøges af registersekretariatet, der kan vælge at indkalde den berørte registrerede eller klageren eller begge til høring.

10. Hvis undersøgelsen af den forelagte dokumentation viser, at klagen er ubegrundet, underretter registersekretariatet både den berørte registrerede og klageren om denne afgørelse med angivelse af begrundelsen herfor.

11. Hvis klagen anses for berettiget suspenderes den registrerede midlertidigt fra registret i den tid, det tager at løse problemet (se fase 4 nedenfor) og kan gøres til genstand for yderligere foranstaltninger, herunder slettelse fra registret eller inddragelse af en eventuel adgangstilladelse til Europa-Parlamentets bygninger, jf. Europa-Parlamentets interne procedurer (se fase 5 og linje 2-4 i skemaet over foranstaltninger nedenfor), især i tilfælde af manglende samarbejde.

Fase 4: Behandling af berettiget klage — løsning

12. Hvis klagen anses for berettiget og de problematiske punkter indkredses, tager registersekretariatet alle nødvendige skridt i samarbejde med den berørte registrerede med henblik på at behandle og løse problemerne.

13. Hvis den berørte registrerede samarbejder, afsætter registersekretariatet efter vurdering i den enkelte sag et tilstrækkeligt tidsrum til at opnå en løsning.

14. Hvis der nås frem til en mulig løsning på problemet, og den berørte registrerede samarbejder om at iværksætte denne løsning, genaktiveres registreringen for denne registrerede, og klagesagen afsluttes. Registersekretariatet underretter både den berørte registrerede og klageren om denne afgørelse med angivelse af begrundelsen herfor.

15. Hvis der nås frem til en mulig løsning på problemet, og den berørte registrerede ikke samarbejder om at iværksætte denne løsning, slettes registreringen for denne registreredes vedkommende (se linje 2 og 3 i skemaet over foranstaltninger nedenfor). Registersekretariatet underretter både den berørte registrerede og klageren om denne afgørelse med angivelse af begrundelsen herfor.

16. Hvis en mulig løsning på problemet forudsætter en beslutning fra en tredjepart, herunder en myndighed i en medlemsstat, suspenderes registersekretariatets endelige afgørelse, indtil den pågældende beslutning er truffet.

17. Hvis den registrerede ikke samarbejder, inden der er gået 40 arbejdsdage fra underretningen om klagen, jf. stk. 7, anvendes foranstaltninger i tilfælde af tilsidesættelse af adfærdskodeksen (jf. stk. 19 — 22 i fase 5 og linje 2 — 4 i skemaet over foranstaltninger nedenfor).

Fase 5: Behandling af en berettiget klage — foranstaltninger at træffe i tilfælde af tilsidesættelse af adfærdskodeksen

18. Hvis den berørte registrerede foretager øjeblikkelige berigtigelser, modtager både klageren og den berørte registrerede en notits fra registersekretariatet med anerkendelse af denne omstændighed og med angivelse af berigtigelsens indhold (se linje 1 i skemaet over foranstaltninger nedenfor).

19. Hvis den berørte ikke reagerer inden fristen på 40 arbejdsdage, jf. stk. 17, slettes den berørte fra registret (jf. linje 2 i skemaet over foranstaltninger nedenfor), og taber de incitamenter, der er knyttet til registrering.

20. Hvis der konstateres utilbørlig adfærd, slettes den berørte registrerede fra registret (se linje 3 i skemaet over foranstaltninger nedenfor), og taber de incitamenter, der er knyttet til registrering.

21. I sager omhandlet i stk. 19 og 20, kan den berørte registrerede lade sig genregistrere, hvis der er rettet op på grundene til slettelsen.

22. Hvis enten manglende samarbejde eller utilbørlig adfærd anses for at være af gentagende og forsætlig art, eller der er konstateret alvorlig tilsidesættelse (se linje 4 i skemaet over foranstaltninger nedenfor), træffer registersekretariatet afgørelse om at udelukke genindskrivning i registret i en periode på enten et eller to år, (afhængig af sagens alvor).

23. Alle foranstaltninger truffet i henhold til stk. 18-22 eller linje 1-4 i skemaet over foranstaltninger nedenfor meddeles af registersekretariatet til den berørte registrerede og klageren.

24. I tilfælde, hvor en foranstaltning truffet af registersekretariatet indebærer længerevarende udelukkelse fra registret (se linje 4 i skemaet over foranstaltninger nedenfor), kan den berørte registrerede — inden for 20 arbejdsdage efter meddelelsen om foranstaltningen — fremsætte en begrundet anmodning om fornyet overvejelse om denne foranstaltning til Europa-Parlamentets og Europa-Kommissionens generalsekretærer.

25. Efter udløbet af fristen på 20 dage eller efter at generalsekretærerne har truffet en endelig afgørelse, underrettes den relevante næstformand for Europa-Parlamentet og den relevante næstformand for Europa-Kommissionen, og en anmærkning om foranstaltningen offentliggøres i registret.

26. Hvis en afgørelse om forbud mod genopførelse i registret i en bestemt periode medfører inddragelse af muligheden for at ansøge om adgangstilladelse til Europa-Parlamentets bygninger til interesserepræsentative formål, forelægger Parlamentets generalsekretær Kvæstorkollegiet et forslag herom, hvor det opfordres til at autorisere inddragelse af den relevante adgangstilladelse, som er udstedt til den eller de berørte enkeltpersoner, i det relevante tidsrum.

27. Registersekretariatet tager i forbindelse med sine afgørelser om foranstaltninger i henhold til dette bilag behørigt hensyn til principperne om proportionalitet og god forvaltningsskik. Registersekretariatets arbejde koordineres af en kontorchef i Kommissionens Generalsekretariat og under beføjelsen tillagt generalsekretærerne for Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen, som holdes behørigt underrettet.

Skema over mulige foranstaltninger i tilfælde af tilsidesættelse af adfærdskodeksen

	Type af tilsidesættelse (nummer henviser til stykkerne ovenfor)	Foranstaltning	Offentliggørelse af anmærkning om foranstaltningen i registret	Formel afgørelse om at inddrage adgangstilladelsen til Europa-Parlamentets bygninger
1	Tilsidesættelse, afhjulpet øjeblikkeligt (18)	Skriftlig meddelelse med anerkendelse af omstændigheder og berigtigelse heraf	Nej	Nej
2	Manglende samarbejde med registersekretariatet (19 og 21)	Slettelse fra registret, inddragelse af adgangstilladelsen til Europa-Parlamentets bygninger og tab af andre incitamenter	Nej	Nej
3	Utilbørlig adfærd (20 og 21)	Slettelse fra registret, inddragelse af adgangstilladelsen til Europa-Parlamentets bygninger og tab af andre incitamenter	Nej	Nej
4	Gentagen og forsætlig mangel på samarbejde eller gentagen utilbørlig adfærd (22) og/eller alvorlig tilsidesættelse	a) Slettelse fra registret i et år og formel inddragelse af adgangstilladelse til Europa-Parlamentet (som akkrediteret repræsentant for interessegruppe) b) Slettelse fra registret i to år og formel inddragelse af adgangstilladelse til Europa-Parlamentet (som akkrediteret repræsentant for interessegruppe)	Ja, ved afgørelse truffet af generalsekretærerne for Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen.	Ja, efter afgørelse fra Kvæstorkollegiet

31.5.2001 DA De Europæiske Fællesskabers Tidende L 145/43

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1049/2001
af 30. maj 2001
om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 255, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I traktaten om Den Europæiske Union fastslås princippet om åbenhed i artikel 1, stk. 2, hvori det hedder, at traktaten udgør en ny fase i processen hen imod en stadig snævrere union mellem de europæiske folk, hvor beslutningerne træffes så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt.

(2) Åbenheden giver borgerne bedre mulighed for at deltage i beslutningsprocessen og sikrer forvaltningen en større legitimitet, effektivitet og gør den mere ansvarlig over for borgerne i et demokratisk system. Åbenhed bidrager til at styrke principperne om demokrati og respekt for de grundlæggende frihedsrettigheder som fastsat i artikel 6 i EU-traktaten og i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

(3) I konklusionerne fra de Europæiske Råd i Birmingham, Edinburgh og København understreges det, at det er nødvendigt at sikre større åbenhed i det arbejde, der udføres af Unionens institutioner. Med denne forordning konsolideres de initiativer, institutionerne allerede har taget med henblik på at øge gennemsigtigheden i beslutningsprocessen.

(4) Formålet med nærværende forordning er at give retten til aktindsigt størst mulig virkning og at fastsætte de generelle principper herfor og begrænsninger heri i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 255, stk. 2.

(5) Da spørgsmålet om aktindsigt ikke er genstand for bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, bør Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i overensstemmelse med erklæring nr. 41, der er knyttet til Amsterdam-traktatens slutakt, lade sig lede af denne forordning hvad angår dokumenter vedrørende aktiviteter, der henhører under disse to traktater.

(6) Adgangen til dokumenter bør udvides i de tilfælde, hvor institutionerne optræder som lovgivende myndighed, herunder i henhold til delegeret kompetence, uden at hensynet til institutionernes effektive beslutningsproces dog må tilsidesættes. Der bør i videst muligt omfang gives direkte adgang til sådanne dokumenter.

(7) I overensstemmelse med EU-traktatens artikel 28, stk. 1, og 41, stk. 1, gælder retten til aktindsigt også i forbindelse med dokumenter, der vedrører den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik samt politisamarbejdet og det retlige samarbejde i kriminalsager. Hver enkelt institution bør overholde sine sikkerhedsforskrifter.

(8) For at sikre, at denne forordning finder anvendelse fuldt ud på alle Unionens aktiviteter bør alle organer, der er oprettet af institutionerne, anvende de principper, der er fastsat heri.

(9) Visse dokumenter bør behandles efter en særlig procedure på grund af deres yderst følsomme indhold. Foranstaltninger til at informere Europa-Parlamentet om sådanne dokumenters indhold bør fastlægges ved interinstitutionel aftale.

(10) For at skabe større åbenhed i forbindelse med institutionernes arbejde bør Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen give aktindsigt ikke blot i dokumenter, institutionerne har udarbejdet, men også i dokumenter, de har modtaget. I denne forbindelse bemærkes det, at erklæring nr. 35, der er knyttet til Amsterdam-traktatens slutakt, fastslår, at en medlemsstat kan anmode Kommissionen eller Rådet om ikke at meddele tredjemand et dokument fra denne stat uden dens forudgående samtykke.

(11) Som udgangspunkt bør alle institutionernes dokumenter være offentligt tilgængelige. Visse offentlige og private interesser bør dog beskyttes gennem undtagelser. Institutionerne bør have mulighed for at beskytte deres interne konsultationer og drøftelser, når det er nødvendigt for at sætte dem i stand til at udføre deres opgaver. Ved vurderingen af undtagelserne bør institutionerne tage hensyn til de principper, der er fastlagt i Fællesskabets lovgivning om beskyttelse af personoplysninger inden for alle Unionens aktivitetsområder.

(12) Alle regler om aktindsigt i institutionernes dokumenter bør være i overensstemmelse med denne forordning.

([1]) EFT C 177 E af 27.6.2000, s. 70.
([2]) Europa-Parlamentets udtalelse af 3.5.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT) og Rådets afgørelse af 28.5.2001.

(13) For at sikre, at retten til aktindsigt fuldt ud respekteres, bør der gælde en administrativ procedure med to faser med yderligere mulighed for domstolsprøvelse eller klage til Ombudsmanden.

(14) Hver institution bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at informere offentligheden om de nye gældende bestemmelser og uddanne dens personale til at bistå borgerne, når de ønsker at udøve de rettigheder, der følger af denne forordning. For at gøre det lettere for borgerne at udøve deres rettigheder bør hver institution give adgang til et register over dokumenter.

(15) Selv om denne forordning hverken tilsigter eller medfører en ændring af national lovgivning om aktindsigt, er det dog klart, at medlemsstaterne, i kraft af princippet om loyalt samarbejde, der anvendes i forbindelserne mellem institutionerne og medlemsstaterne, bør sørge for ikke at hindre anvendelsen af denne forordning, og at de bør overholde institutionernes sikkerhedsforskrifter.

(16) Denne forordning berører ikke den eksisterende ret til aktindsigt for medlemsstater, dømmende myndigheder eller undersøgelsesorganer.

(17) I henhold til EF-traktaten indarbejder hver enkelt institution særlige bestemmelser vedrørende aktindsigt i institutionens dokumenter i sin forretningsorden. Rådets afgørelse 93/731/EF af 20. december 1993 om aktindsigt i Rådets dokumenter [1], Kommissionens afgørelse 94/90/EKSF, EF, Euratom af 8. februar 1994 om aktindsigt i Kommissionens dokumenter [2] og Europa-Parlamentets afgørelse 97/632/EF, EKSF, Euratom af 10. juli 1997 om aktindsigt i Europa-Parlamentets dokumenter [3] og reglerne vedrørende fortrolig behandling af Schengen-dokumenter bør derfor om nødvendigt ændres eller ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

Formålet med denne forordning er:

a) at fastlægge de principper, betingelser og begrænsninger af hensyn til offentlige og private interesser, der skal gælde for retten til aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (herefter »institutionerne«) som fastlagt ved EF-traktatens artikel 255 med henblik på at sikre den videst mulige aktindsigt i dokumenter

b) at fastsætte bestemmelser med henblik på at lette udøvelsen af denne ret mest muligt, og

c) at fremme god forvaltningsskik med hensyn til aktindsigt.

Artikel 2

Personer, der har ret til aktindsigt, og anvendelsesområde

1. Enhver unionsborger og enhver fysisk eller juridisk person, der har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, har ret til aktindsigt i institutionernes dokumenter med forbehold af de principper, betingelser og begrænsninger, der er fastsat i denne forordning.

2. Institutionerne kan med forbehold af de samme principper, betingelser og begrænsninger give aktindsigt i dokumenter til enhver fysisk eller juridisk person, der ikke har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat.

3. Denne forordning finder anvendelse på alle dokumenter, som en institution er i besiddelse af, dvs. dokumenter, som den har udarbejdet eller modtaget, inden for alle Den Europæiske Unions aktivitetsområder.

4. Med forbehold af artikel 4 og 9 gives der offentligheden adgang til dokumenterne, enten efter skriftlig begæring eller direkte i elektronisk form eller gennem et register. Navnlig skal der i overensstemmelse med artikel 12 sikres direkte adgang til dokumenter, som er udarbejdet eller modtaget i forbindelse med en lovgivningsprocedure.

5. Følsomme dokumenter som defineret i artikel 9, stk. 1, behandles efter en særlig procedure i overensstemmelse med den nævnte artikel.

6. Denne forordning berører ikke den ret til aktindsigt, der kan følge af folkeretlige instrumenter eller retsakter vedtaget af institutionerne til gennemførelse heraf, i dokumenter, som institutionerne er i besiddelse af.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) »dokument«: ethvert indhold uanset medium (skrevet på papir eller opbevaret elektronisk, lyd- eller billedoptagelser, audiovisuelle optagelser) vedrørende emner, der har at gøre med politikker, aktiviteter og beslutninger, der henhører under institutionens kompetenceområde

b) »tredjemand«: enhver fysisk eller juridisk person eller enhed uden for den pågældende institution, herunder medlemsstaterne, andre institutioner og organer i eller uden for fællesskabsregi og tredjelande.

[1] EFT L 340 af 31.12.1993, s. 43. Afgørelsen er senest ændret ved afgørelse 2000/527/EF (EFT L 212 af 23.8.2000, s. 9).
[2] EFT L 46 af 18.2.1994, s. 58. Afgørelsen er senest ændret ved afgørelse 96/567/EF, EKSF, Euratom (EFT L 247 af 28.9.1997, s. 45).
[3] EFT L 263 af 25.9.1997, s. 27.

Artikel 4

Undtagelser

1. Institutionerne afslår at give aktindsigt i et dokument, hvis udbredelse ville være til skade for:

a) beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til:
   — offentlig sikkerhed
   — forsvar og militære anliggender
   — internationale forbindelser
   — Fællesskabets eller en medlemsstats finanspolitik, valutapolitik eller økonomiske politik

b) privatlivets fred og den enkeltes integritet, navnlig i henhold til Fællesskabets lovgivning om beskyttelse af personoplysninger.

2. Institutionerne afslår at give aktindsigt i et dokument, hvis udbredelse ville være til skade for beskyttelsen af:

— en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser, herunder intellektuelle ejendomsrettigheder
— retslige procedurer og juridisk rådgivning
— formålet med inspektioner, undersøgelser og revision

medmindre der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af dokumentet.

3. Der gives afslag på aktindsigt i dokumenter, der er udarbejdet af en institution til internt brug eller modtaget af en institution, og som vedrører en sag, hvori der endnu ikke er truffet afgørelse af institutionen, hvis dokumentets udbredelse ville være til alvorlig skade for institutionens beslutningsproces, medmindre der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelse af dokumentet.

Der gives afslag på aktindsigt i dokumenter, der indeholder meningstilkendegivelser til internt brug som led i drøftelser og indledende konsultationer inden for den pågældende institution, selv efter at der er truffet afgørelse, hvis dokumentets udbredelse ville være til alvorlig skade for institutionens beslutningsproces, medmindre der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelse af dokumentet.

4. Med hensyn til dokumenter fra tredjemand rådfører institutionen sig med tredjemanden for at vurdere, om en undtagelse i henhold til stk. 1 eller 2 finder anvendelse, medmindre det er indlysende, at dokumentet skal eller ikke skal udleveres.

5. En medlemsstat kan anmode institutionen om ikke at give aktindsigt i et dokument, som hidrører fra denne medlemsstat uden dens forudgående samtykke.

6. Hvis kun dele af det ønskede dokument er omfattet af en undtagelse, skal den resterende del af dokumentet udleveres.

7. Undtagelserne som fastlagt i stk. 1-3 finder kun anvendelse i den periode, hvor beskyttelsen er begrundet i dokumentets indhold. Undtagelserne finder anvendelse i højst 30 år. Med hensyn til dokumenter, der er omfattet af undtagelserne vedrørende privatlivets fred eller forretningsmæssige interesser, og i tilfælde af følsomme dokumenter kan undtagelserne om nødvendigt finde anvendelse efter udløbet af dette tidsrum.

Artikel 5

Dokumenter i medlemsstaterne

Fremsættes der over for en medlemsstat begæring om aktindsigt i et dokument i dens besiddelse, som hidrører fra en institution, rådfører medlemsstaten sig, medmindre det er indlysende, at dokumentet skal eller ikke skal udleveres, med den pågældende institution for at træffe en afgørelse, som ikke bringer opfyldelsen af denne forordnings målsætning i fare.

Medlemsstaten kan i stedet henvise begæringen til institutionen.

Artikel 6

Begæringer

1. Begæring om aktindsigt skal indgives i skriftlig form, herunder elektronisk form, på et af de i EF-traktatens artikel 314 omhandlede sprog og være affattet tilstrækkelig præcist til, at institutionen kan identificere det ønskede dokument. Den, der fremsætter begæringen, er ikke forpligtet til at begrunde denne.

2. Er en begæring ikke tilstrækkelig præcis, anmoder institutionen den, der har fremsat begæringen, om at præcisere denne og bistår vedkommende hermed, f.eks. ved at give oplysninger om anvendelse af offentlige registre over dokumenter.

3. Vedrører en begæring et meget langt dokument eller et meget stort antal dokumenter, kan den pågældende institution sammen med den, der har fremsat begæringen, uformelt søge at nå frem til en rimelig løsning.

4. Institutionerne skal give borgerne oplysninger om og være dem behjælpelige med hensyn til, hvordan og hvor begæringer om aktindsigt kan indgives.

Artikel 7

Behandling af oprindelige begæringer

1. En begæring om aktindsigt i et dokument skal behandles straks. En bekræftelse af modtagelsen fremsendes til den, der har fremsat begæringen. Inden 15 arbejdsdage fra registreringen af begæringen skal institutionen enten meddele den, der har fremsat begæringen, aktindsigt og inden for samme periode give adgang til det ønskede dokument i overensstemmelse med artikel 10 eller skriftligt begrunde, hvorfor der gives helt eller delvist afslag, og oplyse vedkommende om retten til at genfremsætte begæringen i henhold til stk. 2 i denne artikel.

2. Giver institutionen den, der har fremsat begæringen, helt eller delvis afslag, kan vedkommende inden 15 arbejdsdage fra modtagelsen af institutionens svar genfremsætte begæringen over for institutionen med henblik på at få denne til at tage begæringen op til fornyet behandling.

3. I undtagelsestilfælde, f.eks. hvis begæringen vedrører meget lange dokumenter eller hvis der er tale om et meget stort antal dokumenter, kan den i stk. 1 nævnte frist forlænges med yderligere 15 arbejdsdage, forudsat at den, der har fremsat begæringen, på forhånd underrettes herom og gives en nærmere begrundelse.

4. Har institutionen ikke afgivet svar inden for den fastsatte frist, kan den, der har fremsat begæringen, genfremsætte denne.

Artikel 8

Behandling af genfremsatte begæringer

1. En genfremsat begæring skal behandles straks. Inden 15 arbejdsdage fra registreringen af en sådan begæring skal institutionen enten meddele den, der har fremsat begæringen, aktindsigt og inden for samme periode give adgang til de ønskede dokumenter i overensstemmelse med artikel 10 eller skriftligt begrunde, hvorfor der gives helt eller delvist afslag. Afslår institutionen helt eller delvist begæringen om aktindsigt, oplyser den, den der har fremsat begæringen, om mulighederne for domstolsprøvelse af institutionens beslutning og/eller klage til Ombudsmanden efter reglerne i EF-traktatens artikel 230 og 195.

2. I undtagelsestilfælde, f.eks. hvis begæringen vedrører meget lange dokumenter eller hvis der er tale om et meget stort antal dokumenter, kan den i stk. 1 nævnte frist forlænges med 15 arbejdsdage, forudsat at den, der har fremsat begæringen, på forhånd underrettes herom og gives en nærmere begrundelse.

3. Har institutionen ikke afgivet svar inden for den fastsatte frist, anses dette for et afslag på begæringen, og den, der har fremsat begæringen, kan herefter iværksætte domstolsprøvelse af institutionens beslutning og/eller klage til Ombudsmanden efter reglerne i EF-traktaten.

Artikel 9

Behandling af følsomme dokumenter

1. Følsomme dokumenter er dokumenter, der hidrører fra institutionerne eller de af dem oprettede organer, medlemsstater, tredjelande eller internationale organisationer, og som er klassificeret »TRÈS SECRET/TOP« »SECRET«, »SECRET« eller »CONFIDENTIEL« i overensstemmelse med de forskrifter, den pågældende institution har fastsat, som beskytter Den Europæiske Unions eller en eller flere medlemsstaters væsentlige interesser inden for de i artikel 4, stk. 1, litra a), anførte områder, navnlig offentlig sikkerhed, forsvar og militære anliggender.

2. Begæringer om aktindsigt i følsomme dokumenter efter de i artikel 7 og 8 foreskrevne procedurer kan kun behandles af de personer, der har ret til at gøre sig bekendt med de pågældende dokumenter. Disse personer vurderer ligeledes med forbehold af artikel 11, stk. 2, hvilke henvisninger der kan gives til følsomme dokumenter i det offentlige register.

3. Følsomme dokumenter indføres kun i registret eller gøres kun offentligt tilgængelige med samtykke fra den, fra hvem dokumentet hidrører.

4. Når en institution afslår at give aktindsigt i et følsomt dokument, skal afgørelsen begrundes på en sådan måde, at de i artikel 4 beskyttede interesser ikke lider skade.

5. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre, at principperne i denne artikel og i artikel 4 overholdes i forbindelse med behandlingen af begæringer om aktindsigt i følsomme dokumenter.

6. Institutionernes bestemmelser om følsomme dokumenter offentliggøres.

7. Kommissionen og Rådet informerer Europa-Parlamentet om følsomme dokumenter i overensstemmelse med aftale herom mellem institutionerne.

Artikel 10

Aktindsigt efter begæring

1. Den, der har fremsat begæringen, vælger, om aktindsigten skal udøves ved læsning på stedet eller ved udlevering af en kopi, herunder eventuelt en elektronisk kopi. Den, der har fremsat begæringen, kan pålægges at betale omkostningerne ved kopiering og fremsendelse af kopier. Gebyret må ikke overstige de faktiske omkostninger ved kopieringen og fremsendelsen. Læsning af dokumenter på stedet, kopier af mindre end 20 sider i A4-format og direkte adgang til dokumenter i elektronisk form eller gennem registret er gratis.

2. Har den pågældende institution allerede gjort et dokument offentligt tilgængeligt, og kan den, der har fremsat begæringen, let få adgang hertil, kan institutionen opfylde sin forpligtelse til at give aktindsigt ved at oplyse vedkommende om, hvorledes denne kan få adgang til dokumentet.

3. Dokumenterne leveres i en eksisterende udgave og et eksisterende format (herunder i elektronisk form eller i et alternativt format såsom blindskrift, magnaprint eller bånd), idet der fuldt ud tages hensyn til, hvad den, der har fremsat begæringen, foretrækker.

Artikel 11

Registre

1. For at gøre borgernes udnyttelse af deres rettigheder i henhold til denne forordning effektiv giver hver institution adgang til et register over dokumenter. Der bør gives adgang til registret i elektronisk form. Henvisninger til dokumenterne indføres hurtigst muligt i registret.

2. Registret skal for hvert dokument indeholde et referencenummer (herunder i givet fald den interinstitutionelle reference), emne og/eller en kort beskrivelse af dokumentets indhold samt den dato, hvor dokumentet blev modtaget eller udarbejdet og indført i registret. Henvisninger indføres på en sådan måde, at de ikke hindrer beskyttelsen af de i artikel 4 omhandlede interesser.

3. Institutionerne træffer straks de nødvendige foranstaltninger med henblik på oprettelse af registret, der skal tages i brug senest den 3. juni 2002.

Artikel 12

Direkte adgang i elektronisk form eller gennem et register

1. Institutionerne skal i videst muligt omfang give offentligheden direkte adgang til dokumenter i elektronisk form eller gennem et register i overensstemmelse med den pågældende institutions regler.

2. Navnlig lovgivningsdokumenter, dvs. dokumenter, der er udarbejdet eller modtaget som led i procedurer vedrørende vedtagelse af retsakter, som er bindende i eller for medlemsstaterne, bør med forbehold af artikel 4 og 9 gøres direkte tilgængelige.

3. Om muligt bør andre dokumenter, navnlig dokumenter vedrørende udvikling af politik eller strategi, gøres direkte tilgængelige.

4. I de tilfælde, hvor der ikke gives direkte adgang gennem registret, skal registret i videst muligt omfang angive, hvor dokumentet findes.

Artikel 13

Offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*

1. Ud over de retsakter, der er nævnt i EF-traktatens artikel 254, stk. 1 og 2, og Euratom-traktatens artikel 163, første afsnit, og med forbehold af denne forordnings artikel 4 og 9, offentliggøres følgende dokumenter i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*:

a) forslag fra Kommissionen

b) de fælles holdninger, som Rådet har fastlagt efter procedurerne i EF-traktatens artikel 251 og 252 og begrundelserne herfor samt Europa-Parlamentets holdninger i disse procedurer

c) rammeafgørelser og afgørelser, der er nævnt i EU-traktatens artikel 34, stk. 2

d) de konventioner, der er udarbejdet af Rådet i henhold til EU-traktatens artikel 34, stk. 2

e) konventioner, der er undertegnet mellem medlemsstater i henhold til EF-traktatens artikel 293

f) de internationale aftaler, som Fællesskabet har indgået, eller som er indgået i henhold til EU-traktatens artikel 24.

2. Så vidt muligt offentliggøres følgende dokumenter i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*:

a) de initiativer, som en medlemsstat forelægger Rådet i medfør af EF-traktatens artikel 67, stk. 1, eller EU-traktatens artikel 34, stk. 2

b) de fælles holdninger, der er omhandlet i EU-traktatens artikel 34, stk. 2

c) andre direktiver end dem, der er nævnt i EF-traktatens artikel 254, stk. 1 og 2, andre beslutninger end dem, der er nævnt i EF-traktatens artikel 254, stk. 1, henstillinger og udtalelser.

3. Hver institution kan i sin forretningsorden fastsætte, hvilke yderligere dokumenter der skal offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 14

Information

1. Hver institution træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at informere borgerne om deres rettigheder i henhold til denne forordning.

2. Medlemsstaterne samarbejder med institutionerne om at informere borgerne.

Artikel 15

Institutionernes forvaltningsskik

1. Institutionerne skal udvikle god forvaltningsskik for at fremme udøvelsen af den ret til aktindsigt, der er garanteret ved denne forordning.

2. Institutionerne nedsætter et interinstitutionelt udvalg til at undersøge den bedste praksis, behandle eventuelle konflikter og drøfte den fremtidige udvikling vedrørende aktindsigt.

Artikel 16

Reproduktion af dokumenter

Denne forordning berører ikke eksisterende regler om ophavsret, som kan begrænse modtagerens ret til at reproducere eller gøre brug af frigivne dokumenter.

Artikel 17

Rapporter

1. Hvert år offentliggør hver institution en rapport for det foregående år med angivelse af antallet af tilfælde, hvor institutionen har afslået aktindsigt, begrundelserne for sådanne afslag, og antallet af følsomme dokumenter, der ikke er indført i registret.

2. Senest den 31. januar 2004 offentliggør Kommissionen en rapport om gennemførelsen af denne forordnings principper og fremsætter henstillinger, og om nødvendigt forslag til en revision af denne forordning og til et handlingsprogram for foranstaltninger, som institutionerne skal træffe.

Artikel 18

Gennemførelsesforanstaltninger

1. Hver institution fastsætter i sin forretningsorden de nødvendige bestemmelser til gennemførelse af denne forordning. Bestemmelserne træder i kraft den 3. december 2001.

2. Senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse undersøger Kommissionen, om Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 af 1. februar 1983 om åbning for offentligheden af de historiske arkiver for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab ([1]) er i overensstemmelse med denne forordning for at sikre, at dokumenter bevares og arkiveres i videst mulig udstrækning.

3. Senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse undersøger Kommissionen, om eksisterende bestemmelser om aktindsigt er i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 19

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 3. december 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. maj 2001.

For Europa-Parlamentet	*På Rådets vegne*
N. FONTAINE	B. LEJON
Formand	*Formand*

([1]) EFT L 43 af 15.2.1983, s. 1.

INTERINSTITUTIONEL AFTALE AF 20. NOVEMBER 2002 MELLEM EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET OM EUROPA-PARLAMENTETS ADGANG TIL RÅDETS FØLSOMME OPLYSNINGER PÅ DET SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITISKE OMRÅDE[1]

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET HAR -

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union skal Rådets formandskab høre Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og grundlæggende valg i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og påse, at der tages behørigt hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter. Det hedder endvidere i artiklen, at Rådets formandskab og Kommissionen regelmæssigt skal underrette Europa-Parlamentet om udviklingen i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Der bør indføres en mekanisme for at sikre, at disse principper gennemføres inden for dette område.

(2) Visse højt klassificerede oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område er af speciel karakter og har et meget følsomt indhold, og der bør derfor indføres særlige regler for behandling af dokumenter, der indeholder sådanne oplysninger.

(3) I henhold til artikel 9, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter[2] informerer Rådet Europa-Parlamentet om følsomme dokumenter som defineret i artikel 9, stk. 1, i denne forordning i overensstemmelse med aftale herom mellem institutionerne.

(4) I de fleste medlemsstater er videregivelse og behandling af klassificerede oplysninger mellem regeringer og nationale parlamenter omfattet af særlige mekanismer. Denne interinstitutionelle aftale bør bevirke, at Europa-Parlamentet får en behandling, der er inspireret af bedste praksis i medlemsstaterne –

INDGÅET FØLGENDE INTERINSTITUTIONELLE AFTALE:

1. Anvendelsesområde

1.1. Denne interinstitutionelle aftale omhandler Europa-Parlamentets adgang til følsomme oplysninger, dvs. sikkerheds- og forsvarspolitiske oplysninger i Rådets besiddelse, der er klassificeret som "TRÈS SECRET"/"TOP SECRET", "SECRET" eller "CONFIDENTIEL", uanset deres oprindelse eller medium, eller om de er færdigfremstillede, samt behandling af således klassificerede dokumenter.

1.2. Oplysninger, der stammer fra et tredjeland eller en international organisation, videregives med det pågældende lands eller den pågældende organisations samtykke.

Hvis oplysninger, der stammer fra en medlemsstat, sendes til Rådet uden andre udtrykkelige begrænsninger med hensyn til videregivelse til andre institutioner end deres klassificering,

[1] EFT C 298 af 30.11.2002, s. 1.
[2] EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

finder bestemmelserne i punkt 2 og 3 i denne interinstitutionelle aftale anvendelse. I andre tilfælde videregives sådanne oplysninger med den pågældende medlemsstats samtykke.

Hvis der gives afslag på videregivelse af oplysninger, der stammer fra et tredjeland, en international organisation eller en medlemsstat, skal Rådet give en begrundelse.

1.3. Anvendelsen af bestemmelserne i denne interinstitutionelle aftale skal ske i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse, og berører ikke afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF truffet af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 19. april 1995 om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse[3] og berører ikke eksisterende ordninger, navnlig den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren[4].

2. Almindelige bestemmelser

2.1. De to institutioner handler i overensstemmelse med deres gensidige forpligtelse til loyalt samarbejde på et grundlag af gensidig tillid og i overensstemmelse med de relevante traktatbestemmelser. Videregivelse og behandling af oplysninger, der er omfattet af nærværende interinstitutionelle aftale, sker under hensyntagen til de interesser, som klassificeringen har til formål at beskytte, navnlig offentlighedens interesser for så vidt angår Den Europæiske Unions eller en eller flere medlemsstaters sikkerhed og forsvar eller militær og ikke-militær krisestyring.

2.2. Rådets formandskab eller generalsekretæren/den højtstående repræsentant underretter på anmodning af en af de i punkt 3.1 nævnte personer hurtigst muligt disse om indholdet af alle følsomme oplysninger, som er nødvendige for, at Europa-Parlamentet kan udøve sine beføjelser i medfør af traktaten om Den Europæiske Union på det område, der er omfattet af denne interinstitutionelle aftale, og tager hensyn til offentlighedens interesser for så vidt angår Den Europæiske Unions eller en eller flere medlemsstaters sikkerhed og forsvar eller militær og ikke-militær krisestyring, jf. punkt 3.

3. Bestemmelser om adgang til og behandling af følsomme oplysninger

3.1. Europa-Parlamentets formand eller formanden for Europa-Parlamentets Udvalg om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik kan inden for rammerne af denne interinstitutionelle aftale anmode om, at Rådets formandskab eller generalsekretæren/den højtstående repræsentant videregiver oplysninger til dette udvalg om udviklingen i den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik, herunder følsomme oplysninger, jf. punkt 3.3.

3.2. I tilfælde af en krise eller på anmodning af Europa-Parlamentets formand eller formanden for Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik skal sådanne oplysninger videregives så hurtigt som muligt.

3.3. Inden for disse rammer skal Rådets formandskab eller generalsekretæren/den højtstående repræsentant underrette Europa-Parlamentets formand og et særligt udvalg under forsæde af formanden for Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik, bestående af fire medlemmer, der er udpeget af Formandskonferencen, om indholdet af de følsomme oplysninger, som er nødvendige for, at

[3]EFT L 113 af 19.5.1995, s. 1.
[4]EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

Europa-Parlamentet kan udøve sine beføjelser i medfør af traktaten om Den Europæiske Union på det område, der omfattes af denne interinstitutionelle aftale. Europa-Parlamentets formand og det særlige udvalg kan anmode om at konsultere de pågældende dokumenter i Rådets lokaler.

Hvis det er hensigtsmæssigt og muligt på baggrund af oplysningernes eller dokumenternes art og indhold, stilles disse til rådighed for Europa-Parlamentets formand, som vælger én af følgende muligheder:

a) oplysningerne er til brug for formanden for Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik

b) adgang til oplysningerne er begrænset til medlemmerne af Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik

c) oplysningerne skal drøftes i Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik, der mødes for lukkede døre, på betingelser, der kan variere alt efter graden af fortrolighed

d) videregivelse af dokumenter, hvori oplysninger er slettet i lyset af den krævede grad af hemmeligholdelse.

Disse muligheder kan ikke anvendes, hvis de følsomme oplysninger er klassificeret som "TRÈS SECRET"/"TOP SECRET".

Hvad angår oplysninger eller dokumenter, der er klassificeret som "SECRET" eller "CONFIDENTIEL", aftaler formanden for Europa-Parlamentet, inden han vælger en af mulighederne, den med Rådet.

De pågældende oplysninger eller dokumenter må ikke offentliggøres eller videregives til nogen anden modtager.

4. Afsluttende bestemmelser

4.1. Europa-Parlamentet og Rådet skal hver især træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen af denne interinstitutionelle aftale, herunder de nødvendige skridt til sikkerhedsgodkendelse af de involverede personer.

4.2. De to institutioner er rede til at drøfte lignende interinstitutionelle aftaler om klassificerede oplysninger på andre af Rådets aktivitetsområder, forudsat at bestemmelserne i denne interinstitutionelle aftale ikke danner præcedens for andre af Unionens eller Fællesskabets aktivitetsområder og ikke berører substansen i andre interinstitutionelle aftaler.

4.3. Denne interinstitutionelle aftale revideres efter to år på anmodning af en af de to institutioner på baggrund af de erfaringer, som høstes i forbindelse med dens gennemførelse.

Bilag

Den interinstitutionelle aftale gennemføres i overensstemmelse med de relevante forskrifter og navnlig princippet om, at ophavsmandens samtykke er en nødvendig forudsætning for videregivelse af klassificerede oplysninger, jf. punkt 1.2.

Medlemmer af Europa-Parlamentets særlige udvalg konsulterer følsomme dokumenter i et sikret lokale i Rådets bygninger.

Den interinstitutionelle aftale træder i kraft, når Europa-Parlamentet har vedtaget interne sikkerhedsforanstaltninger, der er i overensstemmelse med principperne i punkt 2.1 og er sammenlignelige med de andre institutioners, således at de berørte følsomme oplysninger sikres en tilsvarende grad af beskyttelse.

EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE AF 23. OKTOBER 2002 OM GENNEMFØRELSEN AF DEN INTERINSTITUTIONELLE AFTALE OM EUROPA-PARLAMENTETS ADGANG TIL RÅDETS FØLSOMME OPLYSNINGER PÅ DET SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITISKE OMRÅDE[1]

EUROPA-PARLAMENTET HAR -

under henvisning til artikel 9, særlig stk. 6 og 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter[2],

under henvisning til forretningsordenens bilag VII, del A, punkt 1[3],

under henvisning til artikel 20 i Præsidiets afgørelse af 28. november 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets dokumenter[4],

under henvisning til den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet og Rådet om Europa-Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område,

under henvisning til forslag fra Præsidiet, og

ud fra følgende betragtninger:

Visse meget fortrolige oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område er af speciel karakter og har et meget følsomt indhold.

Rådet har pligt til at informere Europa-Parlamentet om følsomme dokumenter i overensstemmelse med aftale herom mellem institutionerne.

De medlemmer af Europa-Parlamentet, der er udpeget som medlemmer af det særlige udvalg, som nedsættes i henhold til den interinstitutionelle aftale, bør gennemgå en sikkerhedsgodkendelsesprocedure for at kunne få adgang til følsomme oplysninger i overensstemmelse med "need to know"-princippet.

Det er nødvendigt at indføre særlige mekanismer med henblik på modtagelse, behandling og kontrol af følsomme oplysninger fra Rådet, medlemsstater, tredjelande eller internationale organisationer -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Formålet med denne afgørelse er at vedtage de supplerende foranstaltninger, som er nødvendige med henblik på gennemførelse af den interinstitutionelle aftale om Europa-

[1] EFT C 298 af 30.11.2002, s. 4.
[2] EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.
[3] Bilag nu slettet fra Forretningsordenen.
[4] EFT C 374 af 29.12.2001, s. 1.

Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område.

Artikel 2

Rådet behandler anmodninger fra Europa-Parlamentet om adgang til Rådets følsomme oplysninger i overensstemmelse med sine forskrifter. Vedrører anmodningen dokumenter fra andre institutioner, medlemsstater, tredjelande eller internationale organisationer, videregives dokumenterne med disses samtykke.

Artikel 3

Europa-Parlamentets formand er ansvarlig for gennemførelsen af den interinstitutionelle aftale inden for institutionen.

I denne forbindelse træffer formanden de nødvendige foranstaltninger til at sikre fortrolig behandling af oplysninger, som modtages direkte fra Rådets formand eller generalsekretær/den højtstående repræsentant, eller oplysninger hidrørende fra følsomme dokumenter, der er konsulteret i Rådets lokaler.

Artikel 4

Når Europa-Parlamentets formand eller formanden for Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik anmoder Rådets formandskab eller generalsekretær/den højtstående repræsentant om at give følsomme oplysninger til det særlige udvalg, der nedsættes i henhold til den interinstitutionelle aftale, gives disse oplysninger hurtigst muligt. Europa-Parlamentet udstyrer et særligt lokale til dette formål. Valget af lokale foretages med henblik på at sikre en tilsvarende grad af beskyttelse som den, der er fastlagt i Rådets afgørelse 2001/264/EF af 19. marts 2001 om Rådets sikkerhedsforskrifter[5], vedrørende afholdelse af sådanne møder.

Artikel 5

Informationsmødet afholdes for lukkede døre under forsæde af Europa-Parlamentets formand eller formanden for Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik.

Bortset fra de fire medlemmer, som Formandskonferencen udpeger, har kun tjenestemænd, som af hensyn til deres funktion og tjenestens behov er sikkerhedsgodkendt og bemyndiget dertil i overensstemmelse med "need to know"-princippet, adgang til mødeværelset.

Artikel 6

Når Europa-Parlamentets formand eller formanden for Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik beslutter at anmode om adgang til dokumenter, som indeholder følsomme oplysninger, konsulteres dokumenterne i overensstemmelse med punkt 3.3 i den interinstitutionelle aftale i Rådets lokaler.

De pågældende dokumenter konsulteres på stedet i de(n) udgave(r), som er til rådighed.

[5]EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.

Artikel 7

De medlemmer af Europa-Parlamentet, som forventes at skulle deltage i informationsmøderne eller at få adgang til følsomme dokumenter, er underlagt en sikkerhedsgodkendelsesprocedure svarende til den, der gælder for Rådets og Kommissionens medlemmer. Europa-Parlamentets formand iværksætter i dette øjemed de nødvendige foranstaltninger hos de kompetente nationale myndigheder.

Artikel 8

Tjenestemænd, som har adgang til følsomme oplysninger, sikkerhedsgodkendes i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat for de øvrige institutioner. De således sikkerhedsgodkendte tjenestemænd deltager i overensstemmelse med "need to know"-princippet i de ovennævnte informationsmøder eller får indsigt i indholdet heraf. Generalsekretæren giver tilladelse hertil efter forinden at have indhentet udtalelse fra de kompetente myndigheder i medlemsstaterne på grundlag af den sikkerhedsundersøgelse, disse myndigheder har foretaget.

Artikel 9

De oplysninger, som indhentes på disse møder eller ved konsultation af sådanne dokumenter i Rådets lokaler, må ikke videregives, udbredes eller reproduceres, hverken helt eller delvist, og uanset medium. Følsomme oplysninger fra Rådet må heller ikke gøres til genstand for optagelser.

Artikel 10

Medlemmer af Europa-Parlamentet, som Formandskonferencen har udpeget til at få adgang til følsomme oplysninger, har tavshedspligt. Enhver overtrædelse af tavshedspligten medfører, at det pågældende medlem erstattes i det særlige udvalg af et andet medlem, som Formandskonferencen udpeger. Et medlem, som menes at have begået en overtrædelse, kan inden sin udelukkelse fra det særlige udvalg høres af Formandskonferencen ved et særligt møde for lukkede døre. Ud over udelukkelsen fra det særlige udvalg kan et medlem, der menes at have ladet oplysninger gå videre, i påkommende fald retsforfølges i overensstemmelse med gældende lovgivning.

Artikel 11

De tjenestemænd, der er behørigt sikkerhedsgodkendt og dermed kan få adgang til følsomme oplysninger i overensstemmelse med "need to know"-princippet, har tavshedspligt. Enhver overtrædelse af tavshedspligten giver anledning til en undersøgelse, der foretages under ansvar over for Europa-Parlamentets formand, og om nødvendigt til en disciplinærsag i overensstemmelse med tjenestemandsvedtægten. Ved en eventuel retsforfølgelse træffer formanden alle nødvendige foranstaltninger for at sætte de kompetente nationale myndigheder i stand til at iværksætte passende procedurer.

Artikel 12

Præsidiet har kompetence til at foretage eventuelle justeringer, ændringer eller fortolkninger i forbindelse med anvendelsen af denne afgørelse.

Artikel 13

Denne afgørelse vedføjes som bilag til Europa-Parlamentets forretningsorden og træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

1.4.2014 DA Den Europæiske Unions Tidende C 95/1

II

(Meddelelser)

INTERINSTITUTIONELLE AFTALER

INTERINSTITUTIONEL AFTALE

af 12. marts 2014

mellem Europa-Parlamentet og Rådet om fremsendelse til Europa-Parlamentet og dettes behandling af Rådets klassificerede informationer på andre områder end dem, der er omfattet af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik

(2014/C 95/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET ER —

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 14, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) fastsætter, at Europa-Parlamentet sammen med Rådet udøver den lovgivende funktion og budgetfunktionen, og at det udøver politiske kontrolfunktioner og rådgivende funktioner på de betingelser, der er fastsat i traktaterne.

(2) Artikel 13, stk. 2, i TEU fastsætter, at hver institution handler inden for rammerne af de beføjelser, der er tildelt den ved traktaterne, og i overensstemmelse med de procedurer, betingelser og mål, der er fastsat i disse. Bestemmelsen fastsætter desuden, at institutionerne samarbejder loyalt med hinanden. Artikel 295 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastsætter, at bl.a. Europa-Parlamentet og Rådet aftaler formerne for deres samarbejde, og at de med henblik herpå inden for traktaternes rammer kan indgå interinstitutionelle aftaler, der kan antage bindende karakter.

(3) Traktaterne og alt efter omstændighederne andre relevante bestemmelser fastsætter, at Rådet enten i forbindelse med en særlig lovgivningsprocedure eller efter andre beslutningsprocedurer skal høre eller indhente godkendelse fra Europa-Parlamentet, før det vedtager en retsakt. Traktaterne fastsætter også, at Europa-Parlamentet i visse tilfælde informeres om fremskridtene med eller resultaterne af en given procedure eller inddrages i evalueringen af eller kontrollen med visse EU-agenturer.

(4) TEUF artikel 218, stk. 6, fastsætter navnlig, at Rådet vedtager en afgørelse om indgåelse af internationale aftaler efter godkendelse fra eller høring af Europa-Parlamentet, medmindre den pågældende aftale udelukkende vedrører den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik; alle internationale aftaler af den art, som ikke udelukkende vedrører den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, er derfor omfattet af nærværende interinstitutionelle aftale.

(5) Artikel 218, stk. 10, i TEUF fastsætter, at Europa-Parlamentet straks skal underrettes fuldt ud i alle faser af proceduren; denne bestemmelse gælder også for aftaler, der vedrører den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

(6) I tilfælde hvor gennemførelsen af traktaterne og alt efter omstændighederne andre relevante bestemmelser vil kræve adgang for Europa-Parlamentet til Rådets klassificerede informationer, aftales passende ordninger for denne adgang mellem Europa-Parlamentet og Rådet.

(7) Når Rådet beslutter at give Europa-Parlamentet adgang til Rådets klassificerede informationer vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, træffer det alt efter omstændighederne ad hoc-afgørelser herom eller anvender den interinstitutionelle aftale af 20. november 2002 mellem Europa-Parlamentet og Rådet om Europa-Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område [1] (i det følgende »den interinstitutionelle aftale af 20. november 2002«).

[1] EFT C 298 af 30.11.2002, s. 1.

(8) Ifølge den erklæring om politisk ansvarlighed [1], som den højtstående repræsentant fremsatte i tilknytning til vedtagelsen af Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere [2], vil den højtstående repræsentant gennemgå og om nødvendigt foreslå tilpasning af de eksisterende bestemmelser om adgang for medlemmer af Europa-Parlamentet til klassificerede dokumenter og oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område (dvs. den interinstitutionelle aftale af 20. november 2002).

(9) Det er vigtigt, at Europa-Parlamentet inddrages med de principper, standarder og regler til beskyttelse af klassificerede informationer, der er nødvendige for at beskytte Den Europæiske Unions og medlemsstaternes interesser. Derudover vil Europa-Parlamentet kunne videregive klassificerede informationer til Rådet.

(10) Den 31. marts 2011 vedtog Rådet afgørelse 2011/292/EU om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer [3] (i det følgende »Rådets sikkerhedsregler«).

(11) Den 6. juni 2011 vedtog Europa-Parlamentets præsidium en afgørelse om regler om Europa-Parlamentets behandling af fortrolige oplysninger [4] (i det følgende »Europa-Parlamentets sikkerhedsregler«).

(12) EU-institutioners, -organers, -kontorers eller -agenturers sikkerhedsregler bør tilsammen udgøre en samlet og sammenhængende generel ramme i Den Europæiske Union til beskyttelse af klassificerede informationer og bør sikre, at de grundlæggende principper og minimumsstandarder svarer til hinanden. De grundlæggende principper og minimumsstandarder, der er fastsat i Europa-Parlamentets sikkerhedsregler og i Rådets sikkerhedsregler, bør derfor svare til hinanden.

(13) Niveauet for beskyttelse af klassificerede informationer i henhold til Europa-Parlamentets sikkerhedsregler bør svare til niveauet for beskyttelse af klassificerede informationer i henhold til Rådets sikkerhedsregler.

(14) De relevante tjenester i Europa-Parlamentets Sekretariat og Generalsekretariatet for Rådet vil samarbejde tæt for at sikre, at de beskyttelsesniveauer for klassificerede informationer, der gælder i begge institutioner, svarer til hinanden.

(15) Denne aftale berører ikke eksisterende og fremtidige regler om aktindsigt, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i TEUF; regler om beskyttelse af personoplysninger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2, i TEUF; regler om Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 226, stk. 3, i TEUF; og relevante bestemmelser vedrørende Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

Denne aftale fastsætter de nærmere ordninger for fremsendelse til Europa-Parlamentet og dettes behandling af Rådets klassificerede informationer, på andre områder end dem der er omfattet af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som er relevante, for at Europa-Parlamentet kan udøve sine beføjelser og funktioner. Den vedrører alle emner af denne art, nemlig:

a) forslag, der er underlagt en særlig lovgivningsprocedure eller en anden beslutningsprocedure, som kræver høring af eller godkendelse fra Europa-Parlamentet

b) internationale aftaler, som kræver høring af eller godkendelse fra Europa-Parlamentet i henhold til artikel 218, stk. 6, i TEUF

[1] EUT C 210 af 3.8.2010, s. 1.
[2] EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30.
[3] EUT L 141 af 27.5.2011, s. 17.
[4] EUT C 190 af 30.6.2011, s. 2.

c) forhandlingsdirektiver for de internationale aftaler omhandlet i litra b)

d) aktiviteter, evalueringsrapporter eller andre dokumenter, som kræver underretning af Europa-Parlamentet, og

e) dokumenter om aktiviteterne i de EU-agenturer, af hvilke Europa-Parlamentet inddrages i evalueringen eller kontrollen.

Artikel 2

Definition af »klassificerede informationer«

Ved klassificerede informationer forstås i denne aftale en eller flere af følgende former:

a) »EU's klassificerede informationer« (EUCI) som defineret i Europa-Parlamentets sikkerhedsregler og i Rådets sikkerhedsregler og med en af følgende sikkerhedsklassifikationsmærkninger:

— RESTREINT UE/EU RESTRICTED

— CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL

— SECRET UE/EU SECRET

— TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET

b) klassificerede informationer, som videregives til Rådet af medlemsstaterne, og som er forsynet med en national sikkerhedsklassifikationsmærkning svarende til en af de sikkerhedsklassifikationsmærkninger, der anvendes til EUCI som anført i litra a).

c) klassificerede informationer, som videregives til Den Europæiske Union af tredjelande eller internationale organisationer, og som er forsynet med en sikkerhedsklassifikationsmærkning svarende til en af de sikkerhedsklassifikationsmærkninger, der anvendes til EUCI som anført i litra a), som fastsat i de relevante aftaler om informationssikkerhed eller administrative ordninger.

Artikel 3

Beskyttelse af klassificerede informationer

1. Europa-Parlamentet beskytter i overensstemmelse med sine sikkerhedsregler og med denne aftale alle klassificerede informationer, som det modtager fra Rådet.

2. Da de grundlæggende principper og minimumsstandarder for beskyttelse af klassificerede informationer, som Europa-Parlamentet og Rådet fastlægger i deres respektive sikkerhedsregler, skal svare til hinanden, sikrer Europa-Parlamentet, at sikkerhedsforanstaltningerne i dets bygninger giver et niveau for beskyttelse af klassificerede informationer, som svarer til niveauet for beskyttelse af sådanne informationer i Rådets bygninger. De relevante tjenester i Europa-Parlamentet og Rådet arbejder tæt sammen herom.

3. Europa-Parlamentet træffer passende foranstaltninger til at sikre, at klassificerede informationer, som det modtager fra Rådet, ikke:

a) anvendes til andre formål end dem, hvortil de blev modtaget

b) videregives til andre personer end dem, der har fået adgang i overensstemmelse med artikel 4 og 5, eller offentliggøres

c) videregives til andre EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer eller til medlemsstater, tredjelande eller internationale organisationer uden forudgående skriftligt samtykke fra Rådet.

4. Rådet må kun give Europa-Parlamentet adgang til klassificerede informationer, der hidrører fra andre EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer eller fra medlemsstater, tredjelande eller internationale organisationer, med forudgående skriftligt samtykke fra udstederen.

Artikel 4

Personalemæssig sikkerhed

1. Adgang til klassificerede informationer gives til medlemmer af Europa-Parlamentet i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4.

2. Når de pågældende informationer er klassificeret CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende, må adgang kun gives til medlemmer af Europa-Parlamentet, som er bemyndiget af Europa-Parlamentets formand, og

a) som er sikkerhedsgodkendt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets sikkerhedsregler, eller

b) om hvilke en kompetent national myndighed har meddelt, at de er behørigt bemyndiget i kraft af deres funktioner i overensstemmelse med nationale love og bestemmelser.

Uanset første afsnit kan adgang, når de pågældende informationer er klassificeret CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller tilsvarende, også gives til de medlemmer af Europa-Parlamentet, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4, og som har underskrevet en højtidelig erklæring om ikkevideregivelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets sikkerhedsregler. Rådet skal underrettes om navnene på de medlemmer af Europa-Parlamentet, der gives adgang i medfør af dette afsnit.

3. Inden der gives adgang til klassificerede informationer, skal medlemmerne af Europa-Parlamentet gøres bekendt med og anerkende deres ansvar for beskyttelse af sådanne informationer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets sikkerhedsregler og gøres bekendt med, hvordan denne beskyttelse skal sikres.

4. Der gives kun adgang til klassificerede informationer til de af Europa-Parlamentets tjenestemænd og de af Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for politiske grupper, som:

a) på forhånd er udpeget som personer, der har need-to-know, af det relevante parlamentariske organ eller hvervsindehaveren som fastsat i artikel 5, stk. 4

b) er sikkerhedsgodkendt på det nødvendige niveau i overensstemmelse med Europa-Parlamentets sikkerhedsregler, når informationerne er klassificeret CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende, og

c) er blevet gjort bekendt med og har modtaget skriftlige instrukser om deres ansvar for at beskytte sådanne informationer samt om, hvordan denne beskyttelse skal sikres, og har underskrevet en erklæring som bekræftelse på at have modtaget instrukserne og på at give tilsagn om at overholde dem i overensstemmelse med Europa-Parlamentets sikkerhedsregler.

Artikel 5

Procedure for at få adgang til klassificerede informationer

1. Rådet videregiver klassificerede informationer som omhandlet i artikel 1 til Europa-Parlamentet, når det i medfør af traktaterne eller retsakter, der er vedtaget på grundlag af traktaterne, er retligt forpligtet hertil. De parlamentariske organer eller de hvervsindehavere, der er omhandlet i stk. 3, kan også indgive en skriftlig anmodning om sådanne informationer.

2. I andre tilfælde kan Rådet enten videregive klassificerede informationer som omhandlet i artikel 1 til Europa-Parlamentet på eget initiativ eller efter skriftlig anmodning fra et af de parlamentariske organer eller en af de hvervsindehavere, der er omhandlet i stk. 3.

3. Følgende parlamentariske organer eller hvervsindehavere kan indgive skriftlige anmodninger til Rådet:

a) formanden

b) Formandskonferencen

c) Præsidiet

d) formanden for det eller de relevante udvalg

e) den eller de relevante ordførere.

Anmodninger fra andre medlemmer af Europa-Parlamentet skal indgives via et af de parlamentariske organer eller en af de hvervsindehavere, der er omhandlet i første afsnit.

Rådet skal besvare sådanne anmodninger snarest muligt.

4. Når Rådet er retligt forpligtet til at give Europa-Parlamentet adgang til klassificerede informationer eller har besluttet at gøre det, fastsætter det, inden disse informationer videregives, skriftligt i samråd med det relevante organ eller den relevante hvervsindehaver, jf. stk. 3, følgende:

a) at en sådan adgang kan gives til en eller flere af følgende:

   i) formanden

   ii) Formandskonferencen

   iii) Præsidiet

   iv) formanden eller formændene for det eller de relevante udvalg

   v) den eller de relevante ordførere

   vi) alle eller visse medlemmer af det eller de relevante udvalg, og

b) eventuelle specifikke behandlingsregler for beskyttelse af sådanne informationer.

Artikel 6

Registrering, opbevaring, konsultation og drøftelse af klassificerede informationer i Europa-Parlamentet

1. Hvis klassificerede informationer, som Rådet videregiver til Europa-Parlamentet, er klassificeret CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende:

a) registreres de af sikkerhedshensyn for at bevare oplysning om deres livscyklus og sikre deres sporbarhed til enhver tid

b) opbevares de på et sikkert område, der opfylder minimumsstandarderne for den fysiske sikkerhed, der er fastsat i Rådets sikkerhedsregler og Europa-Parlamentets sikkerhedsregler, der skal svare til hinanden, og

c) kan de af relevante medlemmer af Europa-Parlamentet, af Europa-Parlamentets tjenestemænd og af Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for politiske grupper som omhandlet i artikel 4, stk. 4, og artikel 5, stk. 4, kun konsulteres i et sikret læseværelse i Europa-Parlamentets bygninger. I dette tilfælde finder følgende betingelser anvendelse:

   i) informationerne må ikke kopieres på nogen måde, for eksempel ved fotokopiering eller fotografering

   ii) der må ikke tages notater, og

   iii) der må ikke medbringes elektronisk kommunikationsudstyr i dette lokale.

2. Hvis klassificerede informationer, som Rådet videregiver til Europa-Parlamentet, er klassificeret RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende, behandles og opbevares de i overensstemmelse med Europa-Parlamentets sikkerhedsregler, som sikrer et beskyttelsesniveau for sådanne klassificerede informationer svarende til det, der gælder i Rådet.

Uanset første afsnit behandles og opbevares informationer, der er klassificeret RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende, i en periode på 12 måneder efter denne aftales ikrafttræden i overensstemmelse med stk. 1. Adgangen til sådanne klassificerede informationer er reguleret i artikel 4, stk. 4, litra a) og c), og artikel 5, stk. 4.

3. Klassificerede informationer må kun behandles ved hjælp af kommunikations- og informationssystemer, der er blevet behørigt akkrediteret eller godkendt i overensstemmelse med standarder, der svarer til dem, der er fastsat i Rådets sikkerhedsregler.

4. Klassificerede informationer, som videregives mundtligt til modtagere i Europa-Parlamentet, er omfattet af det samme beskyttelsesniveau som det, der gælder for skriftlige klassificerede informationer.

5. Uanset nærværende artikels stk. 1, litra c), kan informationer, som er klassificeret op til CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller tilsvarende, og som Rådet videregiver til Europa-Parlamentet, drøftes på møder for lukkede døre, hvori der kun deltager medlemmer af Europa-Parlamentet samt de af Europa-Parlamentets tjenestemænd og Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for politiske grupper, som har fået adgang til informationerne i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, og artikel 5, stk. 4. Følgende betingelser finder anvendelse:

— dokumenterne omdeles ved mødets begyndelse og indsamles igen ved dets afslutning

— dokumenterne må ikke kopieres på nogen måde, for eksempel ved fotokopiering eller fotografering

— der må ikke tages notater

— der må ikke medbringes elektronisk kommunikationsudstyr i dette lokale, og

— protokollen fra mødet må ikke omtale indholdet af drøftelser, der inddrager klassificerede informationer.

6. Når møder er nødvendige for at drøfte informationer, som er klassificeret SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende, aftales der særlige ordninger mellem Europa-Parlamentet og Rådet fra sag til sag.

Artikel 7

Brud på sikkerheden, tab eller kompromittering af klassificerede informationer

1. I tilfælde af at der foreligger bevis for eller mistanke om tab eller kompromittering af klassificerede informationer, der er videregivet af Rådet, underretter generalsekretæren for Europa-Parlamentet omgående generalsekretæren for Rådet herom. Generalsekretæren for Europa-Parlamentet foretager en undersøgelse og underretter generalsekretæren for Rådet om resultaterne af undersøgelsen og om foranstaltninger, der træffes for at forhindre en gentagelse. Når et medlem af Europa-Parlamentet er indblandet, handler Europa-Parlamentets formand sammen med generalsekretæren for Europa-Parlamentet.

2. Ethvert medlem af Europa-Parlamentet, der er ansvarligt for en overtrædelse af bestemmelserne i Europa-Parlamentets sikkerhedsregler eller i denne aftale, kan mødes med forholdsregler og pålægges sanktioner i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, og artikel 152-154 i Europa-Parlamentets forretningsorden.

3. Enhver af Europa-Parlamentets tjenestemænd eller af Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for en politisk gruppe, som er ansvarlig for en overtrædelse af bestemmelserne i Europa-Parlamentets sikkerhedsregler eller i denne aftale, kan pålægges sanktioner, der er fastsat i vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union som fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ([1]).

4. Enhver, der er ansvarlig for tab eller kompromittering af klassificerede informationer, kan pålægges disciplinære foranstaltninger og/eller retsforfølges i overensstemmelse med gældende love, regler og bestemmelser.

Artikel 8

Afsluttende bestemmelser

1. Europa-Parlamentet og Rådet træffer hver især de nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen af denne aftale. De samarbejder herom, navnlig ved at tilrettelægge besøg for at overvåge gennemførelsen af aftalens sikkerhedsaspekter og tekniske aspekter heraf.

2. Europa-Parlamentets Sekretariats og Rådets Generalsekretariats relevante tjenester hører hinanden, inden en af institutionerne ændrer sine sikkerhedsregler, så det sikres, at de grundlæggende principper og minimumsstandarder for beskyttelse af klassificerede informationer fortsat svarer til hinanden.

([1]) EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

3. Klassificerede informationer videregives til Europa-Parlamentet i medfør af denne aftale, når Rådet sammen med Europa-Parlamentet har konstateret, dels at de grundlæggende principper og minimumsstandarder for beskyttelse af klassificerede informationer i Europa-Parlamentets og Rådets sikkerhedsregler svarer til hinanden, og dels at det beskyttelsesniveau, der praktiseres for klassificerede informationer i Europa-Parlamentets bygninger, svarer til niveauet i Rådets bygninger.

4. Denne aftale kan revideres på anmodning af en af de to institutioner på baggrund af de erfaringer, der gøres i forbindelse med dens gennemførelse.

5. Denne aftale træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles og Strasbourg, den 12. marts 2014.

For Europa-Parlamentet

Formand

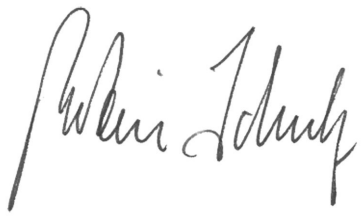

For Rådet

Formand

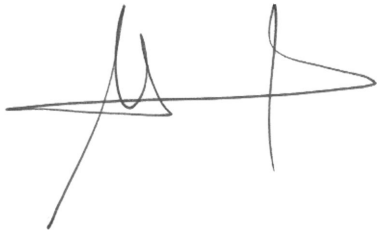

1.4.2014 DA Den Europæiske Unions Tidende C 96/1

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

EUROPA-PARLAMENTETS PRÆSIDIUMS AFGØRELSE

af 15. april 2013

vedrørende regler om Europa-Parlamentets behandling af fortrolige oplysninger

(2014/C 96/01)

EUROPA-PARLAMENTETS PRÆSIDIUM HAR

under henvisning til Europa-Parlamentets forretningsordens artikel 23, stk. 12,

ud fra følgende betragtninger:

(1) I lyset af den nye rammeaftale om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen ([1]), som blev undertegnet den 20. oktober 2010 (»Rammeaftalen«) og af den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet og Rådet om fremsendelse til Europa-Parlamentet og dettes behandling af Rådets klassificerede informationer på andre områder end dem, der er omfattet af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ([2]) undertegnet den 12. marts 2014 (»den interinstitutionelle aftale«) er det blevet nødvendigt at opstille særlige regler om Europa-Parlamentets behandling af fortrolige oplysninger.

(2) Lissabontraktaten tillægger Europa-Parlamentet nye opgaver, og det er med henblik på at udvikle Parlamentets aktiviteter på områder, der kræver fortrolighed, nødvendigt at fastlægge grundlæggende principper, minimumstandarder for sikkerhed og passende procedurer for Europa-Parlamentets behandling af fortrolige, herunder klassificerede, oplysninger.

(3) Formålet med reglerne i denne afgørelse er at sikre ensartede beskyttelsesstandarder og forenelighed med de regler, der er vedtaget af andre institutioner, organer, kontorer og agenturer, der er oprettet med hjemmel i traktaterne, eller af medlemsstaterne, for at gøre det lettere for EU's beslutningsproces at fungere tilfredsstillende.

(4) Reglerne i denne afgørelse berører ikke nuværende og fremtidige regler om aktindsigt, vedtaget i overensstemmelse med artikel 15 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

([1]) EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.
([2]) EUT C 95 af 1.4.2014, s. 1.

(5) Reglerne i denne afgørelse berører ikke nuværende og fremtidige regler om beskyttelse af personoplysninger, vedtaget i overensstemmelse med artikel 16 i TEUF.

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Formål

Denne afgørelse regulerer Europa-Parlamentets håndtering og behandling af fortrolige oplysninger, herunder udarbejdelse, modtagelse, fremsendelse og opbevaring af sådanne oplysninger med henblik på at sikre en passende beskyttelse af deres fortrolige karakter. Den gennemfører den interinstitutionelle aftale og Rammeaftalen, særlig dennes bilag II.

Artikel 2

Definitioner

I denne afgørelse finder følgende definitioner anvendelse:

a) Ved »oplysninger« forstås alle skriftlige eller mundtlige oplysninger, uanset medium og udsteder.

b) Ved »fortrolige oplysninger« forstås »klassificerede oplysninger« og ikke-klassificerede »andre fortrolige oplysninger«.

c) Ved »klassificerede oplysninger« forstås »EU-klassificerede oplysninger« og »tilsvarende klassificerede oplysninger«.

d) Ved »EU-klassificerede oplysninger« (»EUCI«) forstås enhver oplysning og ethvert materiale klassificeret som TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, SECRET UE/EU SECRET, CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller RESTREINT UE/EU RESTRICTED, der ved uberettiget videregivelse i forskellig grad kunne skade Unionens interesser eller en eller flere medlemsstater, uanset om sådanne oplysninger hidrører fra Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer oprettet med hjemmel i traktaterne eller ej. I den forbindelse er oplysninger og materiale klassificeret på niveau:

— TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET: oplysninger og materiale, hvis uberettigede videregivelse kunne forvolde Unionens eller en eller flere af dens medlemsstaters vitale interesser overordentlig alvorlig skade

— SECRET UE/EU SECRET: oplysninger og materiale, hvis uberettigede videregivelse kunne forvolde Unionens eller en eller flere af dens medlemsstaters vitale interesser alvorlig skade

— CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL: oplysninger og materiale, hvis uberettigede videregivelse kunne forvolde Unionens eller en eller flere af dens medlemsstaters vitale interesser skade.

— RESTREINT UE/EU RESTRICTED: oplysninger og materiale, hvis uberettigede videregivelse kunne være uhensigtsmæssig for Unionens eller en eller flere af dens medlemsstaters interesser.

e) Ved »tilsvarende klassificerede oplysninger« forstås klassificerede oplysninger, udarbejdet af medlemsstater, tredjelande eller internationale organisationer, som er forsynet med en sikkerhedsklassifikationsmærkning svarende til en af de sikkerhedsklassifikationsmærkninger, der anvendes til EUCI, og som Rådet eller Kommissionen har sendt til Europa-Parlamentet.

f) Ved »andre fortrolige oplysninger« forstås enhver anden form for ikke-klassificerede fortrolige oplysninger, herunder oplysninger, der er omfattet af regler om databeskyttelse eller tavshedspligt, og som er udarbejdet i Europa-Parlamentet, eller som andre institutioner, organer, kontorer og agenturer oprettet med hjemmel i traktaterne eller medlemsstater har sendt til Europa-Parlamentet.

g) Ved »dokument« forstås registrerede informationer uanset deres fysiske form eller karakteristika.

h) Ved »materiale« forstås ethvert dokument eller enhver maskine eller ethvert udstyr, der enten er fremstillet eller er ved at blive fremstillet.

i) Ved »need to know« forstås en bestemt persons behov for at få adgang til fortrolige oplysninger for at kunne varetage sin funktion eller udføre sin opgave.

j) Ved »godkendelse« forstås en beslutning truffet af formanden, hvis den vedrører medlemmer af Europa-Parlamentet, eller af generalsekretæren, hvis den vedrører Europa-Parlamentets tjenestemænd og Europa-Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for politiske grupper, om at give en enkeltperson adgang til klassificerede oplysninger op til et bestemt niveau, efter at en sikkerhedsundersøgelse foretaget af en national myndighed i henhold til den nationale lovgivning og bestemmelserne i bilag I, del 2, har givet et positivt resultat.

k) Ved »nedklassificering« forstås fastsættelse af en lavere klassifikationsgrad end den hidtil gældende.

l) Ved »afklassificering« forstås ophævelse af enhver form for klassificering.

m) Ved »påtegning« forstås et mærke, der er tilføjet på »andre fortrolige oplysninger«, og som har til formål at gøre opmærksom på foruddefinerede specifikke instrukser om dets behandling eller om det område, det pågældende dokument omhandler. Det kan også være tilføjet på klassificerede oplysninger med henblik på at pålægge yderligere krav til behandlingen af disse.

n) Ved »fjernelse af påtegning« forstås fjernelse af enhver form for påtegning.

o) Ved »udsteder« forstås den behørigt bemyndigede ophavsmand til fortrolige oplysninger.

p) Ved »sikkerhedsmeddelelser« forstås tekniske gennemførelsesbestemmelser som fastlagt i bilag II.

q) Ved »behandlingsinstrukser« forstås de tekniske instrukser til Europa-Parlamentets tjenestegrene vedrørende behandling af fortrolige oplysninger.

Artikel 3

Grundlæggende principper og minimumstandarder

1. Europa-Parlamentet behandler fortrolige oplysninger i overensstemmelse med de grundlæggende principper og minimumstandarder, der er fastlagt i bilag I, del 1.

2. Europa-Parlamentet indfører et system til forvaltning af informationssikkerheden i overensstemmelse med de grundlæggende principper og minimumstandarderne. Systemet til forvaltning af informationssikkerheden består af sikkerhedsmeddelelserne, behandlingsinstrukserne og de gældende regler i forretningsordenen. Det har til formål at lette det parlamentariske og administrative arbejde og samtidig sikre, at alle fortrolige oplysninger, der behandles af Europa-Parlamentet, beskyttes i fuld overensstemmelse med de regler, der er fastlagt af udstederen af de pågældende oplysninger i sikkerhedsmeddelelserne.

Europa-Parlamentets behandling af fortrolige oplysninger ved hjælp af automatiske kommunikations- og informationssystemer (CIS) gennemføres i overensstemmelse med begrebet informationssikring som fastsat i sikkerhedsmeddelelse 3.

3. Europa-Parlamentets medlemmer kan få adgang til klassificerede oplysninger op til og med niveauet RESTREINT UE/EU RESTRICTED uden sikkerhedsgodkendelse.

4. Når de pågældende oplysninger er klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller tilsvarende, skal der gives adgang hertil for de medlemmer af Europa-Parlamentet, der er godkendt hertil af Europa-Parlamentets formand i henhold til stk. 5, eller efter underskrivelse af en højtidelig erklæring om ikkevideregivelse af indholdet af disse oplysninger til tredjemand, om overholdelse af forpligtelserne til at beskytte oplysninger klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL og med en bekræftelse på, at vedkommende er bekendt med konsekvenserne af ikke at efterleve dette.

5. Når de pågældende oplysninger er klassificeret på niveau SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende, skal der gives adgang hertil for de medlemmer af Europa-Parlamentet, der er godkendt hertil af Europa-Parlamentets formand efter:

a) at de er blevet sikkerhedsgodkendt i overensstemmelse med bilag I, del 2 i denne afgørelse, eller

b) at der er modtaget meddelelse fra en kompetent national myndighed om, at de pågældende medlemmer er behørigt godkendt i kraft af deres funktioner i overensstemmelse med nationale lov.

6. Inden der gives adgang til klassificerede oplysninger, skal medlemmerne af Europa-Parlamentet gøres bekendt med og anerkende deres ansvar for beskyttelse af sådanne oplysninger i overensstemmelse med bilag I. De skal også gøres bekendt med, hvordan denne beskyttelse skal sikres.

7. Europa-Parlamentets tjenestemænd og Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for de politiske grupper, kan få adgang til fortrolige oplysninger, hvis de har »need to know«-status, og kan få adgang til klassificerede oplysninger med en klassificeringsgrad over RESTREINT UE/EU RESTRICTED, hvis de har den fornødne sikkerhedsgodkendelse. Der gives kun adgang til klassificerede oplysninger, hvis de pågældende er blevet gjort bekendt med og har modtaget skriftlige instrukser om deres ansvar for beskyttelse sådanne oplysninger samt om, hvordan denne beskyttelse sikres, og har underskrevet en erklæring som bekræftelse på at have modtaget disse instrukser og på at give tilsagn om at ville overholde dem i overensstemmelse med de eksisterende regler.

Artikel 4

Udarbejdelse af fortrolige oplysninger og Europa-Parlamentets administrative behandling heraf

1. Europa-Parlamentets formand, formændene for de berørte parlamentariske udvalg og generalsekretæren og/eller enhver person, denne har givet behørig skriftlig bemyndigelse hertil, kan oprette fortrolige oplysninger og/eller klassificere oplysninger som beskrevet i sikkerhedsmeddelelserne.

2. Når der oprettes klassificerede oplysninger, anvender udstederen en passende klassificeringsgrad i overensstemmelse med de internationale standarder og definitioner i bilag I. Udstederen bestemmer som hovedregel også, hvilke adressater der skal kunne få adgang til oplysningerne, i forhold til klassificeringsgraden. Disse oplysninger gives til Enheden for Klassificerede Oplysninger (»CIU«), når dokumentet indleveres til CIU.

3. Andre fortrolige oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, behandles i overensstemmelse med instrukserne i bilag I og II og behandlingsinstrukserne.

Artikel 5

Europa-Parlamentets modtagelse af fortrolige oplysninger

1. Fortrolige oplysninger, som Europa-Parlamentet modtager, meddeles som følger:

a) oplysninger klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende og andre fortrolige oplysninger: til sekretariatet for det berørte parlamentariske organ/den hvervsindehaver, der har indgivet anmodningen herom, eller direkte til CIU

b) oplysninger klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIEL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende: til CIU.

2. Fortrolige oplysningers registrering, opbevaring og sporbarhed behandles af henholdsvis sekretariatet for det parlamentariske organ/den hvervsindehaver, der modtog oplysningerne, eller CIU.

3. De nærmere regler, der fastlægges ved fælles overenskomstmed henblik på at bevare oplysningernes fortrolighed, indleveres i tilfælde af fortrolige oplysninger meddelt af Kommissionen i henhold til punkt 3.2 i bilag II til Rammeaftalen eller i tilfælde af klassificerede oplysninger meddelt af Rådet i henhold til artikel 5, stk. 4 i den interinstitutionelle aftale sammen med de fortrolige oplysninger til henholdsvis sekretariatet for det parlamentariske organ/hvervsindehaveren eller til CIU.

4. De i stk. 3 omhandlede nærmere regler kan også gælde tilsvarende for meddelelse af fortrolige oplysninger, der fremsendes af andre institutioner, organer, kontorer eller agenturer oprettet med hjemmel i traktaterne eller af medlemsstater.

5. Med henblik på at sikre et beskyttelsesniveau, der svarer til klassificering på niveau TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende, opretter Formandskonferencen et tilsynsudvalg. Oplysninger klassificeret på niveau TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende fremsendes til Europa-Parlamentet i overensstemmelse med yderligere nærmere regler, der aftales mellem Europa-Parlamentet og den EU-institution, som oplysningerne modtages fra.

Artikel 6

Europa-Parlamentets videregivelse af klassificerede oplysninger til tredjemand

Europa-Parlamentet kan, efter forudgående skriftligt samtykke fra udstederen eller den EU-institution, der har fremsendt de klassificerede oplysninger til Europa-Parlamentet, videregive sådanne klassificerede oplysninger til tredjepart på betingelse af, at de sikrer, at regler, der svarer til de i denne afgørelse fastlagte, overholdes inden for deres tjenester og deres bygninger i forbindelse med behandling af disse oplysninger.

Artikel 7

Sikrede faciliteter

1. Europa-Parlamentet etablerer et sikret område og sikre læseværelser til behandling af fortrolige oplysninger.

2. Det sikrede område skal råde over faciliteter til registrering, konsultation, arkivering, overførsel og behandling af klassificerede oplysninger. Det skal bl.a. indeholde et læseværelse og et mødeværelse til konsultation af klassificerede oplysninger og administreres af CIU.

3. Uden for det sikrede område, kan der oprettes sikre læseværelser med henblik på at give mulighed for adgang til oplysninger med klassificering på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende og »andre fortrolige oplysninger«. Disse sikre læseværelser administreres af de kompetente tjenestegrene i henholdsvis sekretariatet for det parlamentariske organ/hvervsindehaveren eller CIU. De må ikke være udstyret med fotokopimaskiner, telefoner, fax, scanner eller andet teknisk udstyr til reproduktion eller videresendelse af dokumenter.

Artikel 8

Registrering, behandling og opbevaring af fortrolige oplysninger

1. Oplysninger klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende og »andre fortrolige oplysninger« registreres og opbevares af de kompetente tjenestegrene i sekretariatet for det parlamentariske organ/hvervsindehaveren eller CIU, afhængigt af hvem der har modtaget oplysningerne.

2. Følgende betingelser gælder for behandling af oplysninger klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende og andre fortrolige oplysninger:

a) dokumenter indleveres personligt til chefen for sekretariatet, som registrerer dem og kvitterer for modtagelsen

b) dokumenterne opbevares indelåst på sekretariatets ansvar, når de ikke er i brug

c) oplysningerne må under ingen omstændigheder gemmes på et andet medie eller videresendes til en anden person. Sådanne dokumenter må kun kopieres på tilbørligt godkendt udstyr som beskrevet i sikkerhedsmeddelelserne

d) kun personer, der er udpeget af udstederen eller af den EU-institution, der fremsendte oplysningerne til Europa-Parlamentet har adgang til disse i overensstemmelse med de i artikel 4, stk. 2, eller artikel 5, stk. 3, 4 og 5, omtalte nærmere regler

e) sekretariatet for det parlamentariske organ/hvervsindehaveren fører en fortegnelse over de personer, der har konsulteret oplysningerne, og datoen og tidspunktet herfor og sender fortegnelsen til CIU samtidig med, at oplysningerne indleveres til CIU.

3. Oplysninger klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIEL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende registreres, behandles og opbevares af CIU på det sikrede område i overensstemmelse med det specifikke klassifikationsniveau og som beskrevet i sikkerhedsmeddelelserne.

4. Ved overtrædelse af reglerne i stk. 1-3 underretter henholdsvis den ansvarlige tjenestemand fra sekretariatet for det parlamentariske organ/hvervsindehaveren eller CIU generalsekretæren, der indbringer sagen for formanden, hvis der er tale om et medlem af Europa-Parlamentet.

Artikel 9

Adgang til sikrede faciliteter

1. Adgang til det sikrede område er forbeholdt følgende personer:

a) personer, der i medfør af artikel 3, stk. 4-7, har tilladelse til at konsultere de oplysninger, der opbevares på stedet, og som har indsendt en ansøgning i henhold til artikel 10, stk. 1

b) personer, der i medfør af artikel 4, stk. 1, har tilladelse til at udarbejde klassificerede oplysninger, og som har indsendt en ansøgning i henhold til artikel 10, stk. 1

c) Europa-Parlamentets tjenestemænd i CIU

d) de af Europa-Parlamentets tjenestemænd, der har ansvaret for forvaltningen af Kontoret for Fortrolige Oplysninger

e) de af Europa-Parlamentets tjenestemænd, der er ansvarlige for sikkerhed og brandsikkerhed, i det omfang det er nødvendigt.

f) rengøringspersonale, dog kun under tilstedeværelse af og under tæt overvågning af en tjenestemand fra CIU.

2. CIU kan nægte enhver person, der ikke er godkendt dertil, adgang til det sikrede område. Enhver indsigelse mod en sådan nægtelse af adgang indbringes for formanden, når der er tale om anmodninger om adgang fra medlemmer af Europa-Parlamentet, og for generalsekretæren i andre tilfælde.

3. Generalsekretæren kan give tilladelse til et møde for et begrænset antal personer i mødeværelset placeret i det sikrede område.

4. Adgang til et sikkert læseværelse er forbeholdt følgende personer:

a) medlemmer af Europa-Parlamentet, Europa-Parlamentets tjenestemænd og Europa-Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for politiske grupper, som er behørigt identificeret som personer, der har ret til at konsultere eller udarbejde fortrolige oplysninger.

b) de af Europa-Parlamentets tjenestemænd, der har ansvar for forvaltningen af Kontoret for Fortrolige Oplysninger, tjenestemænd fra sekretariatet for det parlamentariske organ/hvervsindehaveren, som har modtaget oplysningerne og tjenestemænd fra CIU

c) i det omfang det er nødvendigt, de af Europa-Parlamentets tjenestemænd, der er ansvarlige for sikkerhed og brandsikkerhed

d) rengøringspersonale, dog kun under tilstedeværelse af og under tæt overvågning af en tjenestemand fra henholdsvis sekretariatet for det parlamentariske organ/hvervsindehaveren eller CIU.

5. Henholdsvis det kompetente sekretariat for det parlamentariske organ/hvervsindehaveren eller CIU kan nægte enhver person, der ikke er godkendt dertil, adgang til et sikkert læseværelse. Enhver indsigelse mod en sådan nægtelse indbringes for formanden, når der er tale om anmodninger om adgang fra medlemmer af Europa-Parlamentet, og for generalsekretæren i andre tilfælde.

Artikel 10

Konsultation eller udarbejdelse af fortrolige oplysninger i sikrede faciliteter

1. En person, der ønsker at konsultere eller udarbejde fortrolige oplysninger, meddeler på forhånd sit navn til CIU. CIU kontrollerer identiteten af denne person og undersøger, om den pågældende er godkendt til at konsultere eller udarbejde fortrolige oplysninger, i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3-7, artikel 4, stk. 1 eller artikel 5, stk. 3, 4 og 5.

2. En person, der i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3 og 7, ønsker at konsultere fortrolige oplysninger klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende eller »andre fortrolige oplysninger« i et sikkert læseværelse, meddeler på forhånd sit navn til de kompetente tjenestegrene i sekretariaterne for det parlamentariske organ/hvervsindehaveren eller CIU.

3. Bortset fra særlige tilfælde (f.eks. når et stort antal anmodninger er indgivet i løbet af kort tid) må kun én person ad gangen i nærværelse af en tjenestemand fra sekretariatet for det parlamentariske organ/hvervsindehaveren eller CIU konsultere fortrolige oplysninger i en sikret facilitet.

4. Under konsultationen er det forbudt at have kontakt med omverdenen (herunder ved brug af telefon eller andre teknologiske indretninger), at tage noter eller at fotokopiere eller fotografere de konsulterede fortrolige oplysninger.

5. Før en person får tilladelse til at forlade den sikre facilitet, kontrollerer tjenestemanden fra sekretariatet for det parlamentariske organ/hvervsindehaveren eller CIU, at de konsulterede fortrolige oplysninger stadig er til stede, intakte og fuldstændige.

6. Ved overtrædelse af ovenstående regler underretter den ansvarlige tjenestemand fra sekretariatet for det parlamentariske organ/hvervsindehaveren eller CIU generalsekretæren, der indbringer sagen for formanden, såfremt der er tale om et medlem af Europa-Parlamentet.

Artikel 11

Minimumsstandarder for andre former for konsultation af fortrolige oplysninger i et møde for lukkede døre uden for sikrede faciliteter

1. Oplysninger klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende og »andre fortrolige oplysninger« kan konsulteres af medlemmer af de parlamentariske udvalg eller af andre politiske og administrative organer i Europa-Parlamentet på et møde for lukkede døre uden for de sikrede faciliteter.

2. I tilfælde som omhandlet i stk. 1 sikrer sekretariatet for det parlamentariske organ/den hvervsindehaver, der er ansvarlig(t) for mødet, at følgende betingelser overholdes:

a) kun de personer, der er udpeget af formanden af det kompetente udvalg eller organ til at deltage i mødet, får adgang til mødeværelset

b) alle dokumenter er nummererede og bliver omdelt ved mødets begyndelse og indsamlet igen ved dets afslutning, og der tages ikke noter eller fotokopier eller fotos af dokumenterne

c) protokollen fra mødet omtaler ikke drøftelsen af de oplysninger, som er blevet behandlet; kun en eventuel relevant afgørelse kan nævnes i protokollen

d) fortrolige oplysninger, som afgives mundtligt til modtagere i Europa-Parlamentet, er omfattet af et beskyttelsesniveau som det eller svarende til det, der ville finde anvendelse for skriftlige fortrolige oplysninger.

e) ingen yderligere samling af dokumenter opbevares i mødeværelser

f) kopier af dokumenter udleveres kun i det nødvendige antal til mødedeltagere og tolke ved mødets begyndelse

g) mødeformanden gør klart fra mødets begyndelse, hvilken status dokumenterne har for så vidt angår klassifikation og påtegning

h) deltagerne fjerner ikke dokumenter fra mødeværelset

i) sekretariatet for det parlamentariske organ/hvervsindehaveren indsamler og står til regnskab for alle kopier af dokumenter ved mødets afslutning

j) der medbringes ingen elektroniske kommunikationsmidler eller andre elektroniske indretninger i mødeværelset, hvor de pågældende fortrolige oplysninger konsulteres eller drøftes.

3. Hvis oplysninger klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller tilsvarende drøftes på et møde for lukkede døre, i overensstemmelse med undtagelserne i punkt 3.2.2 i bilag II til rammeaftalen og i artikel 6, stk. 5, i den interinstitutionelle aftale, sikrer sekretariatet for det parlamentariske organ/hvervsindehaveren, der er ansvarlig for mødet, i tillæg til sikring af overholdelse af bestemmelserne i stk. 2, at de personer, der er udpeget til at deltage i mødet, opfylder kravene i artikel 3, stk. 4 og 7.

4. I tilfælde som omhandlet i stk. 3 forsyner CIU sekretariatet for det parlamentariske organ/hvervsindehaveren, der er ansvarlig(t) for mødet for lukkede døre, med det fornødne antal kopier af de dokumenter, der skal drøftes, som skal returneres til CIU efter mødet.

Artikel 12

Arkivering af fortrolige oplysninger

1. Der føres et sikkert arkiveringssystem inden for det sikrede område. CIU er ansvarlig for forvaltningen af det sikre arkiv i overensstemmelse med standardkriterier for arkivering.

2. Klassificerede oplysninger, der deponeres endeligt hos CIU, og oplysninger klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende, der deponeres hos det parlamentariske organs sekretariat/hvervsindehaveren, overføres til det sikre arkiv i det sikrede område seks måneder efter den sidste konsultation og senest et år efter deponeringen. »Andre fortrolige oplysninger« arkiveres af sekretariaterne for de berørte parlamentariske organer/hvervsindehaveren i overensstemmelse med generelle regler om dokumenthåndtering, med mindre de deponeres hos CIU.

3. De fortrolige oplysninger i de sikre arkiver kan konsulteres på følgende betingelser:

a) der gives kun tilladelse til personer, der er identificeret ved navn, funktion eller stilling i det ledsagedokument, der blev udfyldt ved deponering af de fortrolige oplysninger

b) der skal indgives en anmodning om konsultation til CIU, der sørger for overførsel af dokumentet fra arkivet til det sikre læseværelse

c) procedurerne og betingelserne for konsultation af fortrolige oplysninger som fastsat i artikel 10 finder anvendelse.

Artikel 13

Nedklassificering og afklassificering af samt fjernelse af påtegninger på fortrolige oplysninger

1. Fortrolige oplysninger må kun nedklassificeres, afklassificeres eller få fjernet påtegningen efter forudgående tilladelse fra udstederen og om nødvendigt efter drøftelse med andre berørte parter.

2. Nedklassificeringen eller afklassificeringen bekræftes skriftligt. Udstederen er ansvarlig for at underrette modtagerne om ændringen, og disse er på deres side ansvarlige for at underrette efterfølgende modtagere, til hvem de har sendt eller kopieret dokumentet, om ændringen. Så vidt muligt anfører udstederen på de klassificerede dokumenter en dato, periode eller begivenhed, efter hvilken indholdet kan nedklassificeres eller afklassificeres. I modsat fald skal vedkommende tage klassificeringen op til revision mindst hvert femte år for at undersøge, om den oprindelige klassifikationsgrad stadig er nødvendig.

3. Fortrolige oplysninger i de sikre arkiver undersøges i god tid, og senest på dagen 25 år efter deres udarbejdelse, med henblik på at fastslå, om de bør afklassificeres, nedklassificeres eller have fjernet påtegningen. Undersøgelse og offentliggørelse af sådanne oplysninger finder sted i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 af 1. februar 1983 om åbning for offentligheden af de historiske arkiver for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab ([1]). Afklassificeringen foretages af udstederen til de klassificerede oplysninger eller af det på det relevante tidspunkt ansvarlige kontor i overensstemmelse med bilag I, del 1, punkt 10.

4. Efter nedklassificering overføres tidligere klassificerede oplysninger, der opbevares i det sikre arkiv, til Europa-Parlamentets historiske arkiver til permanent bevaring og videre behandling i overensstemmelse med de gældende regler.

5. Efter fjernelse af en påtegning, er oplysninger, der tidligere var mærket »andre fortrolige oplysninger«, underlagt Europa-Parlamentets regler om dokumenthåndtering.

Artikel 14

Brud på sikkerheden, tab eller kompromittering af fortrolige oplysninger

1. Et brud på fortroligheden i almindelighed og på disse regler i særdeleshed fører, når der er tale om medlemmer af Europa-Parlamentet, til anvendelse af de relevante bestemmelser om sanktioner i Europa-Parlamentets forretningsorden.

2. Et brud på reglerne begået af en af Europa-Parlamentets ansatte fører til anvendelse af procedurerne og sanktionerne i henholdsvis vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den europæiske Union, fastlagt i Forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ([2]) (»personalevedtægterne«).

([1]) EFT L 43 af 15.2.1983, s. 1.
([2]) EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

3. Formanden og/eller generalsekretæren, afhængigt af den konkrete situation, iværksætter de nødvendige undersøgelser i tilfælde af et brud som defineret i sikkerhedsmeddelelse 6.

4. Hvis de fortrolige oplysninger blev meddelt Europa-Parlamentet af en anden EU-institution eller af en medlemsstat, underretter formanden og/eller generalsekretæren, afhængigt af det konkrete tilfælde, den pågældende EU-institution eller medlemsstat om eventuelle beviste eller formodede tab eller kompromitteringer af klassificerede oplysninger, om resultaterne af undersøgelsen og om de foranstaltninger, der træffes for at forebygge en gentagelse.

Artikel 15

Tilpasning af denne afgørelse og gennemførelsesbestemmelserne hertil og årsberetning om anvendelsen af denne afgørelse

1. Generalsekretæren foreslår de nødvendige tilpasninger af denne afgørelse og gennemførelsesbestemmelserne i bilagene og forelægger forslagene for Præsidiet til afgørelse.

2. Generaldirektøren er ansvarlig for Europa-Parlamentets tjenestegrenes gennemførelse af denne afgørelse og udsteder behandlingsinstrukser om anliggender, der er omfattet af systemet til forvaltning af informationssikkerheden i overensstemmelse med principperne i denne beslutning.

3. Generalsekretæren forelægger en årsberetning for Præsidiet om anvendelsen af denne afgørelse.

Artikel 16

Gældende bestemmelser og overgangsbestemmelser

1. Ikke-klassificerede oplysninger, der opbevaredes i CIU eller i ethvert andet af Europa-Parlamentets arkiver, og som betragtes som fortrolige og er dateret før 1. april 2014, anses i denne afgørelse for at udgøre »andre fortrolige oplysninger«. Udstederen heraf kan når som helst beslutte at ændre oplysningernes fortrolighedsniveau.

2. Uanset artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, i denne afgørelse skal oplysninger, der meddeles fra Rådet i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale, og som er klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende, deponeres hos, registreres af og opbevares i CIU i en periode på tolv måneder fra 1. april 2014. Disse oplysninger kan konsulteres i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, litra a) og c), og artikel 5, stk. 4, i den interinstitutionelle aftale.

3. Præsidiets afgørelse af 6. juni 2011 om regler om Europa-Parlamentets behandling af fortrolige oplysninger ophæves.

Artikel 17

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

BILAG I

Del 1

GRUNDLÆGGENDE PRINCIPPER OG MINIMUMSSTANDARDER FOR SIKKERHED I FORBINDELSE MED BESKYTTELSE AF FORTROLIGE OPLYSNINGER

1. **INDLEDNING**

I disse forskrifter fastlægges de grundlæggende principper og minimumssikkerhedsstandarder for beskyttelse af fortrolige oplysninger, som skal følges og/eller overholdes af Europa-Parlamentet på alle dets tjenestesteder, herunder af alle modtagere af klassificerede oplysninger og »andre fortrolige oplysninger«, for at værne om sikkerheden og for at sikre alle berørte, at der gælder en fælles standard for sikkerhedsbeskyttelse. Disse bestemmelser suppleres af sikkerhedsmeddelelserne i bilag II og andre bestemmelser om parlamentsudvalgs og andre parlamentsorganers/hvervsindehaveres behandling af fortrolige oplysninger.

2. **GENERELLE PRINCIPPER**

Europa-Parlamentets sikkerhedspolitik indgår som en integrerende del af dets almindelige interne forvaltningspolitik og er dermed baseret på de principper, der gælder for denne almindelige politik. Disse principper omfatter bl.a. legalitet, åbenhed, ansvarlighed, samt subsidiaritet og proportionalitet.

Legalitet medfører, at de gældende rammebestemmelser nøje skal iagttages ved udøvelsen af sikkerhedsfunktionerne, og at alle de krav i bestemmelserne, der finder anvendelse, skal opfyldes. Endvidere skal ansvar på områderne vedrørende sikkerhed have hjemmel i gældende bestemmelser. Personalevedtægternes bestemmelser, navnlig artikel 17 om personalets forpligtelse til at afholde sig fra enhver uberettiget afsløring af oplysninger, som han har fået kendskab til i forbindelse med udøvelsen af sit arbejde, og afsnit VI om disciplinærordningen, finder fuld anvendelse. Endelig behandles brud på sikkerhedsbestemmelserne inden for Europa-Parlamentets ansvarsområde i overensstemmelse dets forretningsorden og med dets politik vedrørende disciplinære sanktioner.

Åbenhed medfører, at der skal herske klarhed med hensyn til alle sikkerhedsregler og -bestemmelser med henblik på en ensartet anvendelse heraf i de forskellige tjenestegrene og på de forskellige områder (fysisk sikkerhed sammenholdt med beskyttelse af oplysninger osv.), og at der skal føres en sammenhængende og veltilrettelagt bevidstgørelsespolitik med hensyn til sikkerheden. Endvidere er der behov for klare skriftlige retningslinjer for gennemførelsen af sikkerhedsforanstaltninger.

Ansvarlighed betyder, at opgaverne på sikkerhedsområdet skal defineres klart. Desuden betyder det, at det regelmæssigt skal kontrolleres, om disse opgaver er blevet udført korrekt.

Subsidiaritet betyder, at sikkerheden skal tilrettelægges på det lavest mulige niveau og så nært på Europa-Parlamentets generaldirektorater og tjenestegrene som muligt.

Proportionalitet betyder, at sikkerhedsaktiviteterne nøje skal begrænses til det absolut nødvendige, og at sikkerhedsforanstaltningerne skal stå i forhold til de interesser, der skal beskyttes, og til den faktiske eller potentielle trussel mod disse interesser, så interesserne kan forsvares på en måde, der sikrer mindst mulige forstyrrelser.

3. **GRUNDLAGET FOR SIKKERHEDSBESKYTTELSE AF OPLYSNINGER**

Grundlaget for en effektiv sikkerhedsbeskyttelse af oplysninger er:

a) egnede kommunikations- og informationssystemer (CIS). Disse falder ind under Europa-Parlamentets sikkerhedsmyndigheds ansvar (som defineret i sikkerhedsmeddelelse 1)

b) at der i Parlamentet udpeges en informationssikringsmyndighed (som defineret i sikkerhedsmeddelelse 1), som inden for den pågældende sikkerhedsmyndighed er ansvarlig for at underrette og rådgive om tekniske sikkerhedsrisici i forhold til CIS og modforholdsregler mod disse trusler

c) at der er nært samarbejde mellem Europa-Parlamentets ansvarlige tjenester og sikkerhedstjenesterne ved de øvrige EU-institutioner.

4. **PRINCIPPERNE FOR INFORMATIONSSIKKERHED**

4.1. ***Formål***

Informationssikkerhedens vigtigste formål er:

a) at beskytte fortrolige oplysninger mod spionage, kompromittering eller uautoriseret videregivelse

b) at beskytte klassificerede oplysninger, der behandles i kommunikations- og informationssystemer og -netværk, mod trusler imod deres fortrolighed, integritet og tilgængelighed

c) at beskytte Europa-Parlamentets bygninger, der rummer klassificerede oplysninger, mod sabotage, hærværk og anden forsætlig skade

d) i tilfælde af brud på sikkerhedsforskrifterne at vurdere den forvoldte skade, begrænse følgerne, foretage sikkerhedsmæssig efterforskning og træffe eventuelle nødvendige afhjælpende foranstaltninger.

4.2. ***Klassifikation***

4.2.1. Der skal udvises stor omhu og eftertanke ved udvælgelsen af, hvilke oplysninger og hvilket materiale der skal beskyttes, og ved vurderingen af, hvilken grad af beskyttelse der er behov for. Det er afgørende, at beskyttelsesgraden stemmer overens med den sikkerhedsmæssige følsomhed, som for den enkelte oplysning eller det enkelte materiale skal beskyttes. For at sikre en smidig informationsstrøm skal det undgås, at der anvendes en for høj eller for lav klassifikationsgrad.

4.2.2. Klassificeringsordningen er det instrument, hvormed principperne i dette punkt gennemføres; der anvendes en tilsvarende klassificeringsordning ved planlægning og tilrettelæggelse af beskyttelsen mod spionage, sabotage, terrorisme og andre trusler, for at sikre, at de vigtigste bygninger og områder, der rummer klassificerede oplysninger, og de mest følsomme steder i disse bygninger og områder sikres bedst.

4.2.3. Ansvaret for klassificering af oplysninger påhviler alene udstederen af de pågældende oplysninger.

4.2.4. Klassifikationsgraden baseres alene på indholdet af de pågældende oplysninger.

4.2.5. Flere dokumenter med oplysninger, der er grupperet sammen, skal klassificeres mindst lige så højt som det højeste af de enkelte dokumenters klassifikationsniveauer. Dog kan en samling af oplysninger kan dog tildeles et højere klassifikationsniveau end de enkelte dele.

4.2.6 Oplysninger klassificeres kun i det omfang og kun så længe, det er nødvendigt.

4.3. ***Sikkerhedsforanstaltningernes formål***

Sikkerhedsforanstaltningerne skal:

a) omfatte alle personer med adgang til klassificerede oplysninger, medier med klassificerede oplysninger og »andre fortrolige oplysninger«, såvel som alle bygninger og områder, der rummer sådanne oplysninger, og vigtige anlæg

b) udformes, så de identificerer personer, som (i kraft af adgang, kontakter eller på anden måde) kan udgøre en sikkerhedsmæssig risiko for sådanne oplysninger og for vigtige anlæg, der rummer sådanne oplysninger, og enten forhindre, at de får adgang hertil, eller sørge for, at de flyttes fra det pågældende sted

c) forhindre, at uautoriserede personer får adgang til klassificerede oplysninger eller til anlæg, der rummer sådanne oplysninger

d) sikre, at sådanne oplysninger kun videregives til personer på grundlag af »need to know«-princippet, som er af grundlæggende betydning for alle sikkerhedsaspekter

e) sikre alle fortrolige oplysningers integritet (ved at hindre forvanskning eller uautoriseret ændring eller uautoriseret slettelse) og tilgængelighed (for autoriserede brugere, når de skal anvendes), navnlig oplysninger, som lagres, behandles eller fremsendes elektronisk.

5. FÆLLES MINIMUMSSTANDARDER

Europa-Parlamentet sikrer, at alle modtagere af klassificerede oplysninger, såvel i institutionen som under dens kompetenceområde, dvs. alle tjenestegrene og leverandører, overholder fælles minimumsstandarder for sikkerhed, så sådanne oplysninger kan videregives i tillid til, at de vil blive sikret på passende vis. Disse minimumsstandarder skal omfatte kriterier for sikkerhedsgodkendelse af Europa-Parlamentets tjenestemænd og Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for politiske grupper, samt procedurer for beskyttelse af fortrolige oplysninger.

Europa-Parlamentet giver kun tredjepart adgang til sådanne oplysninger, hvis denne tredjepart garanterer, at der ved behandlingen af oplysningerne iagttages bestemmelser, der som minimum nøje svarer til disse fælles minimumsstandarder.

Sådanne fælles minimumsstandarder anvendes også, når Europa-Parlamentet overdrager opgaver, som involverer fortrolige oplysninger, til erhvervsmæssige eller andre eksterne enheder ved kontrakt eller tilskudsaftale.

6. SIKKERHEDSFORANSTALTNINGER VEDRØRENDE EUROPA-PARLAMENTETS TJENESTEMÆND OG PARLAMENTETS ØVRIGE ANSATTE, DER ARBEJDER FOR POLITISKE GRUPPER

6.1. *Sikkerhedsinstrukser vedrørende Europa-Parlamentets tjenestemænd og Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for politiske grupper*

For Europa-Parlamentets tjenestemænd og Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for politiske grupper, gælder, at de, der varetager opgaver, hvor de kan få adgang til klassificerede oplysninger, inden de påbegynder arbejdet og derefter regelmæssigt, skal modtage en indgående instruks om nødvendigheden af sikkerhedsbeskyttelsen og de procedurer dette omfatter. Sådanne personer skal skriftligt bekræfte, at de har læst og fuldt ud forstået de sikkerhedsbestemmelser, der finder anvendelse.

6.2. *Ledelsens ansvar*

Det er ledelsens ansvar at vide, hvilke af deres medarbejdere der arbejder med klassificerede oplysninger eller har adgang til sikre kommunikations- og informationssystemer, og at sikre, at alle former for hændelser eller klare svagheder, der kan have betydning for sikkerhedsbeskyttelsen, registreres og indberettes.

6.3. *Sikkerhedsstatus for Europa-Parlamentets tjenestemænd og Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for politiske grupper*

Der indføres procedurer for at sikre, at der, hvis der fremkommer negative oplysninger om en af Europa-Parlamentets tjenestemænd eller af Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for en politisk gruppe, bliver taget skridt til at fastslå, om den pågældende i sit arbejde behandler klassificerede oplysninger, eller om den pågældende har adgang til sikre kommunikations- og informationssystemer, og at Europa-Parlamentets kompetente tjeneste underrettes. Hvis den kompetente nationale sikkerhedsmyndighed indikerer, at medarbejderen udgør en sikkerhedsrisiko, skal den pågældende udelukkes fra eller fratages arbejdsopgaver, hvor vedkommende kan være til fare for sikkerheden.

7. FYSISK SIKKERHED

Fysisk sikkerhed indebærer anvendelse af fysiske og tekniske beskyttelsesforanstaltninger til at forhindre uautoriseret adgang til klassificerede oplysninger.

7.1. ***Behovet for sikkerhedsbeskyttelse***

Graden af de fysiske foranstaltninger, der skal bringes i anvendelse for at sikre beskyttelsen af klassificerede oplysninger, skal stå i forhold til klassifikationsgraden samt omfanget af og truslen mod de oplysninger og det materiale, det drejer sig om. Alle, der ligger inde med klassificerede oplysninger, skal følge en ensartet praksis med hensyn til klassificering af sådanne oplysninger og opfylde fælles standarder for sikkerhedsbeskyttelse for så vidt angår opbevaring, fremsendelse og bortskaffelse af oplysninger og materiale, der skal beskyttes.

7.2. ***Kontrol***

Medarbejdere, der har modtaget klassificerede oplysninger, må ikke efterlade disse uden opsyn, men skal sikre sig, at de opbevares forsvarligt, og at alle sikkerhedsanordninger er aktiveret (låse, alarmsystemer osv.). Herudover foretages der efter arbejdstids ophør kontrol af, om disse krav er opfyldt.

7.3. ***Sikkerhedsbeskyttelse af bygninger***

Bygninger, der rummer klassificerede oplysninger eller sikre kommunikations- og informationssystemer, skal beskyttes mod uautoriseret adgang.

Hvordan klassificerede oplysninger skal beskyttes, med gitre for vinduer, låse på døre, vagtposter ved indgange, automatiske adgangskontrolsystemer, sikkerhedskontrol og -patruljering, alarm- og overvågningssystemer, vagthunde m.v., afhænger af:

a) klassifikationsgraden af de oplysninger og det materiale, der skal beskyttes, samt deres omfang og placering i bygningen

b) kvaliteten af de sikre skabe eller bokse, hvor oplysningerne eller materialet opbevares, og

c) bygningens fysiske beskaffenhed og beliggenhed.

Hvordan kommunikations- og informationssystemer skal sikkerhedsbeskyttes, afhænger af en vurdering af værdien af de pågældende aktiver og den potentielle skade i tilfælde af brud på sikkerhedsbestemmelserne, af den fysiske beskaffenhed af den bygning, der rummer systemet, og af dennes beliggenhed, samt af systemets placering i bygningen.

7.4. ***Beredskabsplaner***

Der skal på forhånd foreligge detaljerede planer til sikring af beskyttelsen af klassificerede oplysninger, hvis der opstår en kritisk situation.

8. **SIKKERHEDSANGIVELSER, PÅTEGNINGER, ANFØRELSE OG KLASSIFIKATIONSSTYRING**

8.1. ***Sikkerhedsangivelser***

Der må ikke anvendes andre klassifikationsgrader end dem, der er fastlagt i denne afgørelses artikel 2, litra d).

Til begrænsning af gyldighedsperioden for en klassifikationsgrad (angivelse af automatisk nedklassificering eller afklassificering af klassificerede oplysninger) kan der benyttes en godkendt sikkerhedsangivelse.

Sikkerhedsangivelser må kun benyttes i forbindelse med en klassifikationsgrad.

Sikkerhedsangivelser reguleres yderligere i sikkerhedsmeddelelse 2 og defineres i behandlingsinstrukserne.

8.2. ***Påtegninger***

En påtegning bruges til at angive foruddefinerede specifikke instruktioner om behandlingen af fortrolige oplysninger. Med påtegninger kan også angives, hvilket område et dokument omhandler, hvordan det skal fordeles efter »need to know«-princippet, eller hvornår en embargo ophører (for ikke-klassificerede oplysninger).

En påtegning er ikke en klassifikationsgrad og anvendes ikke i stedet for en sådan.

Påtegninger reguleres yderligere i sikkerhedsmeddelelse 2 og defineres i behandlingsinstrukserne.

8.3. ***Anførelse af klassifikationsgrad og sikkerhedspåtegninger***

Anførelse af klassifikationsgrad, sikkerhedspåtegninger og andre påtegninger foretages i overensstemmelse med sikkerhedsmeddelelse 2, afsnit E og behandlingsinstrukserne.

8.4. ***Klassifikationsstyring***

8.4.1 *Generelt*

Oplysninger klassificeres kun i det omfang, det er nødvendigt. Klassifikationsgraden skal fremgå klart og korrekt, og den opretholdes kun, så længe der er grund til at beskytte oplysningerne.

Ansvaret for klassificering af oplysninger og for eventuel senere nedklassificering eller afklassificering påhviler alene udstederen.

Europa-Parlamentets tjenestemænd klassificerer, nedklassificerer eller afklassificerer oplysninger efter instruks fra eller med beføjelse fra generalsekretæren.

De detaljerede procedurer for behandling af klassificerede dokumenter udformes således, at det sikres, at dokumenterne beskyttes i overensstemmelse med de oplysninger, som de indeholder.

Antallet af medarbejdere, der har bemyndigelse til at udstede klassificerede oplysninger med klassifikationsniveauet TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, skal holdes på et minimum, og deres navne skal opføres på en liste, der udarbejdes af CIU.

8.4.2 *Anvendelse af klassifikationsgrader*

Klassificeringen af et dokument afhænger af, hvor følsomt dets indhold er, jf. definitionen i artikel 2, litra d). Det er vigtigt, at oplysninger klassificeres korrekt og at der ikke anvendes en for høj klassifikationsgrad.

En følgeskrivelse klassificeres mindst i overensstemmelse med bilagenes højeste klassifikationsgrad. Dokumentets udsteder skal klart angive, på hvilket niveau følgeskrivelsen skal klassificeres, hvis den adskilles fra bilaget.

Udstederen skal ved klassificeringen af et dokument følge ovenstående bestemmelser og undgå enhver form for over- eller underklassifikation.

De enkelte sider, afsnit og punkter i et dokument samt bilag, tillæg og vedhæftet materiale kan kræve forskellig klassifikationsgrad, og skal klassificeres i overensstemmelse hermed. Dokumentet som helhed skal dog have samme klassifikationsgrad som den del, der har den højeste klassifikationsgrad.

9. **INSPEKTION**

Europa-Parlamentets Direktorat for Sikkerhed og Risikovurdering gennemfører regelmæssige interne inspektioner af sikkerhedsordningerne til beskyttelse af klassificerede oplysninger og kan i denne forbindelse anmode om bistand fra Rådets eller Kommissions sikkerhedsmyndigheder.

EU-institutionernes sikkerhedsmyndigheder og kompetente tjenestegrene kan som led i en aftalt proces på foranledning af den ene eller den anden part gennemføre peer-evalueringer af sikkerhedsordningerne for beskyttelse af klassificerede oplysninger, der udveksles under de relevante interinstitutionelle aftaler.

10. **PROCEDURER FOR AFKLASSIFICERING OG FJERNELSE AF PÅTEGNINGER**

10.1. CIU gennemgår de fortrolige oplysninger, der er indeholdt i dets register og anmoder om tilsagn fra udstederen af et dokument til at afklassificere eller fjerne påtegningerne på dette senest på dagen 25 år efter datoen for dets udarbejdelse. Dokumenter, der ikke er blevet afklassificeret eller har fået fjernet påtegningerne ved første gennemgang, gennemgås igen regelmæssigt og mindst hvert femte år. Udover at finde anvendelse for dokumenter, der faktisk befinder sig i de sikre arkiver i det sikrede område og er blevet behørigt klassificeret, kan proceduren for fjernelse af påtegninger endvidere finde anvendelse på andre fortrolige oplysninger, der opbevares enten hos Parlaments tjenestegrene eller hos de tjenestegrene, der har ansvaret for Parlamentets historiske arkiver.

10.2 Beslutningen om at afklassificere eller fjerne påtegningerne på et dokument træffes som hovedregel udelukkende af udstederen, eller undtagelsesvis i samarbejde med den af Parlamentets tjenestegrene, der opbevarer dette, inden de oplysninger, det indeholder, overføres til den tjenestegren, der har ansvaret for Parlamentets historiske arkiver. Afklassificering eller fjernelse af påtegninger på klassificerede oplysninger kan kun finde sted efter forudgående skriftligt samtykke fra udstederen. Hvis der er tale om »andre fortrolige oplysninger«, beslutter sekretariatet for den tjenestegren i Parlamentet, der opbevarer disse oplysninger, i samarbejde med udstederen, hvorvidt påtegningerne på dokumentet kan fjernes.

10.3. På vegne af udstederen er CIU ansvarlig for at underrette dokumentets modtagere om ændringen af klassificeringen eller påtegningen, og disse er på deres side ansvarlige for at underrette efterfølgende modtagere, til hvem de har sendt eller kopieret dokumentet.

10.4. Afklassificeringen berører ikke eventuelle sikkerhedspåtegninger eller andre påtegninger på dokumentet.

10.5. I tilfælde af afklassificering overstreges den oprindelige klassifikation for oven og for neden på hver enkelt side. Dokumentets første side stemples og forsynes med CIUs reference. I tilfælde af fjernelse af påtegninger overstreges den oprindelige påtegning for oven på hver enkelt side.

10.6. Teksten fra det dokument, der er blevet afklassificeret eller har fået fjernet påtegningerne, vedhæftes den elektroniske fil eller det tilsvarende system, hvori det er blevet registreret.

10.7. Med hensyn til dokumenter, der er omfattet af undtagelserne vedrørende privatlivets fred og den enkeltes integritet eller en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser, og i tilfælde af følsomme dokumenter finder bestemmelserne i artikel 2 i forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 anvendelse.

10.8. I tillæg til bestemmelserne i punkt 10.1 til 10.7 gælder følgende:

a) Med hensyn til dokumenter fra tredjemand rådfører CIU sig med den pågældende tredjemand, før det iværksætter en afklassificering eller fjernelse af påtegninger.

b) For så vidt angår undtagelsen vedrørende privatlivets fred og den enkeltes integritet tages ved en procedure for afklassificering eller fjernelse af påtegninger navnlig hensyn til, at den berørte har givet samtykke, eller at det i påkommende tilfælde er umuligt at identificere den berørte person.

c) For så vidt angår undtagelsen vedrørende en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser kan den pågældende person eventuelt gives meddelelse ved offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med en tidsfrist på fire uger efter datoen for denne offentliggørelse til at fremsætte eventuelle bemærkninger.

Del 2

SIKKERHEDSGODKENDELSE

11. **SIKKERHEDSGODKENDELSE AF MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET**

11.1. For at få adgang til oplysninger klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller tilsvarende skal medlemmer af Europa-Parlamentet først godkendes til den pågældende klassifikationsgrad enten efter proceduren i punkt 11.3 og 11.4 i nærværende bilag eller på grundlag af en højtidelig erklæring om ikkevideregivelse i henhold til artikel 3, stk. 4. i denne afgørelse.

11.2 For at få adgang til oplysninger klassificeret på niveau SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende skal medlemmerne af Europa-Parlamentet først godkendes til den pågældende klassifikationsgrad efter proceduren i punkt 11.3 og 11.14.

11.3. Kun de af Europa-Parlamentets medlemmer, der er blevet sikkerhedsundersøgt af medlemsstaternes kompetente nationale myndigheder (den nationale sikkerhedsmyndighed) efter proceduren i punkt 11.9 til 11.14, kan godkendes. Formanden er ansvarlig for at give godkendelse af medlemmer.

11.4 Formanden kan meddele skriftlig godkendelse efter at have indhentet udtalelse fra medlemsstaternes nationale myndigheder på grundlag af den sikkerhedsundersøgelse, der er foretaget i henhold til punkt 11.8 til 11.13.

11.5. Europa-Parlamentets Direktorat for Sikkerhed og Risikovurdering ajourfører løbende en liste over alle de af Europa-Parlamentets medlemmer, der har fået godkendelse, herunder midlertidig godkendelse som omhandlet i punkt 11.15.

11.6. Godkendelsen er gyldig i fem år eller i varigheden af de arbejdsopgaver, der ligger til grund for den, idet den korteste af disse perioder finder anvendelse. Godkendelsen kan fornys efter proceduren i punkt 11.4.

11.7. Formanden inddrager godkendelsen, hvis vedkommende finder, at der er grund til sådan inddragelse. Inddrages godkendelsen, underrettes det pågældende medlem af Europa-Parlamentet, der kan anmode om at måtte fremsætte sine bemærkninger over for formanden, inden inddragelsen får virkning, samt de nationale myndigheder.

11.8. Sikkerhedsundersøgelsen foretages med det berørte Europa-Parlamentsmedlems medvirken og efter anmodning fra formanden. Den for sikkerhedsundersøgelsen kompetente nationale myndighed er myndigheden i den medlemsstat, hvor det pågældende medlem er statsborger.

11.9. Det pågældende medlem af Europa-Parlamentet skal som led i sikkerhedsundersøgelsen udfylde et skema med angivelse af personlige oplysninger.

11.10. Formanden giver i sin anmodning til den kompetente nationale myndighed nærmere oplysninger om arten af og klassifikationsgraden for de oplysninger, som det pågældende medlem af Europa-Parlamentet vil få kendskab til, så den kan foretage sikkerhedsundersøgelsen.

11.11 De bestemmelser om sikkerhedsundersøgelse, som er gældende i den berørte medlemsstat, herunder bestemmelser om eventuel klageadgang, finder anvendelse i forbindelse med hele den af den kompetente nationale myndighed foretagne sikkerhedsundersøgelses forløb og dens resultater.

11.12. Afgiver den kompetente nationale myndighed positiv udtalelse, kan formanden godkende det pågældende medlem af Europa-Parlamentet.

11.13. Afgiver den kompetente nationale myndighed negativ udtalelse, underrettes det pågældende medlem af Europa-Parlamentet, der kan anmode om at måtte fremsætte sine bemærkninger over for formanden. Hvis formanden finder det nødvendigt, kan den pågældende rette henvendelse til den kompetente nationale myndighed og bede om eventuelle yderligere oplysninger. Bekræftes den negative udtalelse, kan der ikke meddeles godkendelse.

11.14. Ethvert medlem af Europa-Parlamentet, der godkendes efter punkt 11.3, får i forbindelse med godkendelsen og siden med jævne mellemrum de nødvendige retningslinjer for beskyttelse af klassificerede oplysninger og om, hvordan de skal beskyttes. Sådanne medlemmer underskriver en erklæring som bekræftelse på at have modtaget disse retningslinjer.

11.15. Formanden kan undtagelsesvis meddele midlertidig godkendelse af et medlem af Europa-Parlamentet for et tidsrum på højst seks måneder, mens resultatet af sikkerhedsundersøgelsen som omhandlet i punkt 11.11 afventes, forudsat at den kompetente nationale myndighed på forhånd er blevet underrettet, og der ikke er modtaget bemærkninger herfra inden for en måned. Midlertidige godkendelser giver ikke adgang til oplysninger, der er klassificeret på niveau TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende.

12. SIKKERHEDSGODKENDELSE AF EUROPA-PARLAMENTETS TJENESTEMÆND OG PARLAMENTETS ØVRIGE ANSATTE, DER ARBEJDER FOR POLITISKE GRUPPER

12.1. Kun Europa-Parlamentets tjenestemænd og Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for politiske grupper, og som i embeds medfør og af tjenstlige grunde har brug for at få kendskab til eller behandle klassificerede oplysninger, har adgang hertil.

12.2. For at få adgang til oplysninger, der er klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende, skal de pågældende tjenestemænd i Europa-Parlamentet og øvrige ansatte, der arbejder for berørte politiske grupper først godkendes til den pågældende klassifikationsgrad efter proceduren i punkt 12.3 og 12.4.

12.3. Kun personer som omhandlet i punkt 12.1, der er blevet sikkerhedsundersøgt af medlemsstaternes nationale myndigheder (den nationale sikkerhedsmyndighed) efter proceduren i punkt 12.9 til 12.14, kan godkendes. Generalsekretæren er ansvarlig for at give godkendelse af Europa-Parlamentets tjenestemænd og Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for politiske grupper.

12.4. Generalsekretæren kan meddele skriftlig godkendelse efter at have indhentet udtalelse fra medlemsstaternes kompetente nationale myndigheder på grundlag af den sikkerhedsundersøgelse, der er foretaget i overensstemmelse med punkt 12.8 til 12.13.

12.5. Europa-Parlamentets Direktorat for Sikkerhed og Risikovurdering ajourfører løbende en liste over alle stillinger, der kræver sikkerhedsgodkendelse, som Europa-Parlamentets tjenestegrene har angivet, og over alle medarbejdere, der har fået godkendelse, herunder midlertidig godkendelse i den i punkt 12.15 anvendte betydning.

12.6. Godkendelsen er gyldig i fem år eller i varigheden af de arbejdsopgaver, der ligger til grund for den, idet den korteste af disse perioder finder anvendelse. Godkendelsen kan fornys efter proceduren i litra punkt 12.4.

12.7. Generalsekretæren inddrager godkendelsen, hvis vedkommende finder, at der er grund til sådan inddragelse. Inddrages godkendelsen, underrettes den pågældende af Europa-Parlamentets tjenestemænd eller øvrige ansatte, der arbejder for en berørt politisk gruppe, der kan anmode om at måtte fremsætte sine bemærkninger over for formanden, inden inddragelsen får virkning, samt de nationale myndigheder.

12.8. Sikkerhedsundersøgelsen foretages med medvirken fra den berørte af Europa-Parlamentets tjenestemænd eller øvrige af Parlamentets ansatte, der arbejder for berørte politiske grupper, og efter anmodning fra generalsekretæren. Den for sikkerhedsundersøgelsen kompetente nationale myndighed er myndigheden i den medlemsstat, hvor den berørte person er statsborger. Hvis der er hjemmel herfor i nationale love og bestemmelser, kan de kompetente nationale sikkerhedsmyndigheder gennemføre undersøgelser af ikke-statsborgere, der skal have adgang til informationer, som er klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET.

12.9. Den pågældende af Europa-Parlamentets tjenestemænd eller øvrige af Parlamentets ansatte, der arbejder for de politiske grupper, skal som led i sikkerhedsundersøgelsen udfylde et skema med angivelse af personlige oplysninger.

12.10. Generalsekretæren giver i sin anmodning til den kompetente nationale myndighed nærmere oplysninger om klassifikationsgraden for de oplysninger, som den pågældende tjenestemand i Europa-Parlamentet eller øvrige af Parlamentets ansatte, der arbejder for en berørt politisk gruppe, vil få kendskab til, så den kan foretage sikkerhedsundersøgelsen og afgive udtalelse om, hvilket niveau den pågældende bør godkendes til.

12.11. De bestemmelser om sikkerhedsundersøgelse, som er gældende i vedkommende medlemsstat, herunder bestemmelser om eventuel klageadgang, finder anvendelse i forbindelse med hele den af den kompetente nationale myndighed foretagne sikkerhedsundersøgelses forløb og dens resultater.

12.12. Afgiver den kompetente nationale myndighed positiv udtalelse, kan generalsekretæren godkende den pågældende tjenestemand i Europa-Parlamentet eller øvrige af Parlamentets ansatte, der arbejder for berørte politiske grupper.

12.13. Afgiver den nationale myndighed negativ udtalelse, underrettes den pågældende af Europa-Parlamentets tjenestemænd eller Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for de politiske grupper, og den pågældende kan anmode om at måtte fremsætte sine bemærkninger over for generalsekretæren. Finder Generalsekretæren det nødvendigt, kan vedkommende rette henvendelse til den nationale myndighed og bede om eventuelle yderligere oplysninger. Bekræftes den negative udtalelse, kan der ikke meddeles godkendelse.

12.14. Enhver af Europa-Parlamentets tjenestemænd og Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for de politiske grupper, der godkendes efter punkt 12.4 og 12.5, får i forbindelse med godkendelsen og siden med jævne mellemrum de nødvendige instrukser om beskyttelse af klassificerede oplysninger og om, hvordan de skal beskyttes. Sådanne tjenestemænd og øvrige ansatte underskriver en erklæring som bekræftelse på at have modtaget instrukserne og giver tilsagn om at overholde dem.

12.15. Generalsekretæren kan undtagelsesvis meddele midlertidig godkendelse af en af Europa-Parlamentets tjenestemænd eller Parlamentets øvrige ansatte, der arbejder for de politiske grupper, for et tidsrum på højst seks måneder, mens resultatet af sikkerhedsundersøgelsen som omhandlet punkt 12.11 afventes, forudsat at den kompetente nationale myndighed på forhånd er blevet underrettet, og der ikke er modtaget bemærkninger herfra inden for en måned. Sådanne midlertidige godkendelser giver ikke adgang til oplysninger, der er klassificeret på niveau TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende.

BILAG II

INDLEDNING

Dette bilag indeholder de sikkerhedsmeddelelser, der danner grundlag for en sikker behandling og forvaltning af fortrolige oplysninger i Europa-Parlamentet. Disse sikkerhedsmeddelelser udgør sammen med behandlingsinstrukserne Europa-Parlamentets system til forvaltning af informationssikkerheden, jf. artikel 3, stk. 2, i denne afgørelse.

SIKKERHEDSMEDDELELSE 1

Den sikkerhedsmæssige organisation i Europa-Parlamentet med henblik på beskyttelse af fortrolige oplysninger

SIKKERHEDSMEDDELELSE 2

Forvaltning af fortrolige oplysninger

SIKKERHEDSMEDDELELSE 3

Behandling af fortrolige oplysninger ved hjælp af automatiske kommunikations- og informationssystemer (CIS)

SIKKERHEDSMEDDELELSE 4

Fysisk sikkerhed

SIKKERHEDSMEDDELELSE 5

Industriel sikkerhed

SIKKERHEDSMEDDELELSE 6

Brud på sikkerheden, tab eller kompromittering af fortrolige oplysninger

SIKKERHEDSMEDDELELSE 1

DEN SIKKERHEDSMÆSSIGE ORGANISATION I EUROPA-PARLAMENTET MED HENBLIK PÅ BESKYTTELSE AF FORTROLIGE OPLYSNINGER

1. Generalsekretæren har det overordnede ansvar for en konsekvent anvendelse af denne afgørelse.

Generalsekretæren træffer alle fornødne foranstaltninger til at sikre, at denne afgørelse anvendes i forbindelse med behandling eller opbevaring af fortrolige oplysninger af Europa-Parlamentets medlemmer, tjenestemænd og øvrige ansatte, der arbejder for de politiske grupper, samt af kontrahenter.

2. Generalsekretæren er sikkerhedsmyndighed (SA). Generalsekretæren er i denne egenskab ansvarlig for:

2.1. samordning af alle spørgsmål om beskyttelse af fortrolige oplysninger i forbindelse med Parlamentets virksomhed

2.2. godkendelse af indretningen af et sikret område, sikre læseværelser og sikkert udstyr

2.3. afgørelser om bemyndigelse til videregivelse af klassificerede oplysninger fra Parlamentet til tredjemand i overensstemmelse med artikel 6 i denne afgørelse

2.4. gennemførelse eller iværksættelse af undersøgelser af ethvert tilfælde, hvor der er mistanke om lækage af fortrolige oplysninger i Parlamentet, i samarbejde med Europa-Parlamentets formand, såfremt et medlem af Europa-Parlamentet er involveret i sagen

2.5. opretholdelse af tæt kontakt med sikkerhedsmyndighederne i andre EU-institutioner og -organer og med medlemsstaternes nationale sikkerhedsmyndigheder med henblik på at sikre en optimal samordning af sikkerhedspolitikken for så vidt angår klassificerede oplysninger

2.6. løbende revision af Parlamentets sikkerhedspolitik og sikkerhedsprocedurer samt udstedelse af passende henstillinger på baggrund heraf

2.7. underretning af den nationale sikkerhedsmyndighed (NSA), der har udført en sikkerhedsundersøgelse i henhold til bilag I, del 2, punkt 11.3, om enhver negativ oplysning, der kan berøre denne myndighed.

3. Såfremt medlemmer af Europa-Parlamentet er involveret, varetager generalsekretæren sine ansvarsopgaver i tæt samarbejde med Europa-Parlamentets formand.

4. Generalsekretæren bistås med varetagelsen af sine ansvarsopgaver i punkt 2 og 3 af vicegeneralsekretæren, Direktoratet for Sikkerhed og Risikovurdering, Direktoratet for Informationsteknologi (DIT) og Enheden for Klassificerede Oplysninger (CIU).

4.1. Direktoratet for Sikkerhed og Risikovurdering er ansvarligt for personlige beskyttelsesforanstaltninger og især for sikkerhedsgodkendelsesproceduren, jf. bilag I, del 2. Direktoratet for Sikkerhed og Risikovurdering har også til opgave at:

a) fungere som kontaktpunkt for sikkerhedsmyndighederne i andre EU-institutioner og for NSA'er i spørgsmål vedrørende sikkerhedsgodkendelsesprocedurer for Europa-Parlamentets medlemmer, tjenestemænd og øvrige ansatte, der arbejder for Parlamentets politiske grupper

b) sørge for den nødvendige sikkerhedsinformation vedrørende forpligtelsen til at beskytte klassificerede oplysninger og følgerne af at undlade dette

c) overvåge driften af det sikrede område og de sikre læseværelser inden for Parlamentets område, om nødvendigt i samarbejde med sikkerhedstjenesterne i andre EU-institutioner og med NSA'er

d) gennemgå procedurerne for forvaltning og opbevaring af klassificerede oplysninger, det sikrede område og de sikre læseværelser inden for Parlamentets område, hvor der behandles klassificerede oplysninger, i samarbejde med sikkerhedstjenesterne i andre EU-institutioner og med NSA'er

e) foreslå generalsekretæren passende behandlingsinstrukser.

4.2. DIT er ansvarligt for it-sikkerhedssystemerne til behandling af fortrolige oplysninger i Europa-Parlamentet.

4.3. CIU er ansvarlig for:

a) identifikation af sikkerhedsbehovene med henblik på effektiv beskyttelse af fortrolige oplysninger i samarbejde med Direktoratet for Sikkerhed og Risikovurdering og DIT og med de andre EU-institutioners sikkerhedstjenester

b) identifikation af alle aspekter af forvaltningen og opbevaringen af fortrolige oplysninger inden for Parlamentet som fastlagt i behandlingsinstrukserne

c) driften af det sikrede område

d) forvaltning eller konsultation af fortrolige oplysninger i det sikrede område eller i CIU's sikre læseværelse, jf. artikel 7, stk. 2 og 3, i denne afgørelse

e) forvaltning af CIU-registret

f) underretning af SA om ethvert tilfælde, hvor der er bevis for eller mistanke om brud på sikkerheden, tab eller kompromittering af fortrolige oplysninger, der er overdraget til CIU og opbevares i det sikrede område eller i CIU's sikre læseværelse.

5. Generalsekretæren udnævner endvidere i sin egenskab af SA følgende myndigheder:

a) en sikkerhedsakkrediteringsmyndighed (SAA)

b) en operativ informationssikringsmyndighed (IAOA)

c) en kryptodistributionsmyndighed (CDA)

d) en Tempestmyndighed (TA)

e) en informationssikringsmyndighed (IAA)

Udøvelsen af disse funktioner forudsætter ikke enkelte organisatoriske enheder. De skal have separate mandater. Disse funktioner og det medfølgende ansvar kan imidlertid kombineres eller integreres inden for samme organisatoriske enhed eller opdeles i forskellige organisatoriske enheder, forudsat at interne interessekonflikter og overlapninger mellem arbejdsopgaver undgås.

6. SAA'en skal rådgive om alle sikkerhedsspørgsmål i relation til akkrediteringen af hvert enkelt it-system og -net i Parlamentet ved at:

6.1. sikre, at et CIS overholder de relevante sikkerhedspolitikker og tekniske sikkerhedsretningslinjer, give en udredning om godkendelse af CIS'er til håndtering af klassificerede oplysninger inden for en bestemt klassifikationsgrad i driftsmiljøet og fastlægge betingelserne for akkreditering og kriterierne for fornyet godkendelse

6.2. etablere en sikkerhedsakkrediteringsproces i overensstemmelse med de relevante politikker, der klart angiver de godkendelsesbetingelser, der gælder for et CIS under dens ansvar

6.3. definere en sikkerhedsakkrediteringsstrategi, der fastsætter en detaljeringsgrad for akkrediteringsprocessen svarende til det krævede sikringsniveau

6.4. gennemgå og godkende sikkerhedsrelateret dokumentation, herunder udredninger om risikostyring og residualrisiko, dokumentation for kontrol af sikkerhedsimplementering og procedurerne for sikker drift, og sikre, at dokumentationen er i overensstemmelse med Parlamentets sikkerhedsregler og sikkerhedspolitik

6.5. kontrollere implementeringen af sikkerhedsforanstaltningerne i forbindelse med CIS'et ved at foretage eller få foretaget sikkerhedsvurderinger, -inspektioner eller -revisioner

6.6. fastlægge sikkerhedskrav (f.eks. niveauer for personalesikkerhedsgodkendelse) for stillinger, der er følsomme i CIS-sammenhæng

6.7. godkende eller, hvor det er relevant, deltage i den fælles godkendelse af sammenkoblingen af et CIS med andre CIS'er

6.8. godkende sikkerhedsstandarderne ved teknisk udstyr beregnet til sikker behandling og beskyttelse af klassificerede oplysninger

6.9. sikre, at kryptoprodukter, der benyttes i Parlamentet, er opført på listen over EU-godkendte produkter, samt

6.10. samarbejde med systemleverandøren, sikkerhedsaktørerne og brugerrepræsentanterne om sikkerhedsrisikostyring, især residualrisikoen, og betingelserne for godkendelseserklæringen.

7. IAOA er ansvarlig for:

7.1. udvikling af sikkerhedsdokumentation i overensstemmelse med sikkerhedspolitikkerne og sikkerhedsretningslinjerne, navnlig udredningen om residualrisikoen, procedurerne for sikker drift og kryptoplanen inden for CIS-akkrediteringsprocessen

7.2. deltagelse i udvælgelse og afprøvning af systemspecifikke tekniske sikkerhedsforanstaltninger, -anordninger og -software for at overvåge deres implementering og for at sikre, at de installeres, konfigureres og vedligeholdes sikkert i overensstemmelse med den relevante sikkerhedsdokumentation

7.3. overvågning af gennemførelsen og anvendelsen af procedurerne for sikker drift og, hvor det er relevant, uddelegering af operationelt sikkerhedsansvar til systemejeren, som er CIU

7.4. forvaltning og håndtering af kryptoprodukter, sikker opbevaring af kryptomateriale og kontrolleret materiale og om nødvendigt generering af kryptovariabler

7.5. gennemførelse af sikkerhedsanalyserevisioner og -afprøvninger, især for at udarbejde relevante risikorapporter, som krævet af SAA'en

7.6. levering af CIS-specifik uddannelse i informationssikring

7.7. implementering og anvendelse af CIS-specifikke sikkerhedsforanstaltninger.

8. CDA er ansvarlig for:

8.1. at forvalte og stå til regnskab for EU-kryptomateriale

8.2. i tæt samarbejde med SAA'en at sikre, at de relevante procedurer håndhæves, og at der foreligger planer for bogføring, sikker behandling, opbevaring og distribution af alt EU-kryptomateriale, samt

8.3. at sikre overdragelsen af EU-kryptomateriale til eller fra enkeltpersoner eller tjenester, der bruger det.

9. TA er ansvarlig for at sikre, at CIS'er er i overensstemmelse med Tempestpolitikkerne og behandlingsinstrukserne. Den godkender Tempestmodforanstaltninger vedrørende anlæg og produkter til beskyttelse af klassificerede oplysninger inden for en bestemt klassifikationsgrad i driftsmiljøet.

10. IAA er ansvarlig for alle aspekter af forvaltningen og behandlingen af fortrolige oplysninger i Parlamentet og navnlig for:

10.1 udvikling af informationssikkerhed og tekniske sikkerhedsretningslinjer og overvågning af deres effektivitet og relevans

10.2. beskyttelse og forvaltning af tekniske informationer om kryptoprodukter

10.3. sikring af, at de informationssikkerhedsforanstaltninger, der vælges til sikkerhedsbeskyttelse af klassificerede oplysninger, opfylder egnetheds- og udvælgelseskriterierne i de relevante politikker

10.4. sikring af, at kryptoprodukter udvælges i overensstemmelse med egnetheds- og udvælgelseskriterierne i de relevante politikker

10.5. konsultation af systemleverandøren, sikkerhedsaktørerne og brugerrepræsentanterne med hensyn til informationssikkerhed

SIKKERHEDSMEDDELELSE 2

FORVALTNING AF FORTROLIGE OPLYSNINGER

A. **INDLEDNING**

1. Denne sikkerhedsmeddelelse indeholder bestemmelserne om Parlamentets forvaltning af fortrolige oplysninger.

2. Når der udarbejdes fortrolige oplysninger, skal udstederen vurdere fortrolighedsgraden og træffe beslutning om klassificeringen eller påtegningen af disse oplysninger på grundlag af principperne i denne sikkerhedsmeddelelse.

B. **EUCI-KLASSIFIKATION**

3. En beslutning om at klassificere et dokument skal træffes før dets oprettelse. I den forbindelse indebærer klassificering af oplysninger som EUCI, at udstederen på grundlag af en forudgående vurdering af deres fortrolighedsgrad beslutter, at uberettiget videregivelse heraf til en vis grad vil kunne skade Den Europæiske Unions eller en eller flere af dens medlemsstaters eller enkeltpersoners interesser.

4. Når beslutningen om at klassificere oplysningerne er truffet, skal der foretages endnu en forudgående vurdering med henblik på at fastslå den korrekte klassifikationsgrad. Et dokuments klassifikation skal bestemmes af, hvor følsomt dets indhold er.

5. Ansvaret for klassificeringen af oplysninger påhviler alene deres udsteder. Parlamentets tjenestemænd klassificerer oplysninger efter instruks fra generalsekretæren eller med dennes bemyndigelse.

6. Klassificering skal anvendes korrekt og med måde. Udstederen af et dokument, som skal klassificeres, skal undgå enhver tendens til at overklassificere eller underklassificere.

7. Oplysningernes klassifikation er bestemmende for den beskyttelse, de tildeles for så vidt angår personelsikkerhed, fysisk sikkerhed, proceduresikkerhed og informationssikring.

8. Oplysninger, der er berettigede til klassificering, skal påtegnes og behandles i overensstemmelse hermed uanset deres fysiske form. Modtagerne af oplysningerne skal have klar besked om disses klassifikation, enten ved en sikkerhedsklassifikationspåtegning (hvis de afgives skriftligt, det være sig på papir eller i CIS) eller ved en meddelelse (hvis oplysningerne afgives mundtligt, f.eks. under en samtale eller et lukket møde). Klassificeret materiale skal forsynes med en fysisk påtegning, således at dets sikkerhedsklassifikation let kan fastslås.

9. EUCI i elektronisk form må kun udarbejdes inden for et akkrediteret CIS. Selve de klassificerede oplysninger samt deres filnavn og lagringsmedie (hvis der er tale om et eksternt medie såsom en CD-ROM eller en USB-nøgle) skal være forsynet med den relevante sikkerhedsklassifikationspåtegning.

10. Oplysninger skal klassificeres, så snart de tager form. For eksempel skal personlige noter, tekstudkast og e-mailbeskeder indeholdende oplysninger, der berettiger til klassificering, mærkes som EUCI lige fra begyndelsen samt udarbejdes og behandles i overensstemmelse med denne afgørelse og dens behandlingsinstrukser i såvel fysisk som teknisk henseende. Sådanne oplysninger kan så efterhånden udvikle sig til et officielt dokument, som for sin del vil blive korrekt mærket og behandlet. Det kan i løbet af udarbejdelsesprocessen blive nødvendigt at revurdere et officielt dokument og tildele det en højere eller lavere klassifikation.

11. Udstederen kan beslutte at tildele en standardklassifikation til kategorier af oplysninger, den pågældende frembringer med jævne mellemrum. Udstederen skal dog i den forbindelse sikre sig, at den pågældende ikke systematisk over- eller underklassificerer specifikke oplysninger.

12. EUCI skal altid være forsynet med en sikkerhedsklassifikationspåtegning, der svarer til deres klassifikationsgrad.

B.1. ***Klassifikationsgrader***

13. EUCI klassificeres i en af følgende grader:

— »TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET«, som defineret i artikel 2, litra d) i denne afgørelse, dvs. oplysninger, som, hvis de kompromitteres, kan forventes at:

a) medføre en direkte trussel mod den indre stabilitet af Unionen eller en eller flere medlemsstater, tredjelande eller internationale organisationer

b) forvolde særlig alvorlig skade på forbindelserne med tredjelande eller internationale organisationer

c) føre direkte til omfattende tab af menneskeliv

d) forvolde overordentlig stor skade på den driftsmæssige effektivitet eller sikkerhed for medlemsstaternes eller andre bidragyderes udsendte personel eller for den fortsatte effektivitet af særligt værdifulde sikkerheds- eller efterretningsoperationer

e) forvolde alvorlig langsigtet skade på Unionens eller medlemsstaternes økonomi

— »SECRET UE/EU SECRET«, som defineret i artikel 2, litra d) i denne afgørelse, dvs. oplysninger, som, hvis de kompromitteres, kan forventes at:

a) skabe betydelige internationale spændinger

b) forvolde alvorlig skade på forbindelserne med tredjelande og internationale organisationer

c) være direkte livstruende eller være til alvorlig skade for den offentlige orden eller enkeltpersoners sikkerhed eller frihed

d) forvolde skade på vigtige handelsmæssige eller politiske forhandlinger og derved skabe væsentlige operationelle problemer for Unionen eller medlemsstaterne

e) forvolde alvorlig skade på medlemsstaternes operationelle sikkerhed eller på effektiviteten af meget værdifulde sikkerheds- eller efterretningsaktiviteter

f) forvolde betydelig materiel skade på Unionens eller medlemsstaternes finansielle, monetære, økonomiske og handelsmæssige interesser

g) undergrave den finansielle levedygtighed af større organisationer eller aktører i væsentlig grad, eller

h) skabe alvorlige hindringer for udviklingen eller gennemførelsen af EU-politikker med store økonomiske, handelsmæssige eller økonomiske konsekvenser

— »CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIEL«, som defineret i artikel 2, litra d) i denne afgørelse, dvs. oplysninger, som, hvis de kompromitteres, kan forventes at:

a) forvolde alvorlig skade på diplomatiske forbindelser, f.eks. ved at afføde formelle protester eller andre sanktioner

b) bringe enkeltpersoners sikkerhed eller frihed i fare

c) bringe resultatet af handelsmæssige eller politiske forhandlinger i alvorlig fare og derved skabe operationelle problemer for Unionen eller dens medlemsstater

d) forvolde skade på medlemsstaternes operationelle sikkerhed eller på effektiviteten af værdifulde sikkerheds- eller efterretningsaktiviteter

e) undergrave den finansielle levedygtighed af større organisationer eller aktører i væsentlig grad

f) hindre efterforskningen af eller gøre det lettere at begå kriminalitet eller terrorvirksomhed

g) modarbejde Unionens eller medlemsstaternes finansielle, monetære, økonomiske og handelsmæssige interesser i væsentlig grad

h) skabe alvorlige hindringer for udviklingen eller gennemførelsen af EU-politikker med store økonomiske, handelsmæssige eller økonomiske konsekvenser

— »RESTREINT UE/EU RESTRICTED«, som defineret i artikel 2, litra d) i denne afgørelse, dvs. oplysninger, som, hvis de kompromitteres, kan forventes at:

a) være til skade for Unionens generelle interesser

b) være til skade for diplomatiske forbindelser

c) skabe alvorlige problemer for enkeltpersoner eller virksomheder

d) være til ugunst for Unionen eller medlemsstaterne i handelsmæssige eller politiske forhandlinger

e) gøre det vanskeligere at opretholde en effektiv sikkerhed inden for Unionen eller medlemsstaterne

f) hindre en effektiv udvikling eller gennemførelse af Unionens politikker

g) undergrave den korrekte forvaltning af Unionen og dens aktiviteter

h) medføre brud på tilsagn afgivet af Parlamentet om opretholdelse af klassifikationsstatus for oplysninger fra tredjemand

i) medføre overtrædelse af lovgivningsmæssige begrænsninger for videregivelse af oplysninger

j) forårsage økonomiske tab eller gøre det lettere at opnå en uberettiget gevinst eller fordel for enkeltpersoner eller virksomheder, eller

k) skade efterforskningen af eller gøre det lettere at begå kriminalitet

B.2. ***Klassificering af aktsamlinger, følgeskrivelser og tekstdele***

14. En følgeskrivelse skal klassificeres på niveau med det bilag, der har den højeste klassifikationsgrad. Udstederen skal klart angive, på hvilket niveau følgeskrivelsen skal klassificeres, hvis den adskilles fra bilagene. I tilfælde af, at følgeskrivelsen ikke behøver ikke at blive klassificeret, skal den forsynes med en påtegning om, at den skal afklassificeres, hvis den adskilles fra sine bilag.

15. Dokumenter eller aktsamlinger, der indeholder dele med forskellig klassifikationsgrad, skal i videst muligt omfang struktureres på en sådan måde, at dele med en afvigende klassifikationsgrad let kan identificeres og udskilles, hvis det er nødvendigt. Et dokuments eller en aktsamlings overordnede klassifikationsgrad må ikke være lavere end den del, der har den højeste klassifikationsgrad.

16 Et dokuments enkelte sider, afsnit og dele samt bilag, tillæg og vedhæftelser kan kræve forskellige klassifikationsgrader og skal klassificeres i overensstemmelse hermed. Der kan i dokumenter, som indeholder EUCI, anvendes standardforkortelser til at angive klassifikationsgraden af tekstdele af mindre end en sides længde.

17. Når oplysninger er indsamlet fra forskellige kilder, skal det endelige produkt gennemgås for at fastlægge dets samlede klassifikationsgrad, da det kan kræve en højere klassifikationsgrad end dets enkelte bestanddele.

C. **ANDRE FORTROLIGE OPLYSNINGER**

18. »Andre fortrolige oplysninger« skal mærkes i overensstemmelse med punkt E i denne sikkerhedsmeddelelse og i behandlingsinstrukserne.

D. **UDARBEJDELSE AF FORTROLIGE OPLYSNINGER**

19. Fortrolige oplysninger må kun udarbejdes af personer, som er bemyndigede hertil i kraft af denne afgørelse eller en bemyndigelse fra SA.

20. Fortrolige oplysninger må ikke indlæses i internet- eller intranetdokumentforvaltningssystemer.

D.1. ***Udarbejdelse af EUCI***

21. EUCI klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET må kun udarbejdes af personer, som er bemyndigede hertil i kraft af denne afgørelse eller allerede er i besiddelse af en bemyndigelse i henhold til artikel 4, stk. 1, i denne afgørelse.

22. EUCI klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET må kun udarbejdes inden for det sikrede område.

23. Følgende regler gælder for udarbejdelse af EUCI:

a) hver side skal være tydeligt mærket med klassifikationsgraden

b) hver side skal være nummereret og angive det samlede sideantal

c) dokumentet skal være forsynet med et referencenummer og en angivelse af sit emne, som ikke i sig selv må udgøre en klassificeret oplysning, medmindre dette er anført

d) dokumentet skal være forsynet med en dato på første side

e) første side af ethvert dokument klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET skal indeholde en liste over alle bilag

f) dokumenter klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET skal på hver side være forsynet med et eksemplarnummer, hvis de skal udsendes i flere eksemplarer. Hvert eksemplar skal endvidere på første side være forsynet med en angivelse af det samlede antal eksemplarer og sider, og

g) hvis dokumentet indeholder henvisninger til andre dokumenter med klassificerede oplysninger, der er modtaget fra andre EU-institutioner, eller hvis det indeholder klassificerede oplysninger hidrørende fra disse dokumenter, skal det have samme klassificeringsgrad som disse dokumenter og må ikke uden forudgående skriftligt samtykke fra udstederen udleveres til andre personer end dem, der er nævnt i distributionslisten for det eller de oprindelige dokumenter med klassificerede oplysninger.

24. Udstederen skal bevare kontrollen med de EUCI, som den pågældende har udarbejdet. Der skal indhentes skriftligt samtykke fra udstederen, inden en EUCI kan:

a) ned- eller afklassificeres

b) benyttes til andre formål end dem, udstederen har fastlagt

c) videregives til en tredjestat eller international organisation

d) videregives til andre personer, institutioner, lande eller internationale organisationer end de modtagere, som udstederen oprindeligt gav adgang til den pågældende oplysning

e) videregives til en kontrahent eller potential kontrahent i en tredjestat

f) kopieres eller oversættes, såfremt oplysningen er klassificeret på niveau TRES SECRET UE/EU TOP SECRET

g) destrueres.

D.2. ***Udarbejdelse af andre fortrolige oplysninger***

25. Generalsekretæren kan i sin egenskab af SA træffe afgørelse om, hvorvidt en bestemt funktion, tjeneste og/eller enkeltperson skal have bemyndigelse til at udarbejde »andre fortrolige oplysninger«.

26. »Andre fortrolige oplysninger« skal være forsynet med en af de påtegninger, som er fastlagt i behandlingsinstrukserne.

27. Følgende regler gælder for udarbejdelse af »andre fortrolige oplysninger«:

a) påtegningen skal være anført øverst på dokumentets første side

b) hver side skal være nummereret og angive det samlede sideantal

c) dokumentet skal være forsynet med et referencenummer og en angivelse af sit emne

d) dokumentet skal være forsynet med en dato på første side

e) dokumentets sidste side skal indeholde en liste over alle bilag.

28. Udarbejdelsen af »andre fortrolige oplysninger« er underlagt specifikke regler og procedurer, som er fastlagt i behandlingsinstrukserne.

E. **SIKKERHEDSANGIVELSER OG PÅTEGNINGER**

29. Formålet med sikkerhedsangivelser og påtegninger er at kontrollere informationsstrømmen og begrænse adgangen til fortrolige oplysninger på grundlag af »need to know«-princippet.

30. Når der anvendes eller påføres sikkerhedsangivelser og påtegninger, er det vigtigt at undgå forveksling med sikkerhedsklassifikationerne for EUCI: »RESTREINT UE/EU RESTRICTED«, »CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL«, »SECRET UE/EU SECRET«, »TRES SECRET UE/EU TOP SECRET«.

31. Der skal i behandlingsinstrukserne fastlægges specifikke regler for anvendelsen af sikkerhedsangivelser og påtegninger sammen med en liste over af Europa-Parlamentet godkendte sikkerhedspåtegninger.

E.1. ***Sikkerhedsangivelser***

32. Sikkerhedsangivelser må kun bruges sammen med en sikkerhedsklassifikation og må ikke anvendes særskilt på dokumenter. En sikkerhedsangivelse kan anvendes på EUCI for at:

a) begrænse gyldighedsperioden af en klassifikationsgrad (med automatisk ned- eller afklassificering af klassificerede oplysninger)

b) begrænse distributionen af de pågældende EUCI

c) fastlægge særlige behandlingsordninger i tilgift til dem, der gælder for den pågældende klassifikationsgrad.

33. Den ekstra kontrol, som er forbundet med behandling og opbevaring af dokumenter indeholdende EUCI, indebærer ekstra byrder for alle berørte. For at minimere det arbejde, dette indebærer, er det god praksis, at man i forbindelse med oprettelsen af sådanne dokumenter fastsætter en frist eller en begivenhed, efter hvilken klassificeringen automatisk udløber, og oplysningerne i dokumentet skal ned- eller afklassificeres.

34. Hvis et dokument omhandler et bestemt arbejdsområde, og distributionen heraf skal være begrænset, og/eller hvis det kræver en særlig behandlingsordning, kan en erklæring herom føjes til dets klassifikationsgrad for at gøre det lettere at identificere målgruppen.

E.2. ***Påtegninger***

35. Påtegninger udgør ikke en sikkerhedsklassifikation. De har kun til formål at give konkrete instrukser om behandlingen af dokumentet og må ikke bruges til at beskrive dokumentets indhold.

36. Påtegninger kan anføres særskilt på dokumenter eller bruges sammen med en sikkerhedsklassifikation.

37. Som hovedregel skal påpegninger anvendes på oplysninger, som er omfattet af tavshedspligt (som omhandlet i TEUF artikel 339 og artikel 17 i tjenestemandsvedtægten) eller som Parlamentet skal beskytte af juridiske årsager, men som det ikke er nødvendigt eller muligt at klassificere.

E.3. ***Brug af påtegninger i CIS'er***

38. Reglerne om brugen af påtegninger finder også anvendelse for akkrediterede CIS'er.

39. SAA'en fastlægger specifikke regler om brugen af påtegninger i akkrediterede CIS'er.

F. **MODTAGELSE AF OPLYSNINGER**

40. Inden for Parlamentet er kun CIU berettiget til at modtage oplysninger klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende fra tredjeparter.

41. Hvad angår oplysninger klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende kan såvel CIU som det kompetente parlamentariske organ/den kompetente hvervsindehaver være ansvarlig for at modtage dem fra tredjemand og for at anvende de i denne sikkerhedsmeddelelse fastsatte principper.

G. **REGISTRERING**

42. Registrering betyder anvendelsen af procedurer til registrering af fortrolige oplysningers livscyklus, herunder deres udbredelse, konsultation og destruktion.

43. I denne sikkerhedsmeddelelse betyder »journal« et register, hvori der navnlig registreres datoer og klokkeslæt for, hvornår fortrolige oplysninger:

a) tilgår eller forlader det respektive sekretariat for det parlamentariske organ/hvervsindehaveren eller i påkommende tilfælde CIU

b) konsulteres af eller sendes til en sikkerhedsgodkendt person samt

c) destrueres.

44. Udstederen af klassificerede oplysninger er ansvarlig for at påtegne den oprindelige erklæring ved udarbejdelsen af et dokument, der indeholder denne type oplysninger. Denne erklæring skal meddeles CIU, når dokumentet oprettes.

45. Oplysninger klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIEL, SECRET UE/EU SECRET or TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende må kun registreres af CIU af sikkerhedshensyn. Oplysninger klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende og andre fortrolige oplysninger, modtaget fra tredjeparter, registreres til administrative formål af de tjenestegrene, der er ansvarlige for den officielle modtagelse af dokumentet, hvad enten det er CIU eller sekretariatet for det parlamentariske organ/hvervsindehaveren. »Andre fortrolige oplysninger«, der udarbejdes inden for Parlamentet, registreres til administrative formål af udstederen.

46. Oplysninger klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIEL, SECRET UE/EU SECRET or TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende registreres særligt, når:

a) de udarbejdes

b) når de tilgår eller forlader CIU, samt

c) når de tilgår eller forlader CIS'et.

47. Oplysninger klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende registreres særligt, når:

a) de udarbejdes

b) de tilgår eller forlader det respektive sekretariat for det parlamentariske organ/hvervsindehaveren eller CIU, samt

c) når de tilgår eller forlader CIS'et.

48. Registrering af fortrolige oplysninger kan udføres på papir eller i elektroniske journaler/i et CIS.

49. For oplysninger klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende eller som »andre fortrolige oplysninger« registreres som minimum følgende:

a) dato og tidspunkt for, hvornår de tilgår eller forlader det respektive sekretariat for det parlamentariske organ/hvervsindehaveren eller i påkommende tilfælde CIU

b) dokumenttitel, klassifikationsgrad eller påtegning, klassifikationens/påtegningens udløbsdato og alle referencenumre, som dokumentet har fået tildelt.

50. For oplysninger klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende registreres som minimum følgende:

a) dato og tidspunkt for, hvornår de tilgår eller forlader CIU

b) dokumenttitel, klassifikationsgrad eller påtegning, eventuelle referencenumre, som dokumentet har fået tildelt, og klassifikationens/påtegningens udløbsdato

c) nærmere oplysninger om udstederen

d) et register over identiteten af enhver person, der har fået tildelt adgang til dokumentet, og datoen, hvor der er givet adgang til dokumentet

e) et register over kopier eller oversættelser af dokumentet

f) datoen og tidspunktet for, hvornår kopier eller oversættelser af dokumentet forlader eller returneres til CIU, og nærmere oplysninger om, hvor de er blevet sendt hen, og hvem der har returneret dem

g) dato og tidspunkt for, hvornår dokumentet er destrueret og af hvem i overensstemmelse med Parlamentets sikkerhedsregler om destruktion, samt

h) dokumentets af- eller nedklassificering.

51. Journaler klassificeres eller mærkes om nødvendigt. Journaler for oplysninger klassificeret på niveau TRES SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende registreres med samme klassifikationsgrad.

52. Klassificerede oplysninger kan registreres:

a) i en samlet journal eller

b) i separate journaler efter klassifikationsgrad, efter deres status som ind- eller udgående og efter oprindelses- eller bestemmelsessted.

53. I forbindelse med elektronisk behandling i et CIS kan registreringsprocedurerne gennemføres ved processer i selve CIS'et, hvis de opfylder krav svarende til kravene angivet ovenfor. Når EUCI forlader CIS'ets perimeter, gælder ovenstående registreringsprocedure.

54. CIU opbevarer en fortegnelse over alle klassificerede oplysninger, der udsendes af Parlamentet til tredjepart, og klassificerede oplysninger, der modtages af Parlamentet fra tredjepart.

55. Når registreringen af oplysninger klassificeret som CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende er gennemført, kontroller CIU, om modtageren har en gyldig sikkerhedsgodkendelse. Hvis dette er tilfældet, underrettes modtageren af CIU. Konsultation af klassificerede oplysninger må først finde sted, når dokumentet, der indeholder disse, er blevet registreret.

H. **FORDELING**

56. Udstederen skal udarbejde den første distributionsliste for de EUCI, som den pågældende har udarbejdet.

57. Oplysninger klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED og »andre fortrolige oplysninger« udarbejdet af Parlamentet skal distribueres inden for Parlamentet af udstederen i overensstemmelse med de relevante behandlingsinstrukser og på grundlag af need to know-princippet. For så vidt angår oplysninger klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, der er udarbejdet af Parlamentet inden for det sikrede område, skal distributionslisten (og alle øvrige instrukser vedrørende distribution) gives til CIU, som er ansvarlig for forvaltningen heraf.

58. EUCI udarbejdet af Parlamentet kan kun distribueres til tredjeparter af CIU på grundlag af need to know-princippet.

59. Fortrolige oplysninger, der enten modtages af CIU eller af et parlamentarisk organ eller en hvervsindehaver, som indgav anmodningen herom, skal distribueres i overensstemmelse med udstederens instrukser.

I. **BEHANDLING, OPBEVARING OG KONSULTATION**

60. Behandling, opbevaring og konsultation af fortrolige oplysninger skal ske i overensstemmelse med sikkerhedsmeddelelse 4 og behandlingsinstrukserne.

J. **KOPIERING/OVERSÆTTELSE/TOLKNING AF KLASSIFICEREDE OPLYSNINGER**

61. Dokumenter indeholdende oplysninger klassificeret på niveau TRES SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende må kun kopieres eller oversættes efter udstederens forudgående skriftlige samtykke. Dokumenter indeholdende oplysninger klassificeret på niveau SECRET UE/EU SECRET eller tilsvarende eller på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller tilsvarende må kopieres eller oversættes efter instruks fra den person, der er i besiddelse af den, forudsat at udstederen ikke har forbudt dette.

62. Hver kopi af et dokument indeholdende oplysninger klassificeret på niveau TRES SECRET UE/EU TOP SECRET, SECRET UE/EU SECRET EU eller CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller tilsvarende skal registreres af sikkerhedsmæssige årsager.

63. De sikkerhedsforanstaltninger, der gælder for det oprindelige dokument, som indeholder de klassificerede oplysninger, gælder også for kopier og oversættelser af samme.

64. Dokumenter, der modtages fra Rådet, bør modtages på alle officielle sprog.

65. Kopier og/eller oversættelser af dokumenter indeholdende klassificerede oplysninger kan rekvireres af udstederen eller af den person, der er i besiddelse af kopien. Kopier af dokumenter indeholdende oplysninger klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, og derover eller tilsvarende må kun kopieres inden for det sikrede område og kun på kopimaskiner, som indgår i et akkrediteret CIS. Kopier af dokumenter indeholdende oplysninger klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende samt andre fortrolige oplysninger skal foretages på godkendt reproduktionsudstyr, som befinder sig på Parlamentets område.

66. Alle kopier og oversættelser af et dokument eller dele af kopier af dokumenter indeholdende fortrolige oplysninger skal mærkes, nummereres og registreres på passende vis.

67. Der må ikke laves flere kopier end absolut nødvendigt. Alle kopier skal destrueres i overensstemmelse med behandlingsinstrukserne efter konsultationen.

68. Kun tolke og oversættere, der er tjenestemænd i Parlamentet, kan få adgang til klassificerede dokumenter.

69. Tolke og oversættere med adgang til dokumenter indeholdende oplysninger klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende skal have den nødvendige sikkerhedsgodkendelse.

70. Tolke eller oversættere, der arbejder med dokumenter indeholdende oplysninger klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET or TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende, skal arbejde inden for det sikrede område.

K. **NEDKLASSIFICERING, AFKLASSIFICERING OG FJERNELSE AF MÆRKNING AF FORTROLIGE OPLYSNINGER**

K.1. ***Generelle principper***

71. Fortrolige oplysninger skal afklassificeres, nedklassificeres eller have mærkningen fjernet, når det ikke længere er nødvendigt at beskytte oplysningerne, eller når det ikke længere er nødvendigt at bevare den oprindelige klassifikationsgrad.

72. Det kan ligeledes være nødvendigt at træffe beslutning om at nedklassificere, afklassificere eller fjerne mærkningen fra oplysninger, der er indeholdt i dokumenter udarbejdet i Parlamentet, på ad hoc-basis, f.eks. ved besvarelsen af en begæring om aktindsigt fremsat af offentligheden eller en anden EU-institution, eller på initiativ af CIU eller et parlamentarisk organ/en hvervsindehaver.

73. På det tidspunkt, hvor EUCI udarbejdes, angiver udstederen så vidt muligt, om de pågældende EUCI kan nedklassificeres eller afklassificeres på en bestemt dato eller efter en bestemt begivenhed. Hvis det ikke er muligt at lave en sådan angivelse, tager CIU eller det parlamentariske organ/hvervsindehaveren, der råder over oplysningerne, klassifikationsgraden af EUCI op til revision mindst hver femte år. EUCI må under alle omstændigheder kun nedklassificeres eller afklassificeres med udstederens forudgående skriftlige samtykke.

74. Hvis det ikke kan fastslås eller spores, hvem udstederen af EUCI er for så vidt angår dokumenter udarbejdet i Parlamentet, tager SA, evt. efter høring af CIU, det pågældende EUCI's klassifikationsniveau op til revision på grundlag af et forslag fra det pågældende parlamentariske organ/den hvervsindehaver, som råder over de pågældende oplysninger.

75. CIU eller det parlamentariske organ/den hvervsindehaver, som råder over oplysningerne, er ansvarlig for at underrette modtageren/modtagerne om, at oplysningerne er blevet afklassificeret eller nedklassificeret, og disse modtagere har derpå ansvar for at underrette enhver efterfølgende modtager, til hvem de har sendt eller kopieret dokumentet.

76. Afklassificeringen, nedklassificeringen eller fjernelsen af mærkningen af oplysninger indeholdt i et dokument skal registreres.

K.2. ***Afklassificering***

77. EUCI kan afklassificeres helt eller delvist. EUCI kan afklassificeres delvist, når det ikke længere skønnes nødvendigt at beskytte en bestemt del af det dokument, som indeholder oplysningerne, men fortsat er nødvendigt at beskytte den resterende del.

78. Når revisionen af EUCI indeholdt i et dokument, som er udarbejdet i Parlamentet, resulterer i en beslutning om afklassificering, skal der tages højde for, om dokumentet eventuelt kan offentliggøres, eller om det skal bære en distributionspåtegning (dvs. offentliggøres ikke).

79. Når EUCI afklassificeres, skal afklassificeringen registreres i journalen med angivelse af følgende data: datoen for afklassificeringen, navnet på den person, der anmodede herom og gav bemyndigelse til afklassificeringen, det afklassificerede dokuments referencenummer og dets endelige bestemmelsessted.

80. De gamle klassifikationspåpegninger i det afklassificerede dokument og på alle kopier deraf skal markeres med gennemstregning. Dokumenterne og alle kopier deraf skal opbevares i overensstemmelse hermed.

81. Efter delvis afklassificering af klassificerede oplysninger skal der udarbejdes et afklassificeret uddrag af den afklassificerede del, som skal opbevares på passende vis. Den kompetente tjeneste skal registrere:

a) datoen for den delvise afklassificering

b) navnet på de personer, der anmodede herom og gav bemyndigelse til afklassificeringen, samt

c) det afklassificerede uddrags referencenummer.

K.3. ***Nedklassificering***

82. Efter nedklassificering af klassificerede oplysninger registreres de dokumenter, der indeholder dem, i de journaler, der svarer til både den gamle og den nye klassifikationsgrad. Der skal føres fortegnelse over datoen for nedklassificeringen samt navnet på den person, der bemyndigede den.

83. Dokumentet, som indeholder de nedklassificerede oplysninger, samt alle kopier heraf skal klassificeres med den nye klassifikationsgrad og opbevares på passende måde.

L. **DESTRUKTION AF FORTROLIGE OPLYSNINGER**

84. Fortrolige oplysninger (i papirform eller i elektronisk form), som der ikke længere er brug for, skal destrueres eller slettes i overensstemmelse med behandlingsinstrukserne og de relevante regler for arkivering af dokumenter.

85. Oplysninger klassificeret på niveau TRES SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende eller som SECRET UE/EU SECRET eller tilsvarende, skal destrueres af CIU. Destruktionen skal ske i overværelse af en person, der er sikkerhedsgodkendt til mindst samme klassifikationsgrad som de oplysninger, der skal destrueres.

86. Oplysninger klassificeret på niveau TRES SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende kan kun destrueres efter udstederens forudgående skriftlige samtykke.

87. Oplysninger klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende skal destrueres og bortskaffes af CIU på instruks fra udstederen eller fra en kompetent myndighed. Journalerne og andre registre ajourføres i overensstemmelse hermed. Oplysninger klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende skal destrueres og bortskaffes af enten CIU eller af det relevante parlamentariske organ/hvervsindehaveren.

88. Den tjenestemand, som er ansvarlig for destruktionen, og den relevante person, der overværer destruktionen, skal underskrive en destruktionsattest, der skal opbevares og arkiveres i CIU. CIU skal sammen med distribueringsformularerne opbevare destruktionsattesterne for oplysninger klassificeret på niveau TRES SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende i mindst ti år, og oplysninger klassificeret på niveau SECRET UE/EU SECRET eller tilsvarende samt oplysninger klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller tilsvarende i mindst fem år.

89. Dokumenter, der indeholder klassificerede oplysninger, skal destrueres ved hjælp af metoder, som opfylder de relevante EU-standarder eller tilsvarende standarder, for at forhindre hel eller delvis rekonstruktion.

90. Edb-lagringsmedier, der har været anvendt til klassificerede oplysninger, skal destrueres i overensstemmelse med de relevante behandlingsinstrukser.

91. Destruktion af klassificerede oplysninger skal registreres i den relevante journal med angivelse af følgende data:

a) dato og klokkeslæt for destruktionen

b) navnet på den tjenestemand, som er ansvarlig for destruktionen

c) identifikation af de destruerede dokumenter eller kopier

d) de destruerede EUCI-ers originale fysiske form

e) destruktionsmetode, samt

f) destruktionssted.

M. **ARKIVERING**

92. Klassificerede oplysninger, herunder alle følgeskrivelser, bilag, depotudskrifter og/eller andre dele af dossieret skal overføres til det sikre arkiv i det sikrede område seks måneder efter den sidste konsultation og senest et år efter deponeringen. Der skal fastlægges detaljerede regler for arkivering af klassificerede oplysninger i behandlingsinstrukserne.

93. For så vidt angår andre fortrolige oplysninger finder de almindelige regler om dokumenthåndtering anvendelse, uden at dette berører andre specifikke bestemmelser for håndtering af sådanne dokumenter.

SIKKERHEDSMEDDELELSE 3

BEHANDLING AF FORTROLIGE OPLYSNINGER VED HJÆLP AF AUTOMATISKE KOMMMUNIKATIONS- OG INFORMATIONSSYSTEMER (CIS)

A. **INFORMATIONSSIKRING AF KLASSIFICEREDE OPLYSNINGER BEHANDLET I INFORMATIONSSYSTEMER**

1. Ved informationssikring (IA) i forbindelse med informationssystemer forstås tilliden til, at disse systemer beskytter de klassificerede oplysninger, de behandler, og at de fungerer, som de skal, og når de skal, under de legitime brugeres kontrol. Effektiv IA sikrer et passende niveau af fortrolighed, integritet, tilgængelighed, uafviselighed og autenticitet. IA baseres på en risikostyringsproces.

2. Ved kommmunikations- og informationssystemer (CIS), der behandler klassificerede oplysninger, forstås et system, der gør det muligt at behandle oplysninger i elektronisk form. Et sådant informationssystem skal omfatte alle de aktiver, der er nødvendige for dets drift, herunder infrastrukturer, organisation, personale og informationsressourcer.

3. CIS skal behandle klassificerede oplysninger i overensstemmelse med begrebet IA.

4. CIS'er skal gennemgå en akkrediteringsproces. Akkreditering har til formål at sikre, at alle passende sikkerhedsforanstaltninger er blevet gennemført, og at der er opnået en tilstrækkelig grad af beskyttelse af de klassificerede oplysninger og af CIS'et i overensstemmelse med denne sikkerhedsmeddelelse. Akkrediteringsudredningen skal fastsætte den højeste klassifikationsgrad af de informationer, der kan behandles i CIS'et, og de betingelser og vilkår, der svarer hertil.

5. Følgende IA-egenskaber og -koncepter er væsentlige for sikkerheden og for, at operationer i CIS'er kan fungere korrekt:

a) autenticitet: sikkerhed for, at informationer er ægte og kommer fra bona fide-kilder

b) tilgængelighed: det forhold, at informationer er tilgængelige og kan anvendes på anmodning af en autoriseret enhed

c) fortrolighed: det forhold, at informationer ikke videregives til uautoriserede personer, enheder eller processer

d) integritet: sikring af informationernes og aktivernes rigtighed og fuldstændighed

e) uafviselighed: evnen til at bevise, at en handling eller begivenhed har fundet sted, så denne handling eller begivenhed ikke senere kan benægtes.

B. **INFORMATIONSSIKRINGSPRINCIPPER**

6. Nedenstående bestemmelser er grundlaget for sikkerhedsbeskyttelse af al behandling af klassificerede oplysninger i CIS'er. Detaljerede krav til gennemførelse af disse bestemmelser defineres i sikkerhedspolitikker og sikkerhedsretningslinjer for informationssikring.

B.1. ***Sikkerhedsrisikostyring***

7. Sikkerhedsrisikostyringen skal være en integrerende del af at fastlægge, udvikle, drive og opretholde CIS'er. Risikostyringen (vurdering, behandling, accept og kommunikation) skal foregå som en gentagelsesproces, der gennemføres i fællesskab af repræsentanter for systemejere, projektmyndigheder, driftsmyndigheder og sikkerhedsgodkendelsesmyndigheder, som fastlagt i sikkerhedsmeddelelse 1, under anvendelse af en gennemprøvet, gennemsigtig og fuldt forståelig risikovurderingsproces. Anvendelsesområdet for CIS'et og dets aktiver skal klart defineres fra starten af risikostyringsprocessen.

8. De kompetente myndigheder skal, som fastlagt i sikkerhedsmeddelelse 1, tage de potentielle trusler mod CIS'er op til revision og opretholde ajourførte og præcise trusselvurderinger, der afspejler det aktuelle operative miljø. De skal hele tiden ajourføre deres viden om spørgsmål i forbindelse med sårbarhed og regelmæssigt tage sårbarhedsvurderingen op til revision med afsæt i et informationsteknologimiljø (it-miljø) i stadig forandring.

9. Formålet med sikkerhedsrisikobehandling er at anvende et sæt sikkerhedsforanstaltninger, der giver sig udslag i en tilfredsstillende balance mellem brugerkrav, omkostninger og residualrisiko.

10. Akkreditering skal omfatte en formel udredning om residualrisikoen og en ansvarlig myndigheds accept af residualrisikoen. De specifikke krav og det detaljeringsomfang og den detaljeringsgrad, der fastlægges af den relevante SAA for akkreditering af et CIS, skal svare til den vurderede risiko under hensyntagen til alle relevante faktorer, herunder klassifikationsgraden af de klassificerede oplysninger, der behandles i CIS'et.

B.2. ***Sikkerhed i hele CIS'ets livscyklus***

11. Opretholdelse af sikkerheden skal være et krav gennem hele CIS'ets livscyklus fra startfasen, til det tages ud af drift.

12. Rollefordelingen og samspillet mellem de enkelte aktører i et CIS med hensyn til dets sikkerhed skal fastlægges for hver fase af livscyklussen.

13. Et CIS, herunder dets tekniske og ikke-tekniske sikkerhedsforanstaltninger, skal gennemgå sikkerhedstests under akkrediteringsprocessen for at sikre, at det relevante sikkerhedsniveau er nået, og kontrollere, at CIS'et, herunder dets tekniske og ikke-tekniske sikkerhedsforanstaltninger, er korrekt gennemført, integreret og konfigureret.

14. Der skal regelmæssigt udføres sikkerhedsvurderinger, -inspektioner og -revisioner under driften og vedligeholdelsen af et CIS, og når der opstår ekstraordinære omstændigheder.

15. Sikkerhedsdokumentationen for et CIS skal udvikles i løbet af dets livscyklus som en integrerende del af processen for håndtering af ændringer.

16. De registreringsprocedurer, der udføres af et CIS, skal, hvor det er nødvendigt, kontrolleres som led i akkrediteringsprocessen.

B.3. ***Bedste praksis***

17. IAA'en udvikler bedste praksis for beskyttelse af klassificerede oplysninger, der behandles i et CIS. Retningslinjerne for bedste praksis skal omfatte de tekniske, fysiske, organisatoriske og proceduremæssige sikkerhedsforanstaltninger for CIS'er, som bevisligt er effektive med hensyn til imødegåelse af trusler og sårbarheder.

18. Sikkerhedsbeskyttelsen af klassificerede oplysninger, der behandles i et CIS, skal trække på de erfaringer, som enheder involveret i IA har gjort.

19. Formidlingen og den efterfølgende gennemførelse af bedste praksis skal bidrage til at nå et tilsvarende sikringsniveau for de forskellige CIS'er, der drives af det sekretariat i Parlamentet, der behandler klassificerede oplysninger.

B.4. ***Dybdeforsvar***

20. For at afbøde risikoen i forbindelse med CIS'er skal der gennemføres en række tekniske og ikke-tekniske sikkerhedsforanstaltninger, der er organiseret som en kæde af forsvarsmekanismer. Denne kæde skal omfatte:

a) afskrækkelse: sikkerhedsforanstaltninger med det formål at afskrække fjendtlig planlægning af angreb på CIS'er

b) forebyggelse: sikkerhedsforanstaltninger med det formål at hindre eller blokere angreb på CIS'er

c) afsløring: sikkerhedsforanstaltninger med det formål at opdage angreb på CIS'er

d) modstandsdygtighed: sikkerhedsforanstaltninger med det formål at begrænse virkningerne af et angreb til et minimum af oplysninger eller CIS-aktiver og afværge yderligere skade samt

e) genopretning: sikkerhedsforanstaltninger med det formål at genoprette en sikker situation for CIS'er.

Det skal afgøres ved en risikovurdering, hvor strenge disse tekniske sikkerhedsforanstaltninger skal være.

21. De kompetente myndigheder, jf. sikkerhedsmeddelelse 1, skal sikre, at de kan imødegå hændelser, der kan overskride organisatoriske og nationale grænser, så de kan koordinere svar og udveksle oplysninger om disse hændelser og den hermed forbundne risiko (edb-nødberedskabskapaciteter).

B.5. ***Minimalisme- og »least privilege«-princippet***

22. Der skal for at undgå unødvendige risici kun implementeres de funktioner, det udstyr og de tjenester, der er afgørende for at opfylde operationelle behov.

23. CIS-brugere og automatiserede processer skal kun tildeles den adgang, de privilegier eller de godkendelser, de har behov for til at udføre deres opgaver, med henblik på at begrænse enhver skade, der kan opstå ved uheld, fejl eller uautoriseret brug af CIS-ressourcer.

B.6. ***Bevidsthed om informationssikring (IA)***

24. Den første forsvarslinje for CIS'ers sikkerhed er, at der er bevidsthed om risiciene, og at der findes sikkerhedsforanstaltninger. Det er navnlig nødvendigt, at alt det personale, der er involveret i CIS'ers livscyklus, herunder brugerne, forstår:

a) det forhold, at sikkerhedssvigt i betydelig grad kan skade CIS'er, der behandler klassificerede oplysninger

b) den potentielle skade mod andre, som kan opstå på grund af sammenkobling og indbyrdes afhængighed, samt

c) deres individuelle ansvar for CIS'ers sikkerhed alt efter af deres roller inden for systemerne og processerne.

25. For at sikre, at sikkerhedsansvaret forstås, skal IA-uddannelse og -bevidsthedstræning være obligatorisk for alt berørt personale, herunder på ledelsesniveau, medlemmer af Europa-Parlamentet og CIS-brugere.

B.7. ***Evaluering og godkendelse af it-sikkerhedsprodukter***

26. CIS'er, der behandler oplysninger klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende, skal sikkerhedsbeskyttes, således at oplysningerne ikke kan kompromitteres gennem utilsigtede elektromagnetiske emissioner (Tempestsikkerhedsforanstaltninger).

27. Hvis beskyttelsen af klassificerede oplysninger sker ved hjælp af kryptoprodukter, skal sådanne produkter være godkendt af SAA'en som EU-godkendte kryptoprodukter.

28. Ved elektronisk transmission af klassificerede oplysninger skal der anvendes godkendte kryptoprodukter. Uanset dette krav kan der i nødsituationer følges specifikke procedurer eller anvendes specifikke tekniske konfigurationer, jf. punkt 41-44.

29. Den fornødne grad af tillid til sikkerhedsforanstaltningerne, defineret som et sikringsniveau, skal fastlægges i overensstemmelse med resultatet af risikostyringsprocessen og med de relevante sikkerhedspolitikker og sikkerhedsretningslinjer.

30. Sikringsniveauet skal efterprøves ved at anvende internationalt anerkendte eller nationalt godkendte processer og metoder. Dette omfatter primært evaluering, kontrol og revision.

31. SAA skal godkende sikkerhedsretningslinjer for kvalifikation og godkendelse af ikke-kryptografiske it-sikkerhedsprodukter.

B.8. ***Transmission inden for det sikrede område***

32. Ved transmission af klassificerede oplysninger inden for det sikrede område kan ikke-krypteret distribution eller kryptering på et lavere niveau anvendes på grundlag af resultatet af en risikostyringsproces og med forbehold af godkendelse fra SAA'en.

B.9. ***Sikker sammenkobling af CIS'er***

33. Ved systemsammenkobling forstås direkte kobling af to eller flere it-systemer med henblik på udveksling af data og andre informationsressourcer i en eller flere retninger.

34. Et CIS skal behandle et tilkoblet it-system som upålideligt og gennemføre beskyttelsesforanstaltninger for at kontrollere udvekslingen af klassificerede informationer med ethvert andet CIS.

35. For alle sammenkoblinger af et CIS med et andet it-system skal følgende grundlæggende krav opfyldes:

a) de forretningsmæssige eller operative krav til sådanne sammenkoblinger skal fastlægges og godkendes af de kompetente myndigheder

b) den pågældende sammenkoblingen skal gennemgå en risikostyrings- og akkrediteringsproces og godkendes af den kompetente SAA

c) der skal oprettes beskyttelsestjenester (PS) rundt om alle CIS'er.

36. Der må ikke være nogen sammenkobling mellem et akkrediteret CIS og et ubeskyttet eller offentligt netværk, medmindre CIS'et har godkendt den PS, der er installeret til dette formål mellem CIS'et og det ubeskyttede eller offentlige netværk. Sikkerhedsforanstaltningerne for sådanne sammenkoblinger skal tages op til revision af den kompetente IAA og godkendes af den kompetente SAA.

37. Hvis det ubeskyttede eller offentlige netværk udelukkende anvendes som bærer, og dataene er krypteret ved hjælp af et EU-kryptoprodukt, som er autoriseret i overensstemmelse med stk. 27, anses forbindelsen ikke for at være en sammenkobling.

38. Direkte sammenkobling eller kaskadekobling mellem et CIS, der er godkendt til at behandle oplysninger klassificeret på niveau TRES SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende eller SECRET UE/EU SECRET eller tilsvarende, og et ubeskyttet eller offentligt netværk er forbudt.

B.10. ***Edb-lagringsmedier***

39. Edb-lagringsmedier skal destrueres i overensstemmelse med procedurer, der er godkendt af den kompetente sikkerhedsmyndighed.

40. Edb-lagringsmedier skal genbruges, nedklassificeres eller afklassificeres i overensstemmelse med behandlingsinstrukserne.

B.11. ***Nødsituationer***

41. De særlige procedurer, der er beskrevet i det følgende, kan anvendes i en nødsituation, f.eks. under forestående eller faktiske krise-, konflikt- eller krigssituationer eller under ekstraordinære operative forhold.

42. Klassificerede oplysninger kan med den kompetente myndigheds godkendelse transmitteres ved hjælp af kryptoprodukter, der er godkendt til en lavere klassifikationsgrad, eller endog ukrypteret, hvis enhver forsinkelse ville forvolde en skade, der er langt alvorligere end den skade, som videregivelse af det klassificerede materiale ville forvolde, og hvis:

a) afsenderen og modtageren ikke har de krævede krypteringsmidler eller slet ingen krypteringsmidler, samt

b) det klassificerede materiale ikke kan sendes i tilstrækkelig god tid med andre midler.

43. Klassificerede oplysninger, der transmitteres under de i punkt 41 nævnte omstændigheder, må ikke bære nogen mærkning eller påtegning, der skiller dem ud fra oplysninger, der er uklassificeret eller kan beskyttes ved hjælp af et disponibelt kryptoprodukt. Modtagerne skal med andre midler straks underrettes om klassifikationsgraden.

44. Ved anvendelse af punkt 41 eller 42 aflægges der efterfølgende rapport til den kompetente myndighed.

SIKKERHEDSMEDDELELSE 4

FYSISK SIKKERHED

A. **INDLEDNING**

Denne sikkerhedsmeddelelse fastsætter sikkerhedsprincipperne for etablering af sikre omgivelser med henblik på korrekt behandling af fortrolige oplysninger i Europa-Parlamentet. Disse principper, herunder principperne om den tekniske sikkerhed, vil blive suppleret af behandlingsinstrukserne.

B. **SIKKERHEDSRISIKOSTYRING**

1. Risici i forhold til klassificerede oplysninger skal styres som en proces. Processen har til formål at fastslå kendte sikkerhedsrisici, fastlægge sikkerhedsforanstaltninger for at reducere sådanne risici til et acceptabelt niveau i overensstemmelse med de grundprincipper og minimumsstandarder, der er fastlagt i denne sikkerhedsmeddelelse, og anvende disse foranstaltninger ifølge begrebet dybdeforsvar, jf. definitionen i sikkerhedsmeddelelse 3. Sådanne foranstaltningers effektivitet skal løbende evalueres.

2. Sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af klassificerede oplysninger i hele deres livscyklus skal især svare til sikkerhedsklassifikationen for og formen og mængden af de pågældende oplysninger eller det pågældende materiale, placeringen og konstruktionen af de faciliteter, hvor de klassificerede oplysninger opbevares, og den lokalt vurderede trussel fra ondsindet og/eller kriminel virksomhed, herunder spionage, sabotage og terrorisme.

3. Beredskabsplaner skal tage hensyn til behovet for at beskytte klassificerede oplysninger i nødsituationer med henblik på at forhindre uautoriseret adgang, uautoriseret videregivelse eller tab af integritet eller tilgængelighed.

4. Kontinuitetsplaner skal omfatte forebyggende og genoprettende foranstaltninger med henblik på at minimere følgerne af større nedbrud eller hændelser for behandlingen og opbevaringen af klassificerede oplysninger.

C. **GENERELLE PRINCIPPER**

5. Klassifikationen eller graden af klassifikationen af en oplysning afgør beskyttelsesniveauet for den fysiske sikkerhed.

6. Oplysninger, der berettiger klassificering, skal mærkes og behandles i overensstemmelse hermed uanset deres fysiske form. Deres klassifikation skal klart kommunikeres til deres modtagere, enten ved en klassifikationsmærkning (hvis de gives skriftligt, det være sig på papir eller i CIS) eller ved en meddelelse (hvis informationerne gives mundtligt som f.eks. under en samtale eller en præsentation). Klassificeret materiale skal mærkes fysisk, således at dets sikkerhedsklassifikation let kan fastslås.

7. Fortrolige oplysninger må under ingen omstændigheder læses på offentlige steder, hvor de eventuelt kan blive set af en person, som ikke har »need to know«-status, f.eks. i tog, på fly, i caféer, barer og lignende. De må ikke blive efterladt i hotelsikkerhedsbokse eller på hotelværelser. De må ikke efterlades uden opsigt på offentlige steder.

D. **ANSVARSFORDELING**

8. Enheden for Klassificerede Oplysninger (CIU) er ansvarlig for den fysiske sikkerhed i forbindelse med behandlingen af fortrolige oplysninger, som er deponeret i enhedens sikrede faciliteter. CIU er ligeledes ansvarlig for forvaltningen af dens sikrede faciliteter.

9. Ansvaret for den fysiske sikkerhed for så vidt angår behandlingen af oplysninger, som er klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende, samt andre fortrolige oplysninger påhviler det respektive parlamentariske organ/hvervsindehaveren.

10. Direktoratet for Sikkerhed og Risikovurdering skal sikre den fornødne personelsikkerhedsgodkendelse med henblik på sikker behandling af fortrolige oplysninger i Europa-Parlamentet.

11. Direktoratet for Sikkerhed og Risikovurdering rådgiver om og sikrer, at ethvert oprettet eller anvendt CIS er i fuld overensstemmelse med sikkerhedsmeddelelse 3 og de respektive behandlingsinstrukser.

E. **SIKREDE FACILITETER**

12. Der kan installeres særligt sikrede faciliteter i henhold til de tekniske sikkerhedsstandarder og i overensstemmelse med de fortrolige oplysningers klassifikationsgrad som defineret i artikel 7.

13. De sikrede faciliteter skal attesteres af SAA'en og godkendes af SA'en.

F. **KONSULTATION AF FORTROLIGE OPLYSNINGER**

14. Når oplysninger klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende samt »andre fortrolige oplysninger« er deponeret hos CIU og skal konsulteres uden for det sikrede område, sender CIU en kopi til den relevante bemyndigede tjeneste, som skal sikre, at konsultationen og behandlingen af de pågældende oplysninger sker i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, og artikel 10 i nærværende afgørelse, samt i overensstemmelse med de relevante behandlingsinstrukser.

15. Når oplysninger klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende samt »andre fortrolige oplysninger« er deponeret hos et parlamentarisk organ eller en hvervsindehaver, som ikke er CIU, skal sekretariatet for det parlamentariske organ/hvervsindehaveren sikre, at konsultationen og behandlingen af de pågældende oplysninger sker i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 1, 2 og 4, artikel 9, stk. 3, 4 og 5, artikel 10, stk. 2-6, og artikel 11 i nærværende afgørelse samt i overensstemmelse med de relevante behandlingsinstrukser.

16. Når oplysninger klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende skal konsulteres inden for det sikrede område, sikrer CIU, at konsultationen og behandlingen af de pågældende oplysninger sker i overensstemmelse med artikel 9 og 10 i nærværende afgørelse samt i overensstemmelse med de relevante behandlingsinstrukser.

G. **TEKNISK SIKKERHED**

17. Ansvaret for de tekniske sikkerhedsforanstaltninger påhviler SAA'en, som skal fastsætte i de relevante behandlingsinstrukser, hvilke specifikke tekniske sikkerhedsforanstaltninger der skal anvendes.

18. De sikre læseværelser, der anvendes til konsultation af oplysninger klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende samt »andre fortrolige oplysninger« skal overholde de specifikke tekniske sikkerhedsforanstaltninger, som er fastsat i behandlingsinstrukserne.

19. Det sikrede område skal omfatte følgende faciliteter:

a) et sikkerhedsadgangskontrolrum (SAS), som skal installeres i overensstemmelse med de tekniske sikkerhedsforanstaltninger fastsat i behandlingsinstrukserne. Adgang til denne facilitet skal registreres. Sikkerhedsadgangskontrolrummet skal anvende høje standarder for så vidt angår identificering af personer med adgang, videoregistrering, og sikre områder til deponering af personlige ejendele, som ikke er tilladte i de sikrede værelser (telefoner, kuglepenne osv.)

b) et kommunikationsrum til transmission og modtagelse af klassificerede oplysninger, herunder krypterede klassificerede oplysninger, i overensstemmelse med sikkerhedsmeddelelse 3 og de respektive behandlingsinstrukser

c) et sikkert arkiv, hvor godkendte og autoriserede beholdere skal anvendes særskilt til oplysninger klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED, CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL og/eller SECRET EU/EU SECRET eller tilsvarende. Oplysninger klassificeret på niveau TRES SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende skal placeres i et separat rum i en særlig autoriseret beholder. Det eneste yderligere udstyr, som er tilladt i dette separate rum, er et arbejdsbord til CIU's administration af arkivet

d) et registreringsrum, som skal være forsynet med de nødvendige redskaber for at sikre, at registreringen kan ske på papir eller elektronisk, og dermed med de nødvendige sikrede faciliteter til at installere det passende CIS. Kun registreringsrummet må indeholde godkendte og akkrediterede reproduktionsapparater (til at lave kopier i papirform eller i elektronisk form). Behandlingsinstrukserne præciserer, hvilke reproduktionsapparater der er godkendte og akkrediterede. Registreringsrummet skal ligeledes stille de nødvendige akkrediterede materialer, der skal lagres og behandles, til rådighed til brug for mærkning, kopiering og bortskaffelse af klassificerede oplysninger i fysisk form, opdelt efter klassifikationsgrad. Alt akkrediteret udstyr skal defineres af CIU og akkrediteres af SAA'en i overensstemmelse med anbefalingen fra den operative informationssikringsmyndighed (IAOA). Registerrummet skal ligeledes udstyres med et akkrediteret destruktionsapparat godkendt til den højeste klassifikationsgrad som beskrevet i behandlingsinstrukserne. Oversættelse af oplysninger, som er klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende, skal finde sted i registreringsrummet i et egnet akkrediteret system. Registreringsrummet skal udstyres med en arbejdsplads til op til to oversættere ad gangen og for samme dokument. Der skal være en ansat fra CIU til stede i registreringsrummet

e) et læseværelse til individuel konsultation af klassificerede oplysninger for behørigt bemyndigede personer. Læseværelset skal have tilstrækkelig plads til to personer, herunder en ansat fra CIU, som skal være til stede under hele konsultationen. Sikkerhedsniveauet for dette værelse skal være egnet til konsultation af oplysninger klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET. Læseværelset kan, når det er nødvendigt, eventuelt udstyres med Tempestudstyr med henblik på elektronisk konsultation i overensstemmelse med klassifikationsgraden for de pågældende oplysninger

f) et mødeværelse, som skal kunne rumme op til 25 personer med henblik på drøftelse af oplysninger klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET EU/EU SECRET eller tilsvarende. Mødeværelset skal stille de nødvendige teknisk sikre og godkendte faciliteter til rådighed for tolkning til og fra op til to sprog. Når værelset ikke anvendes til møder, kan det ligeledes anvendes som et yderligere læseværelse til individuel konsultation. CIU kan i ekstraordinære tilfælde tillade mere end én bemyndiget person at konsultere klassificerede oplysninger, forudsat graden af sikkerhedsgodkendelse og »need to know«-status er den samme for begge personer i værelset. Højst fire personer må få adgang til konsultation af klassificerede oplysninger på samme tid. Tilstedeværelsen af tjenestemænd fra CIU skal øges

g) sikrede teknikrum til opbevaring af alt teknisk udstyr, som er tilknyttet sikkerheden for det samlede sikrede område og de sikrede it-servere.

20. Det sikrede område skal overholde de gældende internationale sikkerhedsstandarder og godkendes af Direktoratet for Sikkerhed og Risikovurdering. Det sikrede område skal være forsynet med følgende minimum af sikkerhedsteknisk udstyr:

a) alarm og overvågningssystemer

b) sikkerhedsudstyr og nødsystemer (to-vejs advarselssystem)

c) CCTV-system

d) system til afsløring af indtrængen

e) adgangskontrol (herunder et biometrisk sikkerhedssystem)

f) containere

g) garderobeskabe

h) antielektromagnetisk beskyttelse.

21. SAA kan tilføje yderligere tekniske sikkerhedsforanstaltninger, der er nødvendige, i tæt samarbejde med CIU og efter SA's godkendelse.

22. Infrastrukturudstyret kan eventuelt forbindes med det generelle styringssystem i den bygning, hvor det sikrede område befinder sig. Det sikkerhedsudstyr, som anvendes til adgangskontrol og til CIS skal imidlertid være uafhængigt af ethvert andet system af en sådan art, som findes i Europa-Parlamentet.

H. **INSPEKTION AF DET SIKREDE OMRÅDE**

23. Inspektioner af det sikrede område skal gennemføres af SAA regelmæssigt samt på anmodning af CIU.

24. SAA udarbejder og ajourfører en tjekliste til sikkerhedsinspektioner over det, der skal kontrolleres under en inspektion i overensstemmelse med behandlingsinstrukserne.

I. **TRANSPORT AF FORTROLIGE OPLYSNINGER**

25. Fortrolige oplysninger skal transporteres tildækket og uden nogen påtegning, som angiver indholdets fortrolige karakter, i overensstemmelse med behandlingsinstrukserne.

26. Kun kontorbetjente eller ansatte med den nødvendige grad af sikkerhedsgodkendelse må transportere oplysninger, der er klassificeret som CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende.

27. Fortrolige oplysninger må kun forsendes ved hjælp af ekstern post eller håndholdt transport uden for en bygning i overensstemmelse med betingelserne i behandlingsinstrukserne.

28. Oplysninger klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende må aldrig sendes via e-mail eller fax, end ikke, hvis der er installeret et system for sikre e-mails eller en kryptofaxmaskine. Oplysninger klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende og andre fortrolige oplysninger må godt sendes via e-mail eller fax, hvis der anvendes et godkendt krypteringssystem.

J. **OPBEVARING AF FORTROLIGE OPLYSNINGER**

29. Klassifikationen eller graden af klassifikation af en oplysning afgør beskyttelsesniveauet for den pågældende oplysning for så vidt angår opbevaring af oplysningen. Den skal opbevares ved hjælp af det udstyr, som er godkendt til dette formål i overensstemmelse med behandlingsinstrukserne.

30. Oplysninger, der er klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende samt »andre fortrolige oplysninger«:

a) skal opbevares i et låst stålskab af standardmodel på et kontor eller inden for et arbejdsområde, når de ikke bliver brugt

b) må ikke efterlades uden opsyn, medmindre de er forsvarligt opbevaret under lås

c) må ikke efterlades på en skranke, et skrivebord eller på en måde, som gør det muligt, at oplysningerne kan læses eller fjernes af ikke-bemyndigede personer, f.eks. besøgende, rengørings- eller vedligeholdelsespersonale

d) må ikke vises til eller drøftes med ikke-bemyndigede personer.

31. Oplysninger klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller tilsvarende samt »andre fortrolige oplysninger« skal opbevares i sekretariatet for det berørte parlamentariske organ/hvervsindehaveren eller CIU i overensstemmelse med behandlingsinstrukserne.

32. Oplysninger klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIEL, SECRET UE/EU SECRET eller TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET eller tilsvarende

a) skal opbevares i det sikrede område i en sikkerhedscontainer eller i et bokslokale. Oplysningerne kan under ekstraordinære omstændigheder, f.eks. hvis CIU er lukket, opbevares i et godkendt og autoriseret pengeskab hos sikkerhedstjenesten

b) må ikke på noget tidspunkt efterlades uden opsyn inden for det sikrede område uden først at være blevet låst inde i et godkendt pengeskab (også for meget korte fravær)

c) må ikke efterlades på en skranke eller et skrivebord på en måde, som gør det muligt, at oplysningerne kan læses eller fjernes af en ikke-bemyndiget person, uanset om den ansvarlige person fra CIU forbliver i rummet.

Når et dokument indeholdende klassificerede oplysninger udarbejdes i elektronisk form inden for det sikrede område, skal computeren låses og skærmen gøres utilgængelig, hvis udstederen eller den ansvarlige person fra CIU forlader rummet (også for meget korte fravær). En automatisk sikkerhedslås, som afbryder efter få minutter, anses ikke for at være en tilstrækkelig sikkerhedsforanstaltning.

SIKKERHEDSMEDDELELSE 5

INDUSTRIEL SIKKERHED

A. **INDLEDNING**

1. Denne sikkerhedsmeddelelse vedrører udelukkende klassificerede oplysninger.

2. Den indeholder bestemmelser for gennemførelsen af de fælles minimumsstandarder, der er fastlagt i bilag I, del 1, til denne afgørelse.

3. Ved industriel sikkerhed forstås anvendelse af foranstaltninger for at sikre, at kontrahenter eller underkontrahenter beskytter klassificerede oplysninger under forhandlingerne forud for indgåelsen af en kontrakt og under hele livscyklussen for klassificerede kontrakter. Sådanne kontrakter må ikke indebære adgang til oplysninger klassificeret på niveau TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET.

4. Europa-Parlamentet sikrer som kontraherende myndighed, at minimumsstandarderne for industrisikkerhed som fastlagt i denne afgørelse og omhandlet i kontrakten overholdes, når der tildeles klassificerede kontrakter til industrivirksomheder eller andre enheder.

B. **SIKKERHEDSELEMENTER I EN KLASSIFICERET KONTRAKT**

B.1. ***Sikkerhedsklassifikationsvejledning (SCG)***

5. Inden der iværksættes et udbud eller tildeles en klassificeret kontrakt, skal Europa-Parlamentet som kontraherende myndighed fastsætte sikkerhedsklassifikationsgraden for oplysninger, som skal videregives til bydende og kontrahenter, samt sikkerhedsklassifikationsgraden for oplysninger, som kontrahenten skal udarbejde. Med henblik herpå udarbejder det en sikkerhedsklassifikationsvejledning (SCG), der skal anvendes ved opfyldelsen af kontrakten.

6. For at fastlægge sikkerhedsklassifikationsgraden for de forskellige elementer i en klassificeret kontrakt anvendes følgende principper:

a) ved udarbejdelsen af en SCG skal Europa-Parlamentet tage hensyn til alle relevante sikkerhedsaspekter, herunder den sikkerhedsklassifikationsgrad, der er tildelt oplysninger, som udstederen af oplysningerne har videregivet og godkendt til brug for kontrakten

b) kontraktens overordnede klassifikationsgrad må ikke være lavere end den højeste klassifikationsgrad for dens enkelte elementer

B.2. ***Særlige sikkerhedsbetingelser (SAL)***

7. Sikkerhedskravene for de enkelte kontrakter beskrives i særlige sikkerhedsbetingelser (SAL). SAL skal, når det er relevant, indeholde SCG og skal være en integrerende del af en klassificeret kontrakt eller underkontrakt.

8. SAL skal indeholde bestemmelser om, at kontrahenten og/eller underkontrahenten skal opfylde minimumsstandarderne i denne afgørelse. Manglende overholdelse af minimumsstandarderne kan udgøre en tilstrækkelig grund til, at kontrakten ophæves.

B.3. ***Program-/projektsikkerhedsinstruktion (PSI)***

9. Afhængigt af omfanget af programmer eller projekter, der kræver adgang til eller behandling eller opbevaring af EUCI, kan den kontraherende myndighed, der er udpeget til at forvalte det pågældende program eller projekt, udarbejde specifikke program-/projektsikkerhedsinstruktioner (PSI).

C. **SIKKERHEDSGODKENDELSE AF EN FACILITET (FSC)**

10. En FSC meddeles af en medlemsstats NSA eller anden kompetent sikkerhedsmyndighed som angivelse af, at en industrivirksomhed eller anden enhed i overensstemmelse med nationale love og bestemmelser er i stand til at sikkerhedsbeskytte EUCI med klassifikation på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller SECRET UE/EU SECRET eller tilsvarende inden for sine faciliteter. Bevis for meddelelse af FSC skal forelægges for Europa-Parlamentet som kontraherende myndighed, inden en kontrahent eller underkontrahent eller en potentiel kontrahent eller underkontrahent kan få rådighed over eller tildeles adgang til EUCI.

11. En FSC skal

a) evaluere industrivirksomhedens eller en anden enheds integritet

b) evaluere ejerskab, kontrol og/eller mulighed for enhver uretmæssig påvirkning, der kan betragtes som en sikkerhedsrisiko

c) kontrollere, at industrivirksomheden eller en anden enhed har indført et sikkerhedssystem inden sin facilitet, der omfatter alle relevante sikkerhedsforanstaltninger, som er nødvendige for at beskytte oplysninger eller materiale, der er klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller SECRET UE/EU SECRET i overensstemmelse med kravene i denne afgørelse

d) kontrollere, at der for ledere, ejere og ansatte, der skal have adgang til oplysninger, der er klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller SECRET UE/EU SECRET, er blevet fastlagt en personelsikkerhedsstatus i overensstemmelse med kravene i denne afgørelse, og

e) kontrollere, at industrivirksomheden eller en anden enhed har udpeget en facilitetssikkerhedsofficer, der over for ledelsen er ansvarlig for håndhævelsen af de sikkerhedsmæssige forpligtelser i den pågældende enhed.

12. Når det er relevant, skal Europa-Parlamentet som kontraherende myndighed underrette den relevante NSA eller anden kompetent sikkerhedsmyndighed om, at der er behov for en FSC i perioden forud for indgåelse af en kontrakt eller med henblik på opfyldelsen af en kontrakt. En FSC eller en sikkerhedsgodkendelse af personale (PSC) er påkrævet i perioden forud for indgåelsen af en kontrakt, hvis oplysninger, der er klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller SECRET UE/EU SECRET, skal videregives i løbet af udbudsproceduren.

13. Den kontraherende myndighed må ikke tildele en klassificeret kontrakt til en udvalgt bydende, før den fra NSA'en eller anden kompetent sikkerhedsmyndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende kontrahent eller underkontrahent er registreret, har fået bekræftet, at den relevante FSC, hvor det er påkrævet, er udstedt.

14. Den kompetente sikkerhedsmyndighed, der har udstedt en FSC, skal underrette Europa-Parlamentet om alle ændringer, der berører FSC'en. I tilfælde af en underkontrakt skal den kompetente myndighed underrettes herom.

15. Hvis den relevante NSA eller anden kompetent sikkerhedsmyndighed trækker en FSC tilbage, anses det for tilstrækkelig grund til, at Europa-Parlamentet som kontraherende myndighed kan ophæve en klassificeret kontrakt eller udelukke en bydende fra udvælgelsen.

D. **KLASSIFICEREDE KONTRAKTER OG UNDERKONTRAKTER**

16. Hvis klassificerede oplysninger videregives til en potentiel bydende i perioden forud for indgåelsen af en kontrakt, skal udbudsbekendtgørelsen indeholde en bestemmelse, der forpligter enhver af dem, der undlader at afgive bud, eller som ikke udvælges, til at returnere alle klassificerede dokumenter inden for en bestemt tidsfrist.

17. Når der er tildelt en klassificeret kontrakt eller underkontrakt, underretter Europa-Parlamentet som kontraherende myndighed kontrahentens og/eller underkontrahentens NSA eller anden kompetent sikkerhedsmyndighed om sikkerhedsbestemmelserne for den klassificerede kontrakt.

18. Ved ophævelse af sådanne kontrakter, underretter Europa-Parlamentet som kontraherende myndighed (og/eller den kompetente sikkerhedsmyndighed i tilfælde af en underkontrakt, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt,) straks NSA'en eller anden kompetent sikkerhedsmyndighed i den medlemsstat, hvor kontrahenten eller underkontrahenten er registreret.

19. Som hovedregel er kontrahenten eller underkontrahenten forpligtet til ved ophævelsen af den klassificerede kontrakt eller underkontrakt at returnere klassificerede oplysninger, som vedkommende er i besiddelse af, til den kontraherende myndighed.

20. Særlige bestemmelser for bortskaffelse af klassificerede oplysninger under opfyldelsen af kontrakten eller ved dens ophævelse fastsættes i SAL.

21. Er kontrahenten eller underkontrahenten autoriseret til at beholde klassificerede oplysninger efter kontraktens ophævelse, skal minimumsstandarderne i denne afgørelse fortsat anvendes, og kontrahenten eller underkontrahenten skal beskytte de klassificerede oplysningers fortrolighed.

22. De betingelser, hvorpå kontrahenten kan udbyde dele af kontrakten i underentreprise, skal fastsættes i udbuddet og i kontrakten.

23. En kontrahent skal indhente tilladelse fra Europa-Parlamentet som kontraherende myndighed, inden en del af en klassificeret kontrakt udbydes i underentreprise. En underkontrakt må ikke tildeles industrivirksomheder eller andre enheder, som er registreret i et tredjeland, der ikke har indgået en informationssikkerhedsaftale med Unionen.

24. Kontrahenten er ansvarlig for at sikre, at alle underkontraheringsaktiviteter gennemføres i overensstemmelse med minimumsstandarderne i denne afgørelse, og må ikke videregive EUCI til en underkontrahent uden forudgående skriftligt samtykke fra den kontraherende myndighed.

25. For så vidt angår klassificerede oplysninger, der udarbejdes eller håndteres af kontrahenten eller underkontrahenten, varetager den kontraherende myndighed udsteders rettigheder.

E. **BESØG I FORBINDELSE MED KLASSIFICEREDE KONTRAKTER**

26. Hvis Europa-Parlamentet, kontrahenter eller underkontrahenter har behov for adgang til oplysninger, der er klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller SECRET UE/EU SECRET, i hinandens lokaler med henblik på opfyldelse af en klassificeret kontrakt, skal der tilrettelægges besøg i samråd med de pågældende NSA'er eller anden berørt kompetent sikkerhedsmyndighed. I forbindelse med specifikke projekter kan NSA'erne dog også aftale en procedure, hvorved sådanne besøg kan tilrettelægges direkte.

27. Alle besøgende skal være i besiddelse af en relevant PSC og have »need to know«-status med henblik på adgang til klassificerede oplysninger vedrørende kontrakten med Europa-Parlamentet.

28. Besøgende kan kun få adgang til klassificerede oplysninger, der har forbindelse med besøgets formål.

F. **TRANSMISSION OG TRANSPORT AF KLASSIFICEREDE OPLYSNINGER**

29. For så vidt angår elektronisk transmission af klassificerede oplysninger anvendes de relevante bestemmelser i sikkerhedsmeddelelse 3.

30. For så vidt angår transport af klassificerede oplysninger anvendes de relevante bestemmelser i sikkerhedsmeddelelse 4 og de relevante behandlingsinstrukser.

31. For så vidt angår fragttransport af klassificeret materiale anvendes følgende principper ved fastlæggelsen af sikkerhedsordninger:

a) sikkerheden skal garanteres på alle stadier under transporten fra udgangspunktet til det endelige bestemmelsessted

b) den beskyttelsesgrad, der skal tillægges en forsendelse, bestemmes af den højeste klassifikationsgrad for det materiale, den indeholder

c) transportvirksomhederne skal have en FSC på det rette niveau. I sådanne tilfælde skal medarbejdere, der håndterer forsendelsen, være sikkerhedsgodkendt i overensstemmelse med bilag I

d) forud for enhver grænseoverskridende transport af materiale, der er klassificeret på niveau CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller SECRET UE/EU SECRET eller tilsvarende, skal afsenderen udarbejde en transportplan, som skal godkendes af generalsekretæren

e) transporten gennemføres så vidt muligt fra et givet afgangssted til et givet ankomststed og afsluttes så hurtigt, som forholdene tillader

f) ruterne bør så vidt muligt kun gå gennem medlemsstaters områder.

G. **VIDEREGIVELSE AF KLASSIFICEREDE OPLYSNINGER TIL KONTRAHENTER I TREDJELANDE**

32. Klassificerede oplysninger skal videregives til kontrahenter og underkontrahenter i tredjelande i overensstemmelse med de sikkerhedsforanstaltninger, der er aftalt mellem Europa-Parlamentet som kontraherende myndighed og det pågældende tredjeland, hvor kontrahenten er registreret.

H. **BEHANDLING OG OPBEVARING AF OPLYSNINGER KLASSICERET PÅ NIVEAU RESTREINT UE/EU RESTRICTED**

33. Europa-Parlamentet har som kontraherende myndighed ret til, eventuelt i samarbejde med den berørte medlemsstats NSA, at besøge kontrahenters/underkontrahenters faciliteter på grundlag af kontraktbestemmelser for at kontrollere, at de relevante sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af EUCI, der er klassificeret RESTREINT UE/EU RESTRICTED, er iværksat som krævet ifølge kontrakten.

34. I det omfang, det er nødvendigt i henhold til nationale love og bestemmelser, underretter Europa-Parlamentet som kontraherende myndighed NSA'erne eller anden kompetent sikkerhedsmyndighed om kontrakter eller underkontrakter, der indeholder oplysninger klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

35. En FSC eller en PSC til kontrahenter eller underkontrahenter og deres personale er ikke påkrævet for kontrakter, der tildeles af Europa-Parlamentet og indeholder oplysninger klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

36. Europa-Parlamentet undersøger som kontraherende myndighed svarene på indkaldelse af bud vedrørende kontrakter, der kræver adgang til oplysninger klassificeret på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED, uanset de krav med hensyn til FSC eller PSC, der måtte findes i nationale love og bestemmelser.

37. De betingelser, hvorpå kontrahenten kan udbyde dele af kontrakten i underentreprise, skal fastsættes i udbuddet og i kontrakten.

38. Hvis en kontrakt indebærer behandling af oplysninger klassificeres på niveau RESTREINT UE/EU RESTRICTED i et kommunikations- og informationssystem, som drives af en kontrahent, sikrer Europa-Parlamentet som kontraherende myndighed, at kontrakten samt eventuelle underkontrakter nærmere beskriver de nødvendige tekniske og administrative krav for akkreditering af kommunikations- og informationssystemet, som svarer til den vurderede risiko, under hensyntagen til alle relevante faktorer. Anvendelsesområdet for kommunikations- og informationssystemet skal aftales mellem den kontraherende myndighed og den relevante NSA.

SIKKERHEDSMEDDELELSE 6

BRUD PÅ SIKKERHEDEN, TAB ELLER KOMPROMITTERING AF FORTROLIGE OPLYSNINGER

1. Ved et brud på sikkerheden forstås resultatet af en persons handling eller forsømmelse, som kan skade eller føre til kompromittering af fortrolige oplysninger.

2. Fortrolige oplysninger anses for at være kompromitteret, hvis de enten helt eller delvist kommer uautoriserede personer i hænde, som hverken har den nødvendige sikkerhedsgodkendelse, eller for hvem indsigt ikke er tjenstlig nødvendig, eller hvis det er sandsynligt, at en sådan hændelse er indtruffet.

3. Kompromittering af fortrolige oplysninger kan ske som følge af skødesløse eller uagtsomme handlinger eller mangel på diskretion, samt hvis Unionen gøres til genstand for spionage eller undergravende virksomhed.

4. Hvis generalsekretæren opdager eller oplyses om et tilfælde, hvor der er bevis for eller mistanke om brud på sikkerheden, tab eller kompromittering af fortrolige oplysninger, skal generalsekretæren

a) fastslå sagens omstændigheder

b) vurdere og begrænse den forvoldte skade

c) træffe foranstaltninger til at forhindre gentagelser

d) underrette den kompetente myndighed om den tredjemand eller medlemsstat, som har udfærdiget eller videresendt de fortrolige oplysninger.

Når et medlem af Europa-Parlamentet er indblandet, handler generalsekretæren for Europa-Parlamentet sammen med Europa-Parlamentets formand.

Hvis oplysningen stammer fra andre EU-institutioner, handler generalsekretæren i overensstemmelse med de relevante sikkerhedsforanstaltninger for klassificerede oplysninger og de regler, som er fastsat i rammeaftalen med Kommissionen eller den interinstitutionelle aftale med Rådet.

5. Alle personer, der skal håndtere fortrolige oplysninger, skal gøres grundig bekendt med sikkerhedsprocedurer og den risiko, der er forbundet med indiskrete samtaler og deres forbindelser med medierne, og skal om nødvendigt underskrive en erklæring om, at de ikke vil videregive indholdet af fortrolige oplysninger til tredjemand, at de vil overholde deres forpligtelser med hensyn til at beskytte klassificerede oplysninger, og at de er klar over konsekvenserne af at undlade dette. Adgang til eller brug af klassificerede oplysninger af en person, som ikke er blevet gjort bekendt med sine forpligtelser eller har underskrevet den pågældende erklæring, betragtes som et brud på sikkerheden.

6. Medlemmer af Europa-Parlamentet, Europa-Parlamentets tjenestemænd samt andre ansatte, der arbejder for politiske grupper, eller kontrahenter, skal omgående underrette generalsekretæren om ethvert brud på sikkerheden, tab eller kompromittering af fortrolige oplysninger, som de får kendskab til.

7. Enhver person, der gør sig skyldig i kompromittering af fortrolige oplysninger, pålægges disciplinære sanktioner i overensstemmelse med de relevante regler og bestemmelser. Disciplinære sanktioner udelukker ikke, at den pågældende retsforfølges i overensstemmelse med gældende love.

8. Uden at det berører andre retlige foranstaltninger fører brud på reglerne begået af Europa-Parlamentets tjenestemænd og andre ansatte, der arbejder for politiske grupper, til anvendelse af procedurerne og sanktionerne i afsnit VI i personalevedtægten.

9. Uden at det berører andre retlige foranstaltninger, behandles brud på reglerne begået af Europa-Parlamentets medlemmer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets forretningsordens artikel 9, stk. 2, artikel 152, 153 og 154.

1.3.1.

PROCEDUREN FOR TILLADELSE TIL AT UDARBEJDE INITIATIVBETÆNKNINGER

FORMANDSKONFERENCENS AFGØRELSE

AF 12. DECEMBER 2002[1]

FORMANDSKONFERENCEN

der henviser til artikel 27, 29, 132, 133, 37, 46, 49, 51, 52, 54, artikel 216, stk. 2, og artikel 220, stk. 1, i forretningsordenen,

HAR TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1
Generelle bestemmelser

Anvendelsesområde

1. Denne afgørelse finder anvendelse på følgende kategorier af initiativbetænkninger:

a) lovgivningsmæssige initiativbetænkninger, der udarbejdes på grundlag af artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og forretningsordenens artikel 46

b) strategiske betænkninger, der udarbejdes på grundlag af ikke-lovgivningsmæssige strategiske og prioriterede initiativer, der er opført i Kommissionens arbejdsprogram

c) ikke-lovgivningsmæssige initiativbetænkninger, der ikke udarbejdes på grundlag af et dokument fra en anden EU-institution eller et andet EU-organ, eller som udarbejdes på grundlag af et dokument fremsendt til Parlamentet til orientering, jf. dog artikel 2, stk. 3

d) årlige aktivitets- og overvågningsbetænkninger som anført i bilag 1[2] [3]

---

[1] Denne afgørelse blev ændret ved Formandskonferencens afgørelse af 26. juni 2003 og konsolideret den 3. maj 2004. Den blev efterfølgende på ny ændret som følge af afgørelser vedtaget af plenarforsamlingen den 15. juni 2006 og den 13. november 2007 og ved Formandskonferencens afgørelse af 14. februar 2008, 15. december 2011, 6. marts 2014 og 7. april 2016, ved teknisk ændring den 15. juli 2016 og ved Formandskonferencens afgørelse af 3. april 2019.

[2] Parlamentsudvalg, som planlægger at udarbejde årlige aktivitets- og overvågningsbetænkninger i henhold til forretningsordenens artikel 132, stk. 1, eller andre lovbestemmelser (som anført i bilag 2), underretter på forhånd Udvalgsformandskonferencen herom, idet de især angiver det relevante retsgrundlag fra traktaterne eller andre lovbestemmelser, herunder Parlamentets forretningsorden. Udvalgsformandskonferencen underretter herefter Formandskonferencen. Sådanne betænkninger tillades automatisk og er ikke underkastet den i artikel 1, stk. 2, nævnte kvote.

[3] I sin afgørelse af 7. april 2011 fastslog Formandskonferencen, at initiativbetænkninger, som udarbejdes på grundlag af årlige aktivitets- og overvågningsbetænkninger som anført i bilag 1 og 2 til nærværende afgørelse, skal betragtes som strategiske betænkninger som omhandlet i forretningsordenens artikel 52, stk. 5.

e) gennemførelsesbetænkninger om gennemførelse i national ret og anvendelse og håndhævelse af traktaterne og anden EU-lovgivning, bløde lovgivningsinstrumenter og internationale aftaler, der er i kraft eller omfattet af midlertidig anvendelse[4].

Kvote

2. I første halvdel af en valgperiode kan hvert udvalg på samme tid udarbejde op til seks initiativbetænkninger. For udvalg med underudvalg hæves denne kvote med tre betænkninger pr. underudvalg. Disse yderligere betænkninger udarbejdes af underudvalget.

   I anden halvdel af en valgperiode kan hvert udvalg på samme tid udarbejde op til tre initiativbetænkninger. For udvalg med underudvalg hæves denne kvote med to betænkninger pr. underudvalg. Disse yderligere betænkninger udarbejdes af underudvalget.

   Undtaget fra sådanne lofter er følgende:

   – lovgivningsmæssige initiativbetænkninger

   – gennemførelsesbetænkninger (hvert udvalg kan udarbejde en sådan betænkning til enhver tid).

Mindsteperiode før vedtagelse

3. Det udvalg, der anmoder om tilladelsen, må ikke vedtage den pågældende betænkning inden for en frist på tre måneder fra det tidspunkt, hvor tilladelsen gives, eller i tilfælde af meddelelse inden for en frist på tre måneder fra tidspunktet for det møde i Udvalgsformandskonferencen, hvor betænkningen blev meddelt.

Artikel 2
Betingelser for opnåelse af tilladelse

1. Den foreslåede betænkning må ikke behandle emner, der hovedsagelig vedrører analyse og forskning, og som kan behandles på anden vis, f.eks. gennem undersøgelser.

2. Den foreslåede betænkning må ikke behandle emner, der allerede har været behandlet i en betænkning, som er vedtaget på plenarmødet inden for de seneste tolv måneder, medmindre nye forhold undtagelsesvis berettiger dette.

3. For betænkninger, der udarbejdes på grundlag af dokumenter, der er fremsendt til Parlamentet til orientering, gælder følgende betingelser:

   – Basisdokumentet skal være et officielt dokument fra en EU-institution eller et EU-organ og skal

     (a) være fremsendt officielt til Parlamentet som led i en høringsprocedure eller til orientering, eller

[4] Jf. bilag 3 til denne afgørelse.

(b) være offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* som led i høringen af de involverede parter, eller
(c) officielt være forelagt for Det Europæiske Råd.

– Dokumentet skal være fremsendt på alle Den Europæiske Unions officielle sprog.

– Anmodningen om tilladelse skal indgives senest fire måneder, efter at det pågældende dokument blev fremsendt til Europa-Parlamentet eller offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 3
Procedure

Automatisk tilladelse

1. Tilladelse gives automatisk efter meddelelse af anmodningen til Udvalgsformandskonferencen for

– gennemførelsesbetænkninger

– årlige aktivitets- og overvågningsbetænkninger som anført i bilag 1.

Udvalgsformandskonferencens rolle

2. Behørigt begrundede anmodninger om tilladelse stiles til Udvalgsformandskonferencen, som undersøger, om kriterierne i artikel 1 og 2 og kvoten i artikel 1 er overholdt. Alle sådanne anmodninger indeholder angivelse af betænkningens type og nøjagtige titel og eventuelle basisdokumenter.

3. Tilladelser til at udarbejde strategiske betænkninger gives af Udvalgsformandskonferencen efter løsning af eventuel kompetencestrid. Formandskonferencen kan efter særlig anmodning fra en politisk gruppe tilbagekalde sådanne tilladelser inden for fire parlamentsarbejdsuger.

4. Udvalgsformandskonferencen forelægger de anmodninger om tilladelse til udarbejdelse af lovgivningsmæssige initiativbetænkninger og ikke-lovgivningsmæssige initiativbetænkninger, som er blevet anset for at være i overensstemmelse med kriterierne og den tildelte kvote, for Formandskonferencen. Udvalgsformandskonferencen underretter samtidig Formandskonferencen om eventuelle årlige aktivitets- og overvågningsbetænkninger som anført i bilag 1 og 2, gennemførelsesbetænkninger og strategiske betænkninger, der er givet tilladelse til.

Tilladelse fra Formandskonferencen og løsning af kompetencestrid

5. Formandskonferencen træffer afgørelse om anmodninger om tilladelse til at udarbejde lovgivningsmæssige initiativbetænkninger og ikke-lovgivningsmæssige initiativbetænkninger inden for fire parlamentsarbejdsuger, efter at Udvalgsformandskonferencen har forelagt dem, medmindre Formandskonferencen beslutter undtagelsesvis at udsætte fristen.

6. Hvis et udvalgs kompetence til at udarbejde en betænkning anfægtes, træffer Formandskonferencen afgørelse inden for en frist på seks parlamentsarbejdsuger på grundlag

af en indstilling fra Udvalgsformandskonferencen eller, hvis der ikke foreligger en sådan indstilling, fra dennes formand. Har Formandskonferencen ikke truffet afgørelse inden for denne frist, betragtes indstillingen som godkendt.

Artikel 4
Anvendelse af forretningsordenens artikel 54 – procedure med associerede udvalg

1. Anmodninger om anvendelse af forretningsordens artikel 54 forelægges senest om mandagen forud for det månedlige møde i Udvalgsformandskonferencen, hvor anmodninger om tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger behandles.

2. Udvalgsformandskonferencen behandler anmodningerne om tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger og om anvendelse af artikel 54 på sit månedlige møde.

3. Er de berørte udvalg ikke enige om anmodningen om anvendelse af artikel 54, træffer Formandskonferencen afgørelse inden for en frist på seks parlamentsarbejdsuger på grundlag af en indstilling fra Udvalgsformandskonferencen eller, hvis der ikke foreligger en sådan indstilling, fra dennes formand. Har Formandskonferencen ikke truffet afgørelse inden for denne frist, betragtes indstillingen som godkendt.

Artikel 5
Afsluttende bestemmelser

1. Med henblik på valgperiodens afslutning skal anmodninger om tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger indgives senest i juli måned i året før valget. Ingen senere anmodninger kan imødekommes med undtagelse af behørigt begrundede helt specielle anmodninger.

2. Udvalgsformandskonferencen forelægger Formandskonferencen en rapport om situationen vedrørende initiativbetænkninger hvert to og et halvt år.

3. Denne afgørelse træder i kraft den 12. december 2002. Den ophæver og erstatter følgende afgørelser:

   – Formandskonferencens afgørelse af 9. december 1999 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger efter forretningsordenens artikel 52 og Formandskonferencens afgørelser af 15. februar og 17. maj 2001 om ajourføring af bilaget til denne afgørelse.

   – Formandskonferencens afgørelse af 15. juni 2000 om proceduren for tilladelse til at udarbejde betænkninger om dokumenter, der af andre EU-institutioner eller -organer fremsendes til Europa-Parlamentet til orientering.

Bilag 1

Årlige aktivitets- og overvågningsbetænkninger, som er omfattet af automatisk tilladelse og den kvote, der begrænser antallet af betænkninger, som må udarbejdes samtidigt (i henhold til afgørelsens artikel 1, stk. 2, og artikel 3)

UDVALG	**TITEL**
Udenrigsudvalget	Rådets [*ordenstal*] årsberetning udarbejdet i overensstemmelse med punkt 8 i de operative bestemmelser i Den Europæiske Unions adfærdskodeks om våbeneksport
Udviklingsudvalget	Arbejdet i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU – årsberetning [*år*]
Budgetudvalget/Økonomi- og Valutaudvalget – hvert andet år, i samarbejde med de andre respektive udvalg, jf. forretningsordenens artikel 54	Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter – årsberetning [*år*]
Budgetkontroludvalget	Kontrol af Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter – årsberetning [*år*]
Økonomi- og Valutaudvalget	Den Europæiske Centralbank – årsberetning [*år*]
Økonomi- og Valutaudvalget	Konkurrencepolitik – årsberetning [*år*]
Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse	Styringen af det indre marked inden for det europæiske semester – årsberetning [*år*]
Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse	Forbrugerbeskyttelse – årsberetning [*år*]
Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse	Tjenesteydelser og varer i det indre marked – årsberetning [*år*]
Regionaludviklingsudvalget	[*Ordenstal*] rapport om økonomisk og social samhørighed
Retsudvalget	Tilsyn med anvendelsen af EU-retten – [*ordenstal*] årsberetning [*år*]
Retsudvalget	Målrettet EU-regulering samt nærheds- og proportionalitetsprincippet – [*ordenstal*] rapport om bedre lovgivning for [*år*]
Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender	Situationen vedrørende grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union – årsberetning [*år*]
Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling	Ligestilling mellem mænd og kvinder i EU – årsberetning [*år*]
Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling	Integration af ligestillingsaspektet i Europa-Parlamentet – årsberetning [*år*]

Bilag 2

Årlige aktivitets- og overvågningsbetænkninger, som er omfattet af automatisk tilladelse og er specifikt nævnt i forretningsordenen (ikke omfattet af den kvote, der begrænser antallet af betænkninger, som må udarbejdes samtidigt)

UDVALG	TITEL
Udenrigsudvalget	Kandidatlande – årlig statusrapport [*år*]
Udenrigsudvalget	Gennemførelse af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – årsberetning [*år*]
Udenrigsudvalget (Underudvalget om Sikkerhed og Forsvar)	Gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik – årsberetning [*år*]
Udenrigsudvalget (Underudvalget om Menneskerettigheder)	Menneskerettigheder og demokrati i verden og Den Europæiske Unions politik inden for disse anliggender – årsberetning [*år*]
Udvalget om International Handel	Gennemførelse af den fælles handelspolitik – årsberetning [*år*]
Budgetkontroludvalget	Beskyttelse af EU's finansielle interesser – bekæmpelse af svig – årsberetning [*år*]
Økonomi- og Valutaudvalget	Bankunionen – årsberetning [*år*]
Økonomi- og Valutaudvalget	Skattebetænkning [*år*]
Udvalget for Industri, Forskning og Energi	Status over energiunionen – årsberetning [*år*]
Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender	Aktindsigt i Parlamentets dokumenter – årsberetning [*år*]
Udvalget om Konstitutionelle Anliggender	Europæiske politiske partier – rapport [*år*]
Udvalget for Andragender	Resultatet af arbejdet i Udvalget for Andragender i [*år*]
Udvalget for Andragender	Den Europæiske Ombudsmands aktiviteter – årsberetning [*år*]

Bilag 3

Gennemførelsesbetænkninger

1. Gennemførelsesbetænkninger har til formål at underrette Parlamentet om gennemførelsen af en EU-retsakt eller ethvert andet instrument, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra e), for at give plenarforsamlingen mulighed for at drage konklusioner og fremsætte henstillinger om konkrete foranstaltninger, der skal træffes. De består som sådan af to dele:

   – en begrundelse, hvori ordføreren beskriver forholdene og gør rede for sine konklusioner om status for gennemførelsen

   – et forslag til beslutning med angivelse af de vigtigste konklusioner og konkrete henstillinger til foranstaltninger, der skal træffes.

   I overensstemmelse med forretningsordenens artikel 52a, stk. 2, udfærdiges begrundelsen på ordførerens ansvar og sættes derfor ikke under afstemning. Hvis der ikke opnås konsensus, eller der ikke er et stort flertal om indholdet eller omfanget af begrundelsen, kan formanden høre udvalget.

2. Ved planlægningen af en gennemførelsesbetænkning tager udvalget behørigt hensyn til tilgængeligheden af pålidelige fakta vedrørende status for gennemførelsen af den relevante lovgivning.

3. Udvalget tilrettelægger tildelingen af gennemførelsesbetænkninger på en måde, der ikke skader tildelingen af andre lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige betænkninger.

4. En gennemførelsesbetænkning sættes under afstemning i udvalget senest 12 måneder efter, at der er givet meddelelse om den på Udvalgsformandskonferencen. Denne frist kan forlænges af koordinatorerne efter begrundet anmodning fra ordføreren.

5. Ordføreren bistås af en administrativ projektgruppe, der koordineres af en udvalgsadministrator. Ordføreren inddrager skyggeordførere i alle trin i betænkningen.

6. Ordføreren har alle de nødvendige redskaber i form af ekspertise til sin rådighed, såvel inden for som uden for Parlamentet, og navnlig:

   – har han eller hun ret til at anmode om tilrettelæggelse af mindst én høring i udvalget og til at foreslå panelet til koordinatorerne, som vil træffe den endelige afgørelse

   – modtager han eller hun analytisk støtte fra Parlamentets relevante temaafdelinger og Enheden for Efterfølgende Konsekvensanalyse under Generaldirektoratet for Parlamentarisk Forskning (særlig europæiske gennemførelsesvurderinger)

   – har han eller hun ret til at anmode om tilrettelæggelse af eventuelt nødvendige informationsrejser, jf. forretningsordenens artikel 25, stk. 9

   – får han eller hun tilladelse eller mandat til på vegne af udvalget at tage kontakt til nationale parlamenter, Revisionsretten, Det Europæiske Økonomiske og Sociale

Udvalg og Regionsudvalget og med alle andre relevante organer med henblik på at modtage faktuelle oplysninger

– får han eller hun overrakt formandens akkreditiver, der giver ham eller hende tilladelse til at anmode Kommissionen om at fremlægge alle relevante oplysninger om gennemførelsen af EU-retten eller af andre instrumenter som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra e).

Alle disse elementer defineres og organiseres af ordføreren i et "projekt" og forelægges koordinatorerne eller udvalget med henblik på godkendelse.

7. Ordføreren underretter regelmæssigt udvalget om fremskridt inden for sin oplysningsvirksomhed.

02011R0211 — DA — 08.10.2018 — 005.001 — 1

Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

►B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 211/2011

af 16. februar 2011

om borgerinitiativer

(EUT L 65 af 11.3.2011, s. 1)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►M1	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 268/2012 af 25. januar 2012	L 89	1	27.3.2012
►M2	Rådets forordning (EU) nr. 517/2013 af 13. maj 2013	L 158	1	10.6.2013
►M3	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 887/2013 af 11. juli 2013	L 247	11	18.9.2013
►M4	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 531/2014 af 12. marts 2014	L 148	52	20.5.2014
►M5	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1070 af 31. marts 2015	L 178	1	8.7.2015
►M6	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/1239 af 9. juli 2018	L 234	1	18.9.2018

Berigtiget ved:

►C1 Berigtigelse, EUT L 94 af 30.3.2012, s. 49 (211/2011)

►C2 Berigtigelse, EUT L 354 af 11.12.2014, s. 90 (887/2013)

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 211/2011

af 16. februar 2011

om borgerinitiativer

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes de procedurer og betingelser, der er nødvendige for fremsættelsen af et borgerinitiativ, jf. artikel 11 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 24 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »borgerinitiativ«: et initiativ, der er indgivet til Kommissionen i overensstemmelse med denne forordning, hvori Kommissionen opfordres til inden for rammerne af sine beføjelser at fremsætte et egnet forslag om spørgsmål, hvor en EU-retsakt efter borgernes opfattelse er nødvendig til gennemførelse af traktaterne, og som støttes af mindst én million berettigede underskrivere, der kommer fra mindst en fjerdedel af alle medlemsstaterne

2) »underskrivere«: unionsborgere, der har støttet et givet borgerinitiativ ved at udfylde en støttetilkendegivelsesformular vedrørende det pågældende initiativ

3) »initiativtagere«: fysiske personer, som har dannet en borgerkomité, der er ansvarlig for forberedelsen og indgivelsen af et borgerinitiativ til Kommissionen.

Artikel 3

Krav til initiativtagere og underskrivere

1. Initiativtagerne skal være unionsborgere og have nået den alder, hvor de får valgret til Europa-Parlamentet.

2. Initiativtagerne skal danne en borgerkomité på mindst syv personer, som skal være bosat i mindst syv forskellige medlemsstater.

Initiativtagerne skal udpege en repræsentant og en stedfortræder for denne (»kontaktpersonerne«), som skal fungere som bindeled mellem borgerkomitéen og EU-institutionerne under hele proceduren og have mandat til at tale og handle på borgerkomitéens vegne.

Initiativtagere, der er medlemmer af Europa-Parlamentet, medregnes ikke i det minimumsantal, der kræves for dannelse af en borgerkomité.

Med henblik på registrering af et forslag til borgerinitiativ i henhold til artikel 4 tager Kommissionen kun hensyn til de oplysninger om syv komitémedlemmer, som kræves for at opfylde kravene i denne artikels stk. 1 og i nærværende stykke.

▼B

3. Kommissionen kan anmode initiativtagerne om at forelægge passende beviser for, at kravene i stk. 1 og 2 er opfyldt.

4. For at være berettigede til at støtte et forslag til borgerinitiativ skal underskriverne være unionsborgere og have nået den alder, hvor de får valgret til Europa-Parlamentet.

Artikel 4

Registrering af et forslag til borgerinitiativ

1. Forud for indsamlingen af støttetilkendegivelser fra underskrivere af et forslag til borgerinitiativ skal initiativtagerne lade initiativet registrere i Kommissionen og indgive de oplysninger, der er fastsat i bilag II, særlig vedrørende det foreslåede borgerinitiativs emne og formål.

Disse oplysninger skal indgives på et af Unionens officielle sprog til et onlineregister, som Kommissionen stiller til rådighed til det formål (herefter benævnt »registret«).

Initiativtagerne skal til registret og i givet fald på deres websted afgive regelmæssigt ajourførte oplysninger om støtte- og finansieringskilder for forslaget til borgerinitiativ.

Når en registrering er bekræftet i henhold til stk. 2, kan initiativtagerne indgive det foreslåede borgerinitiativ til registret på andre officielle EU-sprog. Initiativtagerne er selv ansvarlige for oversættelsen af det foreslåede initiativ til andre officielle EU-sprog.

Kommissionen opretter et kontaktpunkt, som kan yde information og bistand.

2. Inden for to måneder fra modtagelsen af oplysningerne i bilag II registrerer Kommissionen et forslag til borgerinitiativ under et specifikt registreringsnummer og sender en bekræftelse til initiativtageren, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

a) borgerkomiteen er blevet dannet, og kontaktpersonerne er blevet udpeget i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2

b) forslaget til borgerinitiativ falder ikke åbenbart uden for Kommissionens beføjelse til at fremsætte et forslag til EU-retsakt med henblik på gennemførelsen af traktaterne

c) forslaget til borgerinitiativ er ikke utilstedeligt, uunderbygget eller af chikanøs karakter, og

d) forslaget til borgerinitiativ er ikke åbenbart i strid med Unionens værdier, som fastsat i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union.

3. Kommissionen afslår at registrere forslag til borgerinitiativ, hvis et eller flere af kravene i stk. 2 ikke er opfyldt.

▼B

Såfremt Kommissionen afslår at registrere et forslag til borgerinitiativ, oplyser den initiativtagerne om begrundelsen herfor samt om alle deres retlige og udenretlige klagemuligheder.

4. Et forslag til borgerinitiativ, der er blevet registreret, offentliggøres i registret. Uden at det berører de rettigheder, de har i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001, har de registrerede ret til at kræve deres personlige oplysninger slettet fra onlineregistret efter udløbet af perioden på to år fra datoen for registreringen af forslaget til borgerinitiativ.

5. Initiativtagerne kan på ethvert tidspunkt forud for indgivelsen af støttetilkendegivelser i henhold til artikel 8 trække et forslag til borgerinitiativ, der er blevet registreret, tilbage. I så fald angives dette i registret.

Artikel 5

Procedurer og betingelser for indsamling af støttetilkendegivelser

1. Initiativtagerne er ansvarlige for indsamlingen af støttetilkendegivelser fra underskrivere af et forslag til borgerinitiativ, der er blevet registreret i overensstemmelse med artikel 4.

Med henblik på indsamling af støttetilkendegivelser, kan der alene bruges formularer, der er i overensstemmelse med modellerne i bilag III og er i en af de sprogudgaver, der er optaget i registret for det pågældende forslag til borgerinitiativ. Initiativtagerne udfylder formularerne som anført i bilag III, inden indsamlingen af støttetilkendegivelser fra underskrivere påbegyndes. Oplysningerne på formularerne skal svare til oplysningerne i registret.

2. Initiativtagerne kan indsamle støttetilkendegivelser i papirform eller elektronisk. Hvis støttetilkendegivelserne indsamles online, finder artikel 6 anvendelse.

I denne forordning behandles støttetilkendegivelser, der er underskrevet elektronisk med en avanceret elektronisk signatur som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 13. december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer ([1]), på samme måde som støttetilkendegivelser i papirform.

3. Det skal kræves, at underskriverne udfylder de støttetilkendegivelsesformularer, som initiativtagerne stiller til rådighed. De skal kun anføre de personoplysninger, som er nødvendige for medlemsstaternes kontrol, jf. bilag III.

Underskriverne kan kun støtte et givet forslag til borgerinitiativ én gang.

4. Medlemsstaterne sender Kommissionen eventuelle ændringer af oplysningerne i bilag III. Under hensyntagen til disse ændringer kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter, jf. artikel 17 og med forbehold af betingelserne i artikel 18 og 19, vedtage ændringer af bilag III.

([1]) EFT L 13 af 19.1.2000, s. 12.

▼B

5. Alle støttetilkendegivelser skal indsamles efter datoen for registreringen af forslaget til borgerinitiativ og inden en frist på højst 12 måneder.

Efter denne periodes afslutning skal det af registret fremgå, at fristen er udløbet, og i påkommende tilfælde at der ikke er indgivet det nødvendige antal støttetilkendegivelser.

Artikel 6

Onlineindsamlingssystemer

1. Hvis støttetilkendegivelser indsamles online, skal de data, der indhentes via onlineindsamlingssystemet, lagres på en medlemsstats område.

Onlineindsamlingssystemet attesteres i overensstemmelse med stk. 3 i den medlemsstat, hvor de data, der indsamles via onlineindsamlingssystemet, vil blive lagret. Initiativtagerne kan anvende ét enkelt onlineindsamlingssystem til at indsamle støttetilkendegivelser i flere eller alle medlemsstater.

Modellerne til støttetilkendegivelsesformularer kan tilpasses med henblik på onlineindsamling.

2. Initiativtagerne skal sikre, at det onlineindsamlingssystem, der anvendes til at indsamle støttetilkendegivelser, er i overensstemmelse med stk. 4.

Inden indsamlingen af støttetilkendegivelser påbegyndes, skal initiativtagerne anmode den kompetente myndighed i den relevante medlemsstat om at attestere, at det onlineindsamlingssystem, der anvendes hertil, er i overensstemmelse med stk. 4.

Initiativtagerne kan først påbegynde indsamlingen af støttetilkendegivelser via onlineindsamlingssystemet, når attesten i stk. 3 er udstedt. Initiativtagerne skal offentliggøre en kopi af den pågældende attest på det websted, der anvendes til onlineindsamlingssystemet.

Senest den 1. januar 2012 udvikler Kommissionen og vedligeholder herefter en open source-software, som indeholder de relevante tekniske og sikkerhedsmæssige specifikationer, der er nødvendige for at overholde denne forordnings bestemmelser vedrørende onlineindsamlingssystemerne. Denne software stilles gratis til rådighed.

3. Hvis onlineindsamlingssystemet opfylder stk. 4, udsteder den relevante kompetente myndighed inden en måned en attest i overensstemmelse med modellen i bilag IV.

Medlemsstaterne anerkender attester udstedt af andre medlemsstaters kompetente myndigheder.

4. Onlineindsamlingssystemer skal have passende sikkerhedsmæssige og tekniske kendetegn til at sikre, at:

a) kun fysiske personer kan indgive en støttetilkendegivelse online

▼B

b) de data, der indkommer online, indsamles og lagres sikkert for derved bl.a. at sikre, at de ikke kan ændres eller anvendes til andre formål end til at tilkendegive den angivne støtte til et givet borgerinitiativ, og beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, mod hændeligt tab, mod ændring, ubeføjet udbredelse og ikke-autoriseret adgang

c) systemet kan generere støttetilkendegivelsesformularer, der er i overensstemmelse med modellerne i bilag III, for derved at gøre det muligt for medlemsstaterne at foretage kontrol, jf. artikel 8, stk. 2.

5. Senest den 1. januar 2012 vedtager Kommissionen efter forskriftsproceduren i artikel 20, stk. 2, tekniske specifikationer til gennemførelse af stk. 4.

Artikel 7

Minimum af underskrifter fra hver medlemsstat

1. Underskriverne af et borgerinitiativ skal komme fra mindst en fjerdedel af alle medlemsstater.

2. I en mindst en fjerdedel af medlemsstaterne skal underskriverne mindst omfatte det minimum af borgere, der er fastsat i bilag I, på tidspunktet for registrering af forslaget til borgerinitiativ. Disse minimumstal skal svare til antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet for hver medlemsstat multipliceret med en faktor på 750.

3. Kommissionen vedtager ved hjælp af delegerede retsakter, jf. artikel 17 og med forbehold af artikel 18 og 19, passende tilpasninger af bilag I for at afspejle eventuelle ændringer i Europa-Parlamentets sammensætning.

4. Underskriverne anses for at komme fra den medlemsstat, der er ansvarlig for at kontrollere deres støttetilkendegivelse, jf. artikel 8, stk. 1, andet afsnit.

Artikel 8

Medlemsstaternes kontrol og attestering af støttetilkendegivelser

1. Når initiativtagerne har indsamlet de nødvendige støttetilkendegivelser fra underskriverne, jf. artikel 5 og 7, fremsender de støttetilkendegivelserne i papirform eller elektronisk form til de relevante kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 15 til kontrol og attestering. Med henblik herpå anvender initiativtagerne formularen i bilag V og holder støttetilkendegivelser indsamlet i papirform, støttetilkendegivelser, der er underskrevet elektronisk med en avanceret elektronisk signatur, og støttetilkendegivelser indsamlet via et onlineindsamlingssystem adskilt.

Initiativtagerne fremsender støttetilkendegivelserne til den relevante medlemsstat, dvs.:

a) til den medlemsstat, hvor underskriveren er bosiddende eller er statsborger, jf. bilag III, del C, punkt 1, eller

▼B

b) til den medlemsstat, der har udstedt det personlige ID-nummer eller det personlig ID-dokument, der er angivet i støttetilkendegivelsen, jf. bilag III, del C, punkt 2.

2. De kompetente myndigheder kontrollerer inden tre måneder fra modtagelsen af anmodningen støttetilkendegivelserne på grundlag af passende undersøgelser og i overensstemmelse med national ret og praksis, hvor det er passende. På grundlag heraf udsteder de en attest til initiativtagerne i overensstemmelse med modellen i bilag VI, hvori antallet af gyldige støttetilkendegivelser for den pågældende medlemsstat attesteres.

Med henblik på kontrol af støttetilkendegivelserne kræves der ikke autentifikation af underskrifterne.

3. Den i stk. 2 omhandlede attest er gratis.

Artikel 9

Indgivelse af et borgerinitiativ til Kommissionen

Når initiativtagerne har modtaget attesterne, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, og alle de relevante procedurer og betingelser, der er fastsat i denne forordning, er fulgt og overholdt, kan de indgive borgerinitiativet til Kommissionen sammen med oplysninger om enhver form for støtte eller finansiering, der måtte være modtaget til initiativet. Disse oplysninger offentliggøres i registret.

Pligten til at oplyse om støtte og finansiering modtaget fra enhver kilde, gælder for beløb over den grænse, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EF) nr. 2004/2003 af 4. november 2003 om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan ([1]).

Med henblik på denne artikel anvender initiativtagerne formularen i bilag VII og indgiver den udfyldte formular sammen med kopier i papirform eller elektronisk form af de attester, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2.

Artikel 10

Procedure for Kommissionens behandling af et borgerinitiativ

1. Når Kommissionen modtager et borgerinitiativ i overensstemmelse med artikel 9

a) offentliggør den straks borgerinitiativet i registeret

b) mødes den med initiativtagerne på et passende niveau for at give dem lejlighed til at redegøre nærmere for de spørgsmål, der rejses i borgerinitiativet

c) fastsætter den inden tre måneder sine juridiske og politiske konklusioner om initiativet samt eventuelle foranstaltninger, den agter at træffe, og grundene til, at den har valgt at træffe eller eventuelt ikke at træffe foranstaltninger, i en meddelelse.

([1]) EUT L 297 af 15.11.2003, s. 1.

▼B

2. Den i stk. 1, litra c), omhandlede meddelelse sendes til initiativtagerne samt til Europa-Parlamentet og Rådet og offentliggøres.

Artikel 11

Offentlig høring

Når betingelserne i artikel 10, stk. 1, litra a) og b), er opfyldt, og inden for fristen i artikel 10, stk. 1, litra c), skal initiativtagerne gives mulighed for at fremlægge initiativet ved en offentlig høring. Kommissionen og Europa-Parlamentet sikrer, at denne høring arrangeres i Europa-Parlamentet, i givet fald sammen med andre EU-institutioner eller -organer, som måtte ønske at deltage, og at Kommissionen er repræsenteret på et passende niveau.

Artikel 12

Beskyttelse af personoplysninger

1. Ved behandlingen af personoplysninger i medfør af denne forordning skal initiativtagerne til et borgerinitiativ og medlemsstatens kompetente myndigheder overholde direktiv 95/46/EF og de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør heraf.

2. Med henblik på deres respektive behandling af personoplysninger anses initiativtagerne til et borgerinitiativ og de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 15, stk. 2, for at være registeransvarlige, jf. artikel 2, litra d), i direktiv 95/46/EF.

3. Initiativtagerne sikrer, at personoplysninger indsamlet til et givent borgerinitiativ ikke anvendes til noget andet formål end den tilkendegivne støtte til det pågældende initiativ, og destruerer alle støttetilkendegivelser til det pågældende initiativ og kopier heraf senest én måned efter at have indgivet initiativet til Kommissionen, jf. artikel 9, eller senest 18 måneder efter datoen for registreringen af forslaget til borgerinitiativ, hvis dette er en tidligere dato.

4. Den kompetente myndighed anvender kun de personoplysninger, den modtager i forbindelse med et givent borgerinitiativ, til at kontrollere støttetilkendegivelserne i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, og destruerer alle støttetilkendegivelser og kopier heraf senest én måned efter, at den har udstedt den attest, der er omhandlet i nævnte artikel.

5. Støttetilkendegivelser til et givet borgerinitiativ og kopier heraf kan opbevares ud over fristerne i stk. 3 og 4, hvis det er nødvendigt af hensyn til administrative eller retlige procedurer vedrørende et forslag til borgerinitiativ. Initiativtagerne og den kompetente myndighed skal destruere alle støttetilkendegivelser og kopier heraf senest en uge efter, at de nævnte procedurer er afsluttet med en endelig afgørelse.

▼B

6. Initiativtagerne gennemfører de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, mod hændeligt tab, mod ændring, ubeføjet udbredelse og ikke-autoriseret adgang, navnlig hvis behandlingen omfatter fremsendelse af oplysninger gennem et netværk, samt mod enhver anden form for ulovlig behandling.

Artikel 13

Ansvar

Initiativtagere kan drages til ansvar for enhver skade, de forvolder i forbindelse med et organiseringen af borgerinitiativ, i overensstemmelse med gældende national ret.

Artikel 14

Sanktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at initiativtagere pålægges passende sanktioner for overtrædelser af denne forordning, særlig for følgende:

a) falske erklæringer fra initiativtagerne

b) svigagtig anvendelse af data.

2. De i stk. 1 omhandlede sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

Artikel 15

Medlemsstaternes kompetente myndigheder

1. Med henblik på gennemførelsen af artikel 6, stk. 3, udpeger medlemsstaterne de kompetente myndigheder, der skal være ansvarlige for udstedelsen af den deri nævnte attest.

2. Med henblik på gennemførelsen af artikel 8, stk. 2, udpeger hver medlemsstat én kompetent myndighed, der skal være ansvarlig for at koordinere kontrollen af støttetilkendegivelserne og for at udstede de deri nævnte attester.

3. Senest den 1. marts 2012 sender medlemsstaterne navnene og adresserne på de kompetente myndigheder til Kommissionen.

4. Kommissionen offentliggør en liste over de kompetente myndigheder.

Artikel 16

Ændring af bilagene

Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter, jf. artikel 17, og med forbehold af artikel 18 og 19, vedtage ændringer af bilagene til denne forordning inden for de grænser, der sættes af de relevante bestemmelser i denne forordning.

Artikel 17

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 16, for en ubegrænset periode.

▼B

2. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

3. Beføjelserne til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i artikel 18 og 19 anførte betingelser.

Artikel 18

Tilbagekaldelse af delegationen af beføjelser

1. Den i artikel 16 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, med angivelse af, hvilke delegerede beføjelser der kunne være genstand for tilbagekaldelse, samt den mulige begrundelse herfor.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 19

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på to måneder fra datoen for meddelelsen. Fristen forlænges med to måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af den frist, der er omhandlet i stk. 1, gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Hvis Europa-Parlamentet eller Rådet gør indsigelse mod en delegeret retsakt inden udløbet af den frist, der er omhandlet i stk. 1, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor.

▼B

Artikel 20

Udvalg

1. Med henblik på gennemførelsen af artikel 6, stk. 5, bistås Kommissionen af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

Artikel 21

Meddelelse af nationale bestemmelser

Hver medlemsstat meddeler Kommissionen de specifikke bestemmelser, den vedtager for at gennemføre denne forordning.

Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 22

Revision

Senest den den 1. april 2015 og derefter hvert tredje år aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning.

Artikel 23

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 2012.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼M4

BILAG I

MINIMUM AF UNDERSKRIFTER FRA HVER MEDLEMSSTAT

Belgien	15 750
Bulgarien	12 750
Tjekkiet	15 750
Danmark	9 750
Tyskland	72 000
Estland	4 500
Irland	8 250
Grækenland	15 750
Spanien	40 500
Frankrig	55 500
Kroatien	8 250
Italien	54 750
Cypern	4 500
Letland	6 000
Litauen	8 250
Luxembourg	4 500
Ungarn	15 750
Malta	4 500
Nederlandene	19 500
Østrig	13 500
Polen	38 250
Portugal	15 750
Rumænien	24 000
Slovenien	6 000
Slovakiet	9 750
Finland	9 750
Sverige	15 000
Det Forenede Kongerige	54 750

▼M3

BILAG II

NØDVENDIGE OPLYSNINGER TIL REGISTRERING AF ET FORSLAG TIL BORGERINITIATIV

1. Titlen på forslaget til borgerinitiativ, højst 100 skrifttegn.
2. Emnet, højst 200 skrifttegn.
3. Beskrivelse af formålene med det forslag til borgerinitiativ, Kommissionen opfordres til at træffe foranstaltninger på grundlag af, højst 500 skrifttegn.
4. De bestemmelser i traktaterne, som initiativtagerne anser for relevante for det foreslåede tiltag.
5. Fulde navn, postadresse, nationalitet og fødselsdato for de syv medlemmer af borgerkomiteen med specifik angivelse af repræsentanten og dennes stedfortræder samt disses e-mail-adresser og telefonnumre ([1]).
6. Dokumenter, der viser fulde navn, postadresse, nationalitet og fødselsdato for de syv medlemmer af borgerkomiteen.
7. Alle kilder til støtte og finansiering af forslaget til borgerinitiativ på tidspunktet for registreringen ([3]).

   Initiativtagerne kan fremlægge mere detaljerede oplysninger om emnet for, formålene med og baggrunden for forslaget til borgerinitiativ i et bilag. De kan også, hvis de ønsker det, indsende et udkast til retsakt.

([1]) Erklæring om databeskyttelse: I overensstemmelse med artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger informeres de registrerede om, at Kommissionens indsamling af disse personoplysninger sker som led i proceduren for borgerinitiativet. Kun initiativtagernes fulde navn, kontaktpersonernes e-mail-adresse og oplysninger vedrørende støtte- og finansieringskilder vil blive gjort offentligt tilgængelige i Kommissionens onlineregister. De registrerede har ret til at gøre indsigelse mod offentliggørelse af deres personlige oplysninger af vægtige legitime grunde, der vedrører deres specifikke forhold, ligesom de kan kræve berigtigelse af oplysningerne på ethvert tidspunkt og sletning af samme fra Kommissionens onlineregister efter en periode på to år fra datoen for registreringen af forslaget til borgerinitiativ.

▼M5

BILAG III

FORMULAR FOR STØTTETILKENDEGIVELSE — DEL A ([1])

(for medlemsstater, der ikke kræver forelæggelse af personligt ID-nummer/personligt ID-dokumentnummer)

Medmindre andet er angivet, skal alle felter i denne formular udfyldes.

UDFYLDES PÅ FORHÅND AF INITIATIVTAGERNE:

1. Alle underskriverne i denne formular er — Angiv venligst kun én medlemsstat pr. liste.

bosiddende i:			IE	UK
bosiddende eller statsborgere i:	EE	NL	SK	FI
bosiddende eller statsborgere i (for personer bosat uden for den medlemsstat, hvor de er statsborgere, forudsat at de har oplyst deres nationale myndigheder om deres bopæl):	BE	DK	DE	LU

2. Registreringsnummer i Europa-Kommissionen: 3. Registreringsdato:

4. Det foreslåede borgerinitiativs webadresse i Europa-Kommissionens register:

5. Titlen på forslaget til borgerinitiativ:

6. Emne:

7. Vigtigste målsætninger:

8. Navne og e-mail-adresser på registrerede kontaktpersoner:

9. Navne på de øvrige registrerede initiativtagere:

10. Eventuelt websted for forslaget til borgerinitiativ:

UDFYLDES AF UNDERSKRIVERNE MED BLOKBOGSTAVER:

»Jeg bekræfter herved, at de oplysninger, jeg har afgivet i denne formular, er korrekte, og at jeg ikke allerede har støttet dette forslag til borgerinitiativ«.

02011R0211 — DA — 08.10.2018 — 005.001 — 14

▼M5

FULDE FORNAVNE	EFTERNAVNE ([2])	BOPÆL (gade, nr., postnr., by, land) ([3])	FØDSELSDATO OG ([4]) FØDESTED	NATIONALITET	DATO OG UNDER-SKRIFT ([5])

([1]) Formularen udskrives på et enkelt ark. Initiativtagerne må bruge et dobbeltsidet ark.
([2]) For Nederlandene og Slovakiet, angiv venligst også fødselsnavn.
([3]) For Finland, angiv venligst kun den faste bopælsmedlemsstat.
([4]) For Irland, Finland og Det Forenede Kongerige, angiv venligst kun fødselsdato.
([5]) Det er ikke obligatorisk at skrive under, hvis formularen sendes elektronisk via et onlineindsamlingssystem, jf. artikel 6 i forordning (EU) nr. 211/2011.

►(1) Erklæring om databeskyttelse: I overensstemmelse med den generelle forordning om databeskyttelse vil de person oplysninger, som du afgiver i denne formular, kun blive anvendt til støtte for initiativet, og de vil kun blive stillet til de kompetente myndigheders rådighed med henblik på kontrol og attestering. Du har ret til at anmode initiativtagerne til dette initiativ om indsigt i og berigtigelse og sletning af dine personoplysninger eller om begrænsning af oplysnin gernes behandling.

Dine personoplysninger vil højst blive opbevaret af initiativtagerne i en periode på 18 måneder efter registrerings datoen for forslaget til borgerinitiativ eller i en måned efter indgivelsen af initiativet til Kommissionen, alt efter hvilken dato der kommer først. De kan i tilfælde af administrative eller retlige procedurer opbevares ud over disse frister i højst en uge efter datoen for disse procedurers afslutning.

Uden at det berører andre administrative klageadgange eller adgang til retsmidler, har du til enhver tid ret til at indgive klage til en databeskyttelsesmyndighed, navnlig i den medlemsstat, hvor du har dit sædvanlige opholdssted eller arbejdssted, eller hvor den påståede overtrædelse har fundet sted, hvis du finder, at dine oplysninger behandles ulovligt.

Initiativtagerne til borgerinitiativet er de dataansvarlige i den betydning, der er fastlagt i den generelle forordning om databeskyttelse, og kan kontaktes ved hjælp af oplysningerne i denne formular.

De eventuelle kontaktoplysninger for databeskyttelsesrådgiveren er tilgængelige på dette initiativs webadresse i EuropaKommissionens register; adressen er angivet i denne formular.

Kontaktoplysningerne for den nationale myndighed, som modtager og behandler dine personoplysninger, og kontakt oplysninger for de nationale databeskyttelsesmyndigheder findes på: http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/dataprotection.◄

►(1) M6

02011R0211 — DA — 08.10.2018 — 005.001 — 15

▼M5

FORMULAR FOR STØTTETILKENDEGIVELSE — DEL B [1]

(for medlemsstater, der kræver forelæggelse af personligt ID-nummer/personligt ID-dokumentnummer)

Medmindre andet er angivet, skal alle felter i denne formular udfyldes.

UDFYLDES PÅ FORHÅND AF INITIATIVTAGERNE:

1. Alle underskriverne i denne formular er indehavere af personlige ID-numre/personlige ID-dokumentnumre fra Angiv venligst kun én medlemsstat pr. liste.

BG	CZ	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	HU	MT	AT	PL	PT	RO	SI	SE

Se listen i del C over personlige ID-numre/personlige ID-dokumentnumre, hvor ét skal forelægges

2. Registreringsnummer i Europa-Kommissionen: 3. Registreringsdato:

4. Det foreslåede borgerinitiativs webadresse i Europa-Kommissionens register:

5. Titlen på forslaget til borgerinitiativ:

6. Emne:

7. Vigtigste målsætninger:

8. Navne og e-mail-adresser på registrerede kontaktpersoner:

9. Navne på de øvrige registrerede initiativtagere:

10. Eventuelt websted for forslaget til borgerinitiativ:

UDFYLDES AF UNDERSKRIVERNE MED BLOKBOGSTAVER:

»Jeg bekræfter herved, at de oplysninger, jeg har afgivet i denne formular, er korrekte, og at jeg ikke allerede har støttet dette forslag til borgerinitiativ«.

02011R0211 — DA — 08.10.2018 — 005.001 — 16

▼M5

FULDE FORNAVNE	EFTERNAVNE (2)	BOPÆL (gade, nr., postnr., by, land) (3)	FØDSELSDATO OG FØDESTED (4)	NATIONALITET	PERSONLIGT ID-NUMMER/PERSONLIG(T) ID-DOKUMENTTYPE OG -NUMMER (5)	DATO OG UNDERSKRIFT (6)

(1) Formularen udskrives på et enkelt ark. Initiativtagerne må bruge et dobbeltsidet ark.
(2) For Bulgarien og Grækenland, angiv venligst også faderens navn; For Grækenland, angiv venligst også fødselsnavn.
(3) Udelukkende for Frankrig, Kroatien, Italien, Østrig, Polen og Rumænien.
(4) For Grækenland, Spanien, Malta, Portugal og Rumænien, angiv venligst udelukkende fødselsdato; For Frankrig, Italien, Østrig og Slovenien, angiv venligst både fødselsdato og -sted. For de øvrige medlemsstaters vedkommende angives ingenting.
(5) For italienske ID-dokumenter, angiv venligst også udstedende myndighed.
(6) Det er ikke obligatorisk at skrive under, hvis formularen sendes elektronisk via et onlineindsamlingssystem, jf. artikel 6 i forordning (EU) nr. 211/2011.

►(1) Erklæring om databeskyttelse: I overensstemmelse med den generelle forordning om databeskyttelse vil de person oplysninger, som du afgiver i denne formular, kun blive anvendt til støtte for initiativet, og de vil kun blive stillet til de kompetente myndigheders rådighed med henblik på kontrol og attestering. Du har ret til at anmode initiativtagerne til dette initiativ om indsigt i og berigtigelse og sletning af dine personoplysninger eller om begrænsning af oplysnin gernes behandling.

Dine personoplysninger vil højst blive opbevaret af initiativtagerne i en periode på 18 måneder efter registrerings datoen for forslaget til borgerinitiativ eller i en måned efter indgivelsen af initiativet til Kommissionen, alt efter hvilken dato der kommer først. De kan i tilfælde af administrative eller retlige procedurer opbevares ud over disse frister i højst en uge efter datoen for disse procedurers afslutning.

Uden at det berører andre administrative klageadgange eller adgang til retsmidler, har du til enhver tid ret til at indgive klage til en databeskyttelsesmyndighed, navnlig i den medlemsstat, hvor du har dit sædvanlige opholdssted eller arbejdssted, eller hvor den påståede overtrædelse har fundet sted, hvis du finder, at dine oplysninger behandles ulovligt.

Initiativtagerne til borgerinitiativet er de dataansvarlige i den betydning, der er fastlagt i den generelle forordning om databeskyttelse, og kan kontaktes ved hjælp af oplysningerne i denne formular.

De eventuelle kontaktoplysninger for databeskyttelsesrådgiveren er tilgængelige på dette initiativs webadresse i EuropaKommissionens register; adressen er angivet i denne formular.

Kontaktoplysningerne for den nationale myndighed, som modtager og behandler dine personoplysninger, og kontakt oplysninger for de nationale databeskyttelsesmyndigheder findes på: http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/dataprotection.◄

►(1) M6

02011R0211 — DA — 08.10.2018 — 005.001 — 17

▼M5

Del C

1. **Krav for medlemsstater, der ikke kræver forelæggelse af personligt ID-nummer/personligt ID-dokumentnummer (formular for støtteerklæringer — del A)**

Medlemsstat	Underskrivere, hvis støttetilkendegivelser skal forelægges den pågældende medlemsstat
Belgien	— personer bosiddende i Belgien — belgiske statsborgere bosiddende uden for landet, hvis de har meddelt de nationale myndigheder deres bopæl
Danmark	— personer bosiddende i Danmark — danske statsborgere bosiddende uden for landet, hvis de har meddelt de nationale myndigheder deres bopæl
Tyskland	— personer bosiddende i Tyskland — tyske statsborgere bosiddende uden for landet, hvis de har meddelt de nationale myndigheder deres bopæl
Estland	— personer bosiddende i Estland — estiske statsborgere bosiddende uden for landet
Irland	— personer bosiddende i Irland
Luxembourg	— personer bosiddende i Luxembourg — luxembourgske statsborgere bosiddende uden for landet, hvis de har meddelt de nationale myndigheder deres bopæl
Nederlandene	— personer bosiddende i Nederlandene — nederlandske statsborgere bosiddende uden for landet
Slovakiet	— personer bosiddende i Slovakiet — slovakiske statsborgere bosiddende uden for landet
Finland	— personer bosiddende i Finland — finske statsborgere bosiddende uden for landet
Det Forenede Kongerige	— personer bosiddende i Det Forenede Kongerige

2. **Liste over medlemsstater, der kræver forelæggelse af et af de personlige ID-numre/personlige ID-dokumentnumre, der er angivet nedenfor, og som er udstedt af den pågældende medlemsstat (formular for støtteerklæringer — del B)**

BULGARIEN

— Единен граждански номер (personnummer)

TJEKKIET

— Občanský průkaz (nationalt identitetskort)

— Cestovní pas (pas)

GRÆKENLAND

— Δελτίο Αστυνομικής Ταυτότητας (identitetskort)

▼M5

— Διαβατήριο (pas)

— Βεβαίωση Εγγραφής Πολιτών Ε.Ε./Εγγραφο πιστοποίησης μόνιμης διαμονής πολίτη Ε.Ε. (opholdsattest/permanent opholdsattest)

SPANIEN

— Documento Nacional de Identidad (identitetskort)

— Pasaporte (pas)

— Número de Identidad de Extranjero, de la tarjeta o certificado, correspondiente a la inscripción en el Registro Central de Extranjeros (ID-nummer for udlændinge (NIE) på kort eller bevis svarende til registeringen i det centrale register for udlændinge)

FRANKRIG

— Passeport (pas)

— Carte nationale d'identité (nationalt identitetskort)

KROATIEN

— Osobni identifikacijski broj (personligt ID-nummer)

ITALIEN

— Passaporto (pas), inclusa l'indicazione dell'autorità di rilascio (med udstedende myndighed)

— Carta di identità (identitetskort), inclusa l'indicazione dell'autorità di rilascio (med udstedende myndighed)

CYPERN

— Δελτίο Ταυτότητας (identitetskort for statsborger eller bosiddende)

— Διαβατήριο (pas)

LETLAND

— Personas kods (personligt identifikationsnummer)

LITAUEN

— Asmens kodas (personnummer)

UNGARN

— személyazonosító igazolvány (identitetskort)

— útlevél (pas)

— személyi azonosító szám (személyi szám) (personligt identifikationsnummer)

MALTA

— Karta tal-Identità (identitetskort)

— Dokument ta' residenza (opholdsdokument)

ØSTRIG

— Reisepass (pas)

— Personalausweis (identitetskort)

POLEN

— Numer ewidencyjny PESEL (PESEL-identifikationsnummer)

PORTUGAL

— Bilhete de identidade (identitetskort)

— Passaporte (pas)

— Cartão de Cidadão (borgerkort)

▼M5

RUMÆNIEN

— carte de identitate (identitetskort)

— pașaport (pas)

— certificat de înregistrare (registreringsbevis)

— carte de rezidență permanentă pentru cetățenii UE (permanent opholdstilladelse for unionsborgere)

— Cod Numeric Personal (personligt identifikationsnummer)

SLOVENIEN

— Enotna matična številka občana (personligt identifikationsnummer)

SVERIGE

— Personnummer

▼B

BILAG IV

ATTEST TIL BEKRÆFTELSE AF, AT ONLINEINDSAMLINGS-SYSTEMET ER I OVERENSSTEMMELSE MED EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 211/2011 AF 16. FEBRUAR 2011 OM BORGERINITIATIVER

… (navnet på den kompetente myndighed) i … (medlemsstatens navn), bekræfter herved, at følgende onlineindsamlingssystem: … (webadresse), der anvendes til indsamling af støttetilkendegivelser til … (titlen på forslaget til borgerinitiativ), er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 211/2011.

Dato, underskrift og den kompetente myndigheds stempel:

▼M5

BILAG V

FORMULAR TIL FREMSENDELSE AF STØTTETILKENDEGIVELSER TIL DE KOMPETENTE MYNDIGHEDER I MEDLEMSSTATERNE

1. Kontaktpersonernes fulde navn, postadresse og e-mailadresse (borgerkomitéens repræsentant og dennes stedfortræder):

2. Titlen på forslaget til borgerinitiativ:

3. Registreringsnummer i Kommissionen:

4. Registreringsdato:

5. Antal underskrivere, der kommer fra (medlemsstatens navn):

6. Samlet antal indsamlede støttetilkendegivelser:

7. Antal medlemsstater, hvor tærsklen er nået:

8. Bilag:

   Omfatter alle støttetilkendegivelser fra underskrivere, der skal kontrolleres af den relevante medlemsstat.

   Anfør eventuelt de(n) relevante attest(er), der bekræfter, at onlineindsamlingssystemet er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 211/2011 af 16. februar 2011 om borgerinitiativer.

9. Jeg erklærer hermed, at de oplysninger, jeg har afgivet i denne formular, er korrekte, og at støttetilkendegivelserne er indsamlet i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EU) nr. 211/2011.

10. Dato og en af kontaktpersonernes underskrift (repræsentant/stedfortræder ([1])):

([1]) Det ikke relevante overstreges.

▼B

BILAG VI

ATTEST TIL BEKRÆFTELSE AF ANTALLET AF GYLDIGE STØTTETILKENDEGIVELSER INDSAMLET I … (MEDLEMSSTATENS NAVN)

… (navnet på den kompetente myndighed) i … (medlemsstatens navn) bekræfter herved efter at have foretaget den nødvendige kontrol i medfør af artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 211/2011 af 16. februar 2011 om borgerinitiativer, at … støttetilkendegivelser til forslaget til borgerinitiativ med registreringsnummer … er gyldige i overensstemmelse med forordningens bestemmelser.

Dato, underskrift og den kompetente myndigheds stempel:

▼M5

BILAG VII

FORMULAR TIL INDGIVELSE AF ET BORGERINITIATIV TIL KOMMISSIONEN

1. Titlen på borgerinitiativet:

2. Registreringsnummer i Kommissionen:

3. Registreringsdato:

4. Antal indkomne gyldige støttetilkendegivelser (skal være mindst 1 million):

5. Antal underskrifter, der er attesteret af medlemsstaterne:

	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU
Antal underskrifter																
	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	TOTAL			
Antal underskrifter																

6. Kontaktpersonernes fulde navn, postadresse og e-mail-adresse (borgerkomitéens repræsentant og dennes stedfortræder ([1]).

7. Angiv alle kilder til den støtte og finansiering, der er modtaget til initiativet, herunder størrelsen af den finansielle støtte på tidspunktet for indgivelsen ([1]):

8. Jeg erklærer hermed, at de oplysninger, jeg har afgivet i denne formular, er korrekte, og at alle de relevante procedurer og betingelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 211/2011 af 16. februar 2011 om borgerinitiativet, er fulgt og overholdt.

   Dato og en af kontaktpersonernes underskrift (repræsentant/stedfortræder ([2])):

9. Bilag:

   (Skal indeholde alle attester)

([1]) Erklæring om databeskyttelse: I overensstemmelse med artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger informeres de registrerede om, at Kommissionens indsamling af disse personoplysninger sker som led i proceduren for borgerinitiativet. Kun initiativtagernes fulde navn, kontaktpersonernes e-mail-adresse og oplysninger vedrørende støtte- og finansieringskilder vil blive gjort offentligt tilgængelige i Kommissionens onlineregister. De registrerede har ret til at gøre indsigelse mod offentliggørelse af deres personlige oplysninger af vægtige legitime grunde, der vedrører deres specifikke forhold, ligesom de kan kræve berigtigelse af oplysningerne på ethvert tidspunkt og sletning af samme fra Kommissionens onlineregister efter en periode på to år fra datoen for registreringen af forslaget til borgerinitiativ.

([2]) Det ikke relevante overstreges.

1994D0262 — DA — 31.07.2008 — 002.001 — 1

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B

EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

af 9. marts 1994

vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv

(94/262/EKSF, EF, Euratom)

(EFT L 113 af 4.5.1994, s. 15)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Europa-Parlamentets afgørelse 2002/262/EF, EKSF, Euratom af 14. marts 2002	L 92	13	9.4.2002
►M2	Europa-Parlamentets afgørelse 2008/587/EF, Euratom af 18. juni 2008	L 189	25	17.7.2008

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

af 9. marts 1994

vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv

(94/262/EKSF, EF, Euratom)

EUROPA-PARLAMENTET HAR —

under henvisning til traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, særlig artikel 138 E, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ►M2 ———— ◄, og artikel 107 D, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

under henvisning til udtalelse fra Kommissionen,

under henvisning til Rådets godkendelse, og

ud fra følgende betragtninger:

Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv bør fastsættes under overholdelse af bestemmelserne i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber;

det må fastlægges, under hvilke betingelser der kan indgives klage til ombudsmanden, og hvorledes ombudsmandens hverv skal afgrænses i forhold til procedurerne omkring søgsmål og rekurs;

▼M2

ombudsmanden, som tillige kan handle på eget initiativ, skal have adgang til alle de elementer, der er nødvendige for udøvelsen af hvervet; med henblik herpå er Fællesskabets institutioner og organer forpligtet til på anmodning at give ombudsmanden de oplysninger, denne anmoder om, og uden at dette i øvrigt berører ombudsmandens pligt til ikke at videregive oplysningerne; adgang til fortrolige oplysninger eller fortrolige dokumenter, navnlig følsomme dokumenter som omhandlet i artikel 9 i forordning (EF) nr. 1049/2001 ([1]), bør gives på betingelse af overholdelse af sikkerhedsreglerne i den pågældende fællesskabsinstitution eller det pågældende fællesskabsorgan; institutioner eller organer, der giver fortrolige oplysninger eller fortrolige dokumenter som nævnt i artikel 3, stk. 2, første afsnit, bør underrette ombudsmanden om sådan fortrolighed; for så vidt angår gennemførelsen af reglerne i artikel 3, stk. 2, første afsnit, bør ombudsmanden på forhånd sammen med den pågældende institution eller det pågældende organ fastsætte betingelserne for behandling af fortrolige oplysninger eller dokumenter og andre oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt; får ombudsmanden ikke den ønskede bistand, underretter denne Europa-Parlamentet, som træffer de nødvendige foranstaltninger;

▼B

der må fastlægges procedurer for det videre forløb, når resultaterne af ombudsmandens undersøgelser viser, at der foreligger fejl eller forsømmelser; det bør ligeledes fastsættes, at ombudsmanden ved slutningen af hver årlig session forelægger Europa-Parlamentet en samlet rapport;

ombudsmanden og hans personale skal udvise diskretion for så vidt angår de oplysninger, de har fået kendskab til under udøvelsen af deres hverv; til gengæld skal ombudsmanden underrette de kompetente myndigheder om forhold, der efter hans opfattelse falder ind under strafferetten, og som han måtte få kendskab til i forbindelse med en undersøgelse;

ombudsmanden bør have mulighed for at samarbejde med de myndigheder af samme type, der findes i visse medlemsstater, under overholdelse af den gældende nationale lovgivning på området;

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EUT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

▼B

i begyndelsen af hver valgperiode og for hele valgperioden udnævner Europa-Parlamentet en person, der er borger i Unionen og som kan bevise, at han er uafhængig og besidder de fornødne kvalifikationer, til ombudsmand;

det må fastsættes, under hvilke betingelser ombudsmandens hverv ophører;

ombudsmanden må varetage sit hverv i fuldkommen uafhængighed, hvilket han ved sin tiltrædelse skal afgive højtidelig forsikring om over for De Europæiske Fællesskabers Domstol; der bør fastsættes bestemmelser om visse aktiviteters uforenelighed med hvervet som ombudsmand og om det vederlag samt de privilegier og immuniteter, der bliver ombudsmanden til del;

der bør fastsættes bestemmelser om tjenestemænd og andre ansatte i det sekretariat, der skal bistå ombudsmanden, og om ombudsmandens budget; ombudsmandens hjemsted er Europa-Parlamentets hjemsted;

det tilkommer ombudsmanden at fastlægge gennemførelsesbestemmelserne til denne afgørelse; der bør endvidere fastsættes visse overgangsbestemmelser for den første ombudsmand, der udnævnes, efter at traktaten om Den Europæiske Union er trådt i kraft —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv fastsættes i denne afgørelse i henhold til artikel 138 E, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ►M2 ———— ◄ og artikel 107 D, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

2. Ombudsmanden udøver sit hverv under overholdelse af de beføjelser, som traktaterne tillægger Fællesskabets institutioner og organer.

3. Ombudsmanden kan ikke gribe ind i en sag, der er anlagt ved en domstol, eller anfægte, at en retsafgørelse er begrundet.

Artikel 2

1. Ombudsmanden skal inden for rammerne af ovennævnte traktater og på de deri fastsatte betingelser bidrage til at påvise fejl og forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner og organer, med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Insatans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner, og til at fremsætte henstillinger med henblik på at afhjælpe disse fejl og forsømmelser. Handlinger foretaget af enhver anden myndighed eller person kan ikke indklages for ombudsmanden.

2. Enhver unionsborger eller enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en af Unionens medlemsstater kan enten direkte eller gennem et medlem af Europa-Parlamentet indgive klage til ombudsmanden over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner. Ombudsmanden informerer den berørte institution eller det berørte organ, så snart han har modtaget en klage.

3. Klagen skal indeholde angivelse af klagens indhold og klagerens navn; klageren kan anmode om, at hans klage behandles fortroligt.

4. Klagen skal indgives inden for en frist på to år regnet fra den dato, hvor klageren bliver gjort bekendt med de omstændigheder, der berettiger klagen, og der skal forinden være rettet de fornødne administrative henvendelser til de berørte institutioner eller organer.

▼B

5. Ombudsmanden kan råde klageren til at henvende sig til en anden myndighed.

6. Indbringelse af klager for ombudsmanden fører ikke til en afbrydelse af forældelsesfristerne for søgsmål eller rekurs.

7. Må ombudsmanden afvise klagen eller afslutte sin behandling heraf på grund af en igangværende eller afsluttet retssag vedrørende det anførte forhold, henlægges resultaterne af de undersøgelser, han måtte have foretaget forinden.

8. Klager, der vedrører arbejdsforholdene mellem Fællesskabets institutioner eller organer og deres tjenestemænd eller øvrige ansatte, kan kun indbringes for ombudsmanden, hvis de interne administrative ansøgnings- eller klagemuligheder, navnlig dem der er omhandlet i artikel 90, stk. 1 og 2, i vedtægten for tjenestemænd, er udtømt, og den pågældende myndigheds svarfrist er udløbet.

9. Ombudsmanden informerer hurtigst muligt klageren om den videre behandling af klagen.

Artikel 3

1. Ombudsmanden foretager på eget initiativ eller på grundlag af en klage alle de undersøgelser, som han finder berettigede for at kunne belyse mulige tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer. Han oplyser den berørte institution eller det berørte organ herom, og disse kan tilsende ham alle relevante bemærkninger.

▼M2

2. Fællesskabets institutioner og organer er forpligtet til at give ombudsmanden de oplysninger, denne anmoder om, og give adgang til de pågældende dokumenter. Adgang til fortrolige oplysninger eller fortrolige dokumenter, navnlig følsomme dokumenter som omhandlet i artikel 9 i forordning (EF) nr. 1049/2001, gives på betingelse af, at sikkerhedsreglerne i den pågældende fællesskabsinstitution eller det pågældende fællesskabsorgan overholdes.

Institutioner eller organer, der giver fortrolige oplysninger eller fortrolige dokumenter som nævnt i første afsnit, underretter ombudsmanden om sådan fortrolighed.

For så vidt angår gennemførelsen af reglerne i første afsnit fastsætter ombudsmanden på forhånd sammen med den pågældende institution eller det pågældende organ betingelserne for behandling af fortrolige oplysninger eller dokumenter og andre oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt.

De pågældende institutioner eller organer giver kun adgang til dokumenter fra en medlemsstat, der er klassificeret som hemmelige i medfør af en lov eller en administrativ bestemmelse, når den pågældende medlemsstat forinden har givet sit samtykke hertil.

De giver adgang til andre dokumenter fra en medlemsstat efter at have underrettet den pågældende medlemsstat herom.

I ingen af tilfældene må ombudsmanden videregive indholdet af dokumenterne, jf. artikel 4.

Tjenestemænd og øvrige ansatte i Fællesskabets institutioner og organer skal efter anmodning fra ombudsmanden afgive vidneforklaring; de er fortsat omfattet af de relevante bestemmelser i tjenestemandsvedtægten, navnlig tavshedspligten.

▼B

3. Myndighederne i medlemsstaterne er efter anmodning fra ombudsmanden forpligtet til via medlemsstaternes faste repræsentationer ved De Europæiske Fællesskaber at fremskaffe alle oplysninger, der kan bidrage til at belyse tilfælde af fejl eller forsømmelser begået af Fællesskabets

▼B

institutioner eller organer, medmindre disse oplysninger er omfattet af enten love eller administrative bestemmelser om tavshedspligt eller bestemmelser, som indebærer, at de ikke må videregives. I sidstnævnte tilfælde kan den berørte medlemsstat dog tillade, at ombudsmanden får kendskab til oplysningerne, såfremt han forpligter sig til ikke at videregive deres indhold.

4. Får ombudsmanden ikke den ønskede bistand, underretter han Europa-Parlamentet, der tager de nødvendige initiativer.

5. Så vidt muligt forsøger ombudsmanden sammen med den berørte institution eller det berørte organ at finde en løsning, der kan bringe tilfælde af fejl eller forsømmelser til ophør og imødekomme klagen.

6. Når ombudsmanden mener at have konstateret, at der foreligger fejl eller forsømmelser, forelægger han den berørte institution eller det berørte organ sagen og fremsætter i påkommende tilfælde forslag til henstillinger. Institutionen eller organet fremsætter en detaljeret udtalelse inden tre måneden.

7. Ombudsmanden sender dernæst en rapport til Europa-Parlamentet og til den berørte institution eller det berørte organ. Han kan heri fremsætte henstillinger. Klageren informeres af ombudsmanden om resultatet af undersøgelserne, om institutionens eller organets udtalelse og om eventuelle henstillinger fra ombudsmanden.

8. Ved slutningen af hver årlig session forelægger ombudsmanden Europa-Parlamentet en rapport om resultaterne af sine undersøgelser.

▼M2

Artikel 4

1. Ombudsmanden og dennes personale, der er omfattet af artikel 287 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 194 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, er forpligtet til ikke at videregive oplysninger og materiale, som de er blevet bekendt med i medfør af deres undersøgelser. De er navnlig forpligtede til ikke at videregive fortrolige oplysninger eller dokumenter, som ombudsmanden har modtaget, især følsomme dokumenter som omhandlet i artikel 9 i forordning (EF) nr. 1049/2001, eller dokumenter, der henhører under fællesskabslovgivningen om beskyttelse af personoplysninger, såvel som enhver oplysning, som kan skade klageren eller enhver anden berørt person, jf. dog stk. 2.

2. Får ombudsmanden i forbindelse med sine undersøgelser kendskab til forhold, der efter dennes opfattelse henhører under strafferetten, meddeler ombudsmanden omgående dette til de nationale kompetente myndigheder via medlemsstaternes faste repræsentationer ved De Europæiske Fællesskaber og, såfremt sagen falder inden for dens beføjelser, den kompetente fællesskabsinstitution, det kompetente fællesskabsorgan eller den kompetente fællesskabstjeneste, der har til opgave at bekæmpe svig; ombudsmanden underretter i givet fald også den fællesskabsinstitution eller det fællesskabsorgan, som den pågældende tjenestemand eller ansatte er undergivet, og institutionen eller organet kan anvende artikel 18, stk. 2, i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter. Ombudsmanden kan ligeledes underrette den berørte fællesskabsinstitution eller det berørte fællesskabsorgan om forhold, som ud fra et disciplinært synspunkt vedrører en af deres tjenestemænds eller ansattes adfærd.

Artikel 4a

Ombudsmanden og dennes ansatte behandler begæringer om aktindsigt, bortset fra dem, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i overensstemmelse med betingelserne og begrænsningerne i forordning (EF) nr. 1049/2001.

▼M2

Artikel 5

1. Ombudsmanden kan i det omfang, det kan bidrage til at gøre dennes undersøgelser mere effektive og sikre en bedre beskyttelse af rettighederne og interesserne for de personer, der indgiver klager til ombudsmanden, samarbejde med de myndigheder af samme type, der findes i medlemsstaterne, under overholdelse af den gældende nationale lovgivning på området. Ombudsmanden kan ikke ad denne vej kræve adgang til dokumenter, som denne ikke ville have adgang til i henhold til artikel 3.

2. Ombudsmanden kan som led i sine opgaver, jf. artikel 195 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 107D i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, på samme betingelser samarbejde med de institutioner og organer i medlemsstaterne, der har til opgave at fremme og beskytte grundlæggende rettigheder, idet ombudsmanden herved undgår at udøve aktiviteter, der allerede udøves af andre institutioner og organer.

▼B

Artikel 6

1. Ombudsmanden udnævnes af Europa-Parlamentet efter hvert valg til Europa-Parlamentet og for hele valgperioden. Hans mandat kan forlænges.

2. Til ombudsmand vælges en person, der er borger i Unionen, og som i fuldt omfang er i besiddelse af borgerlige og politiske rettigheder og kan bevise, at han er uafhængig, og som endvidere i sit hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dommerembeder, eller hvis erfaring og faglige kvalifikationer til varetagelse af et sådant embede er almindeligt anerkendt.

Artikel 7

1. Ombudsmandens hverv ophører ved udløbet af hans mandatperiode eller ved frivillig fratræden eller afskedigelse.

2. Undtagen ved afskedigelse fortsætter ombudsmanden i sin stilling, indtil hans efterfølger indsættes i sit embede.

3. Såfremt hvervet fratrædes i utide, udnævnes der en ny ombudsmand senest tre måneder, efter at stillingen er blevet ledig, og for den resterende periode frem til valgperiodens afslutning.

Artikel 8

En ombudsmand, der ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller som har begået en alvorlig forseelse, kan på begæring af Europa-Parlamentet afskediges af De Europæiske Fællesskabers Domstol.

Artikel 9

1. Ombudsmanden varetager sit hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes og unionsborgernes almene interesse. Han må i udøvelsen af sit hverv hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller nogen instans. Han afholder sig fra enhver handling, der er uforenelig med karakteren af hans hverv.

2. Ombudsmanden afgiver ved tiltrædelsen af sit hverv en højtidelig forsikring over for De Europæiske Fællesskabers Domstol om, at han vil varetage sit hverv fuldstændig uafhængigt og upartisk og under hele hvervets varighed og efter dettes ophør vil overholde de forpligtelser, der følger med hans hverv, i særdeleshed pligten til efter hvervets ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

▼B

Artikel 10

1. Under udøvelsen af sit hverv kan ombudsmanden ikke — hverken lønnet eller ulønnet — udøve noget andet politisk, administrativt hverv eller erhvervsmæssig virksomhed.

2. Ombudsmanden er, for så vidt angår vederlag, tillæg og pension, sidestillet med en dommer ved De Europæiske Fællesskabers Domstol.

3. Artikel 12 til 15 samt artikel 18 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse på ombudsmanden og på tjenestemænd og ansatte i hans sekretariat.

Artikel 11

1. Ombudsmanden bistås af et sekretariat, hvis leder han selv udnævner.

2. Tjenestemænd og andre ansatte i ombudsmandens sekretariat er omfattet af de regler og bestemmelser, der gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber. Deres antal fastsættes hvert år i forbindelse med budgetbehandlingen ([1]).

3. De tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og i medlemsstaterne, der udnævnes til ansatte i ombudsmandens sekretariat, udlånes i tjenestens interesse med garanti for at kunne genindtræde i deres oprindelige institution uden tab af rettigheder.

4. I alle personalespørgsmål er ombudsmanden at sidestille med institutionerne i henhold til artikel 1, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.

▼M1

—————

▼B

Artikel 13

Ombudsmanden hjemsted er Europa-Parlamentets hjemsted ([2]).

Artikel 14

Ombudsmanden fastlægger gennemførelsesbestemmelser til denne afgørelse.

Artikel 15

Den første ombudsmand, der udnævnes, efter at traktaten om Den Europæiske Union er trådt i kraft, udnævnes for den resterende del af valgperioden.

▼M1

—————

▼B

Artikel 17

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den træder i kraft på dagen for offentliggørelsen.

———————

([1]) I en fælles erklæring fra de tre institutioner fastlægges de overordnede principper for, hvor mange der skal være ansat under ombudsmanden, og for, om de personer, der får til opgave at gennemføre undersøgelser, skal være midlertidigt ansatte eller kontraktansatte.

([2]) Afgørelse truffet ved fælles aftale mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer vedrørende fastlæggelse af hjemstedet for De Europæiske Fællesskabers institutioner og for visse af Fællesskabernes organer og tjenester (EFT nr. C 341 af 23.12.1992, s. 1).

02014R1141 — DA — 04.05.2018 — 001.001 — 1

Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

►B EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU, EURATOM) Nr. 1141/2014

af 22. oktober 2014

om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde

(EUT L 317 af 4.11.2014, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/673 af 3. maj 2018	L 114I	1	4.5.2018

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU, EURATOM) Nr. 1141/2014

af 22. oktober 2014

om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes bestemmelser om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan (»europæiske politiske partier«) og politiske fonde på europæisk plan (»europæiske politiske fonde«).

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »politisk parti«: en sammenslutning af borgere:

   — som forfølger politiske mål, og

   — som enten er anerkendt af eller etableret i overensstemmelse med lovgivningen i mindst én medlemsstat

2) »politisk alliance«: et struktureret samarbejde mellem politiske partier og/eller borgere

3) »europæisk politisk parti«: en »politisk alliance«, der forfølger politiske mål, og som er registreret hos den myndighed for europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde, der er oprettet i henhold til artikel 6 i overensstemmelse med de betingelser og procedurer, der er fastlagt i denne forordning

4) »europæisk politisk fond«: en enhed, der formelt er tilknyttet et europæisk politisk parti, som er registreret hos myndigheden i overensstemmelse med de betingelser og procedurer, der er fastlagt i denne forordning, og som via sine aktiviteter og ud fra de mål og grundlæggende værdier, som Unionen forfølger og bygger på, støtter og supplerer målene for det europæiske politiske parti, bl.a. ved at udføre en eller flere af følgende opgaver:

   a) observere, analysere og bidrage til debatten om europæiske politiske spørgsmål og om den europæiske integrationsproces

   b) planlægge aktiviteter forbundet med europæiske politiske spørgsmål, såsom at arrangere og støtte gennemførelsen af seminarer, kurser, konferencer og undersøgelser på disse områder blandt de berørte interessenter, herunder ungdomsorganisationer og andre repræsentanter for civilsamfundet

▼B

c) udvikle samarbejde med henblik på at fremme demokrati, herunder i tredjelande

d) udgøre en ramme for nationale politiske fonde og det videnskabelige miljø og andre relevante aktører med henblik på at samarbejde på europæisk plan

5) »regionalt parlament« eller »regional forsamling«: et organ, hvis medlemmer enten har et regionalt valgmandat eller er politisk ansvarlige over for en valgt forsamling

6) »finansiering via Den Europæiske Unions almindelige budget«: et tilskud ydet i overensstemmelse med afsnit VI i første del eller et bidrag ydet i overensstemmelse med afsnit VIII i anden del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 966/2012 ([1]) (»finansforordningen«)

7) »donation«: kontante pengegaver, enhver ydelse i naturalier, levering til en pris under markedsværdien af enhver vare eller tjenesteydelse (herunder lån) eller ethvert arbejde og/eller enhver anden transaktion, som udgør en økonomisk fordel for det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond, bortset fra bidrag fra medlemmer og almindelige politiske aktiviteter, der gennemføres af enkeltpersoner på frivillig basis

8) »bidrag fra medlemmer«: enhver kontant betaling, herunder medlemsgebyrer, eller bidrag i form af naturalier, eller levering til en pris under markedsværdien af enhver vare eller tjenesteydelse (herunder lån) eller ethvert arbejde og/eller enhver anden transaktion, som udgør en økonomisk fordel for det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond, der ydes det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond af et af dets eller dens medlemmer, bortset fra almindelige politiske aktiviteter, der gennemføres af de enkelte medlemmer på frivillig basis

9) »det årlige budget«: med henblik på anvendelsen af artikel 20 og 27: de samlede udgifter i et givet år som angivet i årsregnskabet for det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond

▼M1

10) »nationalt kontaktpunkt«: en person eller personer, som af medlemsstaternes relevante myndigheder er udpeget til at udveksle oplysninger i forbindelse med anvendelsen af denne forordning

▼B

11) »være hjemmehørende«: når det europæiske politiske partis eller den europæiske politiske fonds centraladministration er beliggende i den pågældende medlemsstat

12) »samvirkende overtrædelser«: to eller flere overtrædelser, der begås som led i samme ulovlige handling

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

▼B

13) »gentagelsestilfælde«: en overtrædelse, der begås på et tidspunkt, hvor dens gerningsmand er blevet pålagt en sanktion for samme type overtrædelse inden for de seneste fem år.

KAPITEL II

STATUT FOR EUROPÆISKE POLITISKE PARTIER OG EUROPÆISKE POLITISKE FONDE

Artikel 3

Betingelser for registrering

1. En politisk alliance kan ansøge om at registrere sig som et europæisk politisk parti på følgende betingelser:

a) den skal være hjemmehørende i en medlemsstat som angivet i dens statut

b) ►M1 dens medlemspartier skal i mindst en fjerdedel af medlemsstaterne være repræsenteret af medlemmer af Europa-Parlamentet, af nationale parlamenter, af regionale parlamenter eller af regionale forsamlinger, eller ◄

den eller dens medlemmer skal i mindst en fjerdedel af medlemsstaterne have opnået mindst 3 % af de afgivne stemmer i hver af disse medlemsstater ved det seneste valg til Europa-Parlamentet

▼M1

ba) dens medlemspartier er ikke medlemmer af et andet europæisk politisk parti

▼B

c) den skal, navnlig i sit program og i sine aktiviteter, respektere de værdier, som Unionen bygger på, som udtrykt i artikel 2 i TEU, dvs. respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstatsprincippet og menneskerettighederne, herunder rettighederne for personer, der tilhører minoriteter

d) den eller dens medlemmer skal have deltaget i valg til Europa-Parlamentet eller offentligt have givet udtryk for sin hensigt om at deltage i det næste valg til Europa-Parlamentet, og

e) den må ikke have fortjeneste som mål.

2. En ansøger kan ansøge om registrering som europæisk politisk fond på følgende betingelser:

a) den skal være tilknyttet et europæisk politisk parti, der er registreret i henhold til de betingelser og procedurer, der er fastlagt i denne forordning

b) den skal være hjemmehørende i en medlemsstat som angivet i dens statut

▼B

c) den skal, navnlig i sit program og i sine aktiviteter, respektere de værdier, som Unionen bygger på, som udtrykt i artikel 2 i TEU, dvs. respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstatsprincippet og menneskerettighederne, herunder rettighederne for personer, der tilhører minoriteter

d) dens mål skal supplere målene for det europæiske politiske parti, som den formelt er tilknyttet

e) dens styrende organ skal bestå af medlemmer fra mindst en fjerdedel af medlemsstaterne, og

f) den må ikke have fortjeneste som mål.

3. Et europæisk politisk parti kan kun have én formelt tilknyttet europæisk politisk fond. Europæiske politiske partier og tilknyttede europæiske politiske fonde skal sikre adskillelse af deres respektive daglige ledelse, ledelsesstruktur og regnskaber.

Artikel 4

Forvaltning af europæiske politiske partier

1. Statutten for et europæisk politisk parti skal være i overensstemmelse med gældende lovgivning i den medlemsstat, hvor det er hjemmehørende, og skal omfatte bestemmelser, der mindst dækker følgende:

a) dets navn og logo, der skal være klart adskilt fra ethvert andet eksisterende europæisk politisk partis og/eller enhver anden eksisterende europæisk politisk fonds

b) adressen på hovedsædet

c) et politisk program med dets formål og målsætninger

d) en erklæring i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra e) om, at det ikke har fortjeneste som mål

e) hvor det er relevant, navnet på dets tilknyttede politiske fond og en beskrivelse af den formelle forbindelse mellem dem

f) dets administrative og finansielle organisation og procedurer, navnlig med en specifikation af de organer og hverv, der har administrative og finansielle beføjelser og bemyndigelse til retligt at repræsentere det, samt bestemmelserne om oprettelse, godkendelse og kontrol af årsregnskaberne, og

g) den interne procedure, der skal følges, i tilfælde af dets opløsning som europæisk politisk parti.

2. Statutten for et europæisk politisk parti skal omfatte bestemmelser om intern partiorganisering, der mindst dækker følgende:

a) procedurerne for indmeldelse, udmeldelse og eksklusion af dets medlemmer med listen over medlemspartier vedlagt som bilag til statutten

▼B

b) de rettigheder og forpligtelser, der følger af alle former for medlemskab, og de relevante stemmerettigheder

c) styringsorganernes beføjelser, ansvarsområder og sammensætning med en præcisering for hvert enkelt organ af procedurerne for udvælgelse af kandidater og reglerne for deres udnævnelse og afskedigelse

d) dets interne beslutningsprocesser, navnlig afstemningsprocedurerne og krav om beslutningsdygtighed

e) dets fremgangsmåde for gennemsigtighed, navnlig i forbindelse med bogføring, regnskaber og donationer, privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger

f) den interne procedure for ændring af dets statut.

3. Den medlemsstat, hvor det er hjemmehørende, kan indføre yderligere krav end de i statutten fastsatte, forudsat at disse yderligere krav ikke er i modstrid med nærværende forordning.

Artikel 5

Forvaltning af europæiske politiske fonde

1. Statutten for en europæisk politisk fond skal være i overensstemmelse med gældende lovgivning i den medlemsstat, hvor den er hjemmehørende, og skal omfatte bestemmelser, der mindst dækker følgende:

a) dens navn og logo, der skal være klart adskilt fra ethvert eksisterende europæisk politisk partis og/eller enhver anden eksisterende europæisk politisk fonds

b) adressen på hovedsædet

c) en beskrivelse af dens formål og målsætninger, som skal være forenelige med de opgaver, der er anført i artikel 2, nr. 4)

d) en erklæring, i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, litra f), om, at den ikke har fortjeneste som mål

e) navnet på det europæiske politiske parti, som fonden er direkte tilknyttet, og en beskrivelse af den formelle forbindelse mellem dem

f) en liste over dens organer med præcise oplysninger om hvert organs beføjelser, ansvarsområder og sammensætning, herunder oplysninger om procedurerne for udnævnelse og afskedigelse af medlemmer og ledere af disse organer

g) dens administrative og finansielle organisation og procedurer, navnlig med en specifikation af de organer og hverv, der har administrative og finansielle beføjelser og bemyndigelse til retligt at repræsentere den, samt bestemmelserne om oprettelse, godkendelse og kontrol af årsregnskaberne

h) den interne procedure for ændring af dens statut, og

▼B

i) den interne procedure, der skal følges i tilfælde af dens opløsning som europæisk politisk fond.

2. Den medlemsstat, hvor den er hjemmehørende, kan indføre yderligere krav end de i statutten fastsatte, forudsat at disse yderligere krav ikke er i modstrid med nærværende forordning.

Artikel 6

Myndigheden for Europæiske Politiske Partier og Europæiske Politiske Fonde

1. Der oprettes herved en myndighed for europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde (»myndigheden«) med det formål at registrere og kontrollere europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde og at pålægge disse sanktioner i henhold til denne forordning.

2. Myndigheden har status som juridisk person. Den er uafhængig og udfører sine funktioner i fuld overensstemmelse med denne forordning.

Myndigheden træffer afgørelse om registrering og afregistrering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde i overensstemmelse med de procedurer og betingelser, der er fastsat i denne forordning. Derudover skal myndigheden regelmæssigt kontrollere, at de registreringsbetingelser, der er fastsat i artikel 3, og de forvaltningsbestemmelser, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a), b) og d)-f) samt artikel 5, stk. 1, litra a)-e) og g), fortsat overholdes af de registrerede europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde.

Myndigheden skal i forbindelse med sine afgørelser tage fuldt hensyn til den grundlæggende ret til foreningsfrihed samt til behovet for at sikre pluralisme blandt politiske partier i Europa.

Myndigheden repræsenteres af sin direktør, som træffer alle afgørelser på vegne af myndigheden.

3. Myndighedens direktør udnævnes af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen (under ét benævnt »ansættelsesmyndigheden«) i fællesskab for en femårs periode, der ikke kan forlænges, på grundlag af et stillingsopslag og efterfølgende forslag fra et udvælgelsesudvalg bestående af generalsekretærerne for disse institutioner.

Myndighedens direktør vælges på grundlag af sine personlige og faglige kvalifikationer. Den pågældende må ikke være medlem af Europa-Parlamentet, være valgt til nogen politisk forsamling eller være nuværende eller tidligere ansat i et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond. Den valgte direktør må ikke have en interessekonflikt mellem hvervet som direktør for myndigheden og andre officielle hverv, den pågældende måtte udøve, navnlig i relation til anvendelsen af denne forordnings bestemmelser.

Hvis stillingen bliver ledig som følge af fratrædelse, pensionering, afskedigelse eller død, besættes den igen efter samme procedure.

I tilfælde af almindelig udskiftning eller frivillig fratrædelse skal direktøren fortsætte sine funktioner, indtil en efterfølger påbegynder sit hverv.

▼B

Hvis myndighedens direktør ikke længere opfylder de krævede betingelser for varetagelsen af vedkommendes opgaver, kan vedkommende afskediges efter fælles aftale mellem mindst to af de tre institutioner, der er omhandlet i første afsnit, og på grundlag af en rapport udarbejdet af det i første afsnit omhandlede udvælgelsesudvalg på dets eget initiativ eller efter anmodning fra en af de tre institutioner.

Myndighedens direktør skal være uafhængig i udøvelsen af sine opgaver. Direktøren må hverken søge eller tage imod instrukser fra nogen institution eller regering eller fra noget andet organ, kontor eller agentur, når vedkommende handler på vegne af myndigheden. Myndighedens direktør skal afholde sig fra enhver handling, som er i modstrid med karakteren af vedkommendes hverv.

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen udøver i fællesskab de beføjelser, som ansættelsesmyndigheden tillægges i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte), fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ([1]), over for direktøren. Med forbehold af afgørelser om udnævnelse og afskedigelse kan de tre institutioner indgå aftale om at overlade udøvelsen af nogle af eller alle de resterende beføjelser, som ansættelsesmyndigheden tillægges, til én af dem.

Ansættelsesmyndigheden kan tildele direktøren andre opgaver, forudsat at disse ikke er uforenelige med den arbejdsmængde, der hidrører fra vedkommendes opgaver som direktør for myndigheden, og det ikke er sandsynligt, at de vil skabe interessekonflikter eller udgøre en fare for direktørens fulde uafhængighed.

4. Myndigheden er fysisk placeret i Europa-Parlamentet, som stiller de nødvendige kontorer og administrative støttefaciliteter til rådighed for myndigheden.

5. Myndighedens direktør bistås af personale fra en eller flere af Unionens institutioner. Når de arbejder for myndigheden, handler disse medarbejdere udelukkende efter bemyndigelse fra direktøren.

Valget af medarbejdere må ikke kunne medføre en interessekonflikt mellem deres opgaver for myndigheden og nogen andre officielle opgaver, og de skal afstå fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv.

6. Myndigheden skal indgå aftaler med Europa-Parlamentet og eventuelt med andre institutioner om alle administrative ordninger, der er nødvendige for, at den kan udføre sine opgaver, navnlig aftaler vedrørende personale, tjenesteydelser og støtte, som fastsat i henhold til stk. 4, 5 og 8.

7. Bevillingerne til myndighedens udgifter ydes under et særskilt afsnit i Parlamentets sektion af Den Europæiske Unions almindelige

([1]) Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1).

▼B

budget. Bevillingerne skal være tilstrækkelige til at sikre, at myndigheden kan fungere fuldstændigt og uafhængigt. Direktøren skal forelægge Europa-Parlamentet et udkast til myndighedens budgetplan, og denne skal offentliggøres. Europa-Parlamentet delegerer opgaverne som anvisningsberettiget, hvad angår disse bevillinger til myndighedens direktør.

8. Rådets forordning nr. 1 ([1]) finder anvendelse på myndigheden.

De oversættelsestjenesteydelser, som myndighedens og registrets virksomhed kræver, leveres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

9. Myndigheden og Europa-Parlamentets anvisningsberettigede deler alle de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af deres respektive ansvarsområder efter denne forordning.

10. Direktøren forelægger årligt Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport om myndighedens aktiviteter.

11. Den Europæiske Unions Domstol efterprøver lovligheden af myndighedens afgørelser i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF og har i henhold til artikel 268 og 340 i TEUF jurisdiktion i tvister vedrørende erstatning for skader forårsaget af myndigheden. Hvis myndigheden ikke træffer en afgørelse under omstændigheder, hvor dette efter denne forordning kræves af den, kan der anlægges et passivitetssøgsmål ved Den Europæiske Unions Domstol i henhold til artikel 265 i TEUF.

Artikel 7

Register over europæiske politiske partier og fonde

1. Myndigheden opretter og forvalter et register over europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde. Oplysninger fra registret skal være tilgængelige i overensstemmelse med artikel 32.

2. For at sikre, at registret fungerer ordentligt, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 36 og inden for anvendelsesområdet for de relevante bestemmelser i denne forordning vedrørende:

a) de oplysninger og bilag, myndigheden ligger inde med, for hvilke registret skal være det kompetente lager, hvilket omfatter statutten for et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond, eventuelle andre dokumenter, der indgives som led i en ansøgning om registrering i henhold til artikel 8, stk. 2, eventuelle dokumenter modtaget fra de medlemsstater, hvor partierne/fondene er hjemmehørende som omhandlet i artikel 15, stk. 2, samt oplysninger om identiteten på personer, der er medlemmer af organer eller varetager hverv, som er udstyret med administrative og finansielle beføjelser og bemyndigelse til retlig repræsentation som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra f), og artikel 5, stk.1, litra g)

([1]) Rådets forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385/58).

▼B

b) materialer fra registeret omhandlet i nærværende stykkes litra a), for hvilke registeret skal være kompetent til at attestere lovligheden, som myndigheden har fastslået i medfør af dens beføjelser under nærværende forordning. Myndigheden har ikke kompetence til at kontrollere et europæisk politisk partis eller en europæisk politisk fonds overholdelse af eventuelle forpligtelser eller krav, som det pågældende parti eller den pågældende fond pålægges af den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende, i henhold til artikel 4 og 5 og artikel 14, stk. 2, som supplerer forpligtelserne og kravene fastsat i nærværende forordning.

3. Kommissionen præciserer ved hjælp af gennemførelsesretsakter det registreringsnummersystem, registret skal anvende, og de standardudskrifter fra registret, som skal stilles til rådighed for tredjemand efter anmodning, herunder indholdet af skrivelser og dokumenter, nærmere. Sådanne udskrifter må ikke indeholde andre personoplysninger end identiteten på personer, der er medlemmer af organer eller varetager hverv, som er udstyret med administrative og finansielle beføjelser og bemyndigelse til retlig repræsentation, jf. artikel 4, stk. 1, litra f), og artikel 5, stk. 1, litra g). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 37.

Artikel 8

Ansøgning om registrering

1. En ansøgning om registrering indgives til myndigheden. En ansøgning om registrering som europæisk politisk fond kan kun indgives via det europæiske politiske parti, som ansøgeren formelt er knyttet til.

2. Ansøgningen skal ledsages af følgende:

a) dokumenter, der godtgør, at ansøgeren opfylder betingelserne i artikel 3, herunder en formel standarderklæring i det format, der er angivet i bilaget

b) partiets eller fondens statut indeholdende de i artikel 4 og 5 krævede bestemmelser, herunder de relevante bilag og, hvor det er relevant, den i artikel 15, stk. 2, omhandlede erklæring fra den medlemsstat, hvor det/den er hjemmehørende.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 36 og inden for anvendelsesområdet for de relevante bestemmelser i denne forordning:

a) for at udpege eventuelle supplerende oplysninger eller bilag i forbindelse med stk. 2, som er nødvendige for at sætte myndigheden i stand til fuldt ud at udføre sine opgaver i henhold til denne forordning i relation til registrets drift

b) for at ændre den formelle standarderklæring i bilaget for så vidt angår de detaljerede oplysninger, ansøgeren om nødvendigt skal udfylde, med henblik på at sikre, at der opbevares tilstrækkelige oplysninger om underskriveren, vedkommendes mandat samt det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond, som vedkommende har mandat til at repræsentere i erklæringen.

▼B

4. Dokumentation, der indsendes til myndigheden som en del af ansøgningen, offentliggøres straks på det i artikel 32 omhandlede websted.

Artikel 9

Behandling af ansøgningen og myndighedens afgørelse

1. Ansøgningen skal behandles af myndigheden med henblik på at fastslå, om ansøgeren opfylder betingelserne for registrering, jf. artikel 3, og om statutten indeholder de bestemmelser, der kræves i artikel 4 og 5.

2. Myndigheden vedtager en afgørelse om registrering af ansøgeren, medmindre den fastslår, at ansøgeren ikke opfylder betingelserne for registrering, jf. artikel 3, eller at statutten ikke indeholder de bestemmelser, der kræves i artikel 4 og 5.

Myndigheden offentliggør sin afgørelse om registrering af ansøgeren senest en måned efter modtagelsen af ansøgningen om registrering, eller, hvis procedurerne i artikel 15, stk. 4, finder anvendelse, senest fire måneder efter modtagelsen af ansøgningen om registrering.

Hvis en ansøgning er ufuldstændig, anmoder myndigheden hurtigst muligt ansøgeren om at indsende de yderligere oplysninger, der er behov for. I forbindelse med fristerne fastsat i andet afsnit begynder disse først at løbe fra datoen for myndighedens modtagelse af en fuldstændig ansøgning.

3. Den formelle standarderklæring omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra a), anses for at være tilstrækkelig til at sætte myndigheden i stand til at fastslå, om ansøgeren opfylder de betingelser, der er angivet nærmere i artikel 3, stk. 1, litra c), eller artikel 3, stk. 2, litra c), alt efter hvilken der finder anvendelse.

4. En afgørelse fra myndighedens side om at registrere en ansøger skal offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med det pågældende partis eller den pågældende fonds statut. En afgørelse om ikke at registrere en ansøger offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med en detaljeret begrundelse for afslaget.

5. Ændringer af de dokumenter eller den statut, der er indgivet med henblik på ansøgning om registrering i henhold til artikel 8, stk. 2, skal meddeles myndigheden, som skal opdatere registreringen i overensstemmelse med procedurerne i artikel 15, stk. 2 og 4, mutatis mutandis.

6. Den opdaterede liste over medlemspartier i et europæisk politisk parti, der er vedlagt som bilag til partiets statut i henhold til artikel 4, stk. 2, sendes hvert år til myndigheden. Ændringer, der kan betyde, at det europæiske politiske parti ikke længere opfylder den betingelse, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra b), meddeles myndigheden senest fire uger efter ændringen.

▼B

Artikel 10

Kontrol af overholdelse af registreringsbetingelser og -krav

1. Med forbehold af den procedure, der er fastsat i stk. 3, kontrollerer myndigheden regelmæssigt, at de registreringsbetingelser, der er fastsat i artikel 3, og de forvaltningsbestemmelser, der er fastsat i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), b) og d)-f) samt artikel 5, stk. 1, litra a)-e) og g), fortsat overholdes af de registrerede europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde.

2. Hvis myndigheden finder, at en eller flere af registreringsbetingelserne eller forvaltningsbestemmelserne i stk. 1, bortset fra betingelserne i artikel 3, stk.1, litra c), og artikel 3, stk. 2, litra c), ikke længere overholdes, underretter den det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond.

3. ►M1 Europa-Parlamentet, der handler på eget initiativ eller efter begrundet anmodning fra en gruppe borgere indgivet i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Parlamentets forretningsorden, eller Rådet eller Kommissionen kan indsende en anmodning til myndigheden om at kontrollere, at et bestemt europæisk politisk parti eller en bestemt europæisk politisk fond overholder de betingelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 2, litra c). I sådanne tilfælde, samt i de tilfælde der er omhandlet i artikel 16, stk. 3, litra a), anmoder myndigheden det udvalg af uafhængige fremtrædende personer, der er oprettet ved artikel 11, om at afgive udtalelse om spørgsmålet. Udvalget afgiver sin udtalelse inden for to måneder. ◄

Såfremt myndigheden får kendskab til omstændigheder, der kan rejse tvivl om et bestemt europæisk politisk partis eller en bestemt europæisk politisk fonds overholdelse af de betingelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 2, litra c), underretter den Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, således at de får mulighed for at indsende en anmodning om kontrol, jf. første afsnit. Uden at det berører første afsnit, skal Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen tilkendegive deres intention senest to måneder efter modtagelsen af disse oplysninger.

De procedurer, der er fastsat i første og andet afsnit, igangsættes ikke inden for en periode på to måneder forud for valg til Europa-Parlamentet.

Hvad angår udvalgets udtalelse beslutter myndigheden, om det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond skal afregistreres. Myndighedens afgørelse skal være behørigt begrundet.

Myndighedens afgørelse om afregistrering på grundlag af manglende overholdelse af de betingelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 2, litra c), kan kun vedtages i tilfælde af massiv og alvorlig overtrædelse af disse betingelser. Den er underlagt proceduren i stk. 4.

▼B

4. Myndighedens afgørelse om at afregistrere et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond på grund af massiv og alvorlig overtrædelse af de betingelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 2, litra c), meddeles Europa-Parlamentet og Rådet. Afgørelsen træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har meddelt myndigheden, at de ikke agter at gøre indsigelse. I tilfælde af en indsigelse fra Europa-Parlamentet og fra Rådet bliver det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond ved med at være registreret.

Europa-Parlamentet og Rådet kan kun gøre indsigelse mod afgørelsen af grunde, der vedrører vurderingen af overholdelse af registreringsbetingelsen i artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 2, litra c).

Det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond skal underrettes om, at der er gjort indsigelse mod myndighedens afgørelse om afregistrering.

Europa-Parlamentet og Rådet vedtager en holdning i overensstemmelse med deres respektive regler for beslutningstagningen som fastlagt i overensstemmelse med traktaterne. Enhver indsigelse skal være behørigt begrundet og skal offentliggøres.

5. En afgørelse truffet af myndigheden om at afregistrere et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond, som der ikke er gjort indsigelse mod efter proceduren i stk. 4, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med en detaljeret begrundelse for afregistreringen og træder i kraft tre måneder efter datoen for denne offentliggørelse.

6. En europæisk politisk fond fortaber automatisk sin status, hvis det europæiske politiske parti, den er tilknyttet, slettes i registret.

Artikel 11

Udvalg af uafhængige fremtrædende personer

1. Der oprettes herved et udvalg af uafhængige fremtrædende personer (»udvalget«). Det består af seks medlemmer, hvoraf Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen hver udpeger to medlemmer. Udvalgets medlemmer udvælges på grundlag af deres personlige og faglige kvalifikationer. De må ikke være medlemmer af hverken Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller være valgt til nogen politisk forsamling, være ansat som tjenestemænd eller øvrige ansatte i Den Europæiske Unions organer eller være nuværende eller tidligere ansatte i et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond.

Udvalgets medlemmer udfører deres hverv i uafhængighed. De må hverken søge eller tage imod instrukser fra nogen institution eller regering eller fra noget andet organ, kontor eller agentur, og de skal afholde sig fra enhver handling, som er i modstrid med karakteren af deres hverv.

▼B

Udvalget fornys senest seks måneder efter afslutningen af Europa-Parlamentets første mødeperiode efter hvert valg til Europa-Parlamentet. Medlemmernes mandater kan ikke forlænges.

2. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden. Udvalgets formand vælges af udvalgets medlemmer i egne rækker i overensstemmelse med forretningsordenen. Europa-Parlamentet stiller sekretariat og finansiering til rådighed for udvalget. Udvalgets sekretariat handler udelukkende efter udvalgets bemyndigelse.

3. På anmodning af myndigheden afgiver udvalget udtalelse om et europæisk politisk partis eller en europæisk politisk fonds eventuelle massive og alvorlige tilsidesættelse af de værdier, Den Europæiske Union bygger på, som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 2, litra c). Udvalget kan i dette øjemed anmode om eventuelle relevante dokumenter og bevismaterialer fra myndigheden, Europa-Parlamentets tjenestegrene, det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond, andre politiske partier, politiske fonde eller andre interessenter og kan anmode om at høre deres repræsentanter.

Udvalget skal i forbindelse med sine udtalelser tage fuldt hensyn til den grundlæggende ret til foreningsfrihed samt til behovet for at sikre pluralisme blandt politiske partier i Europa.

Udvalgets udtalelser offentliggøres straks.

KAPITEL III

RETLIG STATUS FOR EUROPÆISKE POLITISKE PARTIER OG EUROPÆISKE POLITISKE FONDE

Artikel 12

Status som juridisk person

Europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde har status som europæiske juridiske personer.

Artikel 13

Retlig anerkendelse og rets- og handleevne

Europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde omfattes af retlig anerkendelse og rets- og handleevne i alle medlemsstater.

Artikel 14

Gældende lovgivning

1. Europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde reguleres af denne forordning.

2. For anliggender, der ikke er reguleret af denne forordning, eller hvor anliggender kun er delvist reguleret af denne forordning, for de aspekter, der ikke er omfattet af den, er europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde reguleret af de gældende bestemmelser i den nationale ret i den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende.

▼B

Aktiviteter, som europæiske politiske partier eller europæiske politiske fonde udøver i andre medlemsstater, reguleres af den relevante nationale lovgivning i disse medlemsstater.

3. For anliggender, der ikke er reguleret af denne forordning eller af de gældende bestemmelser i henhold til stk. 2, eller hvor anliggender kun er delvist reguleret af dem, for de aspekter, der ikke er omfattet af dem, reguleres de europæiske politiske partier eller de europæiske politiske fonde af bestemmelserne i deres respektive statutter.

Artikel 15

Erhvervelse af status som europæisk juridisk person

1. Et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond erhverver status som europæisk juridisk person fra datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* af myndighedens afgørelse om at registrere det/den i henhold til artikel 9.

2. Hvis den medlemsstat, hvor ansøgeren om registrering som europæisk politisk parti eller europæisk politisk fond er hjemmehørende, kræver det, skal den ansøgning, der indgives i henhold til artikel 8, ledsages af en erklæring udstedt af den pågældende medlemsstat, som attesterer, at ansøgeren har opfyldt alle relevante nationale ansøgningskrav, og at ansøgerens statut er i overensstemmelse med gældende lovgivning som omhandlet i artikel 14, stk. 2, første afsnit.

3. Hvis ansøgeren har status som juridisk person i henhold til en medlemsstats lovgivning, skal denne medlemsstat betragte erhvervelsen af status som europæisk juridisk person som en omdannelse af statussen som national juridisk person til den nye status som europæisk juridisk person. Sidstnævnte bevarer fuldt ud de allerede eksisterende rettigheder og forpligtelser, som den tidligere nationale enhed har haft, idet denne ophører med at eksistere. Den berørte medlemsstat må ikke indføre uoverkommelige betingelser i forbindelse med en sådan omdannelse. Ansøgeren bevarer sit hovedsæde i den pågældende medlemsstat, indtil der er offentliggjort en afgørelse i henhold til artikel 9.

4. Hvis den medlemsstat, hvor ansøgeren er hjemmehørende, kræver det, fastsætter myndigheden først datoen for offentliggørelsen, jf. stk. 1, efter at have hørt den pågældende medlemsstat.

Artikel 16

Bortfald af status som europæisk juridisk person

1. Et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond fortaber sin status som europæisk juridisk person ved ikrafttrædelsen af en af myndigheden truffet afgørelse om sletning i registret, som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Afgørelsen træder i kraft tre måneder efter denne offentliggørelse, medmindre det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond anmoder om en kortere periode.

2. Et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond slettes i registret på grundlag af en afgørelse fra myndigheden:

▼B

a) som konsekvens af en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 2-5

b) under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 10, stk. 6

c) på anmodning af det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond, eller

d) i de tilfælde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, første afsnit, litra b).

3. Hvis et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond i alvorlig grad har undladt at opfylde relevante forpligtelser i henhold til national lovgivning, der finder anvendelse som følge af artikel 14, stk. 2, første afsnit, kan den medlemsstat, hvor det eller den er hjemmehørende, sende myndigheden en behørigt begrundet anmodning om afregistrering, som nøjagtigt og udtømmende skal angive de ulovlige handlinger og de specifikke nationale krav, som er blevet overtrådt. I sådanne tilfælde skal myndigheden:

a) for så vidt angår anliggender, der udelukkende eller i overvejende grad drejer sig om elementer, der berører respekten for de værdier, Unionen bygger på, som udtrykt i artikel 2 i TEU, igangsætte en kontrolprocedure i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3. Artikel 10, stk. 4, 5 og 6, finder ligeledes anvendelse

b) for så vidt angår alle andre anliggender, og når den begrundede anmodning fra den pågældende medlemsstat bekræfter, at alle nationale retsmidler er udtømt, beslutte at slette det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond i registret.

Hvis et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond i alvorlig grad har undladt at opfylde relevante forpligtelser i henhold til national ret, der finder anvendelse som følge af artikel 14, stk. 2, andet afsnit, og hvis sagen udelukkende eller i overvejende grad drejer sig om elementer, der berører respekten for de værdier, Den Europæiske Union bygger på, som udtrykt i artikel 2 i TEU, kan den berørte medlemsstat sende myndigheden en anmodning i henhold til bestemmelserne i nærværende stykkes første afsnit. Myndigheden handler i overensstemmelse med nærværende stykkes første afsnit, litra a).

Myndigheden handler i alle tilfælde uden unødig forsinkelse. Myndigheden underretter den pågældende medlemsstat og det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond om, hvilken opfølgning der er foretaget i forbindelse med den begrundede anmodning om afregistrering.

4. Myndigheden fastsætter datoen for offentliggørelse, jf. stk. 1, efter høring af den medlemsstat, hvor det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond er hjemmehørende.

5. Hvis det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond erhverver status som juridisk person i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor det eller den er

▼B

hjemmehørende, skal den pågældende medlemsstat betragte denne erhvervelse som en omdannelse af statussen som europæisk juridisk person til status som en national juridisk person, der fuldt ud bevarer de allerede eksisterende rettigheder og forpligtelser, som den tidligere europæiske juridiske enhed havde. Den pågældende medlemsstat må ikke indføre begrænsende betingelser i forbindelse med en sådan omdannelse.

6. Hvis det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond ikke erhverver status som juridisk person i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor det eller den er hjemmehørende, skal det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond afvikles i henhold til gældende lovgivning i den pågældende medlemsstat. Den pågældende medlemsstat kan kræve, at sådan afvikling først må ske efter det pågældende partis eller den pågældende fonds erhvervelse af status som national juridisk person i henhold til stk. 5.

7. I alle de i stk. 5 og 6 omhandlede situationer skal den pågældende medlemsstat sikre sig, at betingelsen fastsat i artikel 3 om ikke at have fortjeneste som mål overholdes fuldt ud. Myndigheden og Europa-Parlamentets anvisningsberettigede kan indgå aftale med den pågældende medlemsstat om procedurerne for fratagelse af status som europæisk juridisk person, navnlig med henblik på at sikre inddrivelse af midler, der er modtaget fra Den Europæiske Unions almindelige budget, og betaling af enhver finansiel sanktion pålagt i overensstemmelse med artikel 27.

KAPITEL IV

FINANSIERING

Artikel 17

Betingelser for finansiering

1. Et europæisk politisk parti, der er registreret i henhold til de betingelser og procedurer, der følger af denne forordning, som er repræsenteret i Europa-Parlamentet med mindst et af sine medlemmer, og som ikke befinder sig i en af de situationer, der medfører udelukkelse, jf. artikel 106, stk. 1, i finansforordningen, kan ansøge om finansiering via Den Europæiske Unions almindelige budget i henhold til de betingelser, der er opstillet i en indkaldelse af bidrag offentliggjort af Europa-Parlamentets anvisningsberettigede.

2. En europæisk politisk fond, som er tilknyttet et europæisk politisk parti, der kan søge om finansiering i medfør af stk. 1, som er registreret i henhold til de betingelser og procedurer, der følger af denne forordning, og som ikke befinder sig i en af de situationer, der medfører udelukkelse, jf. artikel 106, stk. 1, i finansforordningen, kan ansøge om finansiering via Den Europæiske Unions almindelige budget i henhold til de betingelser, der er opstillet i en indkaldelse af forslag offentliggjort af Europa-Parlamentets anvisningsberettigede.

3. Med henblik på at fastslå berettigelsen til finansiering via Den Europæiske Unions almindelige budget i henhold til stk. 1, og artikel 3, stk. 1, litra b), og med henblik på anvendelsen af artikel 19, stk. 1, betragtes et medlem af Europa-Parlamentet kun som medlem af ét europæisk politisk parti, som, når det er relevant, er det parti, som hans eller hendes nationale eller regionale politiske parti er tilknyttet på slutdatoen for indgivelse af ansøgninger om finansiering.

▼M1

4. Finansielle bidrag eller tilskud fra Den Europæiske Unions almindelige budget må ikke overstige 90 % af de årlige tilskudsberettigede omkostninger, som er angivet i et europæisk politisk partis budget, og 95 % af de støtteberettigede omkostninger, som en europæisk politisk fond har afholdt. Europæiske politiske partier kan anvende ubrugte EU-bidrag ydet til dækning af tilskudsberettigede omkostninger i regnskabsåret efter tildelingen. Beløb, der fortsat ikke er brugt efter udløbet af dette regnskabsår, tilbagebetales i henhold til finansforordningen.

▼B

5. Inden for de i artikel 21 og 22 fastsatte grænser omfatter omkostninger, der er støtteberettigede via et finansielt bidrag, administrative omkostninger og omkostninger i forbindelse med teknisk bistand, møder, forskning, arrangementer på tværs af grænser, studier, information og publikationer samt omkostninger i forbindelse med kampagner.

Artikel 18

Ansøgning om finansiering

1. For at modtage finansiering via Den Europæiske Unions almindelige budget skal et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond, der opfylder betingelserne i artikel 17, stk. 1 eller 2, indgive en ansøgning til Europa-Parlamentet efter en indkaldelse af bidrag eller forslag.

2. Det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond skal på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen opfylde betingelserne i artikel 23 fra ansøgningsdatoen og indtil afslutningen af det regnskabsår eller af den foranstaltning, som bidraget eller tilskuddet dækker, være registreret i registret og ikke være omfattet af nogen af de sanktioner, der er fastsat i artikel 27, stk. 1, og artikel 27, stk. 2, litra a), nr. v) og vi).

▼M1

2a. Et europæisk politisk parti skal i sin ansøgning medtage dokumentation for, at dets EU-medlemspartier på deres websteder som hovedregel har offentliggjort det europæiske politiske partis program og logo på en klart synlig og brugervenlig måde i alle de 12 måneder forud for den endelige dato for indgivelsen af ansøgningen.

▼B

3. En ansøgning fra en europæisk politisk fond skal indeholde fondens årlige arbejdsprogram eller handlingsplan.

4. Europa-Parlamentets anvisningsberettigede træffer en afgørelse senest tre måneder efter udløbet af indkaldelsen af bidrag eller indkaldelsen af forslag og godkender og forvalter de tilsvarende bevillinger i henhold til finansforordningen.

5. En europæisk politisk fond kan kun ansøge om finansiering via Den Europæiske Unions almindelige budget gennem det europæiske politiske parti, som den er tilknyttet.

▼B

Artikel 19

Tildelingskriterier og fordeling af midler

▼M1

1. De respektive bevillinger, der er til rådighed for europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde, som er blevet tildelt bidrag eller tilskud i henhold til artikel 18, fordeles årligt på grundlag af følgende fordelingsnøgle:

— 10 % fordeles i lige store dele mellem de tilskudsberettigede europæiske politiske partier

— 90 % fordeles blandt de tilskudsberettigede europæiske politiske partier i forhold til deres andel af valgte medlemmer til Europa-Parlamentet.

Samme fordelingsnøgle bruges til at yde støtte til europæiske politiske fonde på basis af deres tilknytning til et europæisk politisk parti.

▼B

2. Den fordeling, der er omhandlet i stk. 1, baseres på antallet af valgte medlemmer i Europa-Parlamentet, som er medlemmer af det ansøgende europæiske politiske parti på slutdatoen for indgivelse af ansøgninger om finansiering under hensyntagen til artikel 17, stk. 3.

Efter denne dato påvirker antallet ikke de europæiske politiske partiers eller de europæiske politiske fondes respektive andel af midlerne. Dette berører ikke kravet i artikel 17, stk. 1, om, at det europæiske politiske parti skal være repræsenteret i Europa-Parlamentet med mindst et af sine medlemmer.

Artikel 20

Donationer og bidrag

1. Europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde kan modtage donationer fra fysiske eller juridiske personer til en værdi af højst 18 000 EUR pr. år og pr. donor.

2. Europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde skal på tidspunktet for indgivelse af deres årsregnskaber i henhold til artikel 23 ligeledes indgive en liste over alle donorer med de tilhørende donationer og angivelse af donationernes art og værdi. Dette stykke finder også anvendelse på bidrag fra europæiske politiske partiers medlemspartier og europæiske politiske fondes medlemsorganisationer.

For så vidt angår fysiske personers donationer, hvis værdi overstiger 1 500 EUR og er under eller lig 3 000 EUR angiver det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond, om de pågældende donorer har givet deres forudgående skriftlige samtykke til offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, litra e).

3. Donationer, der modtages af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde seks måneder før valg til Europa-Parlamentet, skal indberettes på ugebasis til myndigheden skriftligt og i overensstemmelse med stk. 2.

▼B

4. Enkeltstående donationer af en værdi på over 12 000 EUR, som modtages af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde, skal straks indberettes til myndigheden skriftligt og i overensstemmelse med stk. 2.

5. Et europæisk politisk parti og en europæisk politisk fond må ikke modtage:

a) anonyme donationer eller bidrag

b) donationer via budgetterne for de politiske grupper i Europa-Parlamentet

c) donationer fra en offentlig myndighed i en medlemsstat eller et tredjeland eller fra en virksomhed, som en sådan offentlig myndighed direkte eller indirekte kan udøve bestemmende indflydelse over som følge af sit ejerskab af den, sit kapitalindskud i den eller de for virksomheden gældende regler, eller

d) donationer fra private enheder med base i et tredjeland eller fra enkeltpersoner fra et tredjeland, som ikke har ret til at stemme til Europa-Parlamentsvalg.

6. Donationer, der ikke er tilladte ifølge denne forordning, skal inden for en frist på 30 dage fra datoen for modtagelse heraf hos det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond:

a) returneres til donor eller til en person, der handler på donors vegne, eller

b) indberettes til myndigheden og Europa-Parlamentet, hvis det ikke er muligt at returnere dem. Europa-Parlamentets anvisningsberettigede udarbejder og godkender en indtægtsordre i henhold til bestemmelserne i artikel 78 og 79 i finansforordningen. Midlerne opføres som en almindelig indtægt i Europa-Parlamentets sektion i Den Europæiske Unions almindelige budget.

7. Bidrag til et europæisk politisk parti fra partiets medlemmer er tilladte. Værdien af sådanne bidrag må ikke overstige 40 % af det europæiske politiske partis årlige budget.

8. Bidrag til en europæisk politisk fond fra fondens medlemmer samt fra det europæiske politiske parti, som den er tilknyttet, er tilladte. Værdien af sådanne bidrag må ikke overstige 40 % af det årlige budget for den pågældende europæiske politiske fond og må ikke stamme fra midler, som et europæisk politisk parti har modtaget via Den Europæiske Unions almindelige budget i henhold til denne forordning.

Bevisbyrden påhviler det pågældende europæiske politiske parti, der klart i sine regnskaber skal angive, hvor de midler, der er brugt til at finansiere den tilknyttede europæiske politiske fond, stammer fra.

▼B

9. Med forbehold af stk. 7 og 8 må europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde tage imod bidrag fra borgere, som er deres medlemmer, på op til en værdi af 18 000 EUR pr. år og pr. medlem, når sådanne bidrag ydes af det pågældende medlem på den pågældendes egne vegne.

Den i første afsnit fastsatte tærskel finder ikke anvendelse, hvis det pågældende medlem også er valgt til Europa-Parlamentet, til et nationalt parlament eller til et regionalt parlament eller en regional forsamling.

10. Ethvert bidrag, der ikke er tilladt i henhold til denne forordning, skal returneres i overensstemmelse med stk. 6.

Artikel 21

Finansiering af kampagner i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet

1. Med forbehold af andet afsnit kan midler, der ydes til europæiske politiske partier via Den Europæiske Unions almindelige budget eller fra andre kilder, anvendes til at finansiere de europæiske politiske partiers kampagner i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet, som de eller deres medlemmer deltager i, jf. artikel 3, stk. 1, litra d).

I overensstemmelse med artikel 8 i akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet ([1]) er finansiering af og eventuelle grænser for valgudgifter for alle politiske partier, kandidater og tredjemænd ved valg til Europa-Parlamentet underlagt de nationale bestemmelser i de enkelte medlemsstater.

2. Udgifter i tilknytning til de i stk. 1 omhandlede kampagner i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet skal klart identificeres som sådanne af de europæiske politiske partier i deres årsregnskaber.

Artikel 22

Forbud mod finansiering

1. Uanset artikel 21, stk. 1, må finansieringen af europæiske politiske partier over Den Europæiske Unions almindelige budget eller fra enhver anden kilde ikke anvendes til direkte eller indirekte finansiering af andre politiske partier og navnlig ikke af nationale partier eller kandidater. Sådanne nationale partier og kandidater er fortsat underlagt de nationale regler.

2. Midler, der ydes til europæiske politiske fonde via Den Europæiske Unions almindelige budget eller enhver anden kilde, må ikke anvendes til andre formål end finansiering af deres opgaver som anført i artikel 2, nr. 4), og til udgifter, der er direkte knyttet til de mål, der følger af deres statut i overensstemmelse med artikel 5. Midlerne må navnlig ikke anvendes til direkte eller indirekte finansiering af valg, politiske partier eller kandidater eller andre fonde.

([1]) EFT L 278 af 8.10.1976, s. 5.

▼B

3. Midler, der ydes til europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde via Den Europæiske Unions almindelige budget eller andre kilder, må ikke anvendes til at finansiere folkeafstemningskampagner.

KAPITEL V

KONTROL OG SANKTIONER

Artikel 23

Regnskabs-, rapporterings- og revisionsforpligtelser

1. Senest seks måneder efter regnskabsårets udløb fremsender europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde følgende til myndigheden med kopi til Europa-Parlamentets anvisningsberettigede og til det kompetente nationale kontaktpunkt i den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende:

a) deres årsregnskaber og støttebilag for deres indtægter og udgifter samt aktiver og passiver ved begyndelsen og afslutningen af regnskabsåret i overensstemmelse med gældende lovgivning i den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende, samt deres årsregnskaber udarbejdet på grundlag af de internationale regnskabsstandarder som defineret i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 ([1])

b) en ekstern revisionsrapport om årsregnskaberne om både korrektheden af disse regnskaber og indtægternes og udgifternes lovlighed og regelmæssighed udarbejdet af et uafhængigt organ eller en uafhængig ekspert, og

c) listen over donorer og bidragydere og deres tilhørende donationer eller bidrag indberettet i henhold til artikel 20, stk. 2, 3 og 4.

2. Når udgiften afholdes af europæiske politiske partier sammen med nationale politiske partier eller af europæiske politiske fonde sammen med nationale politiske fonde og med andre organisationer, skal bevis for udgiften for de europæiske politiske partier eller de europæiske politiske fonde direkte eller via disse tredjeparter indgå i de i stk. 1 omhandlede årsregnskaber.

3. De uafhængige eksterne organer eller eksperter, der er omhandlet i stk. 1, litra b), udvælges, gives mandat og betales af Europa-Parlamentet. De skal være behørigt autoriseret til at revidere regnskaber i henhold til gældende ret i den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende eller er etablerede.

4. Europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde skal fremlægge eventuelle oplysninger, som de uafhængige organer eller eksperter måtte anmode om i forbindelse med deres revision.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1).

▼B

5. De uafhængige organer eller eksperter underretter myndigheden og Europa-Parlamentets anvisningsberettigede om eventuel formodet ulovlig aktivitet, svig eller korruption, som kan skade Unionens økonomiske interesser. Myndigheden og Europa-Parlamentets anvisningsberettigede underretter de pågældende nationale kontaktpunkter herom.

Artikel 24

Almindelige bestemmelser om kontrol

1. Kontrollen af europæiske politiske partiers og europæiske politiske fondes overholdelse af deres forpligtelser i henhold til denne forordning foretages i fællesskab af myndigheden, Europa-Parlamentets anvisningsberettigede og de kompetente medlemsstater.

2. Myndigheden skal kontrollere europæiske politiske partiers og europæiske politiske fondes overholdelse af deres forpligtelser i henhold til denne forordning, navnlig hvad angår artikel 3, artikel 4, stk. 1, litra a), b) og d)-f), artikel 5, stk. 1, litra a)-e) og g), artikel 9, stk. 5 og 6, samt artikel 20, 21 og 22.

Europa-Parlamentets anvisningsberettigede skal kontrollere, om europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde overholder deres forpligtelser efter denne forordning vedrørende EU-midler i overensstemmelse med finansforordningen. Ved gennemførelsen af denne kontrol skal Europa-Parlamentet træffe de nødvendige foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af svig, der skader Unionens økonomiske interesser.

3. Den i stk. 2 omhandlede kontrol, der foretages af myndigheden og Europa-Parlamentets anvisningsberettigede, må ikke række ud over europæiske politiske partiers og europæiske politiske fondes overholdelse af deres forpligtelser i henhold til gældende national lovgivning, jf. artikel 14.

4. De europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde skal fremlægge alle oplysninger, som myndigheden, Europa-Parlamentets anvisningsberettigede, Revisionsretten, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) eller medlemsstaterne måtte anmode om, og som er nødvendige med henblik på at gennemføre de kontroller, de er ansvarlige for i henhold til denne forordning.

Efter anmodning og med henblik på kontrol med overholdelse af artikel 20 skal de europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde forsyne myndigheden med oplysninger om bidrag fra individuelle medlemmer og disses identitet. Endvidere kan myndigheden, hvor det er relevant, kræve, at europæiske politiske partier forelægger underskrevne erklæringer fra medlemmer, der er valgt til en politisk forsamling, med henblik på kontrol med overholdelse af betingelsen fastsat i artikel 3, stk. 1, litra b), første afsnit.

Artikel 25

Gennemførelse af og kontrol med EU-midler

1. Bevillingerne til finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde fastsættes i forbindelse med den årlige budgetprocedure og gennemføres i overensstemmelse med denne forordning og finansforordningen.

▼B

Betingelserne for bidrag og tilskud fastsættes af Europa-Parlamentets anvisningsberettigede i indkaldelsen af bidrag og indkaldelsen af forslag.

2. Kontrollen med midler modtaget via Den Europæiske Unions almindelige budget og anvendelsen heraf udøves i henhold til finansforordningen.

Kontrollen foretages desuden ved en årlig påtegning fra en ekstern og uafhængig revisor, jf. artikel 23, stk. 1.

3. Revisionsretten udøver sine revisionsbeføjelser i overensstemmelse med artikel 287 i TEUF.

4. Europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde, der modtager midler i henhold til denne forordning, fremlægger på Revisionsrettens anmodning alle dokumenter og oplysninger, som er nødvendige for, at Revisionsretten kan varetage sin opgave.

5. Afgørelsen eller aftalen om bidrag eller tilskud skal udtrykkeligt foreskrive, at Europa-Parlamentet og Revisionsretten på basis af indberetninger og kontrol på stedet skal foretage revision af europæiske politiske partier, der har modtaget et bidrag, eller europæiske politiske fonde, der har modtaget et tilskud via Den Europæiske Unions almindelige budget.

6. Revisionsretten og Europa-Parlamentets anvisningsberettigede eller ethvert andet eksternt organ, som Europa-Parlamentets anvisningsberettigede har bemyndiget, kan udføre den nødvendige kontrol på stedet for at sikre, at udgifterne er lovlige, og at bestemmelserne i afgørelsen eller aftalen om bidrag eller tilskud gennemføres korrekt, og for europæiske politiske fondes vedkommende at arbejdsprogrammet eller foranstaltningen gennemføres korrekt. Det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond skal fremlægge alle dokumenter og oplysninger, der er nødvendige for at udføre denne opgave.

7. OLAF kan efter bestemmelserne og procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ([1]) og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ([2]) foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens økonomiske interesser, i forbindelse med bidrag eller tilskud ydet under denne forordning. Resultatet heraf kan eventuelt give anledning til, at Europa-Parlamentets anvisningsberettigede træffer afgørelse om inddrivelse.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

([2]) Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

▼B

Artikel 26

Teknisk støtte

Al teknisk støtte ydet af Europa-Parlamentet til europæiske politiske partier ydes på grundlag af ligebehandlingsprincippet. Støtten tildeles på vilkår, der ikke er mindre favorable end de vilkår, der anvendes over for andre eksterne organisationer og foreninger, som kan få lignende støtte, og ydes mod regning og betaling.

Artikel 27

Sanktioner

1. I overensstemmelse med artikel 16 beslutter myndigheden at slette et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond i registret som en sanktion i følgende situationer:

a) når det pågældende parti eller den pågældende fond ved en retskraftig dom er dømt for at have deltaget i ulovlige aktiviteter, der skader Unionens økonomiske interesser, jf. artikel 106, stk. 1, i finansforordningen

▼M1

b) når det efter procedurerne i artikel 10, stk. 2-5, er fastslået, at det eller den ikke længere overholder en eller flere af de betingelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 1 eller 2

ba) når en afgørelse om at registrere det pågældende parti eller den pågældende fond er baseret på urigtige eller vildledende oplysninger, som kan tilskrives ansøgeren, eller når en sådan afgørelse er opnået ved svigagtig adfærd, eller

▼B

c) når en medlemsstats anmodning om afregistrering på grundlag af alvorlig manglende overholdelse af betingelserne i henhold til national ret opfylder kravene i artikel 16, stk. 3, litra b).

2. Myndigheden pålægger finansielle sanktioner i følgende situationer:

a) overtrædelser, der ikke kan kvantificeres

i) i tilfælde af manglende overholdelse af kravene i artikel 9, stk. 5 eller 6

ii) i tilfælde af manglende overholdelse af de indgåede forpligtelser og de oplysninger et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond har fremlagt i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), b), og d)-f), samt til artikel 5, stk. 1, litra a), b), d) og e)

iii) i tilfælde af, at listen over donorer og deres tilhørende donationer ikke er fremsendt i henhold til artikel 20, stk. 2, eller at donationer ikke er indberettet i henhold til artikel 20, stk. 3 og 4

▼B

iv) hvor et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond har tilsidesat de forpligtelser, der er fastsat i artikel 23, stk. 1, eller artikel 24, stk. 4

v) når et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond ved en dom er konstateret at have deltaget i ulovlige aktiviteter, der skader Unionens økonomiske interesser, jf. artikel 106, stk. 1, i finansforordningen

vi) når et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond på et tidspunkt bevidst har udeladt at fremlægge oplysninger eller bevidst har fremlagt ukorrekte eller misvisende oplysninger, eller hvis de organer, der i henhold til denne forordning er bemyndiget til at revidere eller foretage kontroller af modtagerne af midler fra Den Europæiske Unions almindelige budget, finder uregelmæssigheder i årsregnskaberne, som i henhold til de internationale regnskabsstandarder, der er fastsat i artikel 2 i forordning (EF) nr. 1606/2002, anses for at udgøre væsentlige udeladelser eller fejlagtige oplysninger vedrørende poster

b) overtrædelser, der kan kvantificeres

i) hvis et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond har modtaget donationer og bidrag, som i henhold til artikel 20, stk. 1 eller 5, ikke er tilladte, medmindre betingelserne fastsat i artikel 20, stk. 6, er opfyldt

ii) i tilfælde af manglende overholdelse af kravene fastsat i artikel 21 og 22.

3. Europa-Parlamentets anvisningsberettigede kan udelukke et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond fra at modtage fremtidige EU-midler i op til fem år, eller op til ti år i tilfælde af gentagelsestilfælde inden for en femårs periode, når det eller den er fundet skyldig i en af de overtrædelser, der er angivet i stk. 2, litra a), nr. v) og vi). Dette berører ikke Europa-Parlamentets anvisningsberettigedes beføjelser som fastsat i artikel 204n i finansforordningen.

4. Med henblik på stk. 2 og 3 pålægges et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond følgende finansielle sanktioner:

a) I tilfælde af overtrædelser, der ikke kan kvantificeres, en fast procentdel af det årlige budget for det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond:

— 5 % eller

— 7,5 %, hvis der er tale om samvirkende overtrædelser, eller

— 20 %, hvis den pågældende overtrædelse er et gentagelsestilfælde, eller

— en tredjedel af de ovenfor fastsatte procentsatser, hvis det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond frivilligt har anmeldt overtrædelsen, før myndigheden officielt har indledt en undersøgelse, selv i tilfælde af samvirkende overtrædelser eller gentagelsestilfælde, og det pågældende parti eller den pågældende fond har truffet passende korrigerende foranstaltninger

▼B

— 50 % af årsbudgettet for det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond i det foregående år, når det eller den ved en dom er konstateret at have deltaget i ulovlige aktiviteter, der skader Unionens økonomiske interesser, jf. artikel 106, stk. 1, i finansforordningen

b) i tilfælde af overtrædelser, der kan kvantificeres, en fast procentdel af de beløb, der er modtaget eller ikke indberettet i overensstemmelse med nedenstående skala, op til et maksimum på 10 % af årsbudgettet for det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond:

— 100 % af de beløb, der er modtaget eller ikke indberettet, hvis disse beløb ikke overstiger 50 000 EUR, eller

— 150 % af de beløb, der er modtaget eller ikke indberettet, hvis disse beløb er over 50 000 EUR men ikke overstiger 100 000 EUR

— 200 % af de beløb, der er modtaget eller ikke indberettet, hvis disse beløb er over 100 000 EUR men ikke overstiger 150 000 EUR

— 250 % af de beløb, der er modtaget eller ikke indberettet, hvis disse beløb er over 150 000 EUR men ikke overstiger 200 000 EUR, eller

— 300 % af de beløb, der er modtaget eller ikke indberettet, hvis disse beløb er over 200 000 EUR, eller

— en tredjedel af ovenfor anførte procentsatser, hvis det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond frivilligt har anmeldt overtrædelsen, før myndigheden og/eller Europa-Parlamentets anvisningsberettigede officielt har indledt en undersøgelse, selv i tilfælde af sammenstød af overtrædelser eller gentagelsestilfælde, og det pågældende parti eller den pågældende fond har truffet passende korrigerende foranstaltninger.

Ved anvendelsen af de ovenfor anførte procentsatser betragtes hver(t) enkelt donation eller bidrag separat.

5. Såfremt et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond har begået samvirkende overtrædelser af denne forordning, pålægges kun den sanktion, der er fastsat for den mest alvorlige overtrædelse, medmindre andet fremgår af stk. 4, litra a).

6. De sanktioner, der er fastsat i denne forordning, er underlagt en forældelsesfrist på fem år fra den dato, hvor den pågældende overtrædelse blev begået, eller i tilfælde af fortsatte eller gentagne overtrædelser fra den dato, hvor disse overtrædelser ophørte.

▼M1

Artikel 27a

Fysiske personers ansvar

Hvis myndigheden pålægger en finansiel sanktion i de situationer, der er omhandlet i artikel 27, stk. 2, litra a), nr. v) eller vi), kan den med henblik på inddrivelse i henhold til artikel 30, stk. 2, fastslå, at en fysisk

▼M1

person, som er medlem af det europæiske politiske partis eller den europæiske politiske fonds administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan, eller som har repræsentations-, beslutnings- eller kontrolbeføjelser i forhold til det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond, også er ansvarlig for overtrædelsen i følgende tilfælde:

a) i den situation, der er omhandlet i artikel 27, stk. 2, litra a), nr. v), hvis den fysiske person ved den dom, der er omhandlet i nævnte bestemmelse, også er kendt skyldig i de omhandlede ulovlige aktiviteter

b) i den situation, der er omhandlet i artikel 27, stk. 2, litra a), nr. vi), hvis den fysiske person også er ansvarlig for de omhandlede handlinger eller uregelmæssigheder.

▼B

Artikel 28

Samarbejde mellem myndigheden, Europa-Parlamentets anvisningsberettigede og medlemsstaterne

1. Myndigheden, Europa-Parlamentets anvisningsberettigede og medlemsstaterne via de nationale kontaktpunkter skal udveksle oplysninger og holde hinanden regelmæssigt underrettet om anliggender vedrørende finansieringsbestemmelser, kontrol og sanktioner.

2. De skal også indgå aftale om den praktiske tilrettelæggelse af sådan informationsudveksling, herunder reglerne for videregivelse af fortrolige oplysninger eller beviser og for samarbejdet mellem medlemsstaterne.

3. Europa-Parlamentets anvisningsberettigede underretter myndigheden om eventuelle revisionsresultater, der kan give anledning til sanktioner i henhold til artikel 27, stk. 2-4, med henblik på at give myndigheden mulighed for at træffe passende foranstaltninger.

4. Myndigheden underretter Europa-Parlamentets anvisningsberettigede om enhver afgørelse, den træffer vedrørende sanktioner, således at sidstnævnte får mulighed for at drage passende konsekvenser i henhold til finansforordningen.

Artikel 29

Korrigerende foranstaltninger og gode forvaltningsprincipper

1. Før der træffes endelig afgørelse om nogle af de sanktioner, der er omhandlet i artikel 27, skal myndigheden eller Europa-Parlamentets anvisningsberettigede give det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond mulighed for at indføre de foranstaltninger, der er nødvendige for at rette op på situationen inden for en rimelig tidsfrist, som normalt ikke må overstige en måned. Myndigheden eller Europa-Parlamentets anvisningsberettigede skal navnlig give mulighed for at rette skrive- og regnefejl, om nødvendigt fremlægge yderligere dokumenter eller oplysninger eller rette mindre fejl.

2. Hvis et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond ikke har truffet korrigerende foranstaltninger inden for den fastsatte tidsfrist som omhandlet i stk. 1, træffes der afgørelse om pålæggelse af passende sanktioner, jf. artikel 27.

▼B

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse i forbindelse med de betingelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra b)-d), og artikel 3, stk. 2, litra c).

Artikel 30

Inddrivelser

1. På grundlag af myndighedens afgørelse om at slette et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond fra registret tilbagekalder eller ophæver Europa-Parlamentets anvisningsberettigede enhver igangværende afgørelse eller aftale om EU-finansiering, undtagen i det tilfælde der er fastsat i artikel 16, stk. 2, litra c), og artikel 3, stk. 1, litra b) og d). Den anvisningsberettigede inddriver endvidere alle EU-midler, herunder eventuelle ikkeanvendte EU-midler fra tidligere år.

2. ►M1 Et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond, som er blevet pålagt en sanktion for en af overtrædelserne i artikel 27, stk. 1, og stk. 2, litra a), nr. v) og vi), opfylder af denne grund ikke længere betingelserne i artikel 18, stk. 2. Europa-Parlamentets anvisningsberettigede skal derfor ophæve aftalen eller afgørelsen om bidrag eller tilskud eller EU-midler i henhold til denne forordning og skal inddrive uberettiget udbetalte beløb i henhold til aftalen eller afgørelsen om bidrag eller tilskud, herunder eventuelle ikkeanvendte EU-midler fra tidligere år. Europa-Parlamentets anvisningsberettigede inddriver også beløb, der er udbetalt uberettiget i henhold til aftalen eller afgørelsen om bidrag eller tilskud, fra en fysisk person, som er genstand for en afgørelse i henhold til artikel 27a, idet der, hvor det er relevant, tages hensyn til særlige omstændigheder, der gør sig gældende for denne fysiske person. ◄

▼M1

I tilfælde af sådan ophævelse begrænses betalinger fra Europa-Parlamentets anvisningsberettigede til de tilskudsberettigede omkostninger, som det europæiske politiske parti har afholdt, eller de støtteberettigede omkostninger, der er afholdt af den europæiske politiske fond, frem til den dato, hvor afgørelsen om ophævelse træder i kraft.

▼B

Dette stykke finder også anvendelse på de tilfælde, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, litra c), og artikel 3, stk. 1, litra b) og d).

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 31

Forelæggelse af oplysning for borgerne

Under iagttagelse af artikel 21 og 22 og deres egne statutter og interne procedurer kan europæiske politiske partier i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet træffe alle passende foranstaltninger for at informere EU-borgerne om tilknytningen mellem nationale politiske partier og kandidater og de pågældende europæiske politiske partier.

▼B

Artikel 32

Gennemsigtighed

1. Europa-Parlamentet offentliggør efter bemyndigelse fra sin anvisningsberettigede eller fra myndigheden følgende på et dertil oprettet websted:

a) navne på og statutter for alle registrerede europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde sammen med de dokumenter, der er indgivet som en del af ansøgningen om registrering i henhold til artikel 8 senest fire uger efter, at myndigheden har vedtaget sin afgørelse og derefter alle ændringer, der indberettes til myndigheden i henhold til artikel 9, stk. 5 og 6

b) en liste over de ansøgninger, der ikke er blevet godkendt, sammen med de dokumenter, der er indgivet som en del heraf sammen med ansøgningen om registrering, jf. artikel 8 og begrundelsen for afslag, senest fire uger efter myndighedens vedtagelse af sin afgørelse

c) en årsrapport med en oversigt over de beløb, der er udbetalt til hvert europæisk politisk parti og hver europæisk politisk fond, for hvert regnskabsår, i hvilket der er modtaget bidrag eller ydet tilskud via Den Europæiske Unions almindelige budget

d) årsregnskaberne og de eksterne revisionsrapporter, jf. artikel 23, stk. 1, og for europæiske politiske fondes vedkommende de endelige rapporter om gennemførelsen af arbejdsprogrammer eller foranstaltninger

e) navne på donorer og deres tilhørende donationer, som de europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde har indberettet i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, 3 og 4, bortset fra donationer fra fysiske personer, hvis værdi ikke overstiger 1 500 EUR pr. år og pr. donor, idet disse indberettes som »mindre donationer«. Donationer fra fysiske personer til en årlig værdi, der overstiger 1 500 EUR og er mindre end eller lig med 3 000 EUR, offentliggøres ikke uden den pågældende donors forudgående skriftlige samtykke til offentliggørelsen heraf. Er der ikke givet sådant forudgående samtykke, indberettes sådanne donationer som »mindre donationer«. Den samlede sum af mindre donationer og antallet af donorer pr. kalenderår skal ligeledes offentliggøres

f) de bidrag, der er omhandlet i artikel 20, stk. 7 og 8, som europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde har indberettet i medfør af artikel 20, stk. 2, herunder identiteten på de medlemspartier eller -organisationer, der ydede disse bidrag

g) nærmere oplysninger om og begrundelse for endelige afgørelser, som myndigheden har truffet i medfør af artikel 27, herunder eventuelle udtalelser vedtaget af udvalget af uafhængige fremtrædende personer i henhold til artikel 10 og 11, under behørig hensyntagen til forordning (EF) nr. 45/2001

h) detaljerne i og begrundelsen for en eventuel endelig afgørelse, som Europa-Parlamentets anvisningsberettigede har truffet i henhold til artikel 27

▼M1

i) en beskrivelse af den tekniske støtte til europæiske politiske partier

j) europa-Parlamentets evalueringsrapport om anvendelsen af denne forordning samt om de finansierede aktiviteter som omhandlet i artikel 38, og

k) en ajourført liste over de medlemmer af Europa-Parlamentet, der er medlemmer af et europæisk politisk parti.

▼B

2. Europa-Parlamentet skal offentliggøre listen over juridiske personer, der er medlemmer af et europæisk politisk parti, som er vedlagt som bilag til partiets statut, jf. artikel 4, stk. 2, og ajourført i henhold til artikel 9, stk. 6, og det samlede antal individuelle medlemmer.

3. Personoplysninger offentliggøres ikke på webstedet omhandlet i stk. 1, medmindre disse personoplysninger offentliggøres i henhold til stk. 1, litra a), e) eller g).

4. Europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde forsyner i en offentligt tilgængelig databeskyttelseserklæring alle potentielle medlemmer og donorer med de oplysninger, der kræves i artikel 10 i direktiv 95/46/EF, og meddeler dem, at deres personoplysninger af revisions- og kontrolhensyn bliver behandlet af Europa-Parlamentet, myndigheden, OLAF, Revisionsretten, medlemsstaterne eller eksterne organer eller eksperter, som er bemyndiget af disse, og underretter dem om, at deres personoplysninger offentliggøres på det i stk. 1 omhandlede websted. I medfør af artikel 11 i forordning (EF) nr. 45/2001 inddrager Europa-Parlamentets anvisningsberettigede de samme oplysninger i indkaldelser af bidrag eller forslag som omhandlet i nærværende forordnings artikel 18, stk. 1.

Artikel 33

Beskyttelse af personoplysninger

1. Når myndigheden, Europa-Parlamentet og udvalget af uafhængige fremtrædende personer oprettet ved artikel 11 behandler personoplysninger i medfør af nærværende forordning, skal de overholde bestemmelserne i forordning (EF) nr. 45/2001. Med henblik på behandling af personoplysninger betragtes de som registeransvarlige i henhold til artikel 2, litra d), i nævnte forordning.

2. Når de europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde, de medlemsstater, der har beføjelse til at udøve kontrol med spørgsmål om finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde i henhold til artikel 24, og de uafhængige organer eller eksperter, der er bemyndiget til at revidere regnskaber i henhold til artikel 23, stk. 1, behandler personoplysninger i medfør af denne forordning, skal de overholde bestemmelserne i direktiv 95/46/EF og de nationale bestemmelser i den henseende. Med henblik på behandling af personoplysninger betragtes de som registeransvarlige i henhold til artikel 2, litra d), i nævnte direktiv.

▼B

3. Myndigheden, Europa-Parlamentet og udvalget af uafhængige fremtrædende personer oprettet ved artikel 11 sikrer, at de personoplysninger, de indsamler i medfør af denne forordning, ikke bruges til andre formål end at sikre en lovlig, regelmæssig og gennemsigtig finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde og medlemskab af europæiske politiske partier. De sletter alle personoplysninger indsamlet til dette formål senest 24 måneder efter offentliggørelsen af de relevante dele i henhold til artikel 32.

4. De medlemsstater og uafhængige organer eller eksperter, der er bemyndiget til at revidere regnskaber, bruger udelukkende de personoplysninger, de modtager, til at kontrollere finansieringen af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde. De sletter disse personoplysninger i henhold til gældende national lovgivning efter overførsel i henhold til artikel 28.

5. Personoplysninger kan gemmes ud over de tidsfrister, der er fastlagt i stk. 3, eller som foreskrevet i gældende national lovgivning som omhandlet i stk. 4, hvis det er nødvendigt med henblik på retlige eller administrative procedurer i forbindelse med finansieringen af et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond eller medlemskab af et europæisk politisk parti. Alle sådanne personoplysninger skal slettes senest en uge efter datoen for afslutning af de nævnte procedurer ved en endelig afgørelse, eller efter at eventuelle revisioner, appeller, søgsmål eller krav er tilendebragt.

6. De registeransvarlige, der er omhandlet i stk. 1 og 2, gennemfører de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, hændeligt tab, ændring eller ikkeautoriseret videregivelse og adgang, navnlig hvis behandlingen af sådanne oplysninger omfatter overførsel heraf gennem et netværk, samt mod enhver anden form for ulovlig behandling.

7. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er ansvarlig for at overvåge og sikre, at myndigheden, Europa-Parlamentet og udvalget af uafhængige fremtrædende personer, der er oprettet ved artikel 11, overholder og værner om fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger i medfør af denne forordning. Uden at det berører muligheden for at gøre brug af et retsmiddel, kan den registrerede indgive en klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, hvis vedkommende finder, at retten til beskyttelse af vedkommendes personoplysninger er blevet krænket som følge af myndighedens, Europa-Parlamentets eller udvalgets behandling heraf.

8. Europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde, medlemsstaterne og uafhængige organer eller eksperter, der er bemyndiget til at revidere regnskaber under denne forordning, er i henhold til national lovgivning ansvarlige for enhver skade, de måtte forårsage i forbindelse med behandlingen af personoplysninger i medfør af denne forordning. Medlemsstaterne skal sikre, at effektive, proportionelle og afskrækkende sanktioner pålægges for overtrædelser af denne forordning, af direktiv 95/46/EF og af de nationale bestemmelser, der vedtages i den henseende, navnlig svigagtig brug af personoplysninger.

▼M1

Artikel 34

Retten til at blive hørt

Inden myndigheden eller Europa-Parlamentets anvisningsberettigede træffer en afgørelse, som kan have negativ indvirkning på rettighederne for et europæisk politisk parti, en europæisk politisk fond, en ansøger som omhandlet i artikel 8 eller en fysisk person som omhandlet i artikel 27a, skal den høre repræsentanterne for det europæiske politiske parti, den europæiske politiske fond eller ansøgeren eller den pågældende fysiske person. Myndigheden eller Europa-Parlamentet skal behørigt anføre begrundelsen for sin afgørelse.

▼B

Artikel 35

Klageadgang

Afgørelser, der træffes i henhold til denne forordning, kan indbringes for Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i TEUF.

Artikel 36

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 24. november 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i afgørelsen, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

▼B

Artikel 37

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

▼M1

Artikel 38

Evaluering

Efter at have hørt myndigheden offentliggør Europa-Parlamentet senest den 31. december 2021 og hvert femte år derefter en rapport om anvendelsen af denne forordning og om de finansierede aktiviteter. Rapporten skal om nødvendigt foreslå ændringer af statutten og finansieringssystemerne.

Senest seks måneder efter offentliggørelsen af Europa-Parlamentets rapport forelægger Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne forordning, i hvilken der lægges særlig vægt på forordningens indvirkning på små europæiske politiske partiers og europæiske politiske fondes stilling. Rapporten skal om nødvendigt være ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning.

▼B

Artikel 39

Effektiv anvendelse

Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger for at sikre en effektiv anvendelse af denne forordning.

Artikel 40

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 2004/2003 ophæves med virkning fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. Den finder dog stadig anvendelse på akter og forpligtelser vedrørende finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde for budgetårene 2014, 2015, 2016 og 2017.

▼M1

Artikel 40a

Overgangsbestemmelse

1. Bestemmelserne i denne forordning, som var gældende før den 4. maj 2018, finder fortsat anvendelse for så vidt angår handlinger foretaget og forpligtelser indgået i forbindelse med finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde på europæisk plan for regnskabsåret 2018.

▼M1

2. Uanset artikel 18, stk. 2a, anmoder Europa-Parlamentets anvisningsberettigede, inden denne træffer afgørelse om en ansøgning om finansiering for regnskabsåret 2019, kun om den dokumentation, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2a, i en periode, som begynder den 5. juli 2018.

3. Europæiske politiske partier, der er registreret inden den 4. maj 2018, skal senest den 5. juli 2018 fremlægge dokumentation for, at de opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 1, litra b) og ba).

4. Myndigheden sletter et europæisk politisk parti og dets tilknyttede europæiske politiske fond fra registret, hvis det pågældende parti ikke inden den frist, der er fastsat i stk. 3, godtgør, at det opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 1, litra b) og ba).

▼B

Artikel 41

Ikrafttrædelse og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Kommissionen vedtager senest den 1. juli 2015 delegerede retsakter som omhandlet i artikel 7, stk. 2, og i artikel 8, stk. 3, litra a).

Denne forordning anvendes fra den 1. januar 2017. Den myndighed, som er omhandlet i artikel 6, oprettes dog senest den 1. september 2016. Europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde, der er registreret efter den 1. januar 2017, må kun ansøge om finansiering i henhold til denne forordning til aktiviteter, der påbegyndes i budgetåret 2018 eller senere.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG

Standarderklæring, som skal udfyldes af alle ansøgere

Undertegnede, som har mandat fra [navnet på det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond] attesterer herved, at:

[Navnet på det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond] forpligter sig til at overholde betingelserne for registrering, som fastsat i artikel 3, stk. 1, litra c), eller artikel 3, stk. 2, litra c), i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, dvs. navnlig i sit program og sine aktiviteter at respektere de værdier, som Unionen bygger på, som udtrykt i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union, nemlig respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, lighed, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne, herunder rettighederne for personer, der tilhører minoriteter.

Bemyndiget underskriver:

Titel (fru, hr.) efternavn og fornavn	
Funktion i den organisation, der ansøger om registrering som europæisk politisk parti/europæisk politisk fond:	
Sted/dato:	
Underskrift:	

5.2.1.

ADFÆRDSKODEKS VEDRØRENDE FLERSPROGETHED

PRÆSIDIETS AFGØRELSE

AF 16. JUNI 2014[1]

EUROPA-PARLAMENTETS PRÆSIDIUM HAR —

- under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 24 og 342,

- under henvisning til Rådets forordning nr. 1/1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område,

- under henvisning til Europa-Parlamentets forretningsorden, særlig artikel 25, stk. 2, artikel 64, stk. 1, artikel 73, artikel 154, stk. 2, samt artikel 156, 158, 159, 169, 193, 194 og 195,

- under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 16. oktober 2003 om bedre lovgivning[2],

- under henvisning til Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring af 13. juni 2007 om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure, navnlig punkt 40,

- under henvisning til sin afgørelse af 11. marts 2003 om lovgivningsmæssig bistand til Europa-Parlamentet og dets medlemmer: "højnelse af serviceniveauet",

- under henvisning til sin afgørelse af 12. december 2011 om ressourceeffektiv fuldstændig flersprogethed i tolkning - gennemførelse af Europa-Parlamentets budget for 2012,

- under henvisning til sin afgørelse af 3. maj 2004 om reglerne for udvalgsdelegationsrejser uden for Europa-Parlamentets tre arbejdssteder, navnlig artikel 6,

- under henvisning til Formandskonferencens afgørelse af 10. marts 2011 om gennemførelsesbestemmelser for delegationernes virksomhed, navnlig artikel 6,

- under henvisning til Parlamentets beslutning af 10. september 2013, "Mod en mere effektiv og omkostningseffektiv tolkning i Europa-Parlamentet"[3],

- under henvisning til Parlamentets afgørelse af 24. oktober 2007 om ændring af artikel 173 og tilføjelse af artikel 173a i Europa-Parlamentets forretningsorden[4] og til Europa-Parlamentets afgørelse af 20. november 2012 om ændring af forretningsordenens artikel 181 om fuldstændigt forhandlingsreferat og artikel 182 om audiovisuel optagelse af forhandlingerne (nuværende artikel 194 og 195 i forretningsordenen),

[1] Denne adfærdskodeks erstatter adfærdskodeksen af 17. november 2008.
[2] EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.
[3] P7_TA-PROV(2013)0347.
[4] EUT C 263 E af 16.10.2008, s.409.

- under henvisning til den rammesamarbejdsaftale, der blev indgået med Den Europæiske Ombudsmand den 15. marts 2006,

- under henvisning til de administrative praktiske arrangementer, der blev aftalt mellem Parlamentet og Rådet den 26. juli 2011 for gennemførelse af artikel 294, stk. 4, i forbindelse med førstebehandlingsaftaler,

- under henvisning til samarbejdsaftalen af 5. februar 2014 mellem Parlamentet, Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

ud fra følgende betragtninger:

(1) Parlamentet fastslog i sin beslutning af 1. juni 2006 om sit budgetoverslag for 2007, at flersprogethed er en nødvendig forudsætning for institutionen og dens medlemmer, men anerkendte samtidig de store omkostninger, der er forbundet med opretholdelse af en enorm oversættelses- og tolketjeneste. Parlamentet gav i sine beslutninger af henholdsvis 5. september 2006 om Revisionsrettens særberetning nr. 5/2005 om Europa-Parlamentets, Kommissionens og Rådets udgifter til tolkning og 10. juli 2007 om Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 9/2006 om Kommissionens, Parlamentets og Rådets udgifter til oversættelse udtryk for den opfattelse, at flersprogethed giver borgerne mulighed for at udøve deres ret til demokratisk kontrol, og at sprogtjenesterne samtidig bidrager til, at EU-institutionerne er åbne og gennemskuelige, og konstaterede med tilfredshed den høje kvalitet i sprogtjenesterne. Parlamentet forsvarede i sin beslutning af 29. marts 2012 om sit budgetoverslag for 2013 princippet om flersprogethed og fremhævede Parlamentets unikke karakter for så vidt angik tolknings- og oversættelsesbehov, samtidig med at det understregede vigtigheden af interinstitutionelt samarbejde på området.

(2) De dokumenter, der produceres af Parlamentet, bør være af højest mulige kvalitet. I overensstemmelse med kravene i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning bør der lægges særlig vægt på kvalitet, når Parlamentet handler som lovgiver.

(3) Med henblik på at opretholde den høje kvalitet af Parlamentets sprogtjenester, som er en forudsætning for, at medlemmernes ret til at udtrykke sig på det sprog, de ønsker, kan garanteres i fuldt omfang, er det nødvendigt, at alle brugere nøje overholder forskrifterne i denne adfærdskodeks, når de benytter sprogtjenesterne.

(4) Bevarelsen af fuldstændig flersprogethed vil på længere sigt afhænge af, at sprogtjenesternes brugere er fuldt bevidste om omkostningerne ved disse tjenester og dermed om deres ansvar for at gøre optimal brug af dem,

(5) I overgangsperioden umiddelbart efter en udvidelse, hvor der er knaphed på sproglige ressourcer, vil der være behov for særlige foranstaltninger til fordeling af disse ressourcer -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1
Almindelige bestemmelser

1. Medlemmernes rettigheder på det sproglige område er fastlagt i Europa-Parlamentets forretningsorden. Disse rettigheder er sikret på grundlag af principperne om "ressourceeffektiv fuldstændig flersprogethed". I denne adfærdskodeks fastlægges gennemførelsesbestemmelserne, herunder navnlig de prioriteringer, der skal følges i tilfælde, hvor de sproglige ressourcer er utilstrækkelige til, at alle anmodninger om sproglig service kan imødekommes.

2. Den sproglige service i Europa-Parlamentet forvaltes på grundlag af principperne om "ressourceeffektiv fuldstændig flersprogethed". Den ret, som medlemmerne ifølge forretningsordenen har til i Parlamentet at benytte ethvert officielt sprog efter eget valg skal derfor respekteres fuldt ud. De ressourcer, der skal anvendes på flersprogetheden, vil blive kontrolleret gennem en udnyttelse, der bygger på brugernes reelle behov, ansvarliggørelse af brugerne og på en bedre forvaltning af anmodningerne om sproglig service.

3. Den foreløbige mødekalender, som indgives til Formandskonferencen, skal i størst muligt omfang tage hensyn til princippet om "ressourceeffektiv fuldstændig flersprogethed" i forbindelse med arbejdet i institutionens officielle organer.

4. Tolkning og oversættelse er forbeholdt de brugere og dokumentkategorier, som er anført i artikel 2 og 13. Disse tjenesteydelser kan kun undtagelsesvis og med Præsidiets udtrykkelige tilladelse stilles til rådighed for medlemmerne individuelt eller for eksterne organer. Juridisk-sproglig færdiggørelse er forbeholdt de i artikel 11 anførte dokumentkategorier.

5. Forvaltningen af de sproglige ressourcer er tilrettelagt omkring et system for informationsudveksling mellem brugerne og sprogtjenesterne. Brugerne fastlægger og ajourfører deres sproglige behov ved hjælp af en "sprogprofil for tolkning" og kvartalsvise overslag over oversættelsesbehov, som skal lette forvaltningen af de sproglige ressourcer på mellemlang og lang sigt. Brugerne meddeler sprogtjenesterne deres reelle behov inden for de frister, der er fastsat i denne adfærdskodeks. Sprogtjenesterne oplyser brugerne om eventuelle ressourceproblemer.

6. Mens det er brugerne, der har kompetence med hensyn til fastlæggelsen af deres sproglige behov, er det op til den tjenestegren, der stiller ressourcerne til rådighed, at træffe de nødvendige organisatoriske foranstaltninger og beslutninger.

7. Bestemmelserne om de politiske gruppers møder findes i det administrative regulativ for de politiske gruppers møder. I de tilfælde, hvor de sproglige ressourcer ikke er tilstrækkelige til at tilgodese alle anmodninger om sproglig service fra grupperne, gælder bestemmelserne i den foreliggende adfærdskodeks.

DEL I
TOLKNING

Artikel 2
Prioriteringsrækkefølge for tolkning

1. Tolkning reserveres brugerne i følgende prioriterede rækkefølge:

a) plenarmødet
b) de prioriterede politiske møder, såsom formandens møder, møder i Parlamentets ledende organer (jf. forretningsordenens afsnit I, kapitel III) og i Forligsudvalget
c) i) møder i parlamentariske udvalg og delegationer samt triloger: i udvalgsperioder har parlamentariske udvalg og delegationer samt triloger forrang frem for andre brugere med undtagelse af de i litra a) og b) nævnte
ii) møder i de politiske grupper: i plenarmøde- og gruppeperioder har de politiske grupper forrang frem for andre brugere med undtagelse af de i litra a) og b) nævnte
d) fælles møder mellem Europa-Parlamentet og nationale parlamenter i EU
e) pressekonferencer, institutionelle medieinformationsaktioner, herunder seminarer, og andre institutionelle kommunikationsbegivenheder
f) andre officielle organer, der er godkendt af Præsidiet og Formandskonferencen
g) en række administrative funktioner (udvælgelsesprøver, seminarer, personalets generalforsamlinger, etc.).

Tolkning forbeholdes principielt møder i de parlamentariske organer. Tolkning i forbindelse med administrative møder kan derfor kun bevilges efter tilladelse fra generalsekretæren på grundlag af en behørigt begrundet anmodning fra brugeren og en teknisk udtalelse fra Generaldirektoratet for Tolkning og Konferencer om ressourcesituationen, idet det tilstræbes at tilrettelægge mødet på et tidspunkt, hvor der ikke afholdes et større antal parlamentariske møder.

2. Europa-Parlamentet yder også tolkningsservice til Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU (jf. protokol nr. 1 til Cotonouaftalen), til Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavspartnerskabet, til Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling, til fælles parlamentariske møder (jf. gældende regler) og til Den Europæiske Ombudsmand (i overensstemmelse med rammeaftalen om samarbejde af 15. marts 2006).

3. Herudover yder Parlamentet tolkningsservice til andre EU-institutioner samt til Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg i henhold til samarbejdsaftalen af 5. februar 2014.

Artikel 3
Tolkningssystemet

Tolkningen for alle de i artikel 2, stk. 1-2, nævnte brugere leveres udelukkende af Generaldirektoratet for Tolkning og Konferencer.

Simultantolkningen sikres på grundlag af et blandet system, der kan trække på alle alment anerkendte tolkningssystemer i overensstemmelse med de reelle sproglige behov og situationen på tolkemarkedet.

Artikel 4
Sprogordning for møder på de sædvanlige arbejdssteder

1. Enhver bruger, med undtagelse af plenarforsamlingen, skal i forbindelse med sin konstituering udarbejde, og efterfølgende ajourføre, en sprogprofil for tolkning ved møderne på de sædvanlige arbejdssteder, baseret på det reelle behov hos de medlemmer, der udgør det pågældende organ. Organets sekretariat skal være ansvarligt for at forvalte profilen i samråd med organets formand. Profilen skal ajourføres regelmæssigt for at tage højde for de sprog, der anmodes om og rent faktisk bruges, efter fælles aftale mellem Generaldirektoratet for Tolkning og Konferencer og sekretariatet for det pågældende parlamentariske organ på grundlag af de rapporter, der henvises til i artikel 15. Hvert udvalgs- og delegationssekretariat skal udpege en enkelt person til at varetage kontakten med Generaldirektoratet for Tolkning og Konferencer, som for sin del skal udpege en enkelt kontaktperson for hvert udvalg og hver delegation.

2. Møder tilrettelægges med de aktive og passive sprog, der er fastsat i sprogprofilen for tolkning. Hvis det på grund af den forventede tilstedeværelse af medlemmer og officielle gæster på et bestemt møde står klart, at der ikke er behov for et givet sprog, underretter organets sekretariat Generaldirektoratet for Tolkning og Konferencer.

Artikel 5
Sprogordning for møder uden for de sædvanlige arbejdssteder

Parlamentariske udvalg og delegationer

1. Sprogordningen fastlægges i henhold til forretningsordenens artikel 158, stk. 3 og 4, med forbehold af, at medlemmerne senest torsdag i den næstsidste uge før det pågældende møde bekræfter deres deltagelse.
2. Ved officielle rejser foretaget i løbet af de uger, der er afsat til ekstern parlamentarisk virksomhed, kan der ydes aktiv tolkning på op til fem sprog fra udvalgets/delegationens sprogprofil.
   Der kan ydes passiv tolkning fra sprog, der indgår i udvalgets/delegationens sprogprofil, hvis dette ikke indebærer et øget antal tolkekabiner og/eller tolke. I ekstraordinære tilfælde kan Præsidiet give tilladelse til tolkning på mere end fem sprog, såfremt der er budgetmidler og tolke til rådighed[5].
3. Ved officielle rejser foretaget uden for de uger, der er afsat til ekstern parlamentarisk virksomhed, anvendes en begrænset sprogordning, hvor der kun kan tolkes til et af sprogene fra udvalgets/delegationens sprogprofil.

De politiske grupper

4. Aktiv tolkning varetages på maksimalt 60 % af sprogene i gruppens tolkeprofil, idet der dog højst kan være 7 aktive sprog.
   Passiv tolkning kan varetages på sprog inden for gruppens sprogprofil, hvis dette ikke indebærer et øget antal tolkekabiner og/eller tolke.
   Indgår værtslandets sprog ikke i gruppens sprogprofil for tolkning, kan passiv og aktiv tolkning på dette sprog varetages som ekstra facilitet.
   I ekstraordinære tilfælde kan Præsidiet give tilladelse til at fravige reglerne i første og andet afsnit. Præsidiet kan i et sådant tilfælde anmode gruppen om at deltage i afholdelsen af de udgifter, som den pågældende fravigelse medfører.

[5] Brugerne skal indgive en behørigt begrundet anmodning, på grundlag af hvilken Generaldirektoratet for Tolkning og Konferencer udarbejder en teknisk udtalelse.

Artikel 6
Planlægning, samordning og behandling af anmodninger om møder med tolkning

1. Generaldirektoraterne for henholdsvis Interne og Eksterne Politikker og de politiske gruppers generalsekretærer forelægger mindst tre måneder i forvejen Generaldirektoratet for Tolkning og Konferencer en foreløbig mødekalender, idet de i samarbejde med Generaldirektoratet for Tolkning og Konferencer sikrer, at møderne spredes jævnt ud over hele arbejdsugen.
   Denne kalender angiver mødetidspunkter samt mødesteder og så vidt muligt de ønskede sprog.

2. Enheden for Mødekalenderen i Generaldirektoraterne for henholdsvis Interne og Eksterne Politikker på den ene side og de politiske gruppers generalsekretærer på den anden træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for samordningen af anmodningerne fra deres respektive brugere.

3. Generaldirektoratet for Tolkning og Konferencer behandler anmodningerne om tolkning og ændringerne af disse anmodninger i kronologisk orden og i henhold til den prioriteringsrækkefølge, der er fastlagt i artikel 2, stk. 1.

4. Generaldirektoratet for Tolkning og Konferencer sikrer den nødvendige samordning, såfremt en bruger anmoder om et møde med tolkning på et tidspunkt, som normalt er forbeholdt en anden bruger. Det er imidlertid op til brugeren i påkommende tilfælde at indhente tilladelse fra de politiske myndigheder til at afvige fra den parlamentariske mødekalender.

5. Såfremt der indgives flere forskellige anmodninger på samme prioritetsniveau eller i tilfælde af force majeure, jf. artikel 8, stk. 1, litra a) og stk. 2, litra a), forelægges sagen for generalsekretæren med henblik på forhåndsgodkendelse på grundlag af en behørigt begrundet anmodning fra brugeren og en teknisk udtalelse fra Generaldirektoratet for Tolkning og Konferencer[6].

Artikel 7
Planlægningsprincipper

1. Med undtagelse af plenarmødeugen og under forbehold af de disponible menneskelige ressourcer kan antallet af samtidige møder med tolkning under ingen omstændigheder overstige 16 på en enkelt dag[7]. Inden for denne øvre grænse gælder følgende begrænsninger:
   - højst fem møder kan have dækning af 23 officielle sprog (hvoraf et, plenarmødet, kan have dækning af alle officielle sprog),

   - yderligere fire møder kan have dækning af op til 16 officielle sprog[8]
   - yderligere fem møder kan have dækning af op til 12 officielle sprog samt

[6] Generaldirektoratet for Tolkning og Konferencer kan foreslå andre disponible tidspunkter tæt på det ønskede tidspunkt med det formål at sikre en bedre tidsmæssig fordeling af møderne, jf. artikel 6, stk. 1.
[7] På grundlag af to tidsperioder om dagen.
[8] Under forudsætning af at der er ressourcer til rådighed, kan sprogdækningen for disse møder uden forhåndsgodkendelse øges til højst 18 officielle sprog.

- yderligere to møder kan have dækning af op til 6 officielle sprog.
Der kan kun dækkes ikke-EU-sprog i det omfang, de relevante ressourcer er til rådighed, og anmodninger herom behandles af Generaldirektoratet for Tolkning og Konferencer efter proceduren i artikel 8, stk. 1, litra b).

2. Udvalgene arrangerer deres møder i udvalgsuger ved at vælge tidspunkter fra:
- Periode A: mandag middag til tirsdag eftermiddag (maksimalt tre halve dage) og
- Periode B: onsdag morgen til torsdag eftermiddag (maksimalt fire halve dage).
Tirsdag og onsdag eftermiddag i udvalgsuger skal der afsættes fem perioder til triloger og 11 perioder til udvalgsmøder, eller fire perioder til triloger ved tolv udvalgsmøder, medens delegationsmøder i princippet skal placeres i perioder torsdag eftermiddag.

3. Standardlængden for et møde er tre en halv time pr. halve dag, med undtagelse af møder for de brugere, der er omtalt i artikel 2, stk. 1, litra a) og b).
Standardlængden for et møde kan kun overskrides, såfremt der forud er indhentet tilladelse hertil hos generalsekretæren på grundlag af en behørigt begrundet anmodning fra brugeren og en teknisk udtalelse fra Generaldirektoratet for Tolkning og Konferencer.

4. Anmodninger på stedet om tilladelse til at forlænge møder kan ikke imødekommes.

Artikel 8
Frister for indgivelse og annullering af anmodninger om møder med tolkning og sprogdækning

<u>*Møder på arbejdsstederne*</u>

1. For møder, der skal afholdes på arbejdsstederne, gælder følgende frister:

a) *Mødeanmodninger*

Bortset fra tilfælde af force majeure skal enhver anmodning om
- afholdelse af et ekstra møde[9]
- udsættelse af et møde eller
- ændring af mødested
indgives senest tre uger inden den berammede mødedato.
Anmodningen behandles i overensstemmelse med procedurerne i artikel 6.

b) *Anmodninger om sprogdækning*

Anmodninger om dækning af et yderligere officielt sprog indgives senest tre uger inden den berammede mødedato. Efter udløbet af denne frist gives en sådan tilladelse kun, såfremt ressourcerne tillader det.
Indebærer en anmodning om dækning af et yderligere officielt sprog, at et andet sprog aflyses, underretter Generaldirektoratet for Tolkning og Konferencer brugeren om alle yderligere omkostninger, der skyldes udskiftningen af et sprog med et andet.

[9] Møder, der dækkes af tolkehold, der stilles til rådighed for grupperne i mødeperioden, betragtes ikke som ekstra møder, jf. artikel 5, stk. 1, i det administrative regulativ for de politiske gruppers møder.

Anmodninger om dækning af ikke-EU-sprog skal indgives senest fire uger inden den berammede mødedato. Efter udløbet af denne frist gives en sådan tilladelse kun, såfremt ressourcerne tillader det.

Seneste frist for at anmode om dækning af yderligere sprog (uden garanti for, at der er ressourcer til rådighed) samt for bekræftelse af allerede indgivne anmodninger er torsdag kl. 12.00 i ugen forud for det pågældende møde.

Efter udløbet af denne frist imødekommes ingen anmodninger af denne art, medmindre en anden bruger på samme mødested beslutter at give afkald på tolkeholdet med det pågældende sprog i samme tidsrum.

c) *Annullering*

Generaldirektoratet for Tolkning og Konferencer skal altid underrettes om annullering af et møde eller et sprog hurtigst muligt, i princippet senest tre uger før den berammede mødedato og under alle omstændigheder senest torsdag kl. 12.00 i ugen før mødet. Tidspunktet for annulleringen danner grundlag for beregningen af eventuelle omkostninger i denne forbindelse, som Generaldirektoratet for Tolkning og Konferencer tager i betragtning, når den udarbejder den i artikel 15 omtalte rapport.

Møder uden for arbejdsstederne

2. For møder, der skal afholdes uden for arbejdsstederne, gælder følgende frister:

a) *Mødeanmodninger*

Bortset fra tilfælde af force majeure skal enhver anmodning om
- afholdelse af et ekstra møde[10]
- udsættelse af et møde eller
- ændring af mødested

indgives senest seks uger inden den berammede mødedato.
Sådanne anmodninger behandles i overensstemmelse med procedurerne i artikel 6.

b) *Sproganmodninger*

Anmodninger om dækning af ikke-EU-sprog indgives senest seks uger inden den berammede mødedato. Efter udløbet af denne frist gives en sådan tilladelse kun, såfremt ressourcerne tillader det.

Indebærer en anmodning om et yderligere sprog, at et andet sprog annulleres, underretter Generaldirektoratet for Tolkning og Konferencer brugeren om eventuelle ekstraomkostninger i forbindelse med udskiftningen af et sprog med et andet.

Seneste frist for at anmode om dækning af yderligere sprog (uden garanti for, at der er ressourcer til rådighed) samt for bekræftelse af allerede indgivne anmodninger er torsdag kl. 12.00 i den næstsidste uge forud for det pågældende møde.

[10] Møder, der dækkes af tolkehold, der stilles til rådighed for grupperne i mødeperioden, betragtes ikke som ekstra møder, jf. artikel 5, stk. 1, i det administrative regulativ for de politiske gruppers møder.

Efter udløbet af denne frist imødekommes ingen anmodninger af denne art, medmindre en anden bruger på samme mødested beslutter at give afkald på tolkeholdet med det pågældende sprog i samme tidsrum.

c) *Annullering*

Generaldirektoratet for Tolkning og Konferencer skal altid underrettes om annullering af et møde eller et sprog hurtigst muligt, i princippet senest seks uger før den berammede mødedato og under alle omstændigheder senest torsdag kl. 12.00 i den næstsidste uge forud for mødet. Tidspunktet for annulleringen danner grundlag for beregningen af eventuelle omkostninger i denne forbindelse, som Generaldirektoratet for Tolkning og Konferencer tager i betragtning, når den udarbejder den i artikel 15 omtalte rapport.

DEL II
JURIDISK-SPROGLIG FÆRDIGGØRELSE OG OVERSÆTTELSE

Artikel 9
Indgivelse af anmodninger om og forhåndsplanlægning af oversættelses- og juristlingvisttjenester

1. Alle anmodninger om oversættelse skal indgives via det interne edb-system. Samtidig skal den anmodende tjeneste sætte dokumentets originaltekst på filsystemet "Epades", i tjenestens specifikke filmapper. Originalteksten skal overholde de gældende modeller og opstillingsregler. Den skal have en passende sproglig og redaktionel kvalitet og indeholde alle nødvendige henvisninger for at undgå dobbeltarbejde i forbindelse med oversættelsen og sikre sammenhængen og kvaliteten af den oversatte tekst.

2. Udvalgssekretariaterne, herunder temaafdelingerne, skal hvert kvartal på grundlag af deres arbejdsplan informere juristlingvist- og oversættelsestjenesterne om, hvor stor en arbejdsbyrde, der kan forventes. Såfremt der forventes exceptionelt lange tekster og/eller exceptionelt store pakker af ændringsforslag, skal der straks udsendes et tidligt varsel herom til alle involverede parter.

3. Oversættelses- og juristlingvisttjenesterne skal ligeledes straks udsende et tidligt varsel til udvalgssekretariaterne og temaafdelingerne, såfremt de forventer, at de vil have vanskeligt ved at overholde de ønskede tidsfrister.

Artikel 10
Oversættelsesfrister og andre tidsfrister

1. Tekster til behandling i de parlamentariske udvalg eller delegationer indgives af udvalgets eller delegationens sekretariat til oversættelse via det interne edb-system senest 10 arbejdsdage inden mødet.
Under forudsætning af, at fristen på 10 arbejdsdage (inklusive 1 arbejdsdag til Direktoratet for Retsakter) er overholdt, skal de oversatte tekster stilles til rådighed i elektronisk format senest 2 arbejdsdage inden mødet. Derpå trykkes teksterne og omdeles under mødet.

2. Endelige betænkninger vedtaget af udvalgene kan sættes på dagsordenen for en mødeperiode, såfremt de er blevet indgivet til dette formål og, i forbindelse med lovgivningsmæssige endelige betænkninger og ændringsforslag til forretningsordenen, til færdiggørelse i Direktoratet for Retsakter senest:
   a) en måned før mødeperioden, for så vidt angår lovgivningsmæssige betænkninger til førstebehandling (COD)
   b) fredag i den fjerdesidste arbejdsuge forud for mødeperioden for så vidt angår lovgivningsmæssige betænkninger, der vedtages efter hørings- eller godkendelsesproceduren (CNS, NLE, APP), eller initiativbetænkninger (INI)
   c) fredag i den tredjesidste arbejdsuge forud for mødeperioden, for så vidt angår andre betænkninger.

   Såfremt disse frister er blevet overholdt, skal betænkningerne stå til de politiske gruppers rådighed på samtlige officielle sprog senest fredag kl. 12.00 i den næstsidste uge forud for mødeperioden. Dog skal lovgivningsmæssige betænkninger til førstebehandling (COD) foreligge senest 10 arbejdsdage efter, at de er indgivet via det interne edb-system.
   De endelige betænkninger skal indgives til færdiggørelse i Direktoratet for Retsakter hurtigst muligt og i princippet højst 2 arbejdsdage efter vedtagelsen i udvalget.

3. Såfremt der opnås enighed med Rådet under den almindelige lovgivningsprocedure, jf. forretningsordenens artikel 73, stk. 5, skal den vedtagne tekst sendes til oversættelse i Parlamentets tjenestegrene med en frist på 10 arbejdsdage. I hastetilfælde kan der fastsættes en kortere frist under hensyntagen til den lovgivningsmæssige tidsplan, institutionerne har aftalt.

4. For forespørgsler gælder følgende tidsfrister for oversættelse:
   a) Forespørgsler til skriftlig besvarelse: 5 arbejdsdage
   b) Prioriterede forespørgsler til skriftlig besvarelse: 3 arbejdsdage
   c) Spørgsmål til spørgetiden: 1 arbejdsdag.

5. For alle andre tekster, med undtagelse af dokumenter til formanden, Parlamentets organer, Forligsudvalget eller generalsekretæren, gælder normalt en oversættelsesfrist på mindst 10 dage.

6. Formanden kan give tilladelse til at fravige de i stk. 1 og 2 fastsatte frister i forbindelse med tekster, der er uopsættelige på grund af frister, som følger af traktaterne, eller prioriteringer foretaget af Formandskonferencen, under hensyntagen til den lovgivningsplan, som institutionerne er nået til enighed om.

7. De i denne artikel fastlagte frister kan forlænges efter aftale med det berørte udvalgssekretariat i forbindelse med usædvanligt lange tekster, usædvanligt store pakker af ændringsforslag eller tekster, for hvilke der er givet tilladelse til fravigelse, jf. artikel 14, stk. 2.

8. Med hensyn til de dokumenter fra de politiske grupper, der skal behandles på plenarmødet, fastsættes fristen for indgivelse af Formandskonferencen i dagsordenen, som regel kl. 12.00 onsdag i ugen forud for mødeperioden.
   Efter udløbet af denne frist kan der ikke foretages nogen ændring i den tekst, der er indgivet af den politiske gruppe.
   En tekst indgivet for en politisk gruppe skal ved indgivelsen være underskrevet af mindst et af de medlemmer, der har indgivet den.

9. Medlemmer kan anmode om at få uddrag af plenarmødeforhandlinger oversat til et officielt sprog efter eget valg. Det enkelte medlem har ret til at få oversat indtil 30 sider pr. år. Denne ret er strengt personlig og kan ikke overdrages til andre, ligesom den ikke kan overføres fra et år til et andet. Oversættelsesfristen for uddrag skal i princippet være mindst 10 arbejdsdage for hver af de sprogkombinationer, der skal dækkes.
   Andre af institutionens officielle organer kan anmode om at få oversat uddrag af det fuldstændige forhandlingsreferat, navnlig når der er behov for en opfølgning på en eller flere taler.

10. Tekster indgivet af formanden, Parlamentets ledende organer, Forligsudvalget eller generalsekretæren samt tekster til behandling efter uopsættelighedsproceduren, jf. forretningsordenens artikel 154, stk. 2, eller indgivet i henhold til artikel 105 og 106 i tilfælde af afkortede frister eller i hastetilfælde, oversættes så hurtigt, som ressourcerne tillader det, og under hensyntagen til den i artikel 13 fastlagte prioriteringsrækkefølge og den ønskede tidsfrist.

Artikel 11
Prioriteringsrækkefølge for juridisk-sproglig færdiggørelse

1. Nedenstående kategorier af dokumenter færdiggøres af Direktoratet for Retsakter i følgende prioriteringsrækkefølge:
   a) tekster, hvorom der opnået enighed med Rådet under den almindelige lovgivningsprocedure
   b) lovgivningsmæssige betænkninger fra de parlamentariske udvalg og ændringsforslag hertil
   c) udkast til lovgivningsmæssige betænkninger fra de parlamentariske udvalg og ændringsforslag hertil
   d) lovgivningsmæssige udtalelser fra de parlamentariske udvalg og ændringsforslag hertil
   e) udkast til lovgivningsmæssige udtalelser fra de parlamentariske udvalg og ændringsforslag hertil.

   For så vidt angår de tekster, der er anført under litra b)-e), omfatter færdiggørelsen kun de dele, hvorom der senere kan stemmes plenarmødet, dvs. ikke begrundelser.

2. Direktoratet for Retsakter følger arbejdet i de parlamentariske udvalg og yder på anmodning rådgivning og bistand til medlemmerne og udvalgssekretariaterne vedrørende udformningen af de lovgivningsmæssige og parlamentariske tekster, der er anført i stk. 1.

3. Andre tekster end dem, der er anført i stk. 1, kan færdiggøres af Direktoratet for Retsakter i den udstrækning, dets ressourcer tillader det.

Artikel 12
Indgivelse og tilbagelevering af tekster til færdiggørelse

1. Alle tekster fra parlamentariske udvalg, der er omfattet af juridisk-lingvistisk færdiggørelse, indgives til Direktoratet for Retsakter via ITER-systemet, inden de sendes til oversættelse.

2. Medmindre der er tale om tekster aftalt i henhold til forretningsordenens artikel 73, stk. 5, skal Direktoratet for retsakter i princippet afslutte færdiggørelsen af en tekst inden for 1 arbejdsdag fra modtagelsen.
   Direktoratet for Retsakter kan kun foretage ikke-tekniske ændringer af en tekst, der er vedtaget i udvalg, hvis udvalgssekretariatet under udvalgsformandens ansvar har givet sit samtykke hertil.
   Den tekst, som er færdiggjort og ændret af Direktoratet for Retsakter efter aftale med det pågældende udvalgssekretariat, erstatter den tekst, som udvalget oprindeligt indgav, med henblik på oversættelse og oprettelse af efterfølgende udgaver. En elektronisk kopi af teksten sendes automatisk til det pågældende udvalgssekretariat ("copy-back").

3. For at gøre det muligt for Direktoratet for Retsakter at afslutte færdiggørelsen i løbet af en enkelt arbejdsdag skal udvalgssekretariaterne sikre, at den person, der er udpeget som ansvarlig for en tekst (eller en kompetent stedfortræder fra det pågældende sekretariat), står til rådighed for at besvare alle spørgsmål vedrørende teksten i nævnte tidsrum.

4. Den i denne artikel fastlagte tidsfrist kan forlænges efter aftale med det pågældende udvalgssekretariat i forbindelse med exceptionelt lange tekster, exceptionelt store pakker af ændringsforslag, en exceptionelt stor arbejdsbyrde eller i situationer, hvor omstændighederne gør det muligt at forlænge den overordnede tidsfrist.

5. Såfremt der opnås enighed med Rådet under den almindelige lovgivningsprocedure, jf. forretningsordenens artikel 73, stk. 5, skal Direktoratet for Retsakter afslutte færdiggørelsesarbejdet inden for 6 uger fra modtagelsen af oversættelserne fra Parlamentets eller Rådets oversættelsestjeneste som anført i punkt 40 i den fælles erklæring af 13. juni 2007 om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure og i de administrative praktiske arrangementer, af 26. juli 2011 for gennemførelse af artikel 294, stk. 4, i TEUF i forbindelse med førstebehandlingsaftaler.

6. Fristerne for færdiggørelse af tekster, der er anført i artikel 11, stk. 3, aftales individuelt med den anmodende tjeneste.

Artikel 13
Prioriteringsrækkefølge for oversættelse

1. Nedenstående dokumentkategorier skal oversættes af Generaldirektoratet for Oversættelse i følgende prioriteringsrækkefølge:
   a) tekster, der sættes under afstemning på plenarmødet:
      - tekster aftalt i henhold til forretningsordenens artikel 73, stk. 5
      - lovgivningsmæssige betænkninger og ændringsforslag hertil,
      - ikke-lovgivningsmæssige betænkninger og ændringsforslag hertil,
      - beslutningsforslag og ændringsforslag hertil;
   b) dokumenter til formanden, Parlamentets ledende organer, Forligsudvalget eller generalsekretæren,
   c) dokumenter til udvalgsbehandling, som kan sættes under afstemning på plenarmødet: udkast til betænkninger, ændringsforslag, udkast til udtalelser, endelige udtalelser, udkast til beslutningsforslag;
   d) andre dokumenter til udvalgsbehandling: arbejdsdokumenter, resuméer.

   I disse dokumentkategorier skal de højeste kvalitetsstandarder sikres.

2. Der kan også ydes oversættelsesservice til følgende brugere:
   a) de parlamentariske delegationer (på to officielle sprog efter delegationens valg)
   b) temaafdelinger og forskningstjenester
   c) de politiske grupper (for dokumenter i direkte tilknytning til Parlamentets virksomhed - grupperne kan også anmode om oversættelse af flere presserende dokumenter inden for et loft for hver gruppe på 15 sider pr. uge)
   d) andre officielle organer, der har fået tilladelse af Præsidiet og Formandskonferencen
   e) medlemmer, navnlig skriftlige forespørgsler og andre tekster, der er knyttet direkte til det parlamentariske arbejde
   f) Parlamentets sekretariat til administrative og kommunikationsmæssige formål.

3. Europa-Parlamentet yder også oversættelsesservice til Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU (jf. protokol nr. 1 til Cotonouaftalen), til Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavspartnerskabet, til Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling, til fælles parlamentariske møder (jf. de respektive gældende regler) og til Den Europæiske Ombudsmand (i overensstemmelse med rammeaftalen om samarbejde af 15. marts 2006)..

4. Herudover kan Parlamentet yde oversættelsesservice til Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg i henhold til samarbejdsaftalen af 5. februar 2014.

Artikel 14
Længden af tekster, der indgives til oversættelse

1. Tekster, der indgives til oversættelse, må ikke overskride følgende længder:

a)	Begrundelser og forberedende arbejdsdokumenter:	7 sider (ikke-lovgivningsmæssige betænkninger) 6 sider (lovgivningsmæssige betænkninger) 3 sider (lovgivningsmæssige udtalelser)
b)	Udkast til beslutningsforslag:	4 sider, inkl. betragtninger, men eksklusive henvisninger
c)	"Forslag" i ikke-lovgivningsmæssige udtalelser:	1 side
d)	Begrundelser til ændringsforslag:	500 typeenheder
e)	Resuméer:	5 sider

Ved en side forstås en tekst på 1.500 typeenheder (uden mellemrum).

2. Et parlamentsudvalg kan give sin ordfører tilladelse til at fravige de i stk. 1 fastsatte maksimale længder, forudsat at en årlig reserve på 45 sider ikke overskrides. Udvalgsformandskonferencen underrettes i forvejen om en sådan fravigelse, så det sikres, at den ligger inden for den tildelte reserve. Har udvalget opbrugt sin årlige reserve, kræver enhver yderligere fravigelse Præsidiets godkendelse.

DEL III
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 15
Højnelse af brugernes og sprogtjenesternes ansvarsbevidsthed

1. Tolke- og oversættelsestjenesterne skal hvert halve år informere brugerne om såvel omkostningerne ved deres anmodninger om sproglige ydelser som det omfang, hvori kodeksen respekteres.

2. Ved hvert enkelt mødes afslutning udarbejder tolkenes gruppeleder efter aftale med mødesekretariatet en oversigt til generaldirektøren for tolkning og konferencer over tolkeydelser, der er blevet anmodet om, men ikke anvendt. En kopi af denne oversigt sendes til det pågældende organs sekretariat. Tidspunktet for mødets faktiske afslutning bekræftes skriftligt af mødesekretariatet og meddeles omgående Generaldirektoratet for Tolkning og Konferencer.

3. Desuden skal tolke- og oversættelsestjenesterne hver især udarbejde en rapport om anvendelsen af sproglige ydelser, der sendes til Præsidiet. Denne rapport skal omfatte en analyse af de leverede sproglige ydelser i forhold til brugernes anmodninger og af omkostningerne ved leveringen af disse ydelser.

Artikel 16
Overgangsforanstaltninger efter en udvidelse

Indtil ressourcerne gør det muligt at sikre fuldstændig dækning på et nyt sprog, kan der træffes overgangsforanstaltninger for fordeling af tolke- og oversættelsesressourcerne under hensyntagen til de forhåndenværende ressourcer.

Artikel 17
Ikrafttræden

Denne afgørelse, som ændret, træder i kraft den 1. juli 2014. Den erstatter adfærdskodeksen af 17. november 2008.